

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. **69**

Presidència **del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó**

Sessió celebrada dia 7 de març de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia internacional de la dona.. [3915](#)

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 3295/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a enterrament de llots tòxics provinents de la depuradora. (**Ajornada**). [3915](#)

2) RGE núm. 3287/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a masclisme en el model turístic.. [3916](#)

3) RGE núm. 3297/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Tania Mari i Mari, del Grup Parlamentari Popular, relativa al fons per al trasllat en casos de defunció de persones desplaçades fora de l'àrea de salut de la seva localitat. (**Decaiguda**). [3917](#)

4) RGE núm. 3298/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a saturació als centres Blai Bonet i Consolació de Santanyí.. [3917](#)

5) RGE núm. 3252/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Silvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Pla de lloguer social.. [3918](#)

- 6) RGE núm. 3292/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a actuació a Cala Varques. (**Ajornada**). 3919
- 7) RGE núm. 3296/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat de dret i separació de poders.. . . . 3919
- 8) RGE núm. 3303/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a procés de selecció per als informatius d'IB3.. . . . 3920
- 9) RGE núm. 3286/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a esclatxa salarial entre homes i dones.. . . . 3922
- 10) RGE núm. 3293/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dimissió de la coordinadora del PAC de Binissalem.. . . . 3923
- 11) RGE núm. 3288/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a alternativa habitacional per a dones víctimes de la violència.. . . . 3924
- 12) RGE núm. 3294/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a interessos pels retards en el pagament de factures de l'ib-salut.. . . . 3925
- 13) RGE núm. 3304/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a augment dels vols de l'aeroport de Palma.. . . . 3926
- 14) RGE núm. 3289/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Pla integral de violències masclistes.. . . . 3928
- 15) RGE núm. 3299/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de reforma de Son Dureta.. . . . 3929
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 624/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport públic (urgència).. . . . 3930
- III. COMPAREIXENÇA de la presidenta del Govern** per tal d'informar sobre el contingut de la VI Conferència de Presidents, escrit RGE núm. 1705/17, del Govern de les Illes Balears.. . . . 3937
- IV. MOCIÓ RGE núm. 3225/17**, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a línies polítiques generals del Govern en matèria d'energia, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1929/17.. . . . 3966
- V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 757/17**, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a foment de les mesures dirigides a emprenedors i autònoms.. . . 3985
- 2) RGE núm. 5556/17**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a transferència a la comunitat autònoma dels Ports de Maó, La Savina, Eivissa i Alcúdia i de les instal·lacions nàutiques del Port de Palma.. . . 3976

EL SR. PRESIDENT:

...a continuació passarem a llegir la declaració institucional del Dia Internacional de la Dona, té la paraula la secretària primera Sra. Joana Aina Campomar.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia internacional de la dona.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Declaració institucional, 8 de març de 2017, Dia Internacional de les Dones.

“El 8 de març és el Dia Internacional de les Dones, commemoració d'una data històrica i reivindicativa de la igualtat real entre dones i homes. Ha passat un segle i hem après que la igualtat de drets polítics, socials i laborals, cal reforçar-la cada dia, perquè quan no s'hi avança, s'hi retrocedeix. Avui les amenaces per aconseguir la igualtat són reals i no difuses.

Amb el nou context internacional, lluny de reforçar-se la democràcia s'afebleix i resulten atacats dos dels seus pilars fonamentals, l'estat de Dret i la Igualtat.

Gràcies a la lluita de les generacions de dones que ens han precedit les dones gaudim de drets i llibertats, un patrimoni col·lectiu que cal seguir defensant i que cal seguir construint.

Sabem que la discriminació, la desigualtat i el patriarcat segueixen estant presents en la societat d'avui dia i que necessitem un impuls decidit per part de les administracions en promoure la igualtat a tots els nivells, concretament entre el jovent.

El mes de juliol, el Parlament de les Illes Balears aprovà amb un elevat grau de consens la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, una llei ambiciosa que marca el rumb de les polítiques d'igualtat de gènere per a la propera dècada amb la posada en marxa d'instruments i nous drets per garantir la igualtat de condicions a les dones de les Illes Balears.

Cal avançar cap a una societat on les dones visquin lliures, per tal raó constata la importància del Pacte social contra les violències masclistes per involucrar tot el Govern, diferents administracions, grups polítics i societat civil en general en l'eradicació de les violències masclistes.

Volem avançar cap a una societat en la qual les dones ocupin el lloc que els correspon per dret i per capacitat. Per això, el Parlament de les Illes Balears fa seu el lema de l'ONU referit a la integració laboral: “Cap a un planeta 50-50 en 2030”.

El món laboral està en transformació, amb implicacions significatives per a les dones. D'una banda, la globalització i la revolució digital i tecnològica creen noves oportunitats, al mateix temps que la creixent informalitat en el treball, la inestabilitat de les fonts d'ingrés, les noves polítiques fiscals i

comercials i l'impacte ambiental exerceixen un paper decisiu en l'apoderament econòmic de les dones.

El 8 de març, l'observança de les Nacions Unides reflexionarà sobre com accelerar l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible per impulsar l'aplicació efectiva dels nous Objectius de Desenvolupament Sostenible. Així mateix, se centrarà en nous compromisos dels governs sota la iniciativa “Fem el pas” d'ONU Dones i altres compromisos existents en matèria d'igualtat de gènere, l'apoderament de les dones i els drets humans de les dones.

Alguns dels objectius clau de l'Agenda 2030 són:

- Per a 2030, vetllar perquè totes les nines i tots els nins acabin els cicles de l'ensenyament primari i secundari, que ha de ser gratuït, equitatiu i de qualitat i produir resultats escolars pertinents i eficaços.

- Per a 2030, vetllar perquè totes les nines i tots els nins tinguin accés a serveis d'atenció i desenvolupament en la primera infància i a un ensenyament preescolar de qualitat, a fi que estiguin preparats per a l'ensenyament primari.

- Posar fi a totes les formes de discriminació contra totes les dones i les nines a tot el món.

- Eliminar totes les formes de violència contra totes les dones i les nines en els àmbits públic i privat, incloses la tracta i l'explotació sexual i altres tipus d'explotació.

- Eliminar totes les pràctiques nocives, com el matrimoni infantil, precoç i forçat i la mutilació genital femenina.

El 8 de març el Parlament de les Illes Balears es posiciona al costat de les organitzacions socials i feministes per defensar els drets, la llibertat i la igualtat de les dones. Fem una crida a tota la ciutadania, a les institucions i a les organitzacions perquè junts avancem cap a una societat més justa i igualitària en la qual cap persona no quedi exclosa.”

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Es pot donar aprovada per assentiment?

Bé, s'ha demanat una alteració de l'ordre del dia d'avui, que el punt sisè, la proposició no de llei d'El Pi, passi al punt cinquè, hi estan tots els portaveus d'acord? Sí.

Doncs passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui corresponent al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3295/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a enterrament de llots tòxics provinents de la depuradora.

Primera pregunta RGE núm. 3295/17, relativa a enterrament de llots tòxics provinents de la depuradora,

presentada per la diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps del Grup Parlamentari Popular, és ajornada atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit [RGE núm. 3354/17](#).

I.2) Pregunta RGE núm. 3287/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a masclisme en el model turístic.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 3287/17, relativa a masclisme en el model turístic, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Diputat Aitor Morrás i Alzugaray.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sr. Presidente. El turismo da trabajo y dinero, pero ¿qué precio pagamos toda la sociedad y en concreto las mujeres?

El modelo turístico basado en economías neoliberales está facilitando la explotación laboral de las mujeres, son en su mayoría las que ocupan los puestos de camareras de pisos las que realizan los trabajos penosos. Es el primer paso el reconocerlo que existe esta explotación, pues, si no tomamos medidas contra ello, continuaremos basándonos en un modelo turístico fundamentado en el machismo, éste tratado desde la vertiente de la denigración laboral.

Por otra parte, el modelo turístico basado en sol y playa tiene como complemento indisociable el del negocio de la diversión, un modelo de diversión que, arropado por la perversidad que supone la habitualidad con la que se realiza, convierte en algo culturalmente normal aquello que cosifica y denigra a la mujer, ejemplo claro puede ser el que utiliza a la mujer como elemento principal en los casos de *mamading* y a los hombres insensatos como comparsas de un negocio que además muchas veces está integrado por oscuras mafias, como podemos comprobar una vez más estos días a raíz de la detención de Tolo Cursach.

Está claro que cada una es libre de divertirse como quiera en la cantidad que le venga en gana, no se trata de hacer un juicio moralista, pero cuando eso se convierte en un modelo de comercio y transacción económica, que es alentada por los grupos económicos del ocio nocturno convirtiendo en atractivo turístico el consumo de alcohol vinculado al sexo que, además de fácil, pivota en el uso como parte de ese intercambio a la mujer, no es de recibo.

Una normalidad culturalmente aceptada que llega hasta el extremo de que un Guardia Civil en Ibiza es capaz de decir a una víctima de una agresión machista que a las cuatro de la tarde no se viola a nadie, como si el hecho importante no fuera la agresión sino la hora, hora por cierto no vinculada a la diversión nocturna.

El machismo es lo que desde la administración, también en cuestiones de modelo turístico, debe convertir; es el machismo el que crea las condiciones para que se produzca la discriminación, el abuso y la violencia contra las mujeres con el objeto de satisfacer los deseos y necesidades de los hombres

que se identifican con esos valores, no de todos, y lo consigue a través de una cultura donde esos deseos y explotación laboral se ven satisfechos por el catering de la normalidad que conlleva los servicios a domicilio, al trabajo y a la noche de fiesta.

La administración no debe permanecer impasible. Es por eso que queremos saber *quines mesures pensa prendre el Govern per eradicar el masclisme en el model turístic de les Illes? Gràcies.*

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el vicepresident, Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Miltà):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat, com sap aquest govern està plenament compromès amb la lluita contra la violència de gènere, amb la lluita per la igualtat de gènere, de fet a part de la Llei d'igualtat vostè sap que hem acordat aquest pacte social de mesures contra la violències masclistes que preveu tota una sèrie de mesures que des dels distints àmbits de les administracions es duren a terme perquè, evidentment, s'hi ha de lluitar de manera transversal des de Cultura, des d'Esports, des d'Hisenda, des de Presidència, des de Salut, des de Serveis Socials, per descomptat també des de les àrees econòmiques. Com sap, des de les àrees econòmiques perseguim un model econòmic i social diversificat i sostenible i això passa per responsabilitat social, passa per prosperitat compartida, passa per igualtat social, passa per igualtat de gènere.

Dins aquesta situació d'igualtat de gènere ens hem compromès des de la Vicepresidència a dur tota una sèrie de qüestions dins l'àmbit precisament turístic: treball conjunt amb el sector turístic respecte de sensibilitzar i formar per evitar assaïment i agressions sexuals en zones turístiques; disseny de catàlegs de bones pràctiques com a proposta per als establiments turístics per evitar abusos i agressions; creació d'un distintiu per als establiments que segueixin bones pràctiques; addició d'una guia de recursos tant a les Illes Balears com al principal lloc d'origen perquè les possibles víctimes de violències sàpiguen on s'han de dirigir; organització de jornades, juntament amb el sector, en qüestions de turisme i gènere, i establiment dins els Premis de Turisme Sostenible també d'una categoria de bones pràctiques en la lluita contra les violències masclistes.

A més, li puc anunciar que dins la reforma de la Llei turística, que començarem a treballar ja aviat, a més d'introduir la necessitat de bones pràctiques en matèria laboral i millora de condicions laborals dels treballadors, també s'establiran plans d'igualtat i aplicació de mesures efectives per equiparar condicions laborals i salaris entre homes i dones, entres altres qüestions. És una qüestió, per tant, que volem introduir a la pròxima llei turística que volem treballar conjuntament, lògicament, amb el sector i amb els grups parlamentaris per tal

que es tinguin en compte dins, per exemple, les categories dels establiments qüestions com les bones pràctiques laborals o els plans d'igualtat de gènere.

Entre d'altres qüestions també hem d'acabar amb les diferències salarials entre homes i dones que també dins el sector de serveis i dins el sector turístic encara es produeixen, com recentment va denunciar Comissions Obreres, per exemple.

Aleshores, com dic, és un govern, som davant d'un govern que es troba totalment dins aquesta lluita per evitar les violències masclistes i per aconseguir la igualtat plena.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 3297/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa al fons per al trasllat en casos de defunció de persones desplaçades fora de l'àrea de salut de la seva localitat.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 3297/17, relativa al fons per al trasllat en casos de defunció de persones desplaçades fora de l'àrea de salut de la seva localitat, que formula la diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Maria Tania Marí i Marí.

Ah! Decau. Bé, aquest pregunta que decaiguda perquè no hi és la Sra. Tania.

I.4) Pregunta RGE núm. 3298/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a saturació als centres Blai Bonet i Consolació de Santanyí.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 3298/17, relativa a saturació als centres Blai Bonet i Consolació de Santanyí, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, a principis d'enguany, després d'un any i mig de governar, varen presentar vostès un Pla d'infraestructures educatives que havia de resoldre tots els problemes existents, però la realitat és que el pla és prou deficient, oblida molts de municipis i no dona resposta a totes les necessitats que la comunitat li reclama. Així, a les demandes de Caimari, Mancor, Bunyola, Campos, Portocristo, ara hem sentit les queixes del municipi de Santanyí, cada vegada més preocupat per la saturació de dos centres, el Blai Bonet i el Mare de Déu de Consolació.

L'Ajuntament de Santanyí i el Consell Municipal de la Infància els han exposat per activa i per passiva la necessitat urgent de més aules ja que l'any que ve esperen més de cent

noves matriculacions, però la realitat d'avui és que el centre Blai Bonet té actualment 6 aules inadequades, 5 aules prefabricades, ja que, en lloc de llevar les 3 que hi havia, vostès n'han hagut d'afegir 2 més, i una tercera que s'ha hagut d'ocupar a l'escoleta municipal.

Per altra banda, el centre de Consolació també té una aula prefabricada per a l'escoleta i, a més, no té menjador, els alumnes han de menjar amb els plats damunt el pupitre i això pensam que és una situació una lamentable. A més, la conselleria ha reconegut que necessita quatre aules més per la saturació que té.

Tot i això, el Grup Popular va presentar esmenes al pressupost de la seva conselleria per a enguany per solucionar aquests problemes i vostè varen votar en contra i no han volgut posar doblers ni per fer el projecte de reforma del Blai Bonet ni per eliminar els barracons a Santanyí. De fet, el seu pla no preveu res per a Blai Bonet fins a l'any 2019, i el centre de Consolació com si no existís perquè no té cap partida pressupostària.

El Grup Popular li demana, Sr. Conseller, pensa estar quatre anys de pacte sense fer res a Santanyí o rectificarà i faran qualque cosa a aquest municipi?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Diputats i diputades. Sra. Riera, a vegades m'he de reprimir, m'he de reprimir i em reprimiré avui.

Escolti, nosaltres com a mínim hem presentat un pla, un pla d'infraestructures educatives, i evidentment les coses no vénen perquè sí, no hi ha hagut ara una problemàtica de les escoles de Santanyí d'una forma realment... en fi, com per art de màgia, les coses tenen una trajectòria i les coses tenen un procés. Però sí, nosaltres evidentment el tema de Santanyí ens preocupa i ens ocupa, com no podia ser d'altra manera. No només això, sinó que a sobre tenim ja, avui mateix, però això no ve d'avui, evidentment, reunions amb l'Ajuntament de Santanyí, que té una actitud de col·laboració concreta i clara, no com altres ajuntaments que no volen col·laborar amb el Pla d'infraestructures, de cara a resoldre els problemes que vostè ha plantejat.

Miri, nosaltres tenim clar que aquests dos centres necessiten una ampliació, és a dir, Santanyí és un municipi amb unes característiques de dispersió geogràfica molt concreta, és un municipi turístic amb tot el que això significa i tenim clar que hem de fer una ampliació d'aquests centres.

Per tant, nosaltres, d'acord amb aquesta col·laboració que treballam amb l'Ajuntament de Santanyí, proposam que l'ampliació del centre Blai Bonet es faci a l'any 18 i també el

centre de Consolació. Aquesta és la nostra proposta davant unes necessitats reals, però torn a repetir, unes necessitats que no vénen de l'aire del cel. Hi ha un pla i abans no existia pla, hi ha inversions i abans no existien inversions. De qualche manera dijous que tenc la presentació del Pla d'infraestructures en aquest parlament a la Comissió d'Educació veurem de forma clara quina és l'actitud d'aquest govern i quina és l'actitud del Govern del qual vostè va ser consellera d'Educació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no ens ha contestat a la pregunta ni ens ha aclarit res. No farà vostè cap reforma al Blai Bonet perquè l'ha prevista per a l'any 2019. No farà cap reforma a l'Alqueria Blanca perquè no ha previst vostè cap doblers per a cap any. No ens digui que té un pla fins a l'any 2023 perquè això no és un pla, és un programa electoral i un programa electoral suposa, sí, faltar al respecte al municipi de Santanyí on no preveu res i faltar al respecte a la gent que ha de governar després de vostès perquè haurà de prendre les seves pròpies decisions.

No em digui tampoc que no hem fet res, perquè vostès han fet unes reformes gràcies als doblers, la partida i la previsió que li va deixar el Partit Popular. Això és l'únic que ha fet vostè a Santanyí. I no s'apropiï, per tant, de la feina del Partit Popular.

L'ajuntament li ha ofert terrenys devora l'escola, devora el camp de futbol, darrera l'escola on hi ha unes aules infantils on podria aixecar dues alçades, i a vostè no li va cap de les solucions...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, Sra. Riera, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... que li ofereix l'ajuntament. Digui'ns, no es reprimeixi, vol tenir en compte els nins de Santanyí o farà nins de primera i de segona?

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Núria Riera, em reprimiré, em reprimiré i em reprimiré, perquè realment nosaltres no només hem hagut de gestionar la

mala herència educativa que vostès ens varen donar, sinó que a sobre resollem els problemes que vostès ens varen deixar. Per tant, nosaltres resoldrem els problemes de Santanyí amb la col·laboració de l'ajuntament, amb la col·laboració de l'ajuntament i de qualche manera, ja li he dit, aquests dos centres seran ampliat l'any 18. Aquesta és la nostra proposta.

El pla no és un pla electoral, és un pla planificat que pretén donar resposta a les necessitats que vostès no varen donar i planifica les coses de cara al futur, i això és la nostra política. Si vostès en tenien un altre realment els ha anat molt bé.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 3252/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Pla de lloguer social.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 3252/17, relativa a Pla de lloguer social, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, bon dia. Aquesta pregunta crec que va adreçada al Sr. Pons i té a veure amb les mancances d'habitatge de lloguer social que hi ha especialment a les Pitiüses.

Com vostè sap la manca d'habitatge per a lloguer de tot l'any és una de les situacions més greus i que genera més desequilibris a nivell social a l'àmbit de les nostres illes. En resposta a aquesta situació, i mentre no s'aprovi la futura llei d'habitatge, el Govern no ha mostrat la seva predisposició a engegar algunes accions que permetin donar resposta a les necessitats de les famílies més vulnerables.

En una visita recent a Eivissa, Sr. Pons, una de les mesures anunciades per vostè fou la concessió, en el termini de dos mesos, d'una partida addicional de 300.000 euros per contribuir a complementar el programa de lloguer social a aquella illa. L'objectiu era facilitar l'accés a l'habitatge de lloguer per a aquelles famílies de menys recursos, que no poden accedir perquè el Pla estatal d'habitatge determina que els ajuts només poden donar-se en casos d'habitatges en lloguers no superiors a un preu de 600 euros mensuals i a més han de complir amb un requisit màxim de renda anual.

Finalment, Sr. Pons, tenint en compte que la situació que viu Eivissa és pràcticament idèntica a la que es produeix a Formentera pel que fa al preu de mercat dels lloguers dels habitatges, ens agradaria saber si pensen revisar el programa d'ajuts de lloguer social, per permetre que les famílies de Formentera també puguin accedir-hi.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Tur, continuo amb la mateixa reflexió que feia vostè, que evidentment és compartida. Aquest programa de lloguer social està lligat dins el Pla estatal i és el Pla estatal el que fixa els límits i les condicions a partir de les quals es poden donar les ajudes al lloguer. Què succeeix? Que l'Estat diu que tot el que siguin lloguers per sobre dels 600 euros no són subvencionables per part de les comunitats autònomes amb els recursos de l'Estat.

Açò fa que a Eivissa, i també a Formentera, malauradament, hi hagi pocs usuaris que s'hi puguin adherir, perquè els preus del lloguer estan per sobre dels 600 euros.

Hem demanat al Govern d'Espanya, ho vam fer l'any 2016, ho hem fet l'any 2017, que modifiqui els criteris perquè les subvencions es puguin donar, les ajudes es puguin donar, a aquells ciutadans que tenen o que paguen un lloguer superior a 600 euros. I el Govern d'Espanya ens ha dit que no cada vegada.

L'any passat ja no vam tenir marge de maniobra. Enguany què hem decidit que fariem? Cerquem recursos, amb recursos propis del Govern de les Illes Balears, traurem una línia específica per a Eivissa i també per a Formentera, i així ho vaig comunicar telefònicament al seu president, el president del Consell de Formentera, una línia específica que faria que els marges de beneficiaris es paguin lloguers entre 600 i 800 euros, per tant, pujam el llistó, sempre en famílies que tinguin una renda familiar inferior al 22.350 euros anuals, però que, d'aquesta manera incrementarem la borsa, les possibilitats d'aquella gent que té més dificultats i equipararem, en certa manera, realitats com puguin ser l'eivissenca o la formenterera amb les de Mallorca o la de Menorca.

Per tant, hi haurà recursos específics per a Eivissa i per a Formentera. Ho fem perquè la problemàtica és més gran a Eivissa i a Formentera i en som conscients, tot i que l'ideal i el que seguirem reclamant al Govern d'Espanya és que ens deixi marge a les comunitats autònomes per fixar nosaltres els criteris, de tal manera que aquestes ajudes puguin arribar realment a la gent que ho necessita. I la gent d'Eivissa i la gent de Formentera evidentment necessita aquestes ajudes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller. Té la paraula la Sra. Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Sr. Pons. Jo li agraesc molt aquesta resposta i aquest aclariment, perquè efectivament, la problemàtica és

compartida d'una manera més greu a les illes d'Eivissa i Formentera, per les raons que ja hem explicat. I per tant, entenem que aquí és cabdal la feina que hem de fer entre tots els grups evidentment per seguir reclamant al Govern central que modifiqui els criteris per atorgar aquestes ajudes. Però, per altra banda, també és fonamental que el Govern de les Illes Balears, en el moment en què estableixi aquesta línia d'ajuts, ho faci tenint en compte que en aquest cas tenim una analogia a les Pitiüses i que, per tant, és important que quan determinin la quantitat final que pensen habilitar per atorgar aquests ajuts, tinguin en compte que sigui suficient per atendre les famílies que es troben en una situació de renda més vulnerable.

Per tant, li agraesc la seva resposta, agraesc l'aclariment i els encoratjo que habilitin aquesta línia el més aviat possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur.

I.6) Pregunta RGE núm. 3292/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a actuació a Cala Varques.

La sisena pregunta RGE núm. 3292/17, relativa a actuació a Cala Varques, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt, és ajornada, atesa la sol·licitud del Govern, presentada mitjançant l'escrit [RGE núm. 3354/17](#).

I.7) Pregunta RGE núm. 3296/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat de dret i separació de poders.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 3296/17, relativa a estat de dret i separació de poders, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat Antonio Gómez i Pérez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Transparencia, a estas alturas considero innecesario, o debería ser innecesario recordarle que vivimos en un estado de derecho, en el que existe el imperio de la ley, es decir, todos sin excepción estamos sometidos a ella. Y nuestras leyes son leyes democráticas, en el sentido que son producto de la soberanía popular. Por tanto, el Código Penal podemos compartirlo más o menos, pero es producto de nuestro sistema democrático. Por tanto, la sentencia del Sr. Valtònyc es la aplicación concreta del Código Penal.

Ante su ataque a la sentencia del Sr. Valtònyc, la pregunta si usted cree en el estado de derecho y en la separación de poderes. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Bon dia. Gràcies, Sr. President. Sr. Gómez, jo sí crec en la separació real de poders. I vostès?

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. La verdad es que me reservo lo en serio que se toma usted el control por parte de la oposición al Gobierno.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera, yo creo que usted no ha leído la sentencia y si la ha leído, nos preocupa más, porque viendo quiénes son los que se han levantado a criticarla, podríamos entender que ustedes están utilizando la libertad de expresión como paraguas de determinadas formas de pensar, en unos casos, y en otros como punto de apoyo para atacar a todos aquellos que no piensan como ustedes.

La libertad de expresión no puede ampararlo todo, ya se lo recordó la Sra. Consellera de Presidencia, tiene sus límites previstos en el título I de la Constitución. Enaltecer el terrorismo, o utilizar expresiones humillantes para las víctimas no puede ampararse en la libertad de expresión. El Sr. Ortega Lara, o Miguel Ángel Blanco, que son nombres que aparecen en la sentencia, siguen muy presentes entre nosotros.

Además, resulta curioso que ustedes defienden expresiones tales como “yo reventé el culo de Eduardo Pueyes”; otra expresión “nadie debe poetizar sobre los maricones de mierda”. Son expresiones que están en la sentencia. Y por contra, promueven leyes que castigan como infracción grave, leo textualmente, “usar expresiones vejatorias que inciten a la violencia a causa de la orientación sexual”. Lo cual pone de manifiesto que la libertad de expresión para ustedes está en función, según la coincidencia o no con vuestros planteamientos ideológicos.

Pero, Sra. Consellera, no sé si usted es conciente que forma parte de un Gobierno y como tal, sus expresiones o sus manifestaciones públicas las hace en nombre de ese Gobierno. Por lo tanto, el ataque directo que usted ha hecho a la sentencia podría interpretarse como un ataque de este Gobierno al estado de derecho. Lo cual nos avergüenza y nos preocupa.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sr. Gómez, acatar les sentències no significa que estiguis d'acord amb el seu fons, sobretot quan restringeixen per a mi un dret fonamental com és la llibertat d'expressió. Ara com a consellera i abans com a ciutadana seguiré defensant el dret fonamental de l'estat democràtic com la llibertat d'expressió. I a més, en un context de crítica i de sàtira...

(Remor de veus)

Ho seguiré defensant pels mecanismes legalment establerts...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor a la sala! Silenci!

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

...amb respecte. Però això no només ho pens jo, sinó organitzacions com Amnistia Internacional i 261 professors de dret penal de les universitats espanyoles, han signat un manifesta mostrant la preocupació perquè a Espanya s'hagi passat a detenir, jutjar, com a terroristes i empresonar a artistes de carrer, músics, regidors o altres ciutadans pels seus teatres, cançons o acudits.

Però és curiós, sobretot és molt curiós que em faci la pregunta vostè, justament vostè, qui era la mà dreta del president i futur candidat del PP, el Sr. Bauzá, que en sortir la tercera sentència, no una, ni dues, la tercera sentència del Tribunal de Justícia de les Illes Balears contra el TIL, va declarar, i li llegesc paraules textuais: “recórrer no és il·legal, ni prepotent, -no-, no és acatar la llei, és utilitzar “las herramientas”, “sus herramientas”. I es va quedar tan ample, va dir això i es va quedar tan ample!

I jo li deman, no acatar, després de tres sentències i quatre interlocutòries, una sentència del Tribunal de Justícia de les Illes Balears, és creure en l'estat de dret? És això respectar la separació de poders?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 3303/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a procés de selecció per als informatius d'IB3.

Passam a la vuitena pregunta -silenci per favor! Silenci!-, passam a la vuitena pregunta RGE núm. 3303/17, relativa a procés de selecció per als informatius d'IB3, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup

Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.
Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Com a exemple real vos vull llegir part de la següent carta que ens han fet arribar destinada als mitjans de comunicació i que supòs que alguns de vostès han llegit.

“Em pos en contacte amb vosaltres perquè vull denunciar el frau que s'està duent a terme en el procés de selecció per entrar en el borsí d'Informatius de la ràdio i televisió autonòmica IB3. Sóc periodista amb titulació, certificat de català i més de sis anys d'experiència com a redactora d'informatius a televisió. Complec sobradament amb els requisits demanats. Em vaig inscriure en el borsí en les categories de coordinadora i redactora. Per a la primera vaig ser descartada, però a la segona estic en procés d'avaluació. Tot i així no he rebut cap *mail* amb una convocatòria i informació sobre les proves realitzades avui matí a la UIB” -es refereix al dissabte 25 de febrer.

“De fet em vaig assabentar que aquestes proves es farien avui perquè una amiga que també havia sol·licitat la categoria de redactora i estava com jo en procés d'avaluació em va avisar ahir a darrera hora. El departament de recursos humans de Mediapro em contestà que si no tenia cap *mail* la meua candidatura no havia prosperat. Vaig demanar justificació en base a què es feia la selecció. Entenc que tractant-se d'un ens públic hi hauria d'haver uns barems i uns criteris definits perquè, a més, tenc proves que hi ha gent convocada sense la titulació requerida o experiència dins informatius. No em van saber respondre. He anat a la UIB per parlar amb els organitzadors i demanar explicacions i m'han dit que *‘somos una empresa privada y la preselección la hacemos en base a nuestros criterios’*”.

“Llavors em deman -l'autora de la carta i jo mateixa- si la selecció per als informatius d'una empresa pública es fa en base a uns criteris d'empresa privada, per què se'ns fa creure que es tracta d'un borsí públic?, per què munten una farsa?, per què aquesta manca de transparència que fa que no sàpiguem quins són els criteris de selecció per participar a les proves? És vergonyós i inadmissible que això ho faci amb el silenci d'un ens públic que es paga amb els nostres impostos.”

Aquesta és gairebé una carta íntegra d'una afectada pel procés de selecció i és només un exemple, perquè n'hi ha d'altres. Com a consellera responsable, quina valoració fa del procés de selecció de personal de l'empresa Mediapro per als informatius d'IB3?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA,
CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, president. Sra. Sureda, jo li explicaré un poc el procés com ha estat. Per establir sobretot les corresponents garanties professionals per executar els serveis informatius i per promoure la lliure concurrència al sector audiovisual IB3 va exigir als plecs tècnics de licitació la creació de les borses de treball a les quals feia referència aquesta carta per categories, seguint criteris de solvència acadèmica i professional. IB3 va fixar uns requisits mínims: competència lingüística per treballar en llengua catalana, la formació acadèmica i l'experiència laboral. Després IB3 no ha participat directament en el procés de selecció, però per compliment amb els principis d'igualtat d'oportunitats, de publicitat i de lliure concurrència sí que va fer difusió a les seves plataformes *on line* perquè s'assabentassin tots els que estaven interessats a participar en aquestes borses, i van rebre 1.600 sol·licituds.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, es viu molt bé essent consellera de Transparència i responsable màxima d'IB3 sense assumir cap responsabilitat.

(*Remor de veus*)

L'administració pública no es pot desentendre de cap dels problemes que afecten la ràdio i la televisió, perquè veim que aquesta al·lota compleix els requisits; per tant els deman que ho revisin perquè no és així com toca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA,
CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sr. President. Sra. Sureda, aquest procediment segurament no serà el model perfecte, però s'ha millorat, i molt, respecte de les contractacions anteriors, on simplement l'empresa ho feia digitalment i no sabem qui dirigia aquesta digitalització.

Com vostè sap no és una convocatòria pública de feina, açò ho hem de deixar clar, sinó una empresa privada que ha guanyat un contracte públic. Així i tot IB3 ha de vetllar perquè totes les persones finalment contractades compleixin els requisits establerts als plecs, però és l'empresa adjudicatària que pot decidir en darrer ordre qui contractarà, garantint la solvència sempre professional exigida.

El procés s'ha elaborat complint els principis de publicitat i concurrència, com li deia, i tots els que hagin complert, els hagin cridat o no a les proves, quedaran dins les borses... s'incorporaran dins els borsins per a futures incorporacions. I

jo li deia que sí preocupa a aquesta consellera i sí també ha rebut les persones del sindicat de periodistes que m'han vingut a veure, i m'he preocupat per aquestes qüestions.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 3286/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a escletxa salarial entre homes i dones.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 3286/17, relativa a l'escletxa salarial entre homes i dones, que formula...

(Remor de veus)

...que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Diputat David Martínez i Pablo.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra i resta de públic present, bon dia. Continuem amb les preguntes que hem registrat des del Grup Parlamentari Podem Illes Balears en relació amb el Dia de la dona, que se celebra demà, dia 8 de març, i no volem oblidar aquesta situació de desigualtat que pateixen les dones a les nostres illes.

En concret volem demanar sobre la desigualtat salarial. Hi ha notícies, hi ha informació que ha crescut fins a un 20% l'escletxa salarial entre homes i dones a les Illes Balears, segons un informe que va presentar Comissions Obreres el passat 21 de febrer. El 2014 les dones guanyaven de mitja 19.008 euros a l'any, mentre que els homes guanyaven 23.770 euros a l'any, un 20% més. A les pensions la situació és encara pitjor, ja que l'augment és major, hi ha una diferència de 4.313 euros de diferència entre els homes i les dones, un 28,67% més de diferència, segons dades de l'Agència Tributària de l'any 2015.

Per això volem incidir en aquest tema. Ja ho vam fer fa un any, i enguany, en relació amb aquest tema, volem demanar al Govern sobre quines accions pensa prendre per reduir aquesta escletxa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. David Martínez. Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias. Gracias, Sr. Martínez, por la pregunta; creo que es una pregunta totalmente adecuada a los tiempos que corren. Usted hace referencia a un informe... creo que es de UGT España, el informe a que hace referencia, y está basado en los años 2010-2014, o sea, se circunscribe el último informe a la

EPA de 2014, que es como se analizan los datos por ese informe emitido por UGT, y efectivamente hay una diferencia salarial. Baleares es la comunidad autónoma donde aumenta la brecha salarial, si bien es cierto que es la tercera comunidad autónoma con menos brecha salarial porque somos una economía de servicios, donde las diferencias salariales entre hombres y mujeres debido a nuestro modelo productivo es inferior, ya que la precariedad afecta en el sector de servicios de forma muy directa a todos los colectivos, aunque especialmente a las mujeres, como bien ha señalado ese informe de la propia UGT.

¿Qué está haciendo el Govern? Pues el Govern, como sabe, ha aprobado un pacto contra las muchas violencias machistas, que tiene desde luego un ámbito laboral importante, donde se establece la aprobación de planes de igualdad en la CAIB, donde se está desarrollando el Plan de igualdad en los servicios generales de CAIB -educación, salud-, dinamización de todo ese tipo de medidas; materia de conciliación, lucha contra la explotación laboral; incluir la promoción del análisis del impacto de género en los convenios colectivos, aspecto que ya se está produciendo, los convenios colectivos se reenvían a la Inspección de Trabajo para que haga un análisis del impacto de género; fomento de medidas correctoras para luchar contra la discriminación retributiva, también una campaña de Inspección de Trabajo contra eso; difusión y sensibilización sobre los derechos laborales de las mujeres trabajadoras con especial atención a la igualdad de oportunidades; detección y denuncia de ofertas laborales con contenido sexista, que por primera vez también se están mandando a Inspección de Trabajo y Seguridad Social; elaboración de recomendaciones; y fomento de la contratación con especial atención a fomentar el empleo femenino en todas las categorías, sobre todo en los aspectos industriales, que es donde hay más brecha salarial y es donde es más difícil la penetración de la mujer, hay todavía más incremento por si se contrata a una mujer, porque dentro del sector industrial es donde todavía hay una mayor brecha salarial, como conocíamos hace pocos días.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, gràcies, conseller. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. Conseller, per la seva resposta. Estan bé aquests programes que està fent el Govern, aquestes accions, i l'animem que continuï en aquest sentit, però sembla que cal un esforç més gran per donar més visibilitat a aquesta situació de desigualtat a les dones en el treball. Els plans i els programes que s'estan desenvolupant des del Govern s'han de transformar en accions i en resultats.

L'animem que continuï en aquest sentit en aquest camí i a millorar encara més sobretot dos aspectes fonamentals que creiem que a les nostres illes és molt greu i és una situació molt preocupant, que és el tema de les inspeccions laborals, que hi ha una discriminació salarial, encara que no és molt... identificar les inspeccions, sí que s'ha de fer més... més ímpetu en aquest sentit, i també sobretot incentivar el treball estable entre les dones i en perspectiva de gènere. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sí, todas esas medidas se están realizando, vamos a ver las siguientes EPA, ésta es de 2014, en la cual nosotros no gobernábamos y, por tanto, esperamos a ver los resultados cuando ya se adapten, fundamentalmente la de 2016, que es donde se verá ese impacto.

En todo caso, lo que habría que hacer valer también es preguntar al Partido Popular qué pasa con las prestaciones, como bien ha indicado usted, qué pasa para que las mujeres tengan prestaciones y subsidios cada vez más bajos. Esa diferencia sólo se basa en que la estimulación de contrato a tiempo parcial por parte del Partido Popular ha sido abrumadora, es el contrato que más afecta a la mujer, es el contrato que más daña..., -agradecería que no me interrumpiesen, si no pregúntenme, pero no interrumpan-...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, per favor...

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...en todo caso, lo que podrían hacer...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Vagi concloent.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... que podríamos valorar es que el Partido Popular ataca directamente los derechos de las mujeres, los ataca a través de la reforma laboral y nosotros atacamos a la reforma laboral con la Inspección de Trabajo y Seguridad Social.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 3293/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dimissió de la coordinadora del PAC de Binissalem.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta RGE núm. 3293/17, relativa a dimissió de la coordinadora del PAC de Binissalem, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra i Ferrer.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, els brots endèmics de motius personals a la seva conselleria són preocupants, no hi ha ni una conselleria d'aquest govern amb aquesta patologia. Als motius personals del director general de Farmàcia i del coordinador metge del Centre de Salut d'Andratx, vostè els va aplicar com a tractament el cessament versus dimissió i en dos mesos de 2017 ja ha tengut altres dos casos: a la directora gerent de Son Espases, a qui va aplicar la mateixa medecina, és a dir, a fer la dimissió fulminant de la qual encara no ha reconegut les raons, i ara la dimissió de la coordinadora del PAC de Binissalem.

Per això, li volem preguntar, ja que no ens va voler contestar els motius de la dimissió de la directora gerent de Son Espases, a veure si tenim més sort, i ens explica avui per què ha dimitit la coordinadora del PAC de Binissalem.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicent Serra. Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picart):

Moltes gràcies, president. Bon dia a tothom, la coordinadora del centre de salut de Binissalem ha dimitit per raons estrictament personals. I el que li puc dir és que l'assistència sanitària està totalment garantida.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Bé, idò hauré de ser jo qui li expliqui o m'expliqui a mi mateix les raons. Miri, les vertaderes raons de fer la dimissió de la gerent de Son Espases són: cap contacte amb els sindicats, retallades pressupostàries, cap predisposició al diàleg, cabdalies de servei pendants de nomenament, mala relació amb la conselleria i duplictat en la notificació de les incidències de manteniment. En definitiva, una gerent i un equip que no han donat la talla i que va ser una aposta personal seva, Sra. Consellera.

En canvi, les raons de la dimissió de la coordinadora del PAC Centre de Salut de Binissalem han estat: falta de manteniment de les instal·lacions, per canviar un pern passen sis mesos, amb humitats i caiguda de lloses, falta de medicaments i falta de recursos humans que ha fet que el PAC hagi hagut de tancar a les tardes, i quan el 061 ho requereix el PAC també queda desatès, i les substitucions dels metges segueixen essent per WhatsApp i in extremis.

Sra. Consellera, darrere de les grans inversions vostè practica una política de pedaç que ha originat queixes veïnals i la dimissió real d'una bona professional que li ha estat enviant informes de la situació cada quinze dies, com també ho ha fet l'Ajuntament de Binissalem, i l'única resposta ha estat una cridada de telèfon a aquest ajuntament per comunicar-los que s'arreglaria tot, casualment coincidint amb el dia de la publicació d'aquesta pregunta a l'ordre del dia del Ple d'avui.

Però el que també tenen en comú aquestes dimissions és l'opacitat, la falta de transparència, encara que vostès vagin de transparents, i que amaga el seu costat fosc com és prohibir i deixar de gravar imatges a IB3 de les deficiències denunciades.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicent Serra. Té la paraula, Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picart):

Gràcies, president. Com sap els coordinadors dels centres de salut són càrrecs de confiança, tenim 54 centres de salut amb tres coordinadors a cada centre, metge, infermer i administratiu, fan un total de 174 coordinadors només a Atenció Primària.

Estic molt contenta -ja li ho he dit altres vegades- que li preocupi en aquests moments Atenció Primària. M'agradaria saber quin era el model que volien per a Atenció Primària a l'anterior legislatura, quin model volien, Sr. Serra? Retallades? Tancaments? Desaparició de la Gerència d'Atenció Primària, com varen fer vostès? Els centres de salut que caïen per manca de reformes, de reparacions i una nul·la inversió a Atenció Primària, era aquest el seu model? Deixar que els professionals partissin a altres comunitats autònomes o a l'estranger, era aquest el seu model?

Miri, nosaltres en dos anys hem incrementat un 20% el pressupost d'Atenció Primària, el primer senyal que això és clarament una aposta ferma per l'Atenció Primària; gestionam amb prou transparència, molta més que la que vostès tenien i li ho dic ja com a professional sanitària que ho patia cada dia.

Hem incrementat el pressupost, hem incrementat de manera notable les plantilles, hem incrementat l'estabilitat dels professionals, contractam reforços per àrees, perquè els metges i els infermers sobretot coneguin bé els pacients que tracten. Hem retornat drets com la carrera professional, els dies lliures, l'acció social. Aquest mes mateix hem pagat el 25% de la paga extra que vostès varen llevar el 2012.

I també estic contenta que li preocupin els canvis de gestors, ara estic contenta, supòs que és després d'haver patit la conseqüència de tenir tres consellers, cinc directors generals de no sé què, sis secretaris generals, cinc de recursos humans, és que tenen vostès una llarga llista que això sí que eren

cessaments. Perquè vegi la diferència, una aposta per la tecnologia, una aposta per la inversió de 16 milions d'euros enguany per a nou centres de salut i noves reformes.

I el que li puc dir també és que la carta del batlle de Binissalem no ens ha arribat, per això se li va telefonar quan vàrem veure la pregunta, efectivament, la carta no ha arribat, però pot dir al batlle que tenim les portes obertes per a tothom, tant d'un partit com de l'altre partit, ho saben els batlles perfectament. Nosaltres no fem diferències en qüestió de salut, Sr. Serra, som un govern de tothom.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 3288/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a alternativa habitacional per a dones víctimes de la violència.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 3288/17, relativa a alternativa habitacional per a dones víctimes de la violència, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, diputats, diputades, membres de la cambra, treballadors i treballadores, públic en general. Bé, fa un any vàrem fer aquesta mateixa pregunta i la nostra intenció és esbrinar quin són els resultats, si entre les accions que s'han fet de manera concreta en aquest àmbit s'ha contemplat alguna mesura extraordinària vistes les grans mancances socials a l'hora de proporcionar una alternativa habitacional i és que ens consta que continuaven les dificultats per accedir a aquestes.

D'entre les contestacions que vareu donar l'any passat, fèieu referència per una banda a un conveni entre la conselleria i l'IBAVI on es prioritzaven les dones víctimes de violència masclista, però tenint en compte que cap de les rendes superen els 600 euros, ni la renda activa d'inserció ni la renda social garantida, que és el mínim que demanen per un lloguer, aquest conveni deixaria fora les dones més vulnerables.

Per una altra banda, tenim les cases d'acollida, en referència als pisos (...), són pisos aïllats, sense cap tipus de connexió amb el transport públic, per tant, inútils per a un servei com el que se suposa que estan destinades, per la qual cosa pretenien canviar-los d'ubicació, no sé si ha estat finalment possible o no. Només ens queda el Pla de lloguer social que no sé com ha funcionat ni quina demanda ha tingut i els pisos tutelats que començaven a gestionar-se.

És per aquesta raó que tornem a insistir en aquesta pregunta: garanteix el Govern l'alternativa habitacional per a les dones de violència masclista? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada per la seva pregunta, perquè efectivament va fer una pregunta semblant ara fa un any i així podem veure l'evolució que en algunes coses sí que ja hem avançat i ara li ho explic.

En primer lloc, li vull dir per tranquil·litat de tothom que el Govern garanteix, sí, tant l'acollida com l'accés a l'habitatge de qualsevol dona i dels seus fills o de les seves filles que siguin víctimes de la violència masclista, i sap que es fa a través de dues vies, bé a través de les cases d'acollida o bé a través dels pisos amb un conveni que tenim amb l'IBAVI. Per una banda, com a servei immediat per a les dones que pateixen o que estan en risc de patir aquestes violències masclistes hi ha a la seva disposició les cases d'acollida que estan repartides per totes les Illes, bé, a Mallorca, a Menorca i a Eivissa. Vull dir que actualment hi ha un total de 55 dones i 43 infants a les cases d'acollida i 12 dones i 20 infants als pisos de l'IBAVI.

Respecte de les cases d'acollida, i la que està a la part forana, dir que ja hem firmat fa dos mesos un conveni amb l'IBAVI que ens permetrà precisament el canvi d'ubicació de l'actual casa d'acollida a la part forana del Casal Ariadna i que esperam que en un parell de mesos, abans de l'estiu en tot cas, estigui ja llest. Aquesta nova casa d'acollida a la part forana tindrà una capacitat operativa d'unes 44 places, tant per a dones com per als seus fills o filles, tenint en compte que en cas de necessitat es podria ampliar a 64 places. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Maicas. No vol fer ús de la paraula? D'acord.

I.12) Pregunta RGE núm. 3294/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a interessos pels retards en el pagament de factures de l'ib-salut.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 3294/17, relativa a interessos pels retards en el pagament de factures de l'ib-salut, que formula el Sr. Diputat Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A poc a poc coneixem algunes de les conseqüències de la mala gestió d'aquest govern, hem sabut recentment que dins l'any 2016 el Govern va pagar 15 milions d'euros en interessos a causa del retard en el pagament de factures als proveïdors, uns 15 milions corresponents només a ib-salut, dels quals 14 corresponien a 2016 i la resta a anys anteriors. Res no surt

gratis, Sra. Consellera, i la seva mala gestió ens ha sortit molt cara, 14 milions d'euros només a ib-salut l'any 2016.

El retard al pagament a proveïdors ha estat certament un dels punts debils d'aquest govern, durant aquests quasi dos anys l'hem advertit una i altra vegada que el Govern pagava molt tard. Ib-salut ha arribat a pagar a més de cent dies, fins i tot el Govern central va estar a punt d'intervenir la comunitat davant l'incompliment sistemàtic del període mitjà de pagament a proveïdors. La conseqüència d'aquesta mala gestió ara la sabem, 14 milions d'euros a l'any 2016.

I aquests 14 milions d'euros són atribuïbles únicament i exclusivament a aquest govern, ja no val parlar d'herències, de què tota la culpa és del PP, de Montoro... no, no, la culpa és d'aquest govern.

Per tant, quina valoració fa el Govern que només a ib-salut s'hagin hagut de pagar 14 milions d'euros en interessos pels retards en els pagaments de factures de 2016?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Crec que hi ha tres consellers que estarien encantats de contestar al Sr. Camps. Miri, la valoració que fem és que no és de rebut que els ciutadans de les Illes Balears hagin pagat tants de milions d'euros d'interessos de demora. Imagini's la qualitat de coses que es poden amb quasi... amb més de 16 milions d'euros, més de 16, podríem fer tres centres de salut, podríem contractar professionals, podríem invertir molt més en tecnologia i en recuperació de drets per als ciutadans, Sr. Camps.

Sap des de quan són les demandes per reclamacions fetes per impagaments que s'han pagat el 2016? Idò, miri, del 2012, 2013, 2014 i 2015...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... hi ha 252 demandes, 252 de 280. Ara pot continuar amb la seva classe magistral d'economia, però aquí només hi ha un responsable i és la pèssima gestió del Partit Popular.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Gómez, dels 15 milions, 14 milions són de 2016...

(Remor de veus)

... 14 milions són de 2016, no ens conti històries que no són veritat.

A l'any 2012 es van pagar 8 milions d'euros; l'any 2013, 6 milions; l'any 2014, 10 milions; l'any 2015, 7 milions, en tot el Govern, i vostè només a ib-salut, a l'any 2016, 14 milions d'euros. I açò és fruit únicament i exclusivament d'una mala gestió d'aquest govern, d'aquest govern.

Sra. Gómez, hi ha moltes formes de malbaratar els fons públics i una d'aquestes formes és gestionar malament, només amb el retard al pagament de factures d'ib-salut la seva mala gestió ens ha costat 14 milions d'euros. Aquesta és la realitat.

Sra. Gómez, vostès sabran agafar molt bé la pancarta, vostès sabran agafar molt bé el micròfon i sabran agafar molt bé el megàfon, però a l'hora de governar, a l'hora de gestionar, com diem a Menorca, no hi ha ningú a les cases.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Sr. Camps, menteix. És molt seriós, és molt seriós. Com veu ens toca resoldre problemes greus, problemes greus que ens hem trobat a la Conselleria de Salut. El 2015 teníem 250 milions en reconeixement de deute, avui estam... a l'any 2016 estàvem... varem quedar 80 milions. El dèficit previst pel seu govern, pel seu govern, per a l'any 2015 era de 150 milions d'euros pels seus directors generals amb un informe demanant un SOS a Hisenda. Nosaltres l'any passat varem acabar amb 60,5 milions amb factures no pagades.

Reduïm el període mitjà de pagament de 89 dies el 2015 a 53 el 2016, això fa que no hi hagi denúncies de les empreses per impagament. Per tant, no hi ha sentències que són posteriors, evidentment els jutges no posen les sentències el mateix dia que un fa les denúncies, i per això evidentment l'any passat s'han pagat aquests 16 milions d'euros.

Crec que gestionam i demostram gestionar amb rigor, amb rigor, amb coneixement i amb moltíssima transparència i tot això, a més, ho fem recuperant drets, posant més professionals, obrint centres de salut, donant més assistència sanitària, incrementant moltíssim totes les prestacions sanitàries. Tot això ho fem d'aquesta manera, Sr. Camps, iniciant una reforma de l'Hospital de Manacor i de l'Hospital de Son Dureta completa.

No intenti confondre, les seves males polítiques han fet que el 2016 haguem pagat aquestes sentències de 2013, 2014 i 2015.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.13) Pregunta RGE núm. 3304/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a augment dels vols de l'aeroport de Palma.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm. 3304/17, relativa a augment dels vols de l'aeroport de Palma, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Podem... Podem Illes Balears no,...

(Algunes rialles)

... El Pi, posa Podem Illes Balears...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Fins aquí podem arribar, president, eh.

EL SR. PRESIDENT:

... El Pi PROPOSTA PER LES ILLES.

(Algunes rialles)

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Jo som d'El Pi. Vostè és de Podemos. D'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Fins aquí podem arribar.

EL SR. PRESIDENT:

... Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Tonterías, las justas. Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Sra. Presidenta del Govern, és un plaer poder parlar amb vostè directament perquè podem aclarir una qüestió que tots veiem en els mitjans de comunicació, especialment en el *Diario de Mallorca*, respecte d'una inversió que vol fer AENA a les Illes Balears, als tres aeroports, aquests pròxims quatre anys, fins al 2021.

Dia 21 de febrer el *Diario de Mallorca* publicava una informació que deia que AENA tenia previst incrementar la capacitat aèria de l'aeroport en un 21%. Això abans de 2021. És a dir, que podíem passar d'un 66... gestionar uns 66 vols per minut a uns 80, 79-80, això més o manco.

El dia següent, el vicepresident del seu govern, el Sr. Barceló, va dir que això era “inadmissible”, “inadmissible” va ser la paraula, bona paraula, i va dir, a més, que AENA no consultava el Govern a l'hora de fer aquestes inversions.

Però mira per on!, un dia després ens assabentam que a la reunió on es va presentar el DORA, la inversió que es faria per aeroports a tot l'Estat, hi havia assistit el conseller Marc Pons, per tant, de qualque manera en tenia coneixement el conseller del ram, en tenia coneixement el Govern.

Davant aquesta situació, nosaltres volem saber: coneixia o no coneixia el Govern el pla d'AENA? Perquè va ser molt taxatiu el Sr. Barceló. És cert que el Sr. Marc Pons tenia coneixement i el Sr. Barceló no en tenia? És a dir, uns sí, uns no?

Si vostès tenen clar què vol fer AENA a les Illes Balears ens agradaria poder conèixer tots els ciutadans d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca què pensen fer. Què pensa la presidenta del Govern dels plans d'AENA d'incrementar la capacitat la capacitat aèria de l'Aeroport de Son Sant Joan, i esper que futur Ramon Llull.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jaume Font, perquè efectivament aquesta és una de les qüestions estratègiques per a la nostra comunitat autònoma. Hem parlat moltes vegades i hem coincidit amb el seu grup parlamentari de la necessitat de què el Govern de les Illes Balears i la societat de les Illes Balears pugui influir sobre les decisions d'allò que és la nostra porta d'entrada a les Illes Balears, que són els nostres aeroports. Tal i com ho feim amb els ports de les Illes Balears d'interès general, perquè és estratègic per al model econòmic que volem i perquè és estratègic evidentment per a la mobilitat dels nostres ciutadans i també dels turistes que ens visiten cada any a les Illes Balears.

Evidentment aquestes notícies que han sortit publicades i de les reunions que s'han tengut, tant amb el ministre de Foment quan va venir aquí a la ciutat de Palma, com amb reunions de feina en les que va participar el conseller d'Ordenació Territorial, el Sr. Marc Pons, allò que ens ha traslladat la direcció de l'aeroport d'AENA és que la inversió d'aquests 297 milions prevista a llarg termini, són precisament per millorar les condicions físiques d'algunes infraestructures dels diferents aeroports, en cap cas per augmentar la capacitat aèria de vols per hora, que ja és molt més alta de la que s'està utilitzant en aquests moments. Per tant, la capacitat aèria és més alta que la que s'utilitza.

Què és important? Què és de fons important Sr. Font? Que el Govern de les Illes Balears pugui codecidir les decisions estratègiques per als aeroports de les Illes Balears. Per tant, on hem centrat nosaltres els nostres esforços com a Govern? En

demanar la cogestió aeroportuària, li ho vaig tornar demanar al ministre de Foment. Hem dit que de cap manera es torni tirar endavant la privatització del 51% que queda d'AENA, perquè això ja pareix una caixa enregistradora, més que un servei públic per als ciutadans de tot Espanya, en aquest cas concret per als ciutadans de les Illes Balears. I que si això passés, evidentment la posició del Govern seria molt clara en augmentar aquesta capacitat de vols. Igual que per exemple hem pogut incidir en l'Autoritat Portuària de les Illes Balears, el port petit seguirà sent un port petit a la ciutat de Palma.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Presidenta. Té la paraula Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Allò que ens queda clar a El Pi és que el Govern ho sabia, qui no ho sabia era el Vicepresident. Ens queda clar aquest tema i crec que tots els ciutadans que ens poden seguir a través de la televisió.

Dit això, nosaltres quan vostè ens ha cridat per fer una mesa, una plataforma en defensa d'un finançament, hem estat allà. En canvi, vostè té socis dins el Govern que els agrada més una pancarta que una mesa. I amb això, ara MÉS fa una plataforma pel tema de la cogestió aeroportuària. I després el GOB envia a filar als de MÉS, perquè els diu “vos toca governar, no fer comèdia!”.

Sra. Presidenta, aquest tema de l'aeroport és clau, clau! Facem-ho des del Govern el que haguem de fer, perquè no tenim influència. O si no haurem de fer allò que els he dit moltes vegades, agafar una tenda de campanya i anar davant el Congrés i que sàpiguen de què patim i sofrim en aquesta terra, perquè no ho saben a Madrid!

Presidenta, no deixi fer segons què als seus socis de Govern i vostè agafi la iniciativa, com ho fa en el finançament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. Altres coses no, però aquest està absolutament coordinat i tothom té tota la informació precisa i a més d'una forma molt clara. El Vicepresident ho va poder explicar l'estiu passat amb les problemàtiques que es varen tenir en diferents ocasions.

Miri, l'important és allò que jo li deia, la reivindicació junts de la cogestió aeroportuària. A les reunions es va explicar el

tema del DORA, perquè és important dir-ho. Nosaltres anàvem amb la petició de la baixada de les taxes aeroportuàries del 2,6%. Al final vàrem aconseguir que es baixés el 2,2%. Aquesta va ser la discussió important en aquella reunió amb el Ministeri de Foment. I a la Conferència de Presidents vaig plantejar allò que és important, que és que junts puguem decidir allò que vulguem per a la porta estratègica d'entrada de les Illes Balears que són els nostres aeroports.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 3289/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Pla integral de violències masclistes.

Passam a la catorzena pregunta RGE núm. 3289/17, relativa a Pla integral de violències masclistes que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, President. Presidenta, si hi ha una mesura d'aquest Govern en la qual ens sentim totalment compromesos, a més feta amb el consens i la participació d'organismes, organitzacions diferents, associacions, institucions de tot caire, és el pacte social contra les violències masclistes, que ha estat coordinat des de l'Institut Balear de la Dona i que a més a més des de la seva coordinació dins la Conselleria de Presidència, pensam que està fent una bona tasca en aquesta línia de què la igualtat entre homes i dones sigui una qüestió transversal en aquest Govern i per a aquesta comunitat autònoma.

Sap tothom que malgrat les lleis aprovades, dels esforços que s'han fet per part de diverses administracions, de tots els agents que han estat implicats des de fa molt de temps en la lluita contra les violències masclistes, aquesta forma vergonyosa, criminal de dominació continua present en la nostra societat, en la qual hi està deixant milers de víctimes. L'any passat aquí a les illes vàrem arribar a la xifra escarrufant d'una dona assassinada cada dos mesos. La veritat és que és una situació que pensem que és insostenible.

Estam veient també com els fills i filles es veuen afectats i també són víctimes i que aquesta violència que té el màxim punt d'expressió en l'assassinat, també cobra i pren altres formes a les nostres illes. I precisament per això és tan necessari aquest pacte, que cerca mobilitzar, que cerca implicar totes les institucions i a tota la societat balear en contra d'aquesta xacra.

Cerca precisament reaccionar i estam veient que en aquesta reacció ja han reaccionat, la consulta de fa uns minuts, 2.929 persones i 215 entitats. I per aquesta raó en aquests moments, després d'uns mesos de la seva posada en marxa, volem

demanar-li quina valoració fa el Govern d'aquests primers efectes del Pla d'acció contra les violències masclistes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Presidenta del Govern, la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo per la seva pregunta. Evidentment compartesc absolutament la intervenció que vostè ha fet, la preocupació i l'ocupació per una de les qüestions que més ens avergonyeixen com a societat, que és la violència masclista, o les violències masclistes que es practiquen d'una forma sistemàtica contra el 50% de la població de la nostra comunitat autònoma.

Tots els esforços que fem mai seran suficients. Per tant, la meua diagnosi del que està succeint en aquesta comunitat autònoma, és que el Govern dins la mesura de les nostres possibilitats, hem pres decisions de forma immediata en les línies que vostè plantejava i també decisions de cara al futur evidentment, per avançar com a societat en valors d'igualtat. Per això hem posat en marxa el pacte social contra les violències masclistes que vostè coneix perfectament i que s'ha fet de forma coordinada, de forma participada i de forma compartida, però no ens hem aturat aquí, sinó que com a Govern hem aprovat el pla de mesures contra les violències masclistes 2017-2020, que implica transversalment totes les conselleries del Govern. Té 6 línies estratègiques, 23 objectius i 135 accions concretes, amb una dotació pressupostària, que això és allò important, també posar recursos econòmics per fer front a aquesta xacra, la dotació és de 13,6 milions d'euros, el que representa un 72,3% més que els recursos que es destinaven fins ara a aquesta matèria. I el compromís és des d'ara mateix perquè ja hi ha partides pressupostàries vinculades al pressupost per l'any 2017.

Quines prioritats té aquest pla? Evidentment de forma immediata millorar l'atenció integral de les dones víctimes i prevenir de cara al futur a través de la coeducació. Quant a l'atenció de les víctimes, millorar en la formació integral de tots els treballadors públics que participen en l'atenció d'aquestes dones. Millorar i apropar l'assessorament a les dones. Millorar els protocols d'atenció a les dones. Millorar la coordinació institucional. I el coeducació només fa 10 dies, el passat dia 25 de febrer, ja s'ha publicat l'aplicació del programa coeducació als centres educatius a partir d'aquest proper curs, que obliguen a tots els centres educatius sostinguts amb fons públics, a tenir la formació específica del professorat i a tenir programes específics de coeducació. I per tant, això ja entra dins el sistema educatiu com un element més del currículum de l'ensenyament, que crec que serà una aposta forta de cara al futur per a aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Presidenta. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, President. Estam totalment d'acord en què la coeducació és una de les eines més necessàries per sortir d'aquesta situació totalment terrible que tenim encara. Pensam també que cal difondre més i posar recursos també, fer més difusió d'aquest pacte, gairebé 3.000 persones pens que encara queda per fer, les persones que s'adhereixen també expressen els seus motius. Jo crec que cal aprofundir també en la difusió dels motius que poden fer que més gent se senti sensible en l'adhesió a aquest pacte. Crec que cal també que més entitats socials es puguin adherir.

Jo crec que per a això cal invertir i fer pedagogia sobre la necessitat de posar fi a aquesta situació terrible que encara patim les dones. I vull animar aquí a tothom a participar en la manifestació de demà a les 7,30 a la plaça de Porta Pintada perquè el feminisme avui i la igualtat són més necessaris que mai. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Camargo, efectivament, encara és necessari implicar molts més ciutadans i moltes més entitats en aquest pacte contra les violències masclistes. Per tant totes les ajudes són bones i necessàries. I hem de recordar també els elements importants que fixarem a la Llei d'igualtat aprovada en aquest parlament de les Illes Balears, entre ells considerar la violència econòmica com a part de la violència masclista.

Per tant jo crec que s'estan donant passes valentes i efectivament hem de seguir lluitant de ferm tots junts per aconseguir eradicar aquesta lacra. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 3299/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de reforma de Son Dureta.

Passam a la quinzena pregunta, RGE núm. 3299/17, relativa a projecte de reforma de Son Dureta, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada Margalida Prohens i Rigo.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, sis mesos després del gran i únic anunci del debat de l'estat de la comunitat ja sabem alguna cosa més del projecte de Son Dureta; primer el titular, i després la feina. Veim que en aquesta ocasió almanco ho han parlat amb els seus socis de MÉS perquè no els tornin (...) en públic que no sabien res del projecte. Avancem.

També valoram positivament que ja hagi contestat alguna de les qüestions que li vaig formular dia 11 d'octubre i que va ser incapaç de contestar, perquè que avui encara hi ha enlaire algunes qüestions essencials. Han quantificat en 119 milions d'euros aquesta inversió i diuen que ho finançaran amb fons propis; quins, Sra. Presidenta?; d'on trauran aquests doblers? Quin cost de manteniment preveuen un cop s'hagi posat en marxa el nou Son Dureta? Quin calendari concret preveu? Té ja els permisos del Govern d'Espanya per al canvi d'ús?, quan els preveu tenir?

Tots podem estar d'acord amb l'ús sociosanitari de Son Dureta, el que passa és que la seva responsabilitat i les preguntes que jo li faig avui són molt senzilles: com, quan i quant? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, està molt bé que vulgui saber totes aquestes qüestions concretes; llàstima que el seu partit no ho hagués plantejat mai quan feien infraestructures absolutament innecessàries per a aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

I li agradi o no aquest govern té molt clares les seves prioritats, i la inversió en el nou Son Dureta és una prioritat política perquè és una prioritat social, perquè l'envelliment de la nostra població és real, i perquè volem atendre el present i el futur. Per tant el nou Son Dureta planifica una visió estratègica d'atenció a la cronicitat i a la dependència. Construirem 76.000 m² per a atenció a aquestes persones, atenent l'envelliment de la població. S'afegiran serveis que se sumen al General, la Joan March i als concerts amb Creu Roja i amb Sant Joan de Déu; se sumaran als de Can Misses a Eivissa i de Verge del Toro a Menorca, amb recursos públics de la nostra comunitat autònoma perquè prioritizam les necessitats socials dels nostres conciutadans i conciutadanes.

Però no defallirem per aconseguir més recursos d'àmbit estatal. Vostè ens ajudarà?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Diputada Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, tampoc no he tengut sort. Com, quan i quant? Això sí, li he de reconèixer que podria parlar fins demà al matí sense contestar mai cap de les preguntes que li faig.

La realitat, com li he dit, és que vostè ha presentat un projecte sense calendari, sense finançament i sense permisos, un projecte, Sra. Armengol, que no és projecte. Parla de participació però ho ha fet al marge de la Comissió sociosanitària que a proposta del Partit Popular es va crear el 2015 amb aprovació de tots els grups parlamentaris. Pensa convocar aquesta comissió? Pensa deixar que tots els grups parlamentaris puguem dir la nostra per preparar un vertader pla de cronicitat a mig termini per a les Illes Balears?

Quines propostes té per a les altres illes? No cal federalisme interior, Sra. Armengol, cal només igualtat en l'accés als recursos. A Eivissa només hi destinarà 3 milions d'euros. A Menorca, què pensa fer amb el Verge del Toro? De moment ja estan utilitzant els mateixos arguments que utilitzava el Partit Popular la passada legislatura quan vostès s'esqueixaven les vestidures. I a Formentera?, la resposta de la consellera ha estat que hi ha lloc per a sociosanitaris justament amb els aguts, i camps qui pugui.

Preveu un centre de salut a Son Dureta per als veïnats de la zona, que el vénen reclamant? Preveu un pla d'atenció a domicili per als malalts crònics? Vostès van votar en contra d'una proposta del Partit Popular per concretar calendari i finançament per al nou Son Dureta, vostès prefereixen anar a cegues. Això sí, ja ens hem assabentat, perquè tampoc no consta en el pla, que el primer edifici estarà llest el 2019, any electoral. Tan a cegues no van, Sra. Presidenta.

Insistesc: com ho finançaran i quin cost de manteniment tindrà el nou Son Dureta un cop posat en marxa? D'on retallará, Sra. Armengol? Continuarà retardant el pagament a proveïdors, Sra. Presidenta...?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...o continuarà deixant sense atenció els PAC com Binissalem, Sineu o Montuïri, que tenen goteres o no tenen calefacció?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Prohens, és un procés participatiu. Ja ens hem reunit amb tots els grups parlamentaris, també amb el seu; esperam alguna proposta de part del Grup Parlamentari Popular, si és que en pot tenir alguna. A la reunió amb la Sra. Soraya Saez de Santamaria ja ens vàrem posar a treballar per als canvis d'usos, que esperem que ho facin factible; si vostès tenen alguna a pintar amb el seu govern de Madrid, facin-ho, encara que crec que no els escolten de res.

Els preocupa molt però li ho diré: la gestió econòmica d'aquest govern és molt bona, i el període mig de pagament està en 28 dies; faci càlculs. Per tant gestionam bé els recursos públics i prioritzam les inversions cap a les necessitats socials dels nostres conciutadans i conciutadanes.

Miri, Sra. Prohens, vostès decidiren tancar-lo, deixar-lo tancat. 5 milions d'euros ha costat a les arques públiques. Vostès volien tancar el Joan March, l'Hospital General, i varen tancar el Verge del Toro. Això és la seva política sociosanitària.

(Alguns aplaudiments)

Varen tancar el Verge de Salut, perdó, varen tancar el Verge de Salut, Sr. Camps, i varen retornar el Verge del Toro. Per tant vostès no pensaven fer res a Verge del Toro. Nosaltres...

(Remor de veus)

...treballam en una infraestructura sociosanitària a Verge del Toro, a Can Misses i al nou Son Dureta, i aquests són els compromisos d'aquest govern que complirem fil per randa.

I, Sra. Prohens, vostès i nosaltres tenim moltes diferències. Nosaltres invertirem en infraestructures sociosanitàries. Vostès, Palma Arena, metro, autopistes d'Eivissa, que ens costen milions i milions d'euros, als ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 624/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport públic (urgència).

A continuació passam al debat de la Interpel·lació RGE núm. 624/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport públic.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller, desde el Partido Popular coincidimos con usted y con el equipo de gobierno en que existe la necesidad de mejorar el transporte público en la isla de Mallorca. El Partido Popular a priori no se opone a la creación de nuevas líneas y el Partido Popular a priori no se opone a la reunificación de concesiones si ello implica mayor eficiencia y eficacia en el transporte público.

Otra cosa sería explicar por parte de ustedes cómo es posible que, siendo un gobierno de izquierdas tan contrario a la privatización de servicios públicos y teniendo como socios de gobierno a un partido radicalmente contrario a la concentración de poder en manos de unas pocas empresas, estén tan callados, sabiendo que de más de veinte concesiones gestionadas por ocho empresas se va a pasar a tres concesiones, posiblemente gestionadas por tres superempresas. Desde nuestro punto de vista, una muestra más de la demagogia con la que defiende la izquierda el transporte público.

No estamos de acuerdo en cómo está llevando el Govern y su conselleria el tema de la reestructuración del transporte en Mallorca, y algo se debe estar haciendo mal, Sr. Conseller, desde su departamento cuando hoy padecemos la resaca de una huelga en SFM y al mismo tiempo los taxis se han negado a firmar un acuerdo que ya tenían previamente establecido con ustedes porque parece que han introducido cosas que no estaban dentro de la negociación. Para empezar parece que han demostrado una total improvisación y falta de criterio que es muy perjudicial y que además puede salir tremendamente caro.

Un día usted anuncia cinco nuevas líneas de transporte desde el aeropuerto hacia las zonas turísticas de Mallorca pensando única y exclusivamente en temporada alta y sin un número importante de paradas, pensando únicamente en los turistas y dejando al margen al residente. Pero al día siguiente las cinco líneas pasan de ser de temporada alta a ser de utilización todo el año, y alguien tendría que explicar cómo es posible que cuando zonas turísticas como puedan ser la de Alcudia, la de Muro, la de Cala d'Or, estén cerradas y el tráfico en el aeropuerto haya bajado más de un 80%, para qué se van a necesitar esas líneas, cuando a día de hoy esa conexión, que puede ser perfectamente mejorable, está gracias a la interconexión de la línea 1 con la estación intermodal, una frecuencia de paso bastante más importante que la que ustedes tienen prevista.

Al día siguiente esas cinco líneas ya no son exclusivas desde el aeropuerto a los destinos turísticos, sino que van a hacer paradas intermedias por el camino para demostrar, ahora sí, que se ha pensado en el residente. Sabe que hay líneas que van a tardar casi tres veces más en hacer el mismo trayecto que un vehículo privado, lo cual entra en contradicción con el mismo plan que ustedes han presentado en el cual se está diciendo que uno de los problemas graves que tiene la red de transportes en Mallorca es, precisamente, las frecuencias y el tiempo empleado para realizar ese trayecto que entra en absoluto déficit respecto a otros medios de transporte.

Otro de los días las líneas van a conectar el Hospital de Son Espases con Calvià, pero parece que eso se ha quedado también descartado.

Hace unos años, su partido y el resto de partidos de izquierdas, querían construir un tranvía para unir toda la bahía de Lluçmajor, Palma y Calvià con el aeropuerto, hoy ya nadie habla ni del tren ni del tranvía, una muestra más de la incoherencia de la izquierda. ¿De verdad creen que la política de movilidad se gestiona de esta manera?

Han empezado la casa por el tejado, se han centrado en mejorar líneas, como la del aeropuerto, en lugar de pensar en lo que es verdaderamente importante y lo que ustedes mismos dicen en su propio plan, no lo decimos nosotros, que es la movilidad de los residentes. Por supuesto que se pueden mejorar en el transporte público todas las líneas, al final es una cuestión de inversión, nunca es suficiente en el transporte público, pero ustedes se están olvidando realmente de lo importante y de lo que dice su plan, que es mejora de la frecuencias a los residentes en las líneas actuales; renovación de la flota; tarifas unificadas SFM, TIP y EMT; mejora de la calidad de la información a los usuarios; mejora de las paradas; ampliación de nuevas tecnologías de información, como, por cierto, aplica la EMT desde hace más de diez años con el paso por parada en tiempo real, mediante una aplicación en el móvil, o información y la implantación de un sistema SAE, un Sistema de Ayuda a la Explotación, como el que ya tiene la EMT desde el año 2001, y que da margen para gestionar bien la flota.

Da la impresión, Sr. Conseller, que su gobierno está tomando, y usted, están tomando decisiones sin meditarlas, sin hablarlas y sin consensuarlas previamente, y quizás eso es precisamente lo que quiere; quizás lo que pretenden es que se vea que cambian de opinión. Però, ¿qué quieren que les diga?, cambiar de opinión cada día más que dar la sensación de ser un gobierno que escucha, lo que parece es que es un gobierno que realmente no sabe lo que quiere.

Desde el Partido Popular pensamos que se han equivocado en el fondo y se han equivocado en las formas; en las formas es evidente, ya que les han tenido que amenazar con huelgas en el sector del taxi para repensar el plan. Pero también se han equivocado en el fondo, en primer lugar, porque pensamos que todo el plan que están llevando a cabo puede ser declarado nulo de pleno derecho, por vulneración del Plan director sectorial de Transporte de las Islas Baleares, ustedes quieren modificar dicho plan por la vía rápida, sin la tramitación más garantista que es la que da más derechos a impugnar a los afectados, la que da más transparencia y publicidad al proceso y convendría que ustedes explicaran los motivos. Y les recuerdo que ese plan, cuya aprobación venía establecida por las DOT, que se elaboró siguiendo una tramitación compleja y exhaustiva, con los informes y los estudios preceptivos, y sometido a evaluación de impacto ambiental, sigue estando en vigor, y no ha sido ni modificada, ni revisada, ni derogada.

El plan insular que se halla en exposición pública contradice flagrantemente dicho plan en multitud de aspectos, pero de forma evidente en cuanto al cambio de movilidad para cubrir la demanda de transporte público en el aeropuerto. Usted sabe perfectamente que el plan director sector contemplaba de

forma detallada, para cubrir tal demanda, la apuesta por el transporte tranviario y ferroviario. ¿Significa esto que ustedes ya han renunciado al tren y al tranvía?

Por si no fuera suficiente, se puede dar la circunstancia de que su plan sea declarado nulo por ausencia del procedimiento legalmente establecido para su aprobación; el expediente de elaboración del plan insular en exposición pública no contiene ni informe de viabilidad económica, ni informes de viabilidad social, ni informes medioambientales, no contienen las previsiones de nuevas infraestructuras en la red viaria ni en la ferroviaria, no contempla el estudio económico-financiero que valore las actuaciones propuestas, ni informes de las administraciones afectadas en cuanto a competencias a determinaciones del plan que le afectan de forma ostensible en sus competencias.

Una característica adicional de este plan improvisado es su posible nulidad por intervenir en una competencia propia del consell insular, en el caso del Consell Insular de Mallorca la competencia no ha sido transferida, pero ello no obsta para que tengan competencia en la participación o incluso aprobación del plan insular. Lo que es indiscutible es que ni tan solo haberle otorgado la participación específica en la elaboración del informe, no solo por su competencia propia en carreteras, sino también por la competencia propia en transporte terrestre, por ello es inadmisibles, jurídicamente, la ausencia de la participación del Consell Insular de Mallorca.

Y por último, y no menos importante, el propio contenido del plan, la pobreza del mismo es palpable, fruto de la improvisación y la ausencia de rigor, ¿cómo es posible, Sr. Conseller, que ese plan se base en comparación de dos encuestas realizadas en el año 2000 y en el año 2009? Estamos en el año 2017, ¿no han tenido tiempo de hacer encuestas suficientes de movilidad para incorporarlas al plan, aunque solo fuera para darle un ápice de consistencia?

Pero es que, además, el mismo plan dice, y cito textualmente: “*Convé remarcar que les enquestes de 2000 i 2009 presenten dues limitacions molt importants, solament es va entrevistar la població resident en temporada d’hivern, per tant no es recullen els hàbits dels residents més propis de l’estiu, i les enquestes no varen analitzar el comportament de l’altre gran gruix de població que, sobretot, durant l’estiu també habita a l’illa de Mallorca, que són els turistes.*” Es decir, las encuestas ni tan siquiera sirven para justificar las medidas que ustedes están proponiendo.

Sr. Conseller, a nosotros nos parece absolutamente lamentable. Usted ha cambiado el contenido del plan sobre la marcha, ha cambiado rutas de Son Espases, del polígono de Lluçmajor, Campos, añadiendo o quitando lugares de paso y cambiando los meses de operatividad a conveniencia de las movilizaciones, han ido variando los criterios. Una improvisación de unas medidas de un plan que, sin ni siquiera estar aprobado, ya se ha acordado su puesta en marcha de trayectos del aeropuerto, sin conocer en qué forma se está contratando ni con qué informes jurídicos ni con qué concurrencia, y, por supuesto, a qué coste.

No compartimos en absoluto la reducción de paradas, considerando insultante que se diga que, aunque ello suponga que los usuarios caminen más, redundará en beneficio de la salud. Y cito otra vez, textualmente: “*De cara a la creació de la nova xarxa de busos interurbans, s’ha de reduir el nombre de parades separant-les unes de les altres, entre 500 i 800 metres. Aquestes solucions, encara que impliquin que els usuaris hagin de caminar més per arribar a la parada, redundarà en una millora de la seva salut. Així, se seguirà l’exemple -esto es importante- d’altres conurbacions com Bogotà, Curitiba i Cambridge.*” Pues, enhorabuena, debería darles vergüenza que un plan insular de transportes diga que, para que la gente tenga mejor salud, es conveniente separar las paradas de bus a distancias cercanas al kilómetro. ¡Oiga, pues ya puestos, quitamos los buses, que vayan andando y su compañera del área de servicios, de sanidad, estará contentísima!

Mire, las personas con problemas de salud, la tercera edad, las personas con movilidad reducida son ejemplos obvios de personas que no pueden utilizar el vehículo privado y lo que necesitan son más paradas, y no menos, pero menos aún que se les diga que para mejorar su salud.

No está presupuestado ni detallado cómo se financian los nuevos terceros carriles bus. Difícilmente se va a conseguir el objetivo de aumento de la demanda si los mecanismos que se dice que se implantarán para ello ni tan solo están presupuestados, no hay temporalización ni presupuestación de los instrumentos que se fijan.

Y en cuanto a la (...) de costos e ingresos, oiga, si se desglosan los costes e ingresos entre la oferta actual y la demanda del aeropuerto, éste va a suponer un 60% del total del déficit anual del plan, eso dicho por ustedes.

Al final, este plan está adoleciendo de los criterios básicos que se tienen que contemplar en un plan para saber qué estamos decidiendo y cómo lo vamos a hacer de cara a los próximos años. No está claro cuál sea el modelo, no han empezado las reformas por donde se tendría que hacer y es las que dice su plan, ni siquiera lo decimos nosotros; cuando uno prioriza los objetivos del plan, precisamente el de conectar el del aeropuerto con las zonas turísticas, no es el que aparece en el primer lugar. Y simplemente se han olvidado del resto.

Ahora tendremos oportunidad de escucharle y seguramente será muy instructivo el debate para saber cuáles son las decisiones que ha tomado.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gijón. Té la paraula el representant del Govern, el conseller Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Algunes confusions importants que crec que val la pena deixar clares i, per tant, començaré per aquí, per aclarir-li algunes confusions que vostè ha manifestat a la seva intervenció.

Tenim una doble realitat que no és coincident, tenim unes concessions que es van donar els anys noranta, que finalitzen dia 31 de desembre del 2018 i amb les quals ara fem feina. I per altra banda, tenim unes noves concessions que s'hauran d'adjudicar, hauran de ser adjudicades dia 1 de gener del 2019, que representa un projecte de futur, de 10 anys més 5, sobre el qual es dissenya un pla que servirà per redactar el plec de condicions d'aquestes noves concessions.

Una cosa és el dibuix de les noves concessions que es treuran per als pròxims quinze anys i l'altra cosa són els acords als quals arribam en aquests moments i les negociacions que fem en aquests moments per fer possible que en aquest estiu del 2017 hi hagi millores en el transport públic per carretera. Una cosa és diferent de l'altra. I si vostè ho posa tot dins el mateix paquet, comença amb una quantitat de confusions que acaba traient conclusions que no són certes.

Per tant, diferenciï un pla el qual ens permetrà després redactar un plec de condicions per dissenyar el futur del transport de l'illa de Mallorca a quinze anys vista de les decisions, ara, del Govern per millorar el transport públic per carretera, amb unes concessions donades els anys noranta, per vostès, que han quedat obsoletes, que no es corresponen amb les necessitats ni amb les demandes que els ciutadans fan a dia d'avui en aquests moments.

A partir d'aquí, per tant, idò, diferenciem les coses, perquè vostès ens presenten, i és cert, al·legacions al pla futur, que no té res a veure amb els acords als quals arribam en aquests moments amb el sector del taxi, -ho té clar-, vinga, idò. Per tant, fem aquí devora aquest part d'aquí, i fem un pla, aquest pla, Sr. Gijón, aquest pla no és un pla d'infraestructures, no és un pla d'obres, no és un pla de carreteres, no és un pla d'infraestructures ferroviàries, aquest pla és un pla de serveis, és una manera d'analitzar el sistema de transport públic interurbà i de planificar-lo per aconseguir millores. D'aquest pla n'ha de sortir un plec de condicions que dissenyarà, efectivament, el model del transport públic de l'illa de Mallorca.

I qui és el competent per fer açò, el Consell de Mallorca o el Govern de les Illes Balears? Doncs, les competències són del Govern. I que vostè ara em digui que açò serà nul de ple dret perquè resulta que qui hauria de fer el pla és el Consell de Mallorca, com ha presentat a les al·legacions, doncs, Sra. Cabrer, hagués transferit les competències en el seu moment, però no vengui aquí a demanar ni a fer embulls competencials, quan és molt clara de qui és la responsabilitat i a qui pertoca, i pertoca al Govern de les Illes Balears, i prepara aquest plec de condicions.

I en aquest plec de condicions hi ha, en aquest pla previ que acabarà desembocant en aquest plec de condicions, hi ha tota

una sèrie de característiques i de qüestions de les quals no n'he sentit parlar per part de vostè. Està d'acord amb les millores, amb les noves rutes? Està d'acord amb les connexions amb l'aeroport? Està d'acord amb incrementar la demanda un 25%? Creu que és important la millora de la qualitat? Hauríem de garantir que tots els vehicles estiguin adaptats? La renovació de la flota? Que els vehicles siguin elèctrics o híbrids? La renovació de parades?

I a les al·legacions no hi ha entrat per a res, no hi ha entrat per a res, amb les seves al·legacions no han entrat a qüestionar res de tot açò, que és realment el contingut del pla que permetrà després el plec de condicions, no hi han entrat. Han quedat embullats amb l'àmbit competencial i amb el fet del que representa poder fer o no poder un pla; es mullin i ens diguin si hi estan d'acord. I jo ho voldria sentir: el Partit Popular està d'acord a connectar l'aeroport amb les diferents zones turístiques? Perdó, el Partit Popular d'aquest Parlament, eh, el dels ajuntaments, el dels regidors, aquí hi està d'acord tothom, perquè hem fet reunions amb tots els ajuntaments de tots els colors polítics; hem fet reunions amb el sector comercial dels diferents ajuntaments; hem fet reunions amb els veïnats dels diferents ajuntaments, i tothom hi està d'acord, tothom. I voldriem saber si vostès també estan d'acord amb els seus batles i amb els seus regidors els quals ens demanen aquesta millora del transport públic.

Jo sí que ho crec, Sr. Gijón, en aquests moments ens trobam davant una situació que representa una oportunitat que és l'oportunitat de millorar el transport públic a l'illa de Mallorca en els propers quinze anys, i ho hem de decidir ara. I podem fer dues coses: una, donam continuïtat al que hi ha ara, a aquest transport públic dissenyat en els anys noranta, que ja no es correspon amb el que la ciutadania demanda, podem fer açò, i hi haurà tranquil·litat absoluta. O podem dir: tenim la responsabilitat de millorar les coses i de pensar a l'any 2030 com hauria de ser el transport públic, perquè ara és el moment de poder-lo decidir.

I nosaltres ho tenim claríssim, nosaltres ho tenim claríssim que val la pena fer aquesta aposta, que val la pena treballar-ho al màxim, de cercar el màxim consens, el màxim diàleg, amb la millor actitud possible, però també des de la convicció que la ciutadania de Mallorca es mereix el millor transport i, per tant, hem de voler-hi treballar.

I mentrestant fem açò, anam fent canvis amb les actuals concessions. Unes són les de l'aeroport, però no només aquestes, en un any i mig hem fet canvis molt importants, en un any i mig hem modificat sis línies existents; hem connectat l'Hospital d'Inca amb Selva, Manacor, Campanet, Búger i el centre d'Inca; hem creat dues noves línies per millorar la connectivitat entre Son Llàtzer, l'Hospital d'Inca i Palma amb Costitx, Sencelles, Biniali, Santa Eugènia i Ses Ollerries. A més, hem creat una nova línia de cap de setmana entre Consell, Alaró i Orient i la nova línia d'aquest estiu entre Ses Covetes i Es Trenc. Hem connectat molt millor Inca, Sa Pobla amb les platges d'Alcúdia, precisament pensant amb els treballadors, i hem continuat, per tant fent feina.

Sap quina ha estat el resultat? El resultat és que amb un any i mig, només en el 2016, vam incrementar en 560.000 passatgers, en un sol any, un increment de 560.000 passatgers.

Quan vostès van governar a la legislatura passada, amb les polítiques de transport públic, les de les retallades, les de fer fora la gent, les de reduir línies, van perdre 655.000 passatgers, 655.000 passatgers en un sol any, es diu de veres açò, eh, es diu de veres. Nosaltres en un sol any n'hem incrementats 560.000, per tant algunes coses fem bé del que representa l'aposta per la millora del transport públic. I la continuarem fent, i tant com sí!

I també li puc dir, aquest estiu hi haurà transport públic des de l'aeroport a la majoria de poblacions superiors als 15.000 habitants i a les principals zones turístiques de Mallorca, hi serà. I hi serà perquè açò és bo per a la qualitat del servei, perquè és bo per als residents de Mallorca, perquè és bo per a la gent que ens visita, perquè és bo per a la gestió d'una infraestructura que mou 26 milions de passatgers, com és l'aeroport de Palma, la primera estació intermodal de tota l'illa, amb molta diferència. I que quan la compares amb la resta d'aeroports d'Espanya, la majoria, amb els deu primers, vam fer un estudi específic, dels deu principals aeroports d'Espanya només n'hi ha un que no té connexió de l'aeroport amb altres poblacions que no siguin dins els seu municipi, aquest, l'únic, és l'aeroport de Palma. El d'Eivissa, el de Tenerife, el d'Alacant, el de València, el de Barcelona, el de Madrid, el de Màlaga, qualsevol d'aquests aeroports té parades de busos que et duen a altres zones turístiques, a altres poblacions, diferents evidentment de l'estació intermodal que hi haurà a la capital on hi ha aquell aeroport.

Per tant, anam enrera, anam enrera, i hem de fer aquesta passa. I a mi m'agradaria que el Partit Popular, com ho han fet els seus batles i els seus regidors, eh, aquí també digués: açò és una cosa bona. Els ciutadans ens demanen que fem aquesta feina, per tant no juguem a aprofitar dir que és posterior per posar de manifest o no, no, no ha de ser açò, açò hauria de quedar al marge, haurien de fer les empentes per fer-ho possible. I nosaltres continuarem treballant.

Dilluns de la setmana que ve hi haurà la signatura de l'acord, alerta, un acord que ja hem signat, perquè divendres vam fer la primera signatura d'aquest conveni que va suposar la desconvocatòria de la vaga, i jo ho vull recordar, que representava precisament les línies de connexió de l'aeroport amb les principals zones de Mallorca; que, a més a més, fixava que per al 2018 hi hauria la connexió amb Cala Rajada, i parli vostè..., Cala Rajada té un acord d'unanimitat aprovat pel plenari, totes les forces polítiques que reclamen connexió de l'aeroport amb Cala Rajada, directa, totes les forces polítiques, i l'hem inclosa. I hi ha el compromís que en el 2018 sigui una realitat.

I revisarem la normativa autonòmica i açò són qüestions que ja han quedat signades amb el sector del taxi, divendres passat les vam signar. I açò va permetre la desconvocatòria de la vaga.

Mentrestant, què hem fet? Mentrestant, hem fet un pla de millora del sector del taxi, en el seu conjunt, perquè també ha d'augmentar la qualitat seva. En quins aspectes? En tema de

flota fem el canvi del vehicle elèctric en el sector del taxi, que seria bo; a nivell de formació, quant a idiomes per exemple; seria bo quant a parades a determinats llocs, a l'estació intermodal que no hi ha una parada de taxis i que seria adequat que hi fos. Fem totes aquestes coses, les hem fetes, les hem plasmades i esperem poder-les signar.

I açò representa el dibuix en el seu conjunt. Acab ja, Sr. Vicepresident. Açò representa l'esforç que desenvolupam dins aquesta legislatura. No serà fàcil, no ho és; ningú no s'ha atrevit mai a fer açò. Fa deu anys que els sectors econòmics demanen aquestes connexions; fa deu anys que una part de la població demana aquestes connexions i ningú mai no s'hi havia atrevit, perquè és difícil, és cert; perquè genera tensions, és cert; però estam convençuts que és una passa bona per a Mallorca, i com que ho creim ho farem amb la mà estesa, amb la màxima voluntat de diàleg, però des de la convicció que necessitam millorar, a Mallorca també, el transport públic per carretera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Rèplica per part del Sr. Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Sr. Conseller, no me ha contestado si han renunciado a la propuesta de conectar el aeropuerto mediante formar ferroviarias o tranviarias, como estaba establecido en el plan sectorial, y creo que no es poca cosa, porque si se decide unir las zonas turísticas mediante líneas de transporte público urbano, perdón, interurbano, en estos momentos supongo que es porque están renunciando definitivamente a conectar el aeropuerto mediante tren o tranvía, porque si no es una muestra más de la improvisación que tienen ustedes con este plan.

Le vuelvo a decir una cosa que le ha pasado a usted desapercibida: ustedes nos preguntan si nosotros estamos de acuerdo con el plan. Pues mire, yo para estar de acuerdo, o el grupo parlamentario para estar de acuerdo con el plan primero deberíamos fiarnos de los datos que aparecen en ese plan, y cuando ustedes mismos dicen que este plan se basa en encuestas del año 2009 comparadas con el año 2000, y ya dicen que son encuestas realizadas en temporada de invierno y no en temporada de verano, sin tener en cuenta a los residentes, sin tener en cuenta a los turistas, pues qué quiere que le diga, difícilmente te puedes fiar de un plan que ya empezando te está diciendo que los datos que está obteniendo no son del todo fiables. No nos podemos fiar de un plan que ni siquiera tiene presupuestados mínimamente los gastos que va a suponer este tipo de modificaciones.

Y luego no tergiversar mis palabras. Que ustedes tengan que hacer una renovación de las concesiones les viene impuesto por normativa, no es un invento suyo. Se terminan las concesiones y tienen que renovarlas. En el plan anterior estaba establecida también la reunificación de concesiones, tampoco es un invento

suyo. Luego podemos discutir si tienen que ser tres, cuatro, cinco; simplemente le digo que me llama la atención que un grupo parlamentario que le da apoyo y ustedes mismos están en contra de la privatización y de la concentración de poder en un número reducido de empresas, y esto es lo que va a suponer esta reunificación de las concesiones, y tampoco me ha contestado a ese tema. Si usted me pregunta si nosotros estamos de acuerdo en que haya mayor eficiencia en la red de transportes o mayor eficacia, pues por supuesto que sí; si eso se hace a través de la reunificación de líneas, por supuesto que sí.

Pero le digo una cosa, que es la que contempla su propio plan: de nada sirve, y con esto hago referencia a las líneas que quieren conectar con el aeropuerto, si usted me pregunta si estamos de acuerdo en que haya líneas de conexión del aeropuerto con zonas turísticas, pues a priori sí, evidentemente que sí, pero si esas líneas van a tardar 2,5 o 3 veces más en hacer el mismo trayecto que el vehículo privado ya le digo yo que... que no es una alternativa el transporte público, y mientras no sea una alternativa el transporte público lo único que va a suponer es un coste. Convendría que nos dijera si eso va a suponer algún coste o no del déficit que le he comentado, cercano al 60%, por cierto. Tendrían que decirnos qué va a costar, y tendría que explicarnos qué sentido tiene conectar una vez más zonas turísticas con el aeropuerto cuando el aeropuerto reduce su capacidad más del 80% en temporada de invierno, cuando esa conexión, por otro lado, va a seguir funcionando vía estación intermodal.

Y usted me pone como ejemplo la relación de aeropuertos que tienen conexión directa con zonas turísticas, y estoy completamente de acuerdo y, insisto, se tiene que hacer, no hay ningún problema, pero vamos a contemplar todos los ejemplos igual; si usted me pone el aeropuerto de Málaga o el aeropuerto de Barcelona, me pone cualquier ejemplo de aeropuertos, ponga también lo que tiene el aeropuerto de Palma respecto a la conexión con la estación intermodal, que está a menos de 7 kilómetros del centro, cosa que no puede compararse con ningún otro aeropuerto. Es decir, si tuviéramos una muy buena conexión del aeropuerto con la estación intermodal, y si luego la estación intermodal tuviera las conexiones que ustedes mismos quieren implantar, pues posiblemente no sería tan necesaria la implantación de estas líneas.

Y me llama la atención que temas tan sensibles que aparecen en su plan, como por ejemplo -vuelvo otra vez a citar textualmente-, *“destaquem negativament el temps de trajecte en bus de les poblacions de Calvià i Andratx, més que duplicant el temps de viatge en cotxe, o el corredor entre el Port d'Alcúdia i Platja de Muro, que presenta una ràtio excessivament alta arribant a multiplicar per 2,5 el temps de trajecte en cotxe, o les poblacions de Cala Millor i Cala Bona, que estan fortament penalitzades en el seu temps de trajecte fins a Manacor”*. Y nosotros preguntamos: ¿por qué no han empezado por aquí?; ¿por qué es tan importante empezar por algo que... claro que se puede mejorar, pero ya está funcionando. La conexión del aeropuerto con el resto de zonas turísticas se hace con la estación intermodal; claro, si la estación intermodal no tiene las frecuencias que toca, pues difícilmente ese transporte puede ser una alternativa real, y nosotros lo único que le estamos diciendo es por qué no han empezado la casa por donde se tiene que hacer.

Y en eso no han contestado. Han determinado, y evidentemente es una responsabilidad suya, del Gobierno, si usted considera que es valiente haber puesto esto en marcha y con eso se queda a gusto pues enhorabuena, usted es un valiente, ha puesto en marcha las líneas turísticas, pero yo lo que le digo es que al margen de lo valiente que sea no se ha leído ni su propio plan, porque si se leyera su propio plan sabría que las prioridades no eran precisamente conectar el aeropuerto con las zonas turísticas sino más bien reforzar los servicios que hay para los residentes, mejorar las tarifas, mejorar la información, mejorar la aplicación, y eso no lo han hecho. Entonces esa prioridad que ustedes tienen con las líneas turísticas me gustaría que nos explicara a qué se debe, porque de lo contrario, bueno... pues estamos como le he dicho, al final estamos empezando por donde no toca y estamos dando importancia a algo que posiblemente no sea la prioritario. Pero bueno, al final es una decisión que ustedes tienen como equipo de gobierno y evidentemente no tenemos otra manera que respetarla.

En cuanto a las alegaciones que hemos presentado, hemos presentado las alegaciones que ahora consideramos que son convenientes porque entendemos que hay una posibilidad de nulidad de ese plan. No hemos entrado en detalle respecto al propio plan porque, como le digo, es que no nos fiamos ni siquiera de los estudios que ustedes han presentado, cosa que ni siquiera ustedes tampoco se fían, porque lo dicen en su preámbulo, además en la primera página, no hay que irse muy atrás para leerse...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gijón, acabi, per favor.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

Té la paraula el conseller Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Gijón, em qued amb la idea que vostès valoren de manera positiva aquesta connexió entre l'aeroport i les principals zones turístiques; crec que és bo, crec que aquest és un bon missatge; em qued com a conclusió, darrere tot el renou que a vegades generen aquests debats, que crec que aquest és un bon missatge, de dir “ei!, hi ha espais perquè hi hagi amplis acords unànims i que tots siguem conscients que açò són qüestions que són necessàries”.

Ens deia el senyor... -feim algunes reflexions, no?, a més a més de tot açò-, “home, és que la connexió amb la intermodal no seria tan dolenta i per tant representa una altra oportunitat diferent”; i és cert, però redueix moltíssim la qualitat. Fer

transbord, canviar, per a una gent que ve de fora, quan et mous en transport públic, és una penalització que es paga molt cara amb la reducció d'usuaris. Si tu pots anar directe, tardis un poquet més o un poquet menys, no és tant el factor del temps com el nombre de canvis que has de fer a l'hora de transbordar. Si des de l'aeroport pots anar directe a moltes bandes sense fer transbord a indrets que tu desconeixes si vénis de fora, la gent aquí se sent més insegura. Per tant és un bot de qualitat molt important que en bona part justifica *per se* aquestes línies. I a totes les bandes hi ha les dues coses: connexions amb la ciutat directa, connexions de l'aeroport amb la ciutat directa, connexions de l'aeroport amb altres poblacions i amb altres zones turístiques. Jo crec que açò és fonamental.

I em diu vostè "és que només s'han preocupat d'açò". Li ho torn recordar: hem fet moltes altres coses, però com que no han generat polèmica han passat desapercebudes. Si resulta que hem connectat l'Hospital d'Inca amb Selva, Manacor, Campanet, Búger i centre d'Inca sense cap problema, hem fet una millora molt important. Aquesta és una realitat aquest any! Si hem millorat la connexió entre Son Llàtzer, l'Hospital d'Inca i Palma amb Costitx, Sencelles, Biniali, Santa Eugènia i Ses Olleries, és que hem fet una passa molt important que no ha generat cap polèmica, que ha estat un titular d'un dia a una zona petita, però que té una repercussió per als ciutadans molt bona. Si resulta que a més a més els caps de setmana l'estació de Consell amb Alaró i Orient estan connectats, ho hem experimentat i ha funcionat bé, l'experiència de Ses Covetes, açò és bo i açò fa que hi hagi 500.000 passatgers més en un sol any. Per tant, hem fet moltes altres coses que són molt positives.

El Pla director sectorial de transports, que és al que vostè fa referència, fixa aquesta idea de la connexió de l'aeroport i la intermodal. Veritat que sí? I vostè me diu, escolta si fan això dels autobusos, ja no faran la resta? I jo li dic, aquesta pregunta la va fer a la Sra. Cabrer quan va decidir saltar-se la connexió amb l'aeroport des de l'intermodal, per anar-se'n cap a Son Castelló amb el metro? Perquè ningú va donar cap explicació. I van prioritzar deixar de connectar l'aeroport, 26 milions de passatgers, 26 milions de passatgers, amb la Universitat, que hi ha 600.000 passatgers cada any, i que és deficitària, molt deficitària! Una cosa exagerada, perquè cada passatger que movem ens costa 10 euros a les arques públiques. En transport públic per cada passatger que movem, no arriba a 1 euro d'ajuda pública. Aquestes són les grans diferències. I després la versatilitat, el transport públic el bo que té és que el pots anar adequant quan vulguis.

I em diu: i vostès renuncien a fer nova xarxa ferroviària que pugui permetre... No, qui va renunciar al conveni ferroviari van ser vostès, els que van dir no a 300 milions d'euros van ser vostès! I nosaltres vam anar a la ministra Pastor i li vam dir, volem recuperar el conveni ferroviari que havien renunciat en el seu moment, perquè ens sembla fonamental, perquè d'aquí poden sortir més quilòmetres de xarxa ferroviària, que Mallorca a determinats llocs necessita.

I segurament aquest seria un molt bon debat que podríem tenir aquí. Ara, primer necessitam els recursos. Nosaltres amb recursos propis tots sols no podem gastar-nos 300 milions d'euros, no hi són, o hi ha altres prioritats que encara són molt

més grosses, evidentment. Per tant, aquí devora sí que hauríem de fer una feina.

I hem separat, o convertirem amb aquest nou pla 18 zones, 18 concessions actuals en 3, i vostè em critica que siguin 3. I jo li dic, a la legislatura passada el Sr. Company defensava que fossin 5 en el seu document, de 5 a 3, cregui'm que els plantejaments i els criteris són els mateixos. I què és allò bo de fer grans zones? Que et permet compensar línies que generen superàvit, com puguin ser les aeroportuàries, amb línies que són deficitàries, i que fa que en el seu conjunt per tant, el preu del passatger d'aquestes línies més deficitàries que uneixen pobles, llavors surti molt millor. És que és bo aquest agrupament d'aquesta zonificació més àmplia, perquè dona molt més marge a les empreses i per tant, una major qualitat del servei. I en açò hi coincideixen tots els experts, tots. La fragmentació que hi ha ara no és pròpia de l'any 2020, açò és propi dels anys 90 en tot cas. Per tant, crec que sí que vam fer les coses bé.

I la darrera de totes, vostè em diu: no hi ha xifres, i jo li dic sí, sí que hi ha xifres. Les xifres ens diuen que el nou pla que es marca l'objectiu d'arribar a 11 milions de passatgers, ara en tenim 8, arribar als 11 milions de passatgers, representarà una despesa anual per moure tots aquests ciutadans, tots aquests passatgers, una despesa anual de 37,7 milions d'euros. Són molts 37,7 milions d'euros i a la vegada perdre uns ingressos de 27 milions d'euros. Per tant, hi haurà un dèficit en recursos públics de 11 milions d'euros, aquesta serà la quantitat que s'haurà d'aportar, perdó, de 10,7 milions d'euros. Si tenim en compte que mourem 11 milions de passatgers, parlem, per tant, que la repercussió que tindrà damunt cada passatger que mourem serà de 97 cèntims. Números que demostren una certa eficiència, perquè hi ha una part de subvenció del transport públic, és cert. Però açò serà un bot de qualitat molt important, n'estam convençuts.

Jo insistesc amb açò, que aquesta és una feina necessària, la fem amb la màxima convicció, la farem cercant el màxim acord, el màxim consens possible, però també conscients que ara tenim una oportunitat de pensar molt cap endavant. I m'agaf en qualsevol cas a les seves paraules i qued a la seva disposició per debatre, per analitzar qualsevol qüestió que cregui que pot ser de millora, perquè evidentment açò repercutirà en la millora de tothom.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Compareixença de la presidenta del Govern per tal d'informar sobre el contingut de la VI Conferència de Presidents, escrit RGE núm. 1705/17, del Govern de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de la sessió plenària d'avui, que és la compareixença de la presidenta del Govern, per tal d'informar sobre el contingut de la VI Conferència de Presidents, escrit RGE núm. 1705/17 del Govern de les Illes Balears.

Intervenció de la presidenta del Govern de les Illes Balears, la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Torn pujar a aquesta tribuna parlamentària no només en compliment d'un mandat d'aquesta cambra, sinó que també som aquí a petició pròpia, seguint la voluntat i la línia de comportament parlamentari d'aquest Govern. Vull que els representants polítics, els representants dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, coneguin de primera mà els resultats i les conclusions de la Conferència de Presidents, a la qual vaig poder participar a Madrid, el passat dia 17 de gener.

Ho vaig fer en nom del Govern de les Illes Balears evidentment, però també ho vaig fer com a portaveu de les reclamacions que la nostra societat considera imprescindible i just que siguin contestades per part del Govern d'Espanya. I és aquí on es demostra la nova forma de fer política que s'ha instaurat en els partits que signarem els acords de governabilitat. La preparació de la Conferència de Presidents va ser un exercici de participació i de diàleg, també de compromís. El document de negociació que vaig defensar a Madrid no recollia tan sols la postura unilateral del Govern, va ser fruit d'escoltar la societat civil i els partits polítics, a tots. Abans de la reunió de la Conferència de Presidents, vàrem obrir una ronda de sis reunions sectorials amb totes les organitzacions sindicals i empresarials, amb representants del món educatiu, amb entitats socials vinculades a l'atenció a la dependència, amb els consells insulars, amb la Federació de Municipis i també amb tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra. De tots recollirem les seves propostes, que vàrem transformar en esmenes o en nous acords que nosaltres vàrem presentar a la Conferència i que varen centrar les meves intervencions a la Conferència de Presidents, igual que les intervencions i les demandes que va fer la consellera de Presidència, Pilar Costa, a les dues reunions preparatòries prèvies a la Conferència de Presidents, que dirigí la Vicepresidenta del Govern d'Espanya.

Després de la Conferència de Presidents, a tots els que es varen reunir amb nosaltres, els vàrem transmetre els acords que vàrem plantejar, les nostres reivindicacions i també els acords que finalment es pogueren assolir en el si de la Conferència de Presidents. I també el nostre compromís en seguir mantenint informats de totes les passes que es vagin donar per fer efectius els acords als quals s'havia arribat.

Aquesta conferència és obvi, s'hauria de realitzar d'una forma habitual i periòdica. I en aquest punt jo no puc deixar de

mentonar que el Govern de l'Estat va decidir recuperar la Conferència de Presidents, per un interès que no escapa a ningú, la pèrdua de la seva majoria absoluta parlamentària. Però jo no vull trobar excuses per defugir el debat. El fet és que després de cinc anys, els presidents autonòmics han pogut una altra vegada reunir-se per discutir i negociar pactes en els que avançar en la cohesió i millora territorial d'una Espanya descentralitzada, però que lamentablement ha patit un retrocés enorme en aquesta matèria.

La presència de les Illes Balears en aquesta conferència respon a una obligació, l'obligació d'aprofitar tots els marcs de diàleg que s'obrin, per millorar el nivell de vida dels homes i dones de les nostres illes. La confrontació sense oferir alternatives és un exercici estèril, el victimisme una irresponsabilitat pel que té de desistiment funcions i callar el pitjor que li pot passar a la ciutadania. Ara els ciutadans de les illes no veuen com els seus representants acoten el cap, veuen en canvi com el Govern reclama el canvi que necessita la seva terra per créixer com a poble. El Govern ja no participa en el Consejo de Política Fiscal y Financiera i calla, el Govern no va a les conferències sectorials i calla, i el Govern no va anar a la Conferència de Presidents i va callar, ni com tampoc es feia abans, aplaudir propostes que no ens anaven bé. Vaig participar a la Conferència de Presidents amb l'objectiu d'aconseguir acords i obrir debats que són necessaris per a la nostra terra, però també per al conjunt d'Espanya, amb peticions i amb propostes.

Per tant, sí la Conferència de Presidents arriba tard, però aquí no estam per enrocar-nos, per simples estratègies partidistes, que poden donar avantatges molt a curt termini, però que són letals després. Estam per avançar i per posar solucions als molts de problemes que s'han generat després de 5 anys sense diàleg. Venim d'una crisi econòmica molt profunda, molt dura, que s'ha gestionat amb unes polítiques equivocades per part del mateix Govern d'Espanya, que segueix encapçalant Mariano Rajoy. No podem oblidar les polítiques de retallades i austeritat mal enteses que varen dur a eliminar la universalitat de la sanitat, oblidar-se de les obligacions de l'Estat cap al sistema de dependència, que varen permetre que s'hagi instal·lat la precarietat al món laboral amb l'aparició de la figura del nou treballador pobre, o imposicions ideològiques com la LOMCE. És dins aquest marc polític, econòmic i social on hem de situar la conferència celebrada el passat dia 17 de gener i les nostres peticions.

S'ha de dir que existia un ordre del dia previ marcat pels següents temes i marcat exclusivament per part del Govern d'Espanya: el sistema de finançament, la Llei d'estabilitat pressupostària, el pacte educatiu, el repte demogràfic, la cooperació en matèria de protecció civil, la Llei de garantia d'unitat de mercat i de la mobilitat administrativa, i el funcionament dels òrgans participats pel Govern d'Espanya i de les comunitats autònomes. Davant aquestes propostes que va fer el Govern d'Espanya hem de debatre amb quines reclamacions hi vàrem anar des de les Illes Balears, el que podem considerar l'agenda balear.

Evidentment la principal estratègia i exigència, i en la qual tots vostès crec que hi estaran d'acord, és la millora del finançament i el reconeixement de la insularitat. Però més enllà

d'aquesta reclamació històrica i imprescindible les nostres illes també varem demanar una major dotació per fer efectiva la Llei de dependència, la derogació del Decret sanitari 16/2012 per retornar a un vertader sistema de salut universal i gratuït, la flexibilització de la taxa de reposició dels funcionaris i de la Llei d'estabilitat pressupostària per als ajuntaments, a més de la derogació de la reforma laboral per aconseguir que el creixement econòmic es traslladi als treballadors i a les treballadores, reclamacions destinades a defensar les persones, les d'aquí, les del conjunt de l'Estat i, de forma solidària com correspon a una societat avançada, les que arriben a la nostra terra fugint de la misèria i la violència, perquè el Govern, al marge del programa previst a la conferència, també va reclamar una política sensata i humana cap als refugiats que omplen el nostre Mediterrani de víctimes, i la necessitat urgent d'un pacte d'Estat contra la violència masclista.

Aquestes reivindicacions, recollides a les reunions prèvies, ens varen permetre presentar esmenes a tots els documents plantejats per part del Govern de l'Estat, així com diverses propostes de nous acords. Vàrem ser l'única comunitat autònoma que va presentar les esmenes per escrit en el temps i forma que ens havien demanat per a les propostes d'acord, i ho vàrem fer amb plantejaments globals però també específics per a les nostres illes.

No els amagaré que el format de la conferència donava poc marge de maniobra. Estàvem davant una trobada amb un guió molt pautat que feia difícils aprofundir en temes cabdals per a les nostres illes i per al conjunt d'Espanya, però això no va ser un obstacle perquè, tant mitjançant esmenes als acords previs, que han quedat registrades, com de paraula, poguéssim incidir en assumptes més concrets per a l'interès de la nostra societat, com la condonació del deute, el desenvolupament del règim especial per a les Illes Balears, o que les polítiques demogràfiques tinguin en compte la realitat específica del nostre arxipèlag, on el creixement de la població i l'existència d'una població flotant contrasta amb les pèrdues de població que pateixen altres territoris d'Espanya.

Perquè el govern que tenc l'honor de presidir vol que les seves polítiques tinguin una empremta social. Estam compromesos amb el retorn de drets als ciutadans, però per aconseguir-ho és evident que s'ha de tenir voluntat política i, per descomptat, s'han de tenir suficients doblers, i és aquí on entra en joc la nostra principal reclamació: la millora del finançament autonòmic. Si hi ha un fet en el qual estam d'acord és que històricament hem estat infrafinançats, i això explica en bona mesura el nostre elevat nivell de deute autonòmic. En els últims anys l'Estat, en lloc de millorar el nostre finançament, ens ha finançat deute, un deute que hem de tornar amb interessos. Per això consideram de justícia que aquest deute sigui condonat. Aquest infrafinançament i aquest elevat deute provoquen que Balears estigui a la cua en despesa sanitària, educativa i social per càpita.

Balears no és una comunitat rica. A mitjans dels vuitanta érem la comunitat amb major renda per càpita, però des de llavors hem patit una caiguda ininterrompuda que ens deixa ara com la setena comunitat en renda disponible per habitant. És a dir, els ciutadans que més aporten al sistema de finançament acaben disposant d'uns serveis públics essencials de menys

qualitat que els dels territoris beneficiats pel sistema. El que defensam és senzill: els ciutadans de Balears tenen dret a rebre els mateixos serveis que els ciutadans de la resta d'Espanya. I en els últims anys, a més, venim ocupant el furgó de cua en les inversions de l'Estat. L'Estat ha de compensar millor els sobre costos que té la insularitat sobre els nostres ciutadans i les nostres empreses.

Per tant la reforma del sistema de finançament és clau, és clau a les Illes Balears i és clau a totes les comunitats autònomes, i així ho vàrem plantejar a la reunió, de la qual vàrem sortir amb el compromís de tancar enguany una reforma que entri en vigor l'any 2018. Que quedi clar que el document plantejat inicialment pel Govern de l'Estat era tan ambigu que ni tan sols no marcava un termini per abordar aquesta reforma, i les primeres expectatives els he de dir que no són prometedores. El passat 23 de febrer es va celebrar la primera sessió del grup d'experts per a revisió del nou model de finançament autonòmic amb la participació en la nostra representació del doctor Guillem López Casanovas; vàrem sortir decebuts per la forma en què s'ha iniciat el treball de la comissió d'experts. Per reconduir aquesta situació hem fet una crida al Ministeri d'Hisenda per girar la direcció que du la comissió i que sigui un fòrum real de debat entre experts, i no una simple polítxa de transmissió de les propostes de l'Estat en matèria de finançament autonòmic. Veurem si ens escolten, perquè avui mateix està prevista una segona reunió del comitè d'experts.

Volem un debat real i amb arguments sobre la reforma del finançament. Vull recordar en aquest sentit que també el Govern de les Illes Balears vàrem aconseguir que l'AIREF també tenguí veu en aquest debat. Ho consideram necessari perquè és una autoritat independent que és molt més objectiva a l'hora d'avaluar com es reparteixen els doblers públics a Espanya. És una reforma que en el cas de les Balears ens ha de garantir el marge financer necessari per continuar avançant cap a unes illes desenvolupades i pròsperes, unes illes que es caracteritzin per un model solidari, de base sòlida, que pugui aguantar amb força els moments econòmics dolents del futur sense atacar les persones i els seus projectes vitals.

Al costat del principi d'ordinalitat no hem d'oblidar que també reclamam una major autonomia fiscal. El que demana el Govern de les Illes Balears és més capacitat d'autogovern, demanam més capacitat de competència sobre els impostos que recaptam perquè la política fiscal és un instrument clau per a un objectiu que consideram prioritari: la redistribució de la riquesa. En consonància amb aquesta convicció demanarem que el futur del sistema de finançament camini cap a un federalisme fiscal que permeti tenir més capacitat impositiva i, per tant, més part en la cistella d'imposts. El Govern d'Espanya creim que ha de tenir més en compte l'esforç fiscal que fan els ciutadans, i les Balears feim un esforç fiscal molt més important que altres territoris, i en canvi rebem molt menys per part del Govern de l'Estat, i aquesta discriminació ha de canviar.

Però estam davant un repte que el Govern ni pot, ni vol, ni ha volgut afrontar sol. Del nou finançament depèn la millora dels serveis dels nostres conciutadans i conciutadanes; aconseguir-ho dependrà també del nivell de compromís polític

de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra. Resoldre tot sols com a govern el sistema financer dels pròxims anys és un supòsit que ja no es correspon amb l'actual moment polític ni amb el que demana la gent. Un futur estable, amb garanties econòmiques per mantenir i impulsar un model social solidari, exigeix el lideratge del Govern, però amb la participació de tots, i tots vol dir tots: actors polítics i societat civil; serà un èxit o un fracàs col·lectiu. Ara mateix, segons la representació parlamentària del Congrés, hi ha partits d'aquesta cambra que poden fer més o menys per aconseguir que les nostres illes disposin dels recursos suficients per avançar en un sistema educatiu que doni respostes a les necessitats de futur, que el sistema sanitari públic sigui sostenible o que la xarxa de recursos socials pugui afrontar la realitat que vivim. No ens enganem, som una terra petita; només des de la unitat política, però sobretot social, podem fer sentir la nostra veu amb força.

I és aquí on varem plantejar el nou règim especial de Balears, amb una tarifa plana entre illes, un vertader document que ofereixi solucions reals i efectius perquè viure a les nostres illes no estigui penalitzat amb pitjors connexions amb el món, o amb unes despeses que faci que viure aquí sigui més car que a la resta d'Espanya i d'Europa.

És veritat que tenim unes taxes de creixement econòmic de les més elevades de l'Estat, que reduïm l'atur per sobre de la mitjana i que aconseguim mitigar la temporalitat, però també és cert que, a diferència de la situació que es produïa abans de la crisi, el creixement no es reparteix de forma equitativa i l'ocupació té un grau de precarietat que abans no tenia. I no em cansaré de repetir-ho: el nostre objectiu és transformar el creixement econòmic en un major benestar per a tots els ciutadans, i si això costa és perquè hi ha una diferència entre abans i després de la crisi i aquesta diferència és diu reforma laboral, que és un llast perquè hi hagi una bona negociació col·lectiva i en conseqüència un augment de sous que és el que nosaltres exigim per als nostres treballadors. Per això, varem plantejar a la conferència de presidents un acord per derogar la reforma laboral.

La nostra prioritat és lluitar contra les desigualtats, reduir la pobresa, millorar el benestar dels nostres ciutadans, són metes que tenim clares i que ens han duit a prioritzar la creació d'ocupació, combatre la precarietat laboral amb plans de lluita, reforçar l'estat del benestar, retornar drets i crear-ne de nous, com la renda social o garantir que no hi hagi talls de llum a les famílies en situació d'emergència. Si no es deroga la reforma laboral, si no se superen les retallades aplicades per l'Estat a la protecció per desocupació, al sistema sanitari o al sistema de dependència l'únic que es fa és provocar més desigualtats i forçar les comunitats autònomes com la nostra a assumir les responsabilitats que ha abandonat l'Estat.

El Govern d'Espanya amb l'excusa de la crisi ha deixat d'assumir les seves responsabilitats econòmiques i s'ha desentès de les seves obligacions amb la intenció política de deixar morir drets socials, un d'aquests és el de la dependència. Per evitar-ho a la conferència de presidents varem proposar que hi torni haver finançament i per tant, que l'Estat espanyol torni a assumir el seu 33%, un altre 33% la comunitat autònoma i el 33 restant per part de l'usuari. Creiem que és de justícia i és el marc que pregonava la Llei de la dependència, perquè amb el

temps s'han confirmat les sospites que apunten que moltes de les decisions preses amb la bandera de l'austeritat i el rigor pressupostari són simples eleccions ideològiques.

Som davant dos models: el que desenvolupa un sistema públic obert a tothom i el que empeny amb insistència per incentivar l'oferta privada.

La forma més eficaç de potenciar aquest segon model destinat a uns pocs és deixar caure per manca de recursos el sistema públic, aquest govern que presideix ho vol evitar.

I la realitat actual respecte de les persones amb dependència és que s'ha passat dels 11.570 beneficiaris del sistema que hi havia a principis d'aquesta legislatura als 14.138 que hi ha actualment i, al mateix temps, no tan sols s'ha millorat i agilitat la gestió, sinó que també s'han creat noves places per a persones amb dependència i s'han ampliat els serveis, perquè el Govern de les Illes Balears creu en la llei de la dependència, en mantenir els drets assolits i ho feim malgrat el cost que ens suposa gestionar una llei que és de caràcter estatal.

L'any passat per al sistema de dependència de les Illes Balears el Govern va aportar 90 milions d'euros, si hi sumam el que aportaren els consells insulars la xifra arriba als 130 milions; l'Estat hi va aportar 19 milions. Per tant, és prou evident qui no aconsegueix les seves obligacions quant al sistema de dependència. A la conferència del dia 17 de gener, per tant, varem reclamar acords clars perquè l'Estat s'impliqui en el desenvolupament de les polítiques de dependència i els he de dir que simplement varen voler acordar la creació d'una comissió per determinar quin és el finançament que ha d'aportar l'Estat, cosa que nosaltres ja teníem molt clar.

Una altra situació similar es produeix respecte de l'educació, és una competència també transferida, però que en el cas de les Illes Balears pateix un doble problema: manca de finançament, per un costat, i que les grans decisions s'han aprovat fins ara d'esquenes a les comunitats autònomes, que són les que gestionam i pagam el manteniment del sistema educatiu.

La LOMCE és una demostració d'una etapa marcada per l'absolutisme i el sectarisme polític. La majoria absoluta no només es va emprar per a les retallades econòmiques i de serveis, sinó per a la imposició ideològica, idè l'absència de majories absolutes ha obligat a obrir el debat que es va sostreure a la ciutadania per aconseguir un sistema educatiu estable i pactat.

Aquest és el compromís defensat pel Govern de les Illes Balears a la Conferència de Presidents i que va ser admès per part del Govern de l'Estat, tenir en compte la comunitat educativa en la consecució d'aquest gran pacte que ens exigeix la societat i hem aconseguit una cosa que és important: que, al debat que proposava el Govern d'Espanya només al Congrés, s'hi ajunti el Senat també amb el debat que tendrem les diferents comunitats autònomes.

A mitjans de febrer, com vostès saben, es va posar en marxa la subcomissió del Congrés responsable d'establir el document que hauria de culminar amb aquest gran pacte que permeti

establir un sistema estable i a favor de tots, sense imposicions ideològiques.

Per tant, un acord i més mitjans, com els que demanen els pacients que reclamen més celeritat per ser atesos pel sistema sanitari públic. Aquí també té molt a fer el Govern de l'Estat des del moment en què va implantar una taxa de reposició que limita la creació de llocs de feina públics o la substitució per jubilació o la mort dels treballadors. És una mesura vestida de solució econòmica contra la crisi, però darrere té una evident càrrega ideològica perquè empeny les administracions públiques a mantenir una taxa d'eventualitat no desitjada amb una precarietat laboral que posa en risc la qualitat dels serveis.

No em cansaré de repetir-ho: els funcionaris i treballadors públics també mereixen estabilitat a la seva feina. A Balears tenim un percentatge elevat d'interins, un 40% d'interins en educació i en sanitat estam en un 30%. Ja estam posant recursos per baixar aquests percentatges amb la convocatòria d'oposicions previstes per a enguany i que suposarà oferir 2.000 places, però no és suficient.

Vàrem exigir al Govern d'Espanya que aquestes taxes de reposició s'eliminin durant el 2017 per poder treure més places, però l'acord pres finalment a la Conferència de Presidents només preveu que es pugui superar aquesta taxa en sectors com el de serveis socials, educació, sanitat, seguretat i emergències. Com que el compromís assolit ha estat menys ambiciós que el que el Govern de les Illes Balears li hagués agradat insistim en aquest punt.

Per això, el mes passat la consellera d'Hisenda, Catalina Cladera, va mantenir una reunió amb el secretari d'Estat de Funció Pública i va defensar que, si no existissin les limitacions actuals, Balears estaria en disposició de convocar fins a 7.000 places fins al 2019. D'aquesta manera es podria reduir la taxa d'interinitat fins al 8%, que seria un percentatge molt més raonable que el que tenim actualment.

Millor finançament, recuperar el sistema de dependència, arribar a un gran pacte educatiu i permetre la contractació de personal públic, propostes que han d'enfortir el sistema de serveis públics, però no ens vàrem quedar aquí. A la Conferència de Presidents també vàrem presentar propostes per a un objectiu que està vinculat amb el paper que ha de jugar la nostra terra en el conjunt d'Espanya, recuperar la salut democràtica de l'Estat i respectar la lleialtat institucional.

Amb més o menys convenciment, amb més o menys sentit crític, però crec que estaran d'acord amb mi que hi ha moltes coses que no funcionen en la coordinació d'Espanya. Són anomalies que cal superar, anomalies com que ni Catalunya ni el País Basc no varen participar en la Conferència de Presidents, i el més fàcil és donar la culpa l'un a l'altre, però un govern de l'Estat, un govern que ens ha de representar a tots ha de tenir la capacitat d'aconseguir asseure en una mateixa taula els representants de tots els territoris d'Espanya, sense excepcions. Renunciar al diàleg és una posició que el Govern de l'Estat no es pot permetre si volem tenir un present tranquil i un futur junts.

Davant aquest fet i amb la voluntat de construir els mecanismes que permetin la discussió dins marcs democràtics i polítics vàrem presentar esmenes i propostes que darrere tenen un objectiu clar: avançar cap a un estat federal que cohesioni tots els territoris i faci sentir a tothom partícip d'un projecte comú.

Quan parlem d'Espanya com a un estat federal és evident que el Senat hauria de reconstruir-se per transformar-se en una vertadera cambra de representació territorial. Ara mateix, com vostès saben, hi ha una comissió de treball sobre la reforma de la Constitució Espanyola al Senat. Des del Govern vàrem proposar que hi hagi un grup de treball entre el Govern de l'Estat i les comunitats autònomes per avançar en la reforma de la Constitució i on les comunitats autònomes puguem aportar la nostra visió sobre com s'hauria de transformar o reformular el Senat.

Per tant, és positiu que avancem en una línia que per a nosaltres és fonamental: la reforma de la Constitució per actualitzar-la i convertir-la en l'eina que pugui donar respostes als nous reptes que s'han obert al segle XXI.

Finalment, i ja fora de l'ordre del dia de la conferència, el Govern de les Illes Balears va exposar el seu posicionament sobre dues qüestions de caràcter social que consideram fonamentals i que gràcies, en bona part, a la nostra reclamació i a la d'altres comunitats autònomes varen suposar la redacció de dos nous acords, no prevists inicialment a la Conferència de Presidents. Per una banda, vàrem explicar que de la mateixa forma que s'ha aconseguit un consens social per arribar a un gran pacte sobre la lluita contra la violència masclista a les Illes Balears, consideram que també seria una bona fórmula que el Govern d'Espanya treballàs en la mateixa direcció en coordinació amb totes les comunitats autònomes. En aquest sentit, el compromís que es va adoptar suposa la convocatòria de la Comissió General de les Comunitats Autònomes al Senat per fer un debat monogràfic sobre la violència de gènere que serveixi per incorporar les aportacions de les comunitats als treballs que es fan per aconseguir un pacte d'estat contra la violència de gènere, debat que serà aquest dijous al Senat.

Cap societat no pot transigir ni resignar-se davant l'assassinat sistemàtic de les dones. És una realitat inacceptable sense cap tipus de justificació que només trobarà final si ho afrontam tots junts a partir d'uns valors d'igualtat i de respecte en tots els àmbits. No és una lluita només policial o política o legal o educativa, és tot això i que cada dia, amb petits gestos i grans canvis, puguem deixar enrera un drama que ha de desaparèixer de les Illes Balears i de l'Espanya que volem.

En segon lloc, vàrem reclamar un pla específic per a la coordinació de l'ajuda als refugiats, i es va adoptar un compromís en aquest sentit dins l'acord aprovat sobre la participació de les comunitats autònomes en política europea. Aquí, a les Illes Balears, des del primer moment ens vàrem oferir per poder acollir els refugiats, lamentablement la resposta política europea i espanyola no ha estat a l'alçada d'allò que exigia no només el Govern d'aquestes illes sinó una àmplia majoria de la ciutadania. Recentment vàrem poder comprovar com la societat exigeix una política més solidària amb milers de persones al carrer demanant una política més humanitària.

Senyores i senyors diputats, aquest és el resum del paper que ha jugat el Govern de les Illes Balears i els resultats que s'han aconseguit després de la Conferència de Presidents. Ara el que queda és el compliment dels compromisos adquirits per part de l'Estat, evidentment haurem de vigilar. L'èxit o el fracàs d'aquesta conferència no es pot valorar en funció només de com es va desenvolupar, dependrà del grau d'implicació de l'Estat a l'hora de portar a terme els acords que es varen assolir.

Com els he dit al principi, el Govern del Partit Popular, una vegada perduda la majoria absoluta, s'ha posat el capell del diàleg, el mateix que tenia dins un armari ple de pols els passats quatre anys, i pot ser que ara siguin més receptius. En tot cas, ho hem d'intentar.

Com que ja ha passat un temps raonable des de la Conferència de Presidents el dia que feim aquest debat puc fer un esment de l'anàlisi de com s'han succeït els diferents acords que es varen assolir.

Sobre l'acord de polítiques d'ocupació, la Conselleria de Treball encara no ha rebut cap convocatòria per a la Conferència Sectorial i només s'ha prorrogat el programa de requalificació professional fins el mes d'agost.

Sobre l'acord per coordinar els recursos de protecció civil, només hi ha hagut una reunió de directors generals i encara no s'ha constituït l'òrgan de debat. S'ha de fer abans que acabi el mes.

La feina sobre reptes demogràfics encara no té la ponència al Senat prevista.

El pacte educatiu encara no té fixada la reunió al Senat compromesa.

El pacte d'Estat contra la violència masclista, els avançava abans, serà aquest dijous al Senat en què participarà la consellera Pilar Costa.

De les feines per debatre sobre la unitat de mercat, estratègia digital i llocs de feina públics fins ara es pot dir que s'ha celebrat una reunió del Consell de Garantia per la Unitat de Mercat, a la qual va assistir el conseller Negueruela. Allà, per cert, vàrem constatar que el Govern de l'Estat vol ser més restrictiu que el que preveu la Directiva Bolkestein.

A més, la consellera Cladera, com els he dit abans, s'ha reunit amb la secretària d'Estat de Funció Pública per exigir eliminació de les taxes de reposició.

L'acord per impulsar la targeta social té un compromís de crear un grup de feina abans de tres mesos, la Conselleria de Serveis Socials encara no ha rebut cap informació respecte d'això.

Per acordar mecanismes de protecció al consumidor vulnerable d'energia elèctrica, el conseller Marc Pons va aprofitar una trobada, el passat mes de febrer, per parlar del tema sense rebre cap resposta concreta ni cap termini.

Sobre la participació de les comunitats autònomes als assumptes europeus es va celebrar una reunió el passat febrer del Plenari de la conferència relacionada amb la Unió Europea.

Per millorar el Reglament de la Conferència de Presidents s'ha modificat un article del Reglament que encara està pendent de la publicació al BOE, per donar més competències al comitè preparatori.

Pel que fa a la Llei de dependència el Consell de Ministres va aprovar el passat mes de febrer la creació d'una comissió per analitzar la situació del sistema de dependència. La Conselleria de Serveis Socials està pendent que es convoqui la conferència sectorial.

I finalment, com els he explicat, el tema del finançament, ja s'han convocat dues reunions de la comissió d'experts.

Aquesta és la situació a dia d'avui. Per tant, els precedents no fan que puguem esperar molt. Des que va començar la legislatura aquest govern ha augmentat la seva pressió a Madrid aconseguint alguns resultats com és la col·laboració lleial i efectiva per la campanya contra la precarietat laboral o que es prenguin seriosament la proposta per poder tirar endavant la tarifa plana interinsular. Però de la mateixa forma que podem parlar de gestos positius encara es mantenen moltes reivindicacions al calaix a l'espera de ser ateses o fins i tot sorgeixen problemes nous. Ara el Ministeri d'Agricultura ens reclama 40 milions d'euros per les dessaladores d'Eivissa i de Menorca; volen limitar el descompte de residents per a grups, i encara insistim perquè ens paguin els 240 milions del conveni de carreteres que es varen comprometre a pagar. Com veuen no ens ho posen fàcil.

Per tant, a l'espera de comprovar el nivell de compromís amb les comunitats autònomes i els seus habitants, des de les nostres illes jo els puc assegurar que no esperarem asseguts a veure els resultats. Tenim urgències que fan inviable esperar una resposta estatal, que confiam no estigui supeditada a l'estratègia de l'avantatge polític, perquè fins al dia d'avui el Govern de les Illes ha fet feina per omplir el buit que ha deixat l'Estat per absència d'inversions i, també s'ha de dir, per una gestió de l'anterior administració autonòmica supeditada als desitjos polítics del Govern d'Espanya.

Reclamam un millor finançament, però seguim complint amb els nostres compromisos malgrat el reduït marge de maniobra financer que tenim. Volem que l'Estat assumeixi la seva part de la gestió de la Llei de dependència, però mentrestant hem augmentat els avaluadors i beneficiaris i intentam donar respostes a les famílies que havien quedat desamparades per criteris econòmics i ideològics.

Consideram bàsic un pacte educatiu a nivell estatal, però aquí continuam fent feina perquè mares, pares, docents i representants polítics assolim un compromís de futur per garantir l'estabilitat del nostre sistema educatiu.

S'ha de derogar la reforma laboral, però com que encara està vigent combatem les conseqüències de la precarietat amb un pla de lluita contra l'exploatació laboral, un exemple a seguir de col·laboració entre l'Estat i les comunitats autònomes.

També hem elimina i reduït els copagaments sanitaris mentre que esperam que es derogui el decret sanitari que els va obrir la porta.

Hem convocat després d'anys oposicions per rebaixar la temporalitat als nostres treballadors públics en salut, en educació i en l'administració general, malgrat la taxa de reposició que ens impedeix ser més ambiciosos.

Tota la societat està unida contra la violència masclista al voltant d'un gran pacte que s'hauria d'extrapol·lar a tot el territori espanyol.

I els nostres recursos segueixen a disposició de l'Estat per acollir els homes, dones i infants que surten a la recerca d'esperança i es converteixen en refugiats de la repressió i de la pobresa.

En definitiva, nosaltres complim amb el nostre paper reivindicatiu i amb la nostra obligació d'oferir solucions, amb la nostra obligació d'aconseguir girar la dinàmica negativa que s'havia instaurat en la nostra societat. Amb això estam. Ara que s'obre el debat esper els seus suggeriments, les seves propostes per aconseguir que aquesta transformació i millora arribi de la forma més eficaç i més ràpida possible, esper que sigui un debat constructiu que serveixi per als nostres conciutadans i conciutadanes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, celebrem que avui, gairebé dos mesos després de la Conferència de Presidents que es va celebrar el passat mes de gener, hagi tengut a bé comparèixer per donar les explicacions a aquesta cambra. No sabem què ha passat, però si és que el Dia de les Illes Balears li varen posar el discurs de la compareixença o que bé avui, el dia de la compareixença, ha fet el discurs del Dia de les Illes Balears, o bé una memòria d'activitats més pròpia del debat de la comunitat que no la compareixença que avui veiem, perquè de la Conferència de Presidents, Sra. Armengol, res de nou.

I és que més de 40 dies després ja coneixem d'una manera o d'altra tot el que ens ha explicat avui. Aquesta compareixença és extemporània i ho és per voluntat pròpia, perquè tot i que hagi negat durant aquestes setmanes que la crisi institucional que ha afectat aquest Parlament, tingui efectes en el seu normal funcionament, el cert és que l'etern candidat socialista no va tenir a bé incloure aquest punt a l'ordre del dia, fins assegurar-se que algú ocupava la cadira de president. O bé vostè es fiava molt poc del seu etern candidat per poder dirigir aquest debat, o bé no podia permetre que res li fes ombra en aquesta compareixença. Ja degué quedar escalivada que la seva

intervenció a Madrid, on es tractaven temes cabdals per als ciutadans de les Balears, va passar per desgràcia de tots, sense pena ni glòria, ja que un cop més els protagonistes d'aquell dia no varen ser els ciutadans, ni la manera en què la seva presidenta defensava els seus interessos, sinó les baralles en aquest pacte que no és pacte, les cadires i el seu lideratge cada cop més feble.

Però bé, avui som aquí passat l'incendi institucional, que no el fum ni les cendres que romandran tota la legislatura, per parlar dels ciutadans de Balears i per parlar d'una Conferència de Presidents exemplar, que hauria de servir per construir país. Aquest país, Espanya, el meu, però també el seu, Sra. Armengol, que hem de construir entre tots. L'estat de les autonomies que jo defens i que vostè qüestiona sempre que pot, cobra tot el seu protagonisme en una conferència com la del passat mes de gener la qual, mitjançant el diàleg, els acords, el sa debat que ha propiciat el Govern d'Espanya és com es construeix el nostre país, com avançam tots junts, sense fissures, però defensant els interessos legítims de cada regió.

En un moment que requereix alçada de mires polítiques, però també i no menys important, lleialtat institucional, per poder donar resposta a tots els ciutadans del nostre país. I això i el moment polític actual, ho han sabut entendre la immensa majoria de presidents autonòmics. No es tracta d'una lluita partidista, no es tracta d'uns contra els altres, no es tracta de treure rèdit polític i particular de la confrontació. Es tracta de ser capaços de construir, d'avançar, d'establir ponts que sens dubte beneficiaran també els ciutadans de Balears. Per això els temes proposats en aquesta conferència està clar que n'hi hauria pogut haver molt més i està clar que els acords haurien pogut ser més amplis, però els que hi són, són essencials per al nostre país. No és una conferència bilateral, no es tractava que cadascú exposés les seves particularitats, per això és la seva obligació i la del Govern d'Espanya, mantenir contactes fluïts en temes concrets i particulars de la nostra comunitat, connectivitat, transport aeri, tarifa plana, insularitat.

Aquí es tractava d'una altra cosa, el finançament autonòmic que després hi tornaré, el repte demogràfic tan important per garantir el nostre estat de benestar en el futur; el pacte social i polític per a l'educació que s'ha posat en marxa ja en el Congrés; la cooperació entre diferents administracions en matèria de protecció civil; la unitat de mercat; la mobilitat interadministrativa que garanteix una adequada taxa de reposició en sectors com sanitat, educació i serveis socials, i reforç a l'estabilitat de plantilles, analitzant el percentatge d'interinitat en els serveis públics; la targeta social en matèria d'ocupació per garantir més transparència i protecció de les persones vulnerables, a l'hora d'evitar duplicitats i el pacte contra la violència de gènere, autèntica xacra del nostre temps, que no pot demorar una solució contundent i conjunta; el desenvolupament del bo social, aprovat també en el Congrés, per evitar la suspensió del subministrament elèctric als consumidors vulnerables; la participació de les comunitats en els assumptes de la Unió Europea, perquè esdevengui una autèntica Europa de les regions, i l'aprovació d'un nou reglament de la Conferència de Presidents, perquè es celebri de forma anual, per donar-li un nou impuls, garantint el seguiment, l'avaluació i execució dels acords adoptats.

I són moltes les comunitats que es van implicar en la confecció d'aquest ordre del dia, també les del seu partit polític, Sra. Armengol. I és que aquesta Conferència de Presidents no és un punt i final de res, és el principi de molts d'acords, és una dinàmica per obrir processos, on vull destacar els terminis concrets acordats amb el compromís del Govern d'Espanya i les diferents comunitats, que faran que no es quedi en paper banyat i puguem avaluar en un curt període els avanços assolits. Una estratègia demogràfica que haurà de ser aprovada el 2017, un grup de treball per posar en marxa la targeta social, una comissió d'experts en matèria de finançament, que com ha dit ja, ha començat a treballar, per tenir un nou sistema de finançament tant com va anunciar, li agradi o no, el Sr. Rajoy en el discurs d'investidura el 2017, i una conferència per a assumptes de la Unió Europea en el primer trimestre del 2017.

No es tractava només de la foto i no es tractava de complir el tràmit, 11 acords que són 11 oportunitats perquè les comunitats autònomes tinguin la veu que els correspon en la construcció del nostre país. I vostè ha centrat el debat en el nou sistema de finançament i jo també ho vull fer, perquè coincidim que aquest és el gran repte que tenim per davant, la gran reivindicació justa dels ciutadans de Balears i no els podem fallar. No pot ser una altre acord bilateral entre una comunitat autònoma i l'Estat i que a nosaltres ens enviïn les sobres. Per això és tan important el que li deia al principi, la seva influència, el seu lideratge i la lleialtat institucional.

Amb un Govern del Partit Popular en minoria a Espanya, només hi haurà un nou sistema de finançament si el Partit Popular i el Partit Socialista aconsegueixen posar-se d'acord. I quina és la seva capacitat d'influir en el seu propi partit? I quina força tindrà si vostè va per lliure per reclamar el que és just per als ciutadans d'aquesta terra? De moment, hem aconseguit pactar el sostre de despesa, el dèficit públic, les solucions a les clàusules sòl i el bo social. I de moment, vostè ha trencat l'acord del seu partit dins el Consell de Política Fiscal i Financera, perquè vostè està sempre en la confrontació constant, fins i tot amb els seus i es va demostrar també en les declaracions prèvies i posteriors a aquesta Conferència de Presidents. I jo li dic, té la mà estesa del Partit Popular de les Balears per aconseguir un nou sistema de finançament i aconseguir-ho ja, però no ens dugui a tots a aquesta guerra seva particular, perquè els perjudicats seran els ciutadans. Es quedarà vostè amb la bandera, les fotos, serà la que parli més fort i protesti més, però no tendrem resultats i el que importa aquí són els resultats, el que ens demanen els ciutadans són resultats.

I no és lleialtat institucional que les primeres coses que va fer quan va ser presidenta, va ser aturar un REB que suposava un estalvi de 190 milions d'euros cada any per a les empreses de Balears, amb un efecte clar sobre la nostra balança fiscal. Priva les empreses d'aquest estalvi, a canvi d'un protocol d'intencions. I no és lleialtat institucional que li demanéssim a la reunió prèvia a la Conferència de Presidents, consensuar el nom de l'expert que ens ha de representar a tots davant el Govern de l'Estat i ens assabentéssim dies després per premsa, que vostè ja l'havia elegit. I no tenc res a dir del currículum del Sr. López Casasnovas, però comprendrà que quan vostè ens va confessar als portaveus que no sabia si el proposaria Catalunya

i que hauríem d'esperar per decidir si era ell, no ens fa cap gràcia haver estat el segon plat. Ho intenti, deixi ja de pensar en els interessos de Catalunya, deixi de preocupar-se de si el Sr. Puigdemont va o no va a la conferència, vostè és la presidenta d'aquesta comunitat autònoma, i aquesta conferència ha estat una oportunitat perduda per vostè, per fer de Presidenta del Govern de tots, que dos anys després d'haver estat triada ja tocava i s'ha conformat en fer de president adjunta de Catalunya.

(Remor de veus)

No perdi ni un minut, ni una mica, la seva capacitat d'influència en batalles que no són nostres, sigui lleial als ciutadans que representa. Encara que puguem tenir punts en comú, el sistema de finançament que convé i necessita Catalunya, no és el sistema de finançament que convé i necessiten les Balears. Ja li ho vaig dir, Catalunya, com Madrid, necessiten i els convé tenir més percentatge de recaptació sobre el seu IRPF, i així ho reclamaran si volen. El nostre punt fort és l'IVA, degut sobretot al consum turístic i aquesta és la batalla que vostè ha de donar. És a dir, amb la perspectiva de variar el mixt del 50% d'IVA, 50% d'IRPF, ens convé tenir més percentatge d'IVA.

Però la realitat és que no ha dit clarament quin sistema de finançament defensarà per als ciutadans de Balears. Jo li proposo que en parlem a fons, amb els grups parlamentaris, que comparegui el seu expert, tot i que ja hagi començat la seva tasca i ja sabem de quina manera l'ha començada. Però perquè pugui defensar una sola veu, aprofundeixi en propostes i documents concrets al sistema de finançament que reclamarà, més enllà de titulars en què tots hi puguem estar d'acord. No volem parlar només de quanties, volem un sistema transparent, més senzill, que ens reconegui com a adults la capacitat de gestió d'aquesta comunitat autònoma per fer modificacions a l'alta o a la baixa a la nostra política fiscal.

Volem que s'acompleixi un principi d'igualtat que no ens perjudiqui, igualtat en els serveis públics essencials, educació, sanitat i serveis socials, i si algú vol extres que se'ls pagui de la seva butxaca. Creiem en un sistema d'anivellament parcial o de certa ordinalitat, per no ser els que més aportam i els que menys rebem.

Volem més capacitat normativa...

(Remor de veus)

..., però vostè què vol? Quina capacitat normativa sobre els nostres impostos reclamarà?

Sempre parla de major gestió, significa això més doblers per als ciutadans de Balears? Perquè, com li he dit aquí, el que importa és que arribin més doblers, els resultats.

Què pensa del fons de suficiència i del fons de garantia?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, Sra. Prohens, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, vaig acabant. Quina és la seva proposta? Com pensa complir amb el principi d'igualtat?

Quins avanços s'han fet amb la Comissió Bilateral amb Catalunya? No en sabem res, Sra. Armengol, no ens ha explicat res.

Quins avanços s'han fet amb l'estudi que es va encarregar a la UIB sobre el nou REB? Després de la foto, tampoc no n'hem sabut res més.

Com pot ser que un dia demani a l'Estat que li baixi l'Estat les aeroportuàries, perquè li resten competitivitat, i alhora proposi un impost sobre el turisme que diu que no afecta la competitivitat.

Sra. Armengol, quina estratègia té vostè? Aquest hauria de ser el vertader debat.

Li repetesc, no es quedi amb els titulars, no convoqui una roda de contactes per fer-se la foto si la foto és per cercar la confrontació. Demostri la lleialtat institucional que no ha demostrat fins ara. El Partit Popular li exigirà resultats, però també l'ajudarem a aconseguir-los si entén, d'una vegada per totes, que és la presidenta de tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, primer de tot voldria agrair-li la seva compareixença davant aquest Parlament, a veure si aquesta gimnàstica democràtica provoca qualche reacció un poc més sana en el comportament dels diputats més conservadors.

El seu president, Sra. Prohens, el Sr. Mariano Rajoy, finalment sembla que va tenir la generositat de reprendre la comunicació amb els presidents autonòmics, bé, benvinguda sigui la pèrdua de la majoria absoluta del Partit Popular i benvingut el seu nou cap allà del diàleg.

El nostre grup, Sra. Presidenta, també li agraeix que hagi assistit a aquesta conferència, després de reunir els grups parlamentaris, els sindicats i les associacions de la societat civil i, evidentment, recollir les nostres aportacions i criteris. Entenem que és imprescindible entendre aquesta nova pluralitat, que conforma no només aquesta cambra, sinó la seva relació amb la societat civil a l'hora de traslladar, des del seu govern, les necessitats de la nostra comunitat. I dic necessitats, quan potser hauria de dir exigències, perquè la història de la relació entre Balears i l'Estat no ha estat precisament lleial, ni respectuosa, ni diria que comprensiva cap a la realitat de les

nostres illes, i ja és ben hora que un govern d'aquesta terra sigui reivindicatiu i exigent amb el que ens correspon.

Supòs que aquesta intenció és compartida per la resta de territoris de l'Estat quan assisteixen a la reunió i els que som espectadors ens quedem una mica freds quan veiem la foto dels presidents, per cert, només del bipartidisme i amb un cert bon rotlle, tot cal dir-ho. Imaginem que cadascú és per allà demanant allò seu, tots contra el Sr. Montoro, protegint la seva caixa de cabals; la vicepresidenta del Govern ocultant la clau de la caixa del Sr. Montoro, el rei que passa a berenar i a beneir la foto i el forat negre que suposa l'absència de Catalunya i el País Basc. En fi, reconeguem que no som un país normal i que la imatge que ens queda de la Conferència de presidents i presidentes té una elevada càrrega d'insubstancialitat.

I prova d'aquesta falta de substància, de poc sabor, és que a cap grup d'aquest parlament no ens ha importat en excés el retard d'aquesta compareixença per explicar els resultats de la reunió.

Vostè, Sra. Presidenta, ens ha parlat, ens ha fet un resum dels acords, però també de les conseqüències d'aquests acords que realment ens provoquen una fotografia un tant dramàtica de reunions, ponències, etc., que sembla que no s'acaben de posar en marxa. Comprovem, amb moderat entusiasme, el seu intent de convèncer-nos que ha anat a Madrid a fer oposició a Mariano Rajoy.

Consideram que el problema de fons no és el Sr. Rajoy, sinó que el problema de fons són les polítiques del Sr. Rajoy i el problema de fons és que el Sr. Rajoy pot continuar executant les seves polítiques, gràcies també, ho hem de recordar, al Partit Socialista, aquest és també el problema de fons i, per tant, o es fa oposició a les polítiques de Mariano Rajoy o qualsevol visita a Madrid només servirà per a una altra operació maquillatge del Govern de cada territori per reclamar *qué hay de lo mío*, i no importa quant es cridi, semblarà que el Sr. Montoro mantindrà la seva caixa tancada. I la seva caixa està tancada perquè els presidents autonòmics no criden: ja n'hi ha prou! I vostè ha acordat en aquesta conferència que totes les mesures aprovades s'engegaran amb ple respecte als límits i regles de despesa establerts. I és clar, d'aquesta manera consideram que així no és pot.

Vostè ha reclamat, sí, la derogació de la Llei d'estabilitat, etc., però en els propis acords ho posa clarament: hi haurà respecte als límits i regles de despesa. És clar, nosaltres pensam que la nostra comunitat ha de tenir un posicionament dur i clar contra l'austeritat que aplica el Govern central, perquè sense aquest crit dur i clar, que diu que els nostres malalts es moren per falta de finançament; que els nostres estudiants no poden aprendre prou per falta de finançament; que els nostres dependents no poden ser atesos per falta de finançament; sense un rebuig contundent contra aquest dogma ideològic fracassat és impossible un model de finançament de la nostra comunitat, capaç de ser compatible amb els drets socials.

La nostra oposició ha de ser contra els dogmes del neoliberalisme, contra les retallades en drets socials, en drets polítics, contra el deteriorament del mercat laboral i, per tant, la nostra oposició ha de ser també contra la muralla de

l'estructura del poder de l'Estat espanyol per iniciar la impostergable necessitat de redefinir l'Estat com a plurinacional.

Des del nostre grup consideram intolerables les històriques mostres de deslleialtat del Govern de l'Estat, el Govern d'Espanya incompleix les seves mateixes lleis, no només incompleix el nostre Estatut d'Autonomia, diria fins i tot que treballa en contra de la nostra Constitució quan fa tot el possible perquè s'hagin d'incomplir els drets a l'habitatge o al treball digne o es nega a finançar la Llei de dependència. A favor de qui i en contra de qui considera vostè, Sra. Armengol, que treballa aquest Govern de l'Estat?

Perquè recordem que molts dels acords que es van adoptar a la Conferència de Presidents ja es van acordar fa cinc anys i ningú no se'n recorda; acords que es referien, com no, a finançament autonòmic, a polítiques actives i passives d'ocupació. Evidentment, que hem de ser escèptics, però què fem per oposar-nos a aquestes polítiques neoliberals? On és la contundència d'aquest govern? On és la vinculació jurídica dels acords de la conferència? On s'estableixen els mecanismes de cooperació entre els governs autonòmics i els de l'Estat?

I on queda, també ho hem de dir, el Partit Popular de Balears a l'hora d'exigir el compliment del nostre Estatut davant els seus companys o el que siguin del Govern de l'Estat? Qui és el partit antisistema que incompleix sistemàticament les nostres lleis? Forçaran el fet que els acords d'aquesta conferència siguin vinculants?

I parlava la Sra. Prohens, també, de crisi institucional en aquest parlament, quan la crisi permanent és al Partit Popular i en la seva pretensió d'amagar presumptes gàngsters en els seus escons i és la seva vergonya...

(Alguns aplaudiments)

... vergonya de no llevar els aforaments per protegir-se a si mateixos, la crisi institucional es diu corrupció i s'encarna en el seu partit i en les seves trames mafioses.

(Remor de veus)

Ací que, Sra. Prohens, faci net, facin net en lloc de donar lliçons.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Acords, acords a la Conferència de Presidents n'hem llegits molts, els diagnòstics dels problemes de les comunitats autònomes han quedat prou clars, les solucions ja són d'un color una mica més dubtós. Ho hem dit abans, es crearan comissions, consells, se signaran pactes, s'elaboraran estratègies, dossiers, igual que fa cinc anys. A qui podran demanar comptes els ciutadans quan es tornin incomplir aquests acords?

No ens agrada ser escèptics, però tenim poques raons per a l'esperança, sobretot per a l'esperança dels més febles.

Entre els acords notem l'absència d'una agenda social amb visió d'estat. Presidenta, sí que hem d'agrair-li que vostè posés damunt la taula la necessitat d'aquesta agenda social, hi havia dos temes destacats que es van tractar a la reunió prèvia que vostè va tenir amb els grups d'aquesta cambra: les pensions dels fixos discontinus i la jubilació anticipada de les cambreres de pisos, qüestió que li vam traslladar des del nostre grup. Ens agradaria saber, i li faig la pregunta directament, si finalment es va poder parlar de les reclamacions d'aquest col·lectiu, símbol ja de l'explotació en el sector turístic -em refereix a les cambreres de pis i la jubilació anticipada, un tema del qual vam parlar a la reunió prèvia.

Però és evident que la mare de totes les batalles serà la reforma del sistema de finançament autonòmic. Hi ha dos principis fonamentals per al nostre partit per a aquesta reforma del finançament: primer, el criteri de garantir drets socials fonamentals, la despesa social de les comunitats autònomes s'ha de mantenir. No volem un lloc de suma zero, no volem només repartir entre comunitats autònomes, sinó donar recursos i fiscalitat des de l'Estat central a les comunitats.

I segon, i ho hem dit abans, hem d'implantar un criteri de plurinacionalitat que reconegui la diversitat dels territoris i, en el nostre cas, molt especialment, el fet de la insularitat. Ens resulta sorprenent que el Partit Popular vulgui ara abanderar la reforma del sistema de finançament, quan han estat els seus governs els que, deliberadament, mitjançant reformes fiscals regressives i irresponsables, són les que han generat una insuficiència general de la hisenda pública espanyola que ha afectat greument el sistema de finançament autonòmic i principalment la provisió de serveis associats a l'estat del benestar.

La reforma del sistema de finançament, per tant, ha de tenir com a objectiu primordial el blindatge d'aquests serveis i tenir en compte la realitat plurinacional. Per això també entenem que l'absència en aquesta conferència del País Basc i Catalunya representa un enorme obstacle per aconseguir aquest objectiu.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, vagi concloent, per favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Acab, Sr. President. El finançament autonòmic és una qüestió eminentment política, encara que requereix solucions tècniques, si no com podríem parlar de l'ordinalitat, per exemple, simplement a nivell tècnic, ha de ser una qüestió que es parli a nivell polític, i per això apostem per una negociació multilateral entre totes les comunitats autònomes i l'Estat. Les comissions d'experts són necessàries per abordar els problemes tècnics del sistema de finançament autonòmic, però no són les que han de resoldre un problema l'entitat del qual és fonamentalment política, només a través d'un acord durador que impliqui totes les parts i que tenguem en compte les diversitats i les peculiaritats de cada territori i les diferents posicions dels partits presents al Congrés es podrà avançar cap a un nou model de finançament realment compartit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Permeti'm que cedeixi la paraula al Sr. Rajoy:

(L'intervinent reproduïx, mitjançant un mòbil, un enregistrament de veu del president del Govern, Sr. Rajoy Brey, al micròfon, amb el contingut següent: "No convocar una conferència, ni preguntar a nadie por nada, durante tres años, la última conferencia se celebró en enero del año 2007, para luego situarlos de figurantes en una operación de marketing, que es de lo único que se trataba en el día de ayer.")

(Alguns aplaudiments)

Idò, sí, companyes i companys diputats, aquesta era l'opinió del Sr. Rajoy no fa gaire, el 2009, feia només dos anys i un poquet que, quan es convocava cada dos anys la Conferència de Presidents no es convocava, l'opinió del Sr. Rajoy sobre aquest espai de trobada i concertació entre el Govern de l'Estat i les comunitats autònomes. I molt em tem que encara ara, malgrat aquest encontre del passat mes de gener, l'opinió del Sr. Rajoy deu ser la mateixa, perquè el president del PP sobreviu, però no evoluciona.

Una altra cosa és que la crua realitat el faci moure fitxa, perquè de ben segur, si el Partit Popular hagués revalidat la majoria absoluta, no hi hagués hagut VI Conferència de Presidents, perquè la seva idea d'Espanya, com deia, és la d'un estat de dretes, més que d'un estat de dret, i centralista, això no encaixa amb una visió que vulgui o intenti acostar postures entre centre i perifèria, fins i tot des d'una lògica constitucional que des de MÉS per Mallorca consideram esgotada.

Per això, a la conferència hi hagué absències importants, i ja s'ha comentat, com les de Catalunya i Euskadi, sense les quals és gairebé impensable prendre grans decisions de conjunt, perquè són peces imprescindibles. Senzillament, varen donar per bones, el Sr. Puigdemont i el Sr. Urkullu, les paraules del Sr. Rajoy que els acab de fer escoltar. Hi va haver també altres absències notables a la Conferència de Presidents, que demostren, per altra banda, qui és que marcava l'agenda política, hi faltava, per exemple, la senyora corrupció, que preocupa i molt la immensa majoria de ciutadans i ciutadanes d'arreu de l'Estat i, particularment també, els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra. O per ventura sí que hi era la senyora corrupció, perquè hi havia el president de Múrcia.

Sobre les expectatives del nostre grup parlamentari ja s'ho poden imaginar i les varem fer saber a la presidenta a la reunió prèvia, preparatòria, que, malgrat l'esforç important del Govern per prendre's seriosament aquesta trobada i cercar i recollir, a més a més, les veus de les institucions i de la societat civil il·lenca, ajuntaments, consells, agents econòmics i socials,

comunitat educativa, que és el correcte, no hi teníem gaires esperances, perquè desconfiam profundament del Govern d'Espanya, fins que no vegem cap gest real, més enllà dels anuncis, i seguirem desconfiant.

Així mateix, des de MÉS per Mallorca varem fer tres propostes clares que pensam que entronquen amb les necessitats i problemes que tenen les nostres illes i que, en bona mesura, es deuen a aquesta relació preferentment extractiva que el Govern de l'Estat manté respecte de la nostra terra: primer de tot, finançament. Molt bé, en això hi estam tots d'acord, des del PSOE, fins al Partit Popular, passant per MÉS per Mallorca, Podem, des del Sr. Company fins al Sr. Antoni Camps, que cal un finançament just, que no pot ser que qui més aporta sigui a qui menys se li retorna; que el nou model de finançament s'ha de basar en el principi d'ordinalitat i tal, molt bé.

Es va aconseguir el compromís d'abordar la reforma del sistema dins enguany, dins el 2017, però permeti'm, presidenta, que torni al meu escepticisme per recordar que a l'any 2012, la darrera vegada que el Sr. Rajoy va reunir la Conferència de Presidents, també es va anunciar que s'abordaria de manera imminent el canvi del sistema de finançament i, com diria ell mateix, *nunca más se supo*.

Respecte de la comissió d'experts, bé està que es creï, la qüestió, com sempre, serà quins experts s'escolta, però al fons tornam a la qüestió del model d'Estat i a les ideologies, uns duen uns economistes que creuen en un estat centralista i uniforme i els altres duen economistes que creuen en un estat descentralitzat en la sobirania fiscal. I al final, si no hi ha voluntat política d'avançar i de superar un estat de les autonomies que ha tocat sostre, els avanços en termes de finançament seran mínims, si és que no tornam retrocedir. Perquè recordin que els avanços del sistema Zapatero del 2009, la millora formal que guanyàvem respecte del sistema Aznar, se la fulminava per darrere el Fons de suficiència, més de 600 milions d'euros, 617 milions d'euros només per a enguany, que ara mateix se'ns descompten automàticament. El que et donam amb una mà t'ho llevam amb l'altra. Així funciona aquest sistema de finançament.

Idò per això varem fer a la presidenta una proposta concreta. Com que necessitam gestos per creure-hi -no puc dir per tornar a tenir fe, perquè mai no n'hem tenguda-, per tenir fe en el Sr. Rajoy i en el Sr. Montoro, nosaltres deim: molt bé, mentre es negocia aquest finançament deixem en suspens, deixem en ténol el pagament del Fons de suficiència, que es mou a més per criteris absolutament arbitraris. Sabem que no és una solució definitiva però ens pot ajudar a no patir tant mentre arriba aquest nou sistema, sigui enguany o l'any que ve, a veure si és més just i a veure si arriba. I aquesta és la nostra proposta, tan senzill com que si hi ha 5.000 milions d'euros per rescatar les autopistes dels amics del Sr. Aznar, hi ha d'haver doblers per fer aquest ténol i reduir el patiment dels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra.

Segona qüestió: insularitat. Hi ha damunt la taula del Congrés dels Diputats la proposta de modificació del REB que va fer aquest parlament per ficar-hi, entre d'altres, la tarifa plana per assegurar la connectivitat de les nostres illes i entre les

nostres illes que vàrem aprovar de manera unànime en aquesta cas. Que es faci també qualche gest -torn als gestos- per agilitar-ho a la Mesa del Congrés, encara que sigui, com solen funcionar aquestes coses, per indicació de Moncloa, a veure si avançam de veres. I qui diu el REB en termes d'insularitat diu moltes altres coses, com diu energia, que després en parlarem aquí també, en el següent debat, perquè en aquesta qüestió, que és un factor clau de competitivitat i a la vegada d'autosuficiència, estratègic per a una terra com la nostra, les decisions se segueixen prenent en clau d'oligopoli al servei de l'oligarquia política, amb l'impost al sol i amb un sistema de retribució dels sistemes extrapeninsulars que ens deixa en una situació terrible, i ens obliguen, a més, a seguir dependent del carbó que crema en Es Murterar i de l'energia que ens arriba via cable, alimentada també per energia nuclear.

I moltes altres qüestions, que de la mateixa manera que hi ha territoris que reben compensacions per ser territoris extensos, però on almanco hi pots arribar per carretera, aquí no tenim per què ser manco. Tenim la sensació que ni entenem ni volen entendre el que implica viure a unes illes. Permeti'm, presidenta, que torni a manifestar el meu escepticisme, perquè si Rajoy, essent president, i abans de ser president ha estat ministre, encara ens assenyala com a "isla de Palma", encara que no hagi dit "de Mallorca", estam pitjor que fotuts.

I tercera qüestió que vàrem plantejar i sobre la qual només veim retrocessos i no avanços és la gestió de les infraestructures claus com els nostres ports i aeroports, que si no els governam nosaltres, si no hi tenim la més mínima capacitat d'incidència, ens passa el que ara ens trobam, aquest anunci d'incrementar, intensificar el nombre de vols i de passatgers a l'aeroport de Palma, no amb cap afany de prestació de servei públic o de millorar la connectivitat dels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra, sinó de fer més caixa, perquè novament, com amb el finançament, només som una màquina de fer doblers per a l'Estat, i en el cas d'AENA, o ara ENAIRE, una màquina de fer doblers per al Ministeri de Foment i els accionistes privats de l'organisme gestor dels aeroports. I així ens va: aquí feim feina perquè el turisme sostenible no sigui només un eslògan sinó una política pública i un horitzó del nostre model de desenvolupament, protegint el territori, establint sostres de places turístiques, i una infraestructura suposadament pública, o almenys encara majoritàriament pública, rebenta la política d'aquesta terra i posa en risc el propi sistema, perquè tot té un límit i nosaltres ja fa estona que l'hem sobrepassat. Més de 200 milions d'euros de benefici net, més de 1.000 milions d'euros de taxes recaptades, i encara pareix que ens fan un favor quan destinen 80 milions d'euros als pressupostos generals de l'Estat al descompte de resident que per altra banda ens regategen. I aquí ja és quan passam de l'escepticisme a la indignació.

Resultats de la conferència, no ens atrevim a dir que n'hi hagi ni acabam de compartir un cert optimisme en la valoració inicial posterior a la sisena Conferència de Presidents. Fins que no vegem aquests gestos, aquestes accions, valentes, decidides, per part del Govern de l'Estat i un mínim d'empatia pel que fa a la situació que pateixen les comunitats, que som, més enllà de la nostra personalitat històrica, i ho torn recordar, des d'aquí els que gestionam el que queda d'estar de benestar i els serveis públics bàsics com l'educació, la sanitat o els serveis socials,

no hi confiarem, i per ara no veim aquests gestos enlloc. No veim que s'alleugereixi la situació d'uns ajuntaments -la major part dels ajuntaments de les Illes, com saben- en aquests moments amb superàvit, però incapacitats per poder gastar aquests centenars de milions d'euros disponibles en qüestions necessàries, com escoletes, per exemple, de 0 a 3, perquè la Llei Montoro els manté bloquejats per quadrar els comptes de l'Estat.

Un altre exemple. Fa només un parell de dies hem vist com el Govern de les Illes Balears no podia cobrir les previsions de convocatòria d'oposicions de docents, que volien que fos de més de 400 places, i ha quedat minvada a 200 per mor que el Sr. Montoro no ens autoritza ni tan sols a cobrir la taxa de reposició dels mestres retirats l'any passat amb l'excusa dels pressupostos generals de l'Estat, els mateixos pressupostos generals de l'Estat que amb el Partit Popular ens han fet oscil·lar entre la penúltima i la darrera posició pel que fa a la inversió per càpita, 142 euros per habitant, 100 euros per habitant per davall de la mitjana, 100 euros per persona menys. Són molts d'euros de diferència que afegixen brou al banyat i ens condemnen a seguir amb molta més dificultats que la resta per poder gaudir d'uns serveis públics i d'unes infraestructures en condicions.

Ha parlat vostè també de dependència, on si hi ha hagut avanços en aquesta terra ha estat gràcies al compromís d'aquest govern, malgrat les dificultats, perquè el Govern d'Espanya s'ha desentès absolutament de les seves obligacions.

I parlant d'infraestructures, record a la presidenta que darrere les propostes que feim des de MÉS per Mallorca és que, a part de mantenir una actitud Varufakis davant Madrid, que això ho han fet bé, calia obrir el front judicial pels incompliments de l'Estatut, i no només en matèria d'inversions: per l'incompliment de convenis, pel deute històric, i fins i tot amb això ara resulta que és el Govern de l'Estat que se'ns avança i denuncia les nostres illes perquè retornem els 50 milions d'euros de les dessaladores!, aquell regal enverinat de l'inefable Jaume Matas. Si no volies tassa, idè tassa i mitja.

Per tant, Sra. Armengol, a l'espera de resultats efectius de la Conferència de presidents, li dic què esperam del Govern de les Illes Balears -i vaig acabant-, perquè del Govern del Sr. Mariano Rajoy no esperam res. Primer, que mantenguin aquesta actitud combativa de lluita de defensa de la dignitat dels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra, de defensa d'un model de finançament just i d'un tracte no de privilegi sinó igualitari respecte de la resta de territoris. Segon, dur aquesta actitud combativa, com li deia, fins on faci falta, i vostès ja han vist que Madrid no dubta gens a reclamar-nos per les males i li importa poc la cortesia i la lleialtat institucional; per tant, poc respecte cap a qui ens menysté i no compleix les seves obligacions...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Abril, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Tercera qüestió, solidaritat i front comú amb altres territoris en situació semblant a la nostra, de ser territoris dinàmics i que aportam molt a les arques de l'Estat i rebem poc o gens per part de l'Estat per poder compensar les situacions de pobresa i desigualtat que pateixen les nostres comunitats, i m'estic referint a trobades com la (...) l'altre dia amb el País Valencià i amb Catalunya; aquest és el camí, fer front comú i cooperació entre territoris per tenir força davant aquest centralisme i immobilitisme que històricament només ha generat decadència del que, com diu Cotarelo -que vostès coneixen bé, que el varen convidar a la seva escola de formació-, ja no és una gran nació sinó el que queda d'un imperi.

I, finalment, cercar la complicitat amb tota la societat civil d'arreu de les nostres illes, perquè, perquè ens respectin en totes aquestes qüestions que hem estat debatent aquí, hem d'anar totes a una en aquests temes i en tots els que faci falta per deixar clar que no volem seguir essent ciutadanes i ciutadans de quarta categoria d'Espanya.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Deia Umbral: "*He venido a hablar de mi libro*", i jo a vostès els veig que han vingut a *hablar de su libro*, els que han parlat fins ara; no sé si MÉS per Menorca, Ciutadans i Gent per Formentera què diran, però *he venido a hablar de mi libro*, i no, aquí no hem vingut a *hablar de nuestro libro*, aquí hem vingut a parlar de si som capaços de resoldre els problemes que tenen les dones i els homes que viuen a Formentera, a Eivissa, a Menorca i a Mallorca, perquè com que sempre hem vingut a parlar *de nuestro libro*, començant per jo mateix, hem fracassat. Potser si parlem per a tots aquests aquesta petició que feia el Sr. David Abril al final, d'unió i defensa, potser també tendrem tot un poble amb distintes identitats i amb distints colors que potser que arribi a entendre què volem fer davant Madrid i Madrid es desperti del que realment necessitam.

Crec que avui no fem, Sra. Presidenta, un discurs de política general, i m'ha semblat que hi anàvem cap a aquest discurs, perquè ha contat els seus èxits, que em semblen molt bé, però no fem un discurs de política general. Avui hi ha una cosa que crec que és més important, i jo vull pensar que vostè està fora d'aquest acord, jo seré agosarat, estic convençut que a nivell nacional PP i PSOE tenen un acord de com ha d'acabar això. És a dir, PP i PSOE castellans, manxecs, andalusos, valencians i tot diria, extremerys, gallecs, asturians, riojans, càntabres, tenen tancat quin és el seu acord. Jo estic convençut que vostè no ho vol d'aquesta manera, però estic convençut, totalment convençut. Un m'ha dit, no s'amaguen, no s'amaguen, per tant,

tenim una dificultat molt grossa a l'hora de com enllestim aquesta qüestió endèmica, malaltia endèmica, que ens passa a les Illes Balears.

Mirin que aquest acord que tenim, que vàrem arribar: el finançament autonòmic, ocupació, protecció civil, demografia, educació, economia, targeta social, energia, temes de conferències d'assumptes relacionats amb la Unió Europea, violència de gènere i Conferència de Presidents, a partir d'ara una cada any, si ens aturam a detallar veurà que són comissions que s'han de fer, plens que s'han de fer, no hi ha coses concretes. Vostè mateixa ha dit que la reunió que hi ha hagut per al tema del finançament ens hem anat decebuts. Això va per aquí, no va per un altre lloc.

Serà molt important quina estratègia nosaltres agafam en aquest sentit. Aquest tema és flonjo, el que es va acordar a Madrid és flonjo, és fluix. És un poquet més que *estado gaseoso*, però és flonjo, és fluix. Ens fugirà de les mans si va d'aquesta manera. Mirin si és flonjo que, com molt bé ha dit el Sr. Jarabo, han passat quasi dos mesos i ningú no ha demanat: i què va passar allà? Llevat que va ser un dia de Sant Antoni i avui és un dia de Santa Felicitat, idò, sabem els dies que hi ha hagut una cosa i l'altra, però no ha passat molt més, no ha passat molt més. Això és el que preocupa a El Pi perquè els hem donat, a vostè presidenta i al seu govern, a tot, a tot el seu govern, la nostra confiança per veure com desencallam aquesta qüestió.

Crec que tenim un problema que és el següent, és veritat que vostès fan la feina que vostès troben, que nosaltres hi ha coses que veim bé i coses que veim malament que fan aquí, però vostès han de tenir el do físic o de física quàntica de poder estar a dos espais al mateix moment. És a dir, vostès saben que en física quàntica les partícules poden estar a dos espais en el mateix moment, cosa que abans no ens pensàvem que fos així, però això és així, per la qual cosa vostès han de tenir la capacitat d'estar en dos espais al mateix moment perquè, per una part, hi ha un espai que és imprescindible, -després li explicaré, Sr. Jarabo, després li explicaré, eh?-, és imprescindible... no, i és molt important això, és imprescindible estar aquí perquè vostè té una gestió amb aquesta comunitat, però és tan imprescindible tenir-los agafats de les orelles a Madrid, perquè no s'oblidin que hem d'acabar amb un greuge, que si estàs molt concentrat aquí no ets allà. Aquest és el problema, si quan anam allà només és quan ens criden caiem en la possibilitat de no tenir la mateixa incidència perquè ens arribin a creure que si estam en els dos llocs. No és fàcil, però és possible, i físicament també.

Dit això, no coincidesc amb qualque portaveu parlamentari, com ha estat el Sr. Jarabo, que ha dit que això, que aquest parlament, que no era un tema de doblers, era la pluralitat d'aquesta cambra, la contundència i tal. No, miri, no és una qüestió de pluralitat d'aquesta cambra, hi hagués qui hi hagués en aquesta cambra, representàs el partit que representàs aquesta cambra, sigui del centre, d'esquerres, de dretes, nacionalista, regionalista, el que sigui, el temps s'ha acabat després de 39 anys d'aprovació de la Constitució, i no queda més remei que tenir clar que val més desaparèixer com a partit, però que el poble no pateixi més la mala gestió que hem fet els polítics per

defensar els nostres habitatges de partit i no defensar les possibilitats de tenir un futur a la nostra gent.

Per tant, si a Madrid, si a Madrid que avui hi tenim vuit diputats i diputades, si aquests vuit diputats i diputades que són d'aquesta terra, d'aquest país petit que es diu Balears, no són capaços d'ajuntar-se i passar dels seus partits polítics, puguin defensar aquesta qüestió que lidera la presidenta Armengol, que a la taula que s'han assegut s'ha assegut gent de tots els colors polítics, de tots els sectors empresarials, a la taula es va assegurar gent de tots els partits polítics, de tots els sectors empresarials, de tots els sectors sindicals, per la qual cosa representam a tota aquesta gent, i aquests vuit haurien de ser capaços d'aquesta qüestió fer cada dia una campana que sonàs i els fes mal d'orelles, eh?, a aquest pacte que jo dic que han cobert per arribar a un acord de finançament i que aquesta pluralitat que hi ha no es vegi corregida d'una vegada per totes.

Qui realment té força? Qui realment a Madrid els mandataris de Madrid els importa? Els importa si tens vots suficients per aprovar el pressupost, que són PNB, que ja veureu la quantitat de milions d'euros en infraestructures de tren d'alta velocitat i en soterraments que tendran aquesta legislatura, perquè aquests aprovaran els pressuposts generals de l'Estat, perquè aquests van a allò seu, van per Euskadi, van pels devers 2 milions d'habitants. Jo els dic a vostès que nosaltres devem anar per milió cent mil habitants que tenim aquí. Aquests treuran profit. I Coalició Canària que treurà profit. Però nosaltres si estam diluïts dins aquest acord que jo dic que ja hi ha entre PP i PSOE desgraciadament vendrem a parlar del nostre llibre de les mancances històriques que tenim.

Seriem injusts, des d'El Pi, que no diguéssim que hi ha temes positius, és a dir, voler parlar del sistema de finançament, voler parlar de la dotació de recursos en dependència i en educació o voler mirar com participam les comunitats en assumptes europeus que ens afecten de bon de veres crec que són passes importants. Haver romput, sigui pel que ha dit el Sr. David Abril, perquè ara ja no té majoria absoluta i l'ha haguda de convocar, puc coincidir totalment amb vostè, idò, el fet que ens haguem de veure cada any també li farà que per Sant Antoni de l'any que ve els podrem tirar més grosses les pulles, o no?, si no ha fet res. Bé, ja és una... pulles, és a dir, per no dir glosses, és a dir, perquè a aquest home li pots fer glosses ja a Rajoy.

És positiu, però realment nosaltres veim que estam amb promeses i reunions en aquest moment. Nosaltres pensam que han de ser valents i amb això els donarem suport. Els he dit perfectament el tema dels vuit diputats i diputades que, quines accions han fet conjuntament els vuit amb una foto davant els lleons maldament siguin coses en segons quines coses no s'entendran avui, però en segons que s'entendran? És a dir, quines accions han fet, per exemple, davant el Parlament i dir, nosaltres tots vuit votarem a favor d'un sistema de finançament just per a Balears? Tots els partits que tenim aquí ho deim en campanya això, no n'hem feta cap, nosaltres no tenim un diputat, ens sap greu, o una diputada, no hi podem anar, ens hagués agradat tenir-lo amb MÉS, però no va ser possible.

És a dir, davant d'aquesta qüestió hi ha coses que es poden fer que els ciutadans de Balears poden creure en nosaltres.

Aquí hi ha una qüestió que és, quines necessitats realment té aquesta terra? Idò, és la retòrica que un té ficat en el llibre aquesta qüestió, nosaltres li donam suport amb la defensa del REB, nosaltres li donam suport amb la Llei Montoro que desbloquegi la situació dels ajuntaments per a inversió i també per a plantilles que són imprescindibles per seguretat per gent que necessites.

Nosaltres pensam, però que les millores en transport marítim són fonamentals, és a dir, el descompte de resident en transport marítim, la bonificació del transport de mercaderies entre Illes, l'augment de bonificacions existents entre Illes i la península, com ja ha sol·licitat el de Canàries, o l'aposta valenta per aplicar una tarifa plana, que l'altra dia va venir aquell senyor, Tarradellas, aquest senyor i va dir que això de tarifa plana no hi aniria bé. Volem que s'apliqui un IVA del 0% al transport de mercaderies entre Illes i la península i que es disminueixin les taxes portuàries i aeroportuàries. Volem la participació directa dels ports, com vostè, i dels aeroports. Volem un règim d'ajudes per a l'entrada de matèries primes necessàries per al nostre sector industrial, si realment hi volem creure.

En definitiva, volem més inversions i noves infraestructures perquè les inversions són uns acceleradors de l'economia i tenen un efecte multiplicador dins el nostre teixit industrial. Realment, si volem modificar el model també necessitam que hi hagi més inversió pública.

Han estat molts d'anys d'inacció -vaig acabant, Sr. President- han estat molts anys d'inacció, aquests anys necessiten una recuperació i una equiparació efectiva del que ha estat el retard en aquest sentit i és on jo crec que hem de posar l'èmfasi. Si d'aquesta reunió, jo entenc, et conviden a dinar, vas a casa d'altri, que no ho és casa d'altri, el Senat és casa de tots, però vas a casa d'altri perquè ells van allà i és el president i... bé, aquest faronejar, i ens tornen convidar d'aquí a un any i realment no hem canviat, veritablement el que hem de fer és el que El Pi està dient i veig que el Sr. David Abril també ho ha dit, hem d'anar a reclamar-ho als jutjats, no ens queda més remei, hi ha massa greuges, tot el que duguéssim ja avançat tal vegada ho entendrien.

Entenc que estan acostumats que si no els estrenys no se'n preocupen, entenc que si ells no tenen números suficients per aprovar els pressuposts, idò sí que amollaran per a Canàries, sí que amollaran per al País Basc, i ho fan uns i ho fan els altres perquè hem de ser... hem de ser realistes i aquí és on hi ha la feina.

I crec que necessitam una inversió en xarxa ferroviària molt important. Ja si un cas a la rèplica li contaré allò de la mora, que és molt simpàtic.

Crec que necessitam inversions en plantes dessaladores, no s'escandalitzin, senyors de MÉS, i crec que necessitam doblers en inversions en depuradores i creim que necessitam una inversió molt important en R+D+I, perquè si no, no canviarem el model.

Totes aquestes coses, inversions en carreteres secundàries que a Mallorca, només a Mallorca, en tenim 700 quilòmetres i

s'estan abandonant, estan caient els marges, a la carretera se li veu la pell, necessitam tantes coses...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acabaré abans que el Sr. Abril, acab...

(Remor de veus i algunes rialles)

... només aquestes coses, si són tan capaços de veure-les i que, a part de *lo que hay de mi libro*, ho defensam tots junts Madrid pot ser que se n'adoni; si no tindrem una discussió preciosa, aquí, guapíssima, hem parlat del nostre llibre, però desgraciadament no el compra ningú.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Passam a... pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Anava a dir Sra. Presidenta del Govern de les Illes Balears, no, i també la referència que feia presidenta adjunt de Catalunya, jo crec que, Sra. Prohens, el que hauria de fer és demanar disculpes per aquesta expressió primer perquè crec que és molt poc afortunada, suposa un menyspreu a l'autonomia i a l'autoritat de la presidenta i suposa una molt poca consideració cap al poble català que sap prou bé autogovernar-se, i li diria que ja està bé de jugar amb Catalunya, és el joc que saben fer constantment. Per tant, poca consideració té el Partit Popular a la presidència i a la comunitat autònoma i... crec que és poc afortunada aquesta expressió.

En qualsevol cas, senyores i senyors diputats, jo crec que no ens han d'enganyar més: l'Estat passa tot el que pot de les Illes Balears i el Partit Popular no només passa tot el que pot, sinó que passa olímpicament de les Illes i ens tracta com a colònia, com a colònia autònoma de les Illes Balears.

El Sr. Font deia que els acords de dret són flonjos, poc consistents, jo diria que també són fum de formatjada, els veig poc recorregut atès... i coneixent qui finalment els haurà de desenvolupar i els haurà de creure i els haurà d'assumir.

El nostre grup ja era escèptic en el seu moment en tota la fase preparatòria dels resultats de la conferència de presidents, així ho vàrem expressar i, tot i així he de dir que, tot i així, estam decebuts, encara s'ha fet menys del que esperàvem, i açò que esperàvem poc, però encara s'ha aconseguit menys, i no serà per la insistència i obstinació d'aquest govern o d'aquest parlament.

Jo crec que hem de posar en valor primer de tot coses que s'han fet bé. Crec que aquest govern ha estat correcte, fins i tot diria que ha estat exquisit a l'hora de preparar tot el procés d'aquesta conferència de presidents, ha donat participació a la societat civil, ha comptat amb les institucions de la comunitat autònoma, ajuntaments a través de la FELIB, consells insulars, ha comptat amb el Parlament amb els grups parlamentaris, cosa, cosa tota ella, que -perdonin que els ho digui- em sona quasi inèdita si he de recordar els quatre anys de govern del Partit Popular, absolutament inèdita. No eren les formes de fer del govern de l'expresident Bauzá, i no sé què serà Bauzá al futur, però del Partit Popular en definitiva.

Quin era l'objectiu d'aquesta conferència de presidents i què ens proposaven des d'aquesta cambra? Doncs l'objectiu era clar: fer forat, fer forat en aquesta pedra tan dura que és l'Estat espanyol que està governat d'una forma absolutament insensible, de forma absolutament centralista respecte de la realitat de les Illes Balears, fer forat als nostres grans temes d'estat, als nostres consensos de país, per dir-ho d'alguna manera, no en temes en els quals hi hagi discrepància, en els temes de consens. Quins eren? Jo no posaré temes nous, no faré el llibret, posaré els temes que s'havien posat damunt la taula i que formaven part d'aquest consens: efectivament, finançament autonòmic.

Ens havien posat com a objectiu que la reforma del sistema de finançament autonòmic es fes tenint en compte a més de la suficiència, l'equitat, la transparència, la corresponsabilitat i la garantia d'accés dels ciutadans als serveis públics, coses totes que inclou el document, que incorporés també el principi d'ordinalitat, ara la Sra. Prohens ha dit "una certa ordinalitat". Bé idò, no hi és. No hi és.

I saben aquest principi que no hi és per quin ha estat substituït? Pel principi de solidaritat. Ai, amb la solidaritat! Ai amb la solidaritat perquè ja la coneixem. Doncs, tots els principis hi eren i el que apostava... era de consens per aquesta cambra, ordinalitat, jo em pensava que també del Partit Popular, encara que sigui d'una certa unanimitat, ara no hi és i ens proposen el principi de solidaritat. Veurem on acaba el principi de solidaritat.

El REB, sense cap dubte, un altre dels espais de consens per fer front als costos de la insularitat. I aquí sí que s'ha aconseguit, per què no dir-ho, incorporar aquest criteri d'insularitat a l'hora de definir l'estratègia nacional davant el repte demogràfic i sobretot ampliar el concepte de població de referència i incorporar els costos de la població flotant, cosa que és molt important per a la nostra comunitat, i els seus efectes sobre infraestructura i polítiques per exemple de benestar i d'habitatge.

Sí, però on és, idò, la tarifa plana, tarifa màxima de 30 euros en tot açò? Miri, el nostre grup fa... doncs unes setmanes era al Congrés de Diputats a parlar amb els grups del Congrés de Diputats, i la conclusió era molt clara: ara toca la Mesa del Congrés que aquesta iniciativa sigui impulsada. Doncs jo rept al Partit Popular que li doni prioritat a la Mesa del Congrés de Diputats, ho té molt fàcil, n'hi ha prou amb una trucada i demanar que la Mesa de diputats prengui aquesta iniciativa del Parlament de les Illes com a un tema prioritari i segurament

d'aquí a un mes i poc mes es tramitarà i formarà part de l'ordre del dia d'un plenari del Congrés de Diputats.

Altres temes que es plantejaven, que havien estat contingut d'aquesta fase preparatòria, bé, ja s'han esmentat, inversions estatutàries, res de res; conveni de carreteres, res de res; cogestió aeroportuària, res de res; aquests eren els consensos de país, els consensos d'aquest parlament.

També n'hi d'altres, de consensos, si es vol més conjunturals, es demanava que el pacte educatiu fos un pacte que es gestionés d'acord amb la comunitat educativa, amb el Consell Escolar de l'Estat, amb els consells escolars autonòmics... bé, idò tampoc, tampoc no ha agradat.

O que hi hagués el compromís que, d'aquest hipotètic pacte i consens, se'n derivés una nova llei d'educació, bé idò tampoc.

Tampoc no hi ha... un aspecte que la presidenta ja ha esmentat, important, la derogació de la reforma laboral del 2012 o que s'hagin introduït aspectes en temes d'energia, de polítiques energètiques per a l'estalvi i abaratiment de la factura de l'energia per a les famílies, tampoc, una proposta que també feia el nostre govern.

La derogació del Reial Decret 20/2012, d'estabilitat pressupostària, tots els efectes que açò té damunt els nostres ajuntaments, damunt l'autonomia, damunt la taxa de reposició, etc., tampoc.

Doncs, què volen que els digui? Satisfets no hi podem estar, decebuts ja els ho he dit, més fins i tot del que esperàvem que seria el resultat de tot aquest procés. Per tant, què ens queda afirmar? Ens queda afirmar que d'una vegada no facem més paperots.

És ver o no és ver que assumim els consensos de país, de comunitat autònoma? O després els pensam gestionar de manera partidista? Serveix de res tenir aquesta cambra? Perquè tal vegada haurem de donar la raó al Sr. Bauzá que volia reduir a la meitat aquest Parlament, tanmateix si els nostres consensos no serveixen per a res i tanmateix els partits decidiran finalment a Madrid, des dels despatxos de Madrid, si convé o no convé, doncs de poca cosa...

Jo, com que sí que crec en aquesta cambra, sí que crec amb aquesta comunitat i amb aquest país, vull pensar que els consensos d'aquesta cambra són consensos de país. I per tant, deman, no puc utilitzar la paraula exigir, però deman que els grups parlamentaris actuïn com a tals, com a dipositaris del que la ciutadana de les illes els va encomanar, no com a submisos d'allò que des dels despatxos de Madrid diguin i ordenin. I açò és la impressió que dóna, val més que parlem clar, açò és la impressió que dóna.

També ens proposava un tema que jo no hagués plantejat, però que em dóna peu a parlar també i és de recuperar els debats de les autonomies en el Senat, crec que pot estar bé. O de tornar recuperar allò de la comissió de treball de la reforma constitucional, perquè el Senat sigui allò que diu la Constitució, una cambra de representació territorial. Però a mi no m'agraden aquests debats, no m'agrada perquè és un debat..., no diré

històric, quasi diria que prehistòric, i bé, jo crec que va molt bé per entretenir certs debats, però un que proposaria és que hi hagués una sola cambra, perquè jo aquests anys de tanta austeritat, el Partit Popular esperava que algun dia proposés una sola cambra, monocameral. Molts dels estats funcionen amb una sola cambra. O plantejar fins i tot que tal vegada no és el Senat que sobra, tal vegada el que necessitam és que el Senat hi sigui, el que sobra és el Congrés. És a dir, que un estat funcioni d'una altra manera.

Per què dic tot açò? Home, perquè jo crec que es en posa en evidència doncs que Espanya i els grups que tenen decisions que afecten les institucions de l'Estat, haurien de decidir què volen que sigui Espanya quan sigui gran. Alguns ja tenim clar que volem que sigui el nostre país en el futur, però jo crec que alguns no saben, no tenen clar què volen que sigui Espanya quan sigui gran. No, jo mir cap aquesta banda, perquè el Partit Popular utilitza sempre aquestes referències per diluir allò que és el nostre compromís aquí, en aquesta cambra.

Què instaria? Jo instaria el Govern, aquest Parlament a seguir fent la feina que va fer en la fase preparatòria de la Conferència de Presidents, aconseguir la màxima unanimitat de la societat civil, perquè hi és; de les institucions de les illes, d'ajuntaments i consells insulars, perquè hi són; dels partits i dels grups parlamentaris, perquè donin la cara també. I perquè facem una declaració de país si li ho volen dir, una declaració de recuperació de la dignitat. Perquè lamentablement estam en aquest nivell tan ínfim, de reclamar coses que són bàsiques i que tenen a veure amb la dignitat dels ciutadans de les nostres illes i per tant, d'allò que li deim país. Com que jo sí que crec en aquest país, amb els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, vull que tinguin el millor i em dóna la sensació que alguns aquestes millores les condicionen sempre al que els digui el seu senyor totpoderós. I aquest senyor diu que no molestin, però per favor facin retòrica, però que no molestin.

Doncs nosaltres estam disposats a molestar i molt perquè els ciutadans de les illes tinguin el que es mereixen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, bon dia a tothom.

Presidenta, vostè ha començat la seva intervenció dient que la Conferència de Presidents arribava tard i té tota la raó evidentment. Ara, aquesta compareixença seva també, ja li ho han dit i fins i tot ho va dir el seu portaveu que arribava tard, també va dir després que això per ventura era una sort, però va dir també que arribava tard. De fet, dia 21 de febrer que era la primera data perquè vostè comparegués aquí, ja arribava tard,

35 dies més tard. I ara, ja sé que no va ser per voluntat seva aquest dia, però ara ha passat pràcticament una cinquantena.

No queda més remei idò que fer memòria i la faré partint de les seves paraules, de les que ha dit avui i de les que va dir dia 17 de gener en sortir de la reunió. Segons vostè el balanç de la Conferència de Presidents no va ser negatiu per a les Illes Balears, això va dir llavors com a mínim. Tampoc no va ser, és ver, tan positiu com vostè i bona part dels presents en aquest hemicicle haurien volgut, però de fet, ja se sap, les expectatives són unes i la realitat de vegades és una altra.

En tot cas entenc que en aquesta Conferència de Presidents es va avançar en un bon nombre d'aspectes. En primer lloc, en el compromís de celebrar-la anualment, ja era ben hora! I en l'ampliació de les funcions del comitè preparatori, incloent-hi ara també les d'avaluació i execució dels acords adoptats. Que aquestes reunions de presidents tinguin un caràcter periòdic i el comitè preparatori tinguin un caràcter més executiu, jo crec que són sens dubte dues bones notícies.

Té raó pel que fa al calendari, és ver que aquesta convocatòria ha estat generada per la pèrdua de majoria absoluta per part d'aquest Govern, és una cosa indiscutible. Però li record que quan es va crear, el Sr. Rodríguez Zapatero tampoc no tenia majoria absoluta; amb això no vull dir evidentment que l'hagués creada amb majoria absoluta, però també era una circumstància i tot fa pensar que ens hem d'anar acostumant tots a què aquestes majories no es repeteixin i jo crec que això també és una cosa bona per al funcionament general, tant aquí a Balears, com en general a tota Espanya.

Li deia que això eren dues bones notícies, jo crec que també va ser una bona notícia aquesta convocatòria de la Comissió General de les Comunitats Autònomes del Senat, a què ha al·ludit fa un moment, per celebrar-hi un debat monogràfic sobre educació, i sobretot el fet que el diagnòstic i les aportacions que resultin d'aquest debat, s'incorporin en els treballs del pacte d'estat social i polític per l'educació que tenen lloc aquests treballs en el Congrés dels Diputats. I a propòsit d'això, vull recordar que entre les persones que compareixen ja en aquesta subcomissió que s'ha constituït per posar els pilars d'aquest pacte i que després ha de derivar en una nova llei educativa, Sr. Martí, perquè els treballs d'aquesta comissió han de derivar en una nova llei d'educació, així està previst com a mínim en el Congrés, entre les persones que en formen part, n'hi ha moltes de les que componen l'actual Consell Escolar de l'Estat; és a dir, els compareixents en aquesta subcomissió són persones que també formen part d'aquest Consell Escolar de l'Estat. Vull dir que, per un costat, en el Senat, i per l'altre costat, en el Congrés mateix, la comunitat educativa està representada en aquests treballs, contràriament al que vostè ha dit.

Entre els aspectes positius d'aquests acords de la conferència, n'hi ha també uns quants que coincideixen quasi fil per randa amb les mesures recollides a l'acord d'investidura subscrit per Ciutadans i el Partit Popular, per exemple, les que tenen a veure amb l'eficàcia de les polítiques actives d'ocupació i de formació, previstes a l'estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació. És ver, no l'hi negaré que en aquest punt hauria estat molt millor tenir més concrecions de

les que va donar la conferència, però, com a mínim, diguem, és un punt que està damunt la taula i esperar que es vagi també concretant.

O també les mesures relatives a la nova targeta social, que ha de permetre conèixer per a cada individu les prestacions i assistències socials de què es beneficia per part de les distintes administracions públiques i que també formaven part del nostre pacte, o del nostre acord, d'investidura.

Els acords de la conferència preveuen la creació d'un grup de feina on hi estiguin representants els diferents nivells de l'administració i que tenguin com a objecte la posada en marxa d'aquesta targeta social. No hi ha dubte que d'aquesta manera garantirem la transparència i complementarietat d'aquestes polítiques socials i en potenciarem l'eficàcia. O també parlant de coses bones, aquest acord per impulsar un pacte d'estat contra la violència de gènere, que coincideix fil per randa també amb el que nosaltres vàrem subscriure amb el Partit Popular arran de la darrera investidura, i que crec que vostè ho ha dit, que passat demà es reuneix justament la Comissió General de les Comunitats Autònomes, com a mínim hi ha una compareixença de la ministra per tractar aquest tema.

Amb això arribam ja al bessó d'aquesta Conferència de Presidents i dels compromisos adquirits o preadquirits, aquest bessó evidentment és la reforma del sistema de finançament autonòmic. Ja sap que en aquest terreny té el nostre suport, li hem dit, li hem manifestat des del primer moment que estàvem d'acord amb la necessitat de canviar el model de finançament, de fet ho hem manifestat en relació amb Balears i ho hem manifestat en relació amb el conjunt de l'Estat, i no només perquè toca revisar-ho, que a més toca perquè ja anam endarrerits, sinó perquè el model actual ens sembla opac, ineficax i el que és més greu, injust.

Celebram, idò, que s'hagi aconseguit cenyir la feina de definició d'un nou model l'any 2017 i que l'AIREF, com a autoritat independent, cosa que vostè ara també ha recordat, participi també del seguiment d'aquest acord.

Celebram igualment que en aquesta comissió d'experts creada a propòsit, i que té com un dels principals objectius analitzar la sostenibilitat del sistema de dependència, hi figuri un representant de cada comunitat autònoma juntament amb els del Govern central.

Ara bé, el que ja no celebrem, i ara ve la part negativa, si vol dir-li així, és que el representant de les Illes Balears en aquesta comissió d'experts sigui el Sr. Guillem López Casanovas, li he dit més d'un pic ja. No entraré ara, evidentment, a discutir els seus mèrits com a economista ni la seva responsabilitat durant dotze anys en el Banc d'Espanya, el que no em sembla bé és que el nostre expert fos escollit sense que els partits de l'oposició, els ciutadans com a mínim, fossin consultats. És veritat que es va suggerir, però no es va tractar com d'un tema en el qual hi hagués d'haver un consens. Els altres sí, en canvi els dia que ens vàrem reunir.

El que realment em preocupa, més enllà d'això és que aquest expert estigui al servei dels qui propugnen la independència de Catalunya. Què vol que li digui? Quin

principi de solidaritat, ja sé que la solidaritat al Sr. Martí tampoc no li agrada, però podem esperar d'algú amb aquest perfil? Ja la vaig advertir de les conseqüències de les seves aliances amb el Sr. Puigdemont, la guerra d'aquest senyor no és la de Balears, o com a mínim no hauria de ser-ho.

També em preocupa que vostè consideri que l'absència de Catalunya i el País Basc és atribuïble a l'amfitrió. Jo crec que evidentment quan a un el conviden hi ha una qüestió d'educació que és acceptar, i més en aquest cas, la invitació. Però en fi, deixem-ho estar.

Cregui'm, maldament no ho hagi volgut reconèixer mai, Sra. Presidenta, ja es va equivocar en el seu moment amb Pedro Sánchez, després va rectificar i ara crec que està a punt de caure en l'error, no ho sé, ho dic pel que llegesc, evidentment no per haver-ho parlat amb vostè. Jo li demanaria que no s'equivoqui també amb Puigdemont, allò seu són amistats perilloses en aquest sentit, eh?, i els ciutadans de Balears no en tenen, li asseguro, cap culpa.

En definitiva, presidenta, el seu to d'avui em preocupa perquè vostè ha fet un repàs de l'estat dels acords i ha conclòs, crec que més o manco he copiat bé les paraules, que no podem esperar molt, al seu entendre. Jo crec que malament anam si aquest govern al cap de cinquanta dies d'aquesta reunió ja afronta la situació en aquests termes. Escoltant-la, francament, tenc la impressió que el que vostè desitja en el fons és que això fracassi, que això no vagi bé, i que per moltes promeses de diàleg que vostè fa a vostè el que li va, el que li va bé, és l'enfrontament, no el diàleg. Cregui'm, de veritat, que és una llàstima. M'agradaria molt que no fos així.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Voldria començar la meua compareixença agraïnt a la presidenta que hagi comparegut per donar explicacions i ens hagi permès aquest debat de la Conferència de Presidents...

(*Alguns aplaudiments*)

... perquè, malgrat que arribi quasi dos mesos després de la pròpia conferència, és cert que almanco les crítiques d'extemporaneïtat parteixen d'una base que és una bona notícia, i és que hi ha compareixença. Vull recordar que l'anterior, amb els vots de la Sra. Prohens, fins a 27 vegades el Sr. Bauzá es va negar a comparèixer, fins a 27!

(*Remor de veus*)

I la mateixa persona que aquí critica la compareixença extemporània fins a 27 ocasions va votar en contra de la compareixença del Sr. Bauzá.

Amb tot, jo... bé, també voldria començar amb una, jo crec que és una bona notícia el fet de la Conferència de Presidents en si, ho ha dit la Sra. Prohens i jo hi puc estar d'acord, és una bona notícia la Conferència de Presidents en si. Com diuen en castellà, *no me vengo tan arriba* com ella que, si no m'he equivocat, ha dit que amb exemples com la Conferència es construeix el nostre país, jo no vaig tan amunt, però clar, si es construeix el nostre país tal vegada li hauríem de demanar, per què en cinc anys no l'ha convocada? Nosaltres pensàvem que era perquè tenien majoria absoluta i realment no hi creia, bàsicament perquè era blanc i estava en botella. Ara, segurament, en la segona explicació ens podrà orientar una mica més de per què en cinc anys no l'havia convocada.

Nosaltres pensam que el Govern de Rajoy no creu en la Conferència de Presidents, malgrat que en si mateix pugui ser una bona notícia, el Sr. Rajoy no hi creu. Ara bé, quin és el problema d'aquesta bona notícia que és la Conferència en si? És el fet que els acords que s'hi prenen els ha de gestionar el Govern que lidera actualment el Sr. Rajoy. Per tant, quedaran normalment, esperem que no, però poden quedar en paper banyat, i un exemple d'això són els acords en si, la redacció dels acords. Saben que sempre parl el darrer i sempre és un repte, bé, jo he fet una anàlisi més lingüística dels acords propis, després hi entraré més en detall, però bàsicament són declaracions d'intencions.

L'avantatge, per altra banda, de fer el debat avui és que ja hem vist com s'han iniciat aquests acords i podem discutir si es fa o no el que toca per arribar a aquests acords. Permeti'm expressar el meu personal escepticisme a la consecució d'aquests objectius, posaré dos exemples de com han iniciat, perquè la presidenta també ha posat molts d'altres, alguns jo no ho sabia tampoc: la taxa de reposició; la taxa de reposició s'ha convertit, ho diré d'una manera una mica bruta, en un xantatge per aprovar els pressuposts en la qual si no hi ha taxa de reposició, si no hi ha pressupost no hi ha l'eliminació de la taxa de reposició. Fantàstic.

La Comissió d'Experts de Finançament va començar molt malament, perquè en teoria havia de ser de comunitats autònomes i experts de l'Estat, i a la primera reunió es va intentar fer una ponència que ho acordàs on hi hagués quatre representants del ministeri, o de l'Estat, i tres de les comunitats autònomes. Evidentment, tothom es va aixecar i se'n va anar i avui horabaixa encara es pot reconduir aquesta vegada.

Però com deia, és suficient mirar la redacció dels propis acords. En fi, no reiteraré tots els arguments que s'han dit fins ara perquè estic d'acord amb molts, i fins i tot amb què s'han deixat de la Conferència, els acords que podíem... bé, la corrupció, que ha dit el Sr. Abril, etc. Jo em vull referir als acords en si. El primer, o un d'aquests, és el repte demogràfic on per esmena de la nostra comunitat es varen introduir dos elements fonamentals, la insularitat i la població flotant, importantíssims. Però perquè vegin la redacció, quan parlem de repte demogràfic, som jo que ho llegesc malament o tenc una interpretació més perversa o diferent, absolutament diferent, tan diferent que en quatre punts no hi hagi d'haver cap referència a la immigració i als refugiats quan parlem de repte demogràfic? Som jo que vaig... és veritat que després quan parlem d'Unió Europea sí que citen els refugiats, però en el

repte demogràfic no hi ha d'haver immigració ni refugiats? Sembla que és, en fi, una contradicció en si mateixa perquè el principal handicap del repte demogràfic és la immigració i els refugiats.

Acord de la Conferència de Presidents sobre Pacte Social i Polític per l'Educació, això és el títol, perquè després el que s'acorda no té res a veure o té poc a veure amb el que es presumia que havia de desenvolupar un títol com aquest, que s'havia de desenvolupar un pacte per l'educació. Bé, idò no, no. S'encomana al Govern la sol·licitud de la convocatòria, no convocar, sinó la sol·licitud de la convocatòria per... en fi.

Ocupació pública. Clar, posa una frase de la taxa de reposició que un l'ha de llegir tres vegades i segueix sense entendre-la, perquè té múltiples interpretacions, la llegiré: "*Se adoptaran las decisiones en materia de tasa de reposición tanto general como para sectores prioritarios de forma que garanticen un fortalecimiento equilibrado y sostenible de los efectivos en el conjunto de cada administración pública*", d'això algú en dedueix que s'ha d'eliminar. Jo, per a mi, crec que és un gol de l'Estat en tota l'esquadra... i a més, després fan el xantatge que he dit abans de: no, si no m'aproven el pressupost, no hi ha eliminació de taxa de reposició. I un diu: i què té a veure? És vera que la taxa de reposició se solia regular als pressuposts, però no hi cap obligació, no hi ha cap obligació.

Per cert, tampoc no posa en cap moment, Sra. Prohens, i vostè ho ha dit, que es llevin... *singularmente en educación y sanidad*, res de serveis socials, i nosaltres l'havíem feta com a esmena, però no surt. No surt, Sra. Prohens.

La mobilitat interadministrativa, molt bé, lloable, però, per què no parla de modalitats lingüístiques? No parla de modalitats lingüístiques i s'havia esmenat.

Allò d'energia elèctrica, aquí hi ha una cosa que és fantàstica, diu... diu, dos punts que tal vegada és que ho interpret tot malament, però posa: "*Coordinar los mecanismos de comunicación suficiente entre las administraciones públicas que permitan identificar los consumidores vulnerables*", això és un punt; l'altre és: "*identificar los programas sociales existentes*". I jo pens: i no seria més lògic fer el contrari, identificar els consumidors vulnerables i coordinar els programes socials existents? Idò no, fan el contrari, fan el contrari, tal vegada és que jo ho interpret malament, però és que aquesta ja... *clama al cielo*.

El finançament autonòmic, ja n'hem parlat, però el principi d'ordinalitat, ara se n'ha anat la Sra. Prohens, però fins ara, fins ara parlàvem d'ordinalitat en aquest plenari i tothom hi estava d'acord, avui hi ha hagut una matisació, una "certa ordinalitat". Jo vull fer un retruc: hem d'exigir una ordinalitat certa, no una certa ordinalitat, sinó una ordinalitat certa, ha de ser certa aquesta ordinalitat, no una certa ordinalitat, és molt diferent, la concepció és radicalment diferent.

Nosaltres també havíem demanat que l'AIREF participàs i és vera que surt, però surt absolutament de rampellada, si l'Autoritat Independent de Responsabilitat Econòmica i Fiscal

no té un pes en el nou model de finançament... per a què ha de servir, si és el bessó del futur de la nostra comunitat també?

Ara, avui ha dit la Sra. Prohens que, com a gran mèrit, lloant-se, que el Sr. Rajoy l'any 2017 ja havia previst i havia anunciat la reforma del finançament, quatre anys tard, l'ha deixat caducar quatre anys! Vull dir que, així mateix, era ben hora.

En fi, a pesar de tot això, també vull acabar amb una bona notícia, perquè pens que no només la conferència en si, de presidents, pot ser una bona notícia, bàsicament pel precedent que crea, perquè mentre estigui en minoria serà mal de fer que l'any que ve no hi torni haver una altra edició, entre altres coses perquè també es va aprovar en la pròpia conferència, serà mal de fer que ens neguin una altra conferència de presidents i en alguna d'aquestes s'arribarà a fer algun acord que ens servirà per alguna cosa.

Crec que la gran notícia de la conferència de presidents no ha estat la destinació en si, que és la conferència de presidents, sinó el camí que hem fet per arribar a aquesta conferència de presidents i m'explic. Per a mi, per a nosaltres és molt bona notícia el fet que s'hagi volgut socialitzar el debat dels problemes d'aquesta comunitat que s'han de posar damunt la taula d'aquesta conferència de presidents. El fet que la presidenta s'hagi reunit amb sindicats, amb organitzacions empresarials, amb tots els grups polítics, societat civil, etc., i hagi mirat d'arribar a un consens en totes aquelles fites que nosaltres havíem de posar damunt la taula, per tant, quins són els problemes més aclaparadors de la nostra comunitat autònoma i per tant, que s'havien de tractar a la conferència de presidents, creiem que és el camí que s'ha de seguir, n'hi ha d'altres, hi ha tenda de campanya i els jutjats, però aquest crec que és el camí que ha de seguir la presidència del Parlament i el Govern, en general, per aconseguir la millor fita que s'hauria d'aconseguir en aquesta conferència de presidents i, que evidentment és la primera reclamació que tenim com a comunitat, que és el nou model de finançament.

Crec que amb això s'ha fet una passa molt endavant i crec que... també esper que quan es torni fer no hi torni haver, encara que hi pugui haver un canvi de govern a Madrid o aquí no hi torni haver una passa enrere i, a partir d'ara, sempre s'intenti fer així, amb això crec que serà una gran passa.

I el fet d'anar a reclamar allà, el Sr. Font, escolti, és que tal vegada hi hem d'anar amb la tenda de campanya, tal vegada hi hem d'anar, tal vegada ens hem de posar... jo crec que els membres del Govern no hi tenen massa feines allà enmig amb una tenda de campanya, però tal vegada quatre diputats o cinc, jo, si vostè hi ve, jo hi estic d'acord... hi podem anar, jo convidaria la Sra. Prohens, perquè també té un paper fonamental de cara... sobretot, i demanar aquelles coses que ningú no discuteix, per exemple l'ordinalitat, l'ordinalitat...

(Remor de veus)

... vinga, anem-hi! Anem a plantejar què fem, què és un... evidentment la tenda de campanya, vull suposar que és una metàfora, perquè allà devora no es pot clavar el piquet, però ja

veurem com ho podem fer, però també és una mesura que no es pot descartar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alcover. Té la paraula la presidenta del Govern, Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Vull començar agraint a tots els seus grups parlamentaris la seva participació en aquest debat, les seves propostes, els seus estímuls per continuar endavant amb una tasca que no és fàcil i evidentment també totes les propostes que ja varen fer previ a aquesta conferència de presidents. I per centrar com des del Govern hem entès aquesta conferència de presidents, tornaré posar en valor allò que crec que és important i és important que la Conferència de Presidents s'hagi celebrat, per això jo vaig fer unes valoracions de dir bé, almanco és important que tinguem els espais per veure'ns, per parlar i per poder acordar algunes decisions importants, i el Govern ho va plantejar no només com a anar a Madrid a defensar la proposta del que pensa el Govern, sinó que vàrem voler compartir la decisió i, per tant, fer un procés participatiu a l'hora d'establir les prioritats que varen fixar com a govern a la Conferència de Presidents, amb un document que vàrem treballar amb la societat civil i que, per tant, és un document que ens serveix també com a guia de treball a totes i a totes en allò que ha de ser l'agenda per a aquesta comunitat autònoma, l'agenda balear, i el com fer-ho, de forma participada i fer-ho junts i aquest és el nostre crit, una vegada més en aquest parlament, perquè hi ha reptes d'aquestes illes, qüestions d'estat que o les defensam tots junts o serà molt difícil que les puguem aconseguir.

I en això vull fer un agraïment important a tota la gent que va participar en la preparació d'aquesta conferència de presidents, evidentment als grups parlamentaris, però també a la comunitat educativa, als agents socials i econòmics, als diferents... als quatre consells insulars, a la Federació de Municipis de les Illes Balears, a les organitzacions en pro de la defensa de la Llei de dependència, en definitiva, a tots aquells que varen fer possible el document que vàrem plantejar.

I em permetran que jo també faci la valoració des d'un punt de vista crític d'allò que nosaltres no vàrem compartir amb el plantejament inicial de la Conferència de Presidents. Evidentment els temes -i els ho he intentat explicar en la meua intervenció- els va triar el Govern d'Espanya, i és vera que hi va haver dues reunions preparatòries on totes les comunitats autònomes vàrem aportar, algunes més que d'altres, aquesta hi va aportar moltíssim. I vàrem fer dues reunions preparatòries on nosaltres vàrem intentar que des del principi ja el Govern de l'Estat introduís algunes altres temàtiques que creïem importants a l'hora que... després de cinc anys te convoquen, idò poder parlar d'allò que creus que és rellevant per als ciutadans de la teua comunitat autònoma, però també per als

ciutadans de tot Espanya. Per això, nosaltres evidentment estàvem d'acord que es tractàs el sistema de finançament autonòmic tot i que el plantejament que feia el Govern d'Espanya no era ni tan sols posar data per tractar-lo i per tant, es va aconseguir, gràcies a la pressió, entre d'altres, d'aquesta comunitat autònoma.

Ens semblava interessant que hi hagués la modificació de la Llei d'estabilitat pressupostària perquè ens ho va demanar la FELIB en nom de tots els ajuntaments de tots els colors polítics i els quatre consells insulars, desgraciadament el Govern d'Espanya no ho va voler ni tractar al debat a la Conferència de Presidents.

Ens semblava interessant sens dubte parlar del pacte social i polític per l'educació, però creïem que s'havia de concretar molt més del que s'havia plantejat a l'acord de l'Estat, perquè el que plantejaven -i ho vull recordar- és que el Govern d'Espanya s'oferia a demanar un debat al Senat, cosa que nosaltres com a comunitat autònoma ja hem fet perquè tenim la mateixa potestat que té el Govern d'Espanya per demanar un debat al si de les comunitats autònomes.

Ens semblava important parlar del sistema sanitari i per això nosaltres vàrem posar damunt la taula la derogació del reial decret que va llevar la universalitat a tota Espanya i el Govern d'Espanya, el Partit Popular, per tant, no es va veure amb cor, amb alegria, amb il·lusió o no li va semblar prou important i prou transcendent parlar de sanitat a nivell de la Conferència de Presidents, ens semblava interessant parlar de com s'afronta el sistema de l'envelliment de la població i de les persones amb dependències i amb cronicitat, i va ser aquesta comunitat autònoma la que va posar això damunt la taula, perquè no hi era a l'esborrany que ens havia presentat el Govern d'Espanya, no hi havia absolutament ni una paraula sobre els nostres majors i sobre les persones que tenen dependència, i vàrem ser nosaltres, amb aquest treball que alguns han qüestionat, i jo dic que un treball important perquè almanco vàrem aconseguir posar aquest tema damunt la taula i una comissió específica que estudiarà el finançament sobre el sistema de la dependència.

Igual com els he explicat que trobàvem que era molt estrany, amb el que vivim socialment, que no es parlàs de la violència contra les dones, ho trobàvem insultant des del Govern de les Illes Balears, i per això vàrem presentar aquest acord. I que, gràcies que altres comunitats autònomes ens varen donar suport, es va poder tractar i es va poder acordar alguna cosa a la Conferència de Presidents.

Exactament el mateix que va passar amb el drama dels refugiats, que no era a cap de les reunions preparatòries que el Govern d'Espanya ens havia presentat els acords, no hi havia ni una paraula sobre el drama que vivim amb els refugiats en el nostre país.

Igual que no hi havia ni una paraula, i cregui'm, sobre el tema del mercat laboral i la política d'ocupació en l'atur que tenim a Espanya, era sorprenent. Fins que nosaltres vàrem fer una proposta específica en termes d'ocupació, és veritat, una proposta arriscada, però molt en coherència amb el que pensam des del Govern de les Illes Balears, que era la derogació de la reforma laboral que cregui'm que és el problema més gros que

tenim per afrontar un model equitatiu en termes laborals i perquè els nostres treballadors i treballadores puguin tenir qualitat en el seu treball i puguin tenir uns sous dignes. Bé, idò, no hi havia ni una paraula, i al final vàrem forçar que el Govern d'Espanya hagués de fer alguna petita i tímida proposta en termes d'ocupació, però que no existia en els esborranys que s'havien presentat.

Igual que no hi havia absolutament res sobre el tema del model econòmic, del turisme i en definitiva qüestions que per a nosaltres són bàsiques.

Igual que no hi havia res sobre el model territorial d'Espanya. I en això la Sra. Prohens ha dit una frase que m'ha cridat molt l'atenció, que diu: "Parlar de Catalunya, parlar del País Basc no és un tema nostre, vostè s'ha de concentrar només en les Illes Balears." Jo em pensava que vostès, els del Partit Popular, entenien que parlar d'Espanya és un problema de tots i que nosaltres també en som part, i que, per tant,...

(Alguns aplaudiments)

... i que, per tant, el lògic és que a mi, com a presidenta de les Illes Balears, em preocupi notòriament que vegi que a una conferència de presidents no hi ha ni el País Basc ni Catalunya, em preocupa, perquè vol dir que tenim un problema real que no s'afronta.

I això ha passat ara, perquè en el 2012 hi eren Catalunya i el País Basc asseguts a aquella taula, i crec que era una millor taula, perquè representava moltes més sensibilitats i representava tothom.

I jo no don la culpa, o crec que no m'he explicat bé, només a una part que no assistissin, evidentment, qui no assisteix també té responsabilitat en no assistir, jo he dit, com a presidenta de les Illes Balears tenia molt clar que aniria a aquell fòrum, perquè sempre que em convoquin per defensar els interessos de les Illes Balears allà hi seré per defensar-los, crec que és una actitud que hem de mantenir. Ara bé, també s'ha de fer públic i s'ha de dir clarament que hi havia una petició per part de la Generalitat de Catalunya, que jo vaig defensar parlant amb el Govern d'Espanya, sobre la necessitat que hi hagués un punt específic per parlar del conflicte català, que va ser un dels temes que el president del Govern d'Espanya, a la seva sessió d'investidura, va dir que era el problema més important que tenia Espanya; bé, idò, el Govern d'Espanya es va negar que hi hagués un punt específic per parlar d'aquesta qüestió, cosa que a mi em sembla un error profund, perquè és un problema greu que tenim i era un espai interessant per poder-ne parlar i debatre entre tots i totes els presidents de la resta de comunitats autònomes.

La meua valoració sobre la Conferència de Presidents, quan vaig sortir d'allà, va ser dir: és una valoració positiva, perquè, a la fi, després de cinc anys, tenim un espai per trobar-nos, com ja vaig poder dir als grups parlamentaris. Els acords que es varen fer alguns són interessants, i crec que ho hem de tornar explicar, i en alguns m'estendré una mica més, perquè va ser per insistència de les Illes Balears, alguns acords que vàrem aconseguir si les Illes Balears no haguessin treballat de valent, no haguessin presentat un document en temps i forma, no

haguessin discutit a tots i cadascun dels punts les esmenes que plantejàvem, no haguéssim fet front i no haguéssim parlat insistentment sobre els interessos de les Illes Balears, alguns ara no hi serien.

Aquests que els he explicat abans, que els en feia referència, i alguns altres, per exemple, la proposta del Govern d'Espanya, que a mi em sembla un xantatge polític sense precedents, era lligar l'eliminació de la taxa de reposició per poder contractar els funcionaris públics als Pressuposts Generals de l'Estat de l'any 2017, així ho plantejava. Totes les comunitats autònomes, totes, de tots els colors polítics varen plantejar que no podia ser aquest xantatge polític de lligar el Pressupost General de l'Estat a la taxa de reposició dels funcionaris, perquè això no suposa més doblers per a les comunitats autònomes, sinó que suposa estabilitat a les plantilles, suposa poder fer la feina que devem als ciutadans, que és convocar oposicions perquè quan governa el PP mai no es plantegen oposicions en aquesta comunitat autònoma. I podríem treure ara totes les places si el Govern d'Espanya no ens posàs el peu a sobre i ens impedís treure les places dels funcionaris públics. Totes les comunitats autònomes ho vàrem demanar i es va llevar el text que anava lligat al Pressuposts Generals de l'Estat amb la taxa de reposició.

Desgraciadament, després, el Sr. Montoro, després d'aquella reunió de la Conferència de Presidents, continua fent el que vol i ens nega la possibilitat de convocar les oposicions sense la taxa de reposició, per tant amb les places que es mereixen els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

I jo, Sra. Prohens, perquè li quedi clar com si fos de dia, jo no me'n vaig a Madrid a defensar els interessos del PSOE ni els interessos tan sols del que puguem presentar aquest govern, me'n vaig a defensar els interessos de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, així ho entenc i així actuarà el meu govern.

També vàrem aconseguir allò que els explicava del pacte d'educació, dels refugiats, de la violència masclista, de la presència de les comunitats autònomes entorn de la reforma constitucional i, per tant, amb la nostra idea de com ha de ser el Senat.

A l'acord sobre repte demogràfic vàrem aconseguir incloure el concepte de població flotant i de comunitats autònomes que tenim una població més elevada, perquè només pensaven en la despoblació, això era l'únic que plantejava el Govern d'Espanya com a problema que tenim en aquests moments a Espanya.

El repartiments dels fons europeus i la participació de les comunitats autònomes en les decisions de la Unió Europea.

I una cosa que és important i fonamental, que en el 2017 traguem un nou sistema de finançament autonòmic, perquè n'hem parlat molt, però, la veritat, és que el Govern d'Espanya no ens plantejava aquesta fita immediata del nou sistema de finançament autonòmic i per tant que el 2017 tenguéssim la data final per poder-lo aconseguir.

Jo, per tant, crec que el Govern de les Illes Balears va treballar intensament la postura, que la va compartir, que la va fer de forma participada i que vàrem anar allà a fer una cosa molt diferent del que passava quan governava el Partit Popular, que va ser anar a defensar els interessos de les Illes Balears i a no callar davant un govern que, sincerament, de vegades ens és molt contrari als interessos de la ciutadania, i ho vàrem fer amb força i continuarem fent-ho amb força. I els deia que l'acord tal vegada més important, perquè la data va ser la més ajustada, és el nou sistema de finançament autonòmic per a l'any 2017.

Jo lament que alguns de vostès no creguin que el Sr. López Casanovas ens representi bé a nivell de la Comissió d'experts, jo pens absolutament el contrari, pens que necessitam una persona experta, per tant amb un currículum important, i de les persones que saben sobre el sistema de finançament autonòmic en aquesta comunitat autònoma a mi no em mereix cap dubte que el Sr. López Casanovas sigui dels que més en sàpiga i que millor pot representar els interessos de la ciutadania de les Illes Balears, no sé si dels seus partits, sí de la ciutadania de les Illes Balears, d'això n'estic absolutament convençuda.

I què defensam? Allò que hem explicat moltíssimes vegades, el principi d'ordinalitat, el defensam amb força i el vaig defensar a la Conferència de Presidents davant tota la resta, desgraciadament el Partit Popular no el va compartir igual que altres comunitats autònomes governades per altres partits polítics. Defensam l'autonomia financera, defensam més corresponsabilitat fiscal, defensam més cistella d'impost, defensam més autogovern, defensam més garantia per poder tirar endavant l'estat del benestar, i comunitats autònomes com nosaltres, que som les prestadores dels serveis socials, de l'educació i de la salut, en canvi no tenim els ingressos suficients, i això crec que els números canten i són molt clars. I defensam més garantia per a la nostra comunitat autònoma.

Tot això ho vàrem poder plantejar i ho continuarem plantejant, i jo els deia que la Conferència de Presidents és important, és un element de coordinació, és un element de trobada, nosaltres el que demanam a Espanya ho fem aquí, la conferència de presidents de caràcter insular l'hem convocada moltíssimes més vegades que no el Sr. Rajoy ens ha convocat a la Conferència de Presidents, perquè creiem en el federalisme, en el pacte, en el consens, en arribar a acords des de les diferents institucions, i així ho vàrem plantejar. Per tant, el sistema de finançament autonòmic és una peça a treballar entre tots i entre totes durant aquest any, que serà intens.

Igual que vàrem plantejar el tema del règim especial per a les Illes Balears i vostè, Sra. Prohens, em demanava com estam. I com estam és: tenim un estudi de la Universitat de les Illes Balears; formulam dins el Govern una proposta molt completa, que tot d'una que tenguem, evidentment, la presentarem als grups polítics. I em retreia la falta de contundència, del PSOE, m'ha dit, respecte del règim especial i d'aquest govern, i aquest govern hi treballa intensament, cosa que el seu govern no va fer, ni el seu partit.

I anem a donar una mala notícia per a aquesta comunitat autònoma, una vegada més lligada als interessos que defensa de veritat el Partit Popular a Espanya i a les Illes Balears, perquè vostè, Sra. Prohens, va venir al Consolat a parlar-me del

meravelloses que eren les propostes que presentava el Govern d'Espanya, no ens va fer ni una reclamació que jo hagués de plantejar més a la Conferència de Presidents. La mala notícia és que aquí, en aquest Parlament, per unanimitat, hem aprovat una proposició de llei sobre règim especial per a les Illes Balears, una proposició de llei que demana una qüestió tan bàsica com la tarifa plana dels 30 euros i com les subvencions al transport marítim. Bé, idò, el Govern d'Espanya ha presentat al Congrés dels Diputats una proposta del Ministeri de la Presidència que no es tramiti el REB perquè té efectes pressupostaris sobre les arques públiques del Govern d'Espanya.

(Remor de veus)

O sigui, o sigui, vostès demostrin amb els fets el que són, demostrin amb els fets que els interessos de les Illes Balears no estan per sobre dels seus interessos de partit. Això és la proposta que fa el Govern d'Espanya, diu que per al Govern d'Espanya...

(Algunes aplaudiments)

... és inassumible pagar la tarifa plana i les subvencions al transport aeri, en canvi no és inassumible pagar el que deuen a altres comunitats autònomes ni és inassumible amb una comunitat autònoma com la nostra que tenim un esforç molt més important que altres comunitats autònomes. I allò greu no és només el que fa el Govern d'Espanya, que ja per si és molt greu, perquè sap, Sra. Prohens, que ningú no ens ha telefonat, ni tan sols per explicar-nos què defensaria el Govern d'Espanya quant a un plantejament que és d'unanimitat de tot aquest Parlament, així és com tracten els seus aquestes Illes; allò greu, també, és que la Mesa del Congrés acaba d'aprovar que no es tramiti, i amb quins vots? Partit Popular i Ciutadans. Per tant, convendria que el que aquí explicam ho defensem allà amb força. Hi han votat a favor Partit Socialista i Podemos, no ha estat suficient a la Mesa del Congrés, per això, entre altres coses, jo vaig defensar que era molt necessari un canvi de govern a Espanya, però aquesta és la realitat, aquesta és la realitat del que continua succeint amb els interessos de la ciutadania de les Illes Balears.

I per això tenim dubtes, Sra. Prohens, per això tenim dubtes quan sortim aquí i quan tenim aquests debats, i quan a l'hora de la veritat hem d'anar a defensar a Madrid els interessos d'aquestes Illes. I n'hi ha alguns que hem demostrat amb la nostra història que sempre som al costat de la defensa dels interessos de les Illes i n'hi ha d'altres que han demostrat una altra cosa. I acab per explicar-ho, perquè crec que és important.

Fa cinc anys hi va haver una Conferència de Presidents, el Sr. Biel Barceló i jo mateixa, que en aquell moment érem a l'oposició, vàrem anar al Consolat i vàrem fer una sèrie de propostes, com han fet altres grups parlamentaris durant la preparació d'aquesta Conferència de Presidents, propostes que vàrem demandar al president Bauzá que les defensàs en el si de la Conferència de Presidents. Les propostes eren que anàs allà a defensar les competències d'aquestes Illes i un major augment competencial; que anàs a Madrid a reclamar els mil milions d'euros de deute que havia xifrat en aquells moments el vicepresident, el Sr. Aguiló, de cara a les Illes Balears; que

anàs a defensar el compliment del sistema de finançament autonòmic i que anàs a defensar un nou règim especial de les Illes Balears, com veuen propostes que en aquell moment a l'oposició el Sr. Barceló i jo ja vàrem compartir, era l'any 2012. Això és el que vàrem fer nosaltres.

El que ha fet el Partit Popular en la preparació d'aquesta conferència i la resta de portaveus, que veig que escolten i que eren a la reunió en el Consolat, poden recordar que la Sra. Prohens va venir al Consolat i va fer d'escolaneta de la Sra. Soraya Sáenz de Santamaría, perquè ens va explicar allò positiu que era per a la nostra comunitat autònoma el favor que ens feien de convocar-nos a Madrid i que, a més, ens oferien poder participar d'aquests acords que, com bé deia el Sr. Alcover, són genèrics i són molt més *lights* del que necessita la ciutadania d'aquestes Illes. Per tant, la diferència és abismal, a l'oposició i al Govern hi ha partits que sempre som devora els interessos d'aquesta comunitat autònoma.

Anem al desenvolupament de la Conferència de Presidents i a la compareixença que va fer el Sr. Bauzá. Va comparèixer en aquest Parlament, en aquest Plenari, i ens va dir que de tot allò que s'havia compromès amb nosaltres, els grups parlamentaris, a defensar, no ho havia pogut defensar, perquè no enteníem des de l'esquerra la importància de la Conferència de Presidents, perquè la Conferència de Presidents era un espai on s'anava a parlar d'alta política i que no podíem parlar de si règim especial, de si el sistema de finançament, de si ens havien de condonar el deute o no ens l'havien de condonar, perquè això eren qüestions molt minses i ell feia alta política, ell pensava en Espanya, i va anar allà a defensar, en fi, bé, l'expressió més... encara la record, perquè aquell debat encara el record amb intensitat, ens va dir que com és que no érem conscients que amb aquella foto del president Rajoy amb tots els presidents autonòmics s'havia aconseguit baixar la prima de risc, perquè tota Europa ens examinava, això és el que ell pensava que anava a fer.

Y de aquellos polvos estos lodos, vàrem tenir un Govern a les Illes Balears que es va dedicar a estar encantat de trepitjar l'estora vermella quan els convidaven a Madrid, aquesta és la realitat. Ho va fer com a president, ho varen fer vostès com a grup parlamentari, perquè la Sra. Prohens era molt activa en defensa del Sr. Bauzá, i el Sr. Company, era molt actiu perquè era membre del seu govern; ho fa ara com a senador autonòmic, perquè el Sr. Font feia referència a què presenten els diputats i els senadors a Madrid en defensa dels interessos de les Illes Balears? És públic, és públic, tenim dos senadors autonòmics, un ha fet moltíssimes iniciatives en defensa d'aquesta terra; l'altre, el Sr. Bauzá, el dia de la Conferència de Presidents, que hi havia tots els senadors autonòmics de totes les comunitats autònomes no el vaig ni veure, perquè no hi era. Aquests són els interessos que s'han preocupat de defensar vostès...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... allà quan s'ha de discutir, quan s'ha de documentar i quan s'han d'argumentar les necessitats dels ciutadans d'aquestes Illes.

Acab com començava al principi, mirin, malgrat els sembli estrambòtic, perquè la seva forma d'entendre la política no

coincideix en absolut amb la nostra, nosaltres creiem que és rellevant i que és important reivindicar evidentment la lleialtat institucional, evidentment intentar arribar a tots els acords possibles amb el Govern d'Espanya, per això tots aquests consellers i conselleres, tots, han demanat reunions amb els ministres i amb les ministres per parlar dels temes concrets d'aquesta comunitat autònoma, i ho fan. Si poden ajudar, ajudin, perquè ens reben tard i alguns no reben, i aquesta és la voluntat que hauria de tenir el Partit Popular, igual que jo he demanat entrevista amb el Sr. Mariano Rajoy i tampoc no me l'ha concedida, per tant nosaltres en això no cedirem ni un espai, nosaltres serem a la negociació constant, en defensa constant dels interessos d'aquesta comunitat autònoma, des de lleialtat institucional sí, però sense oblidar l'important, i l'important és reivindicar els interessos d'aquesta comunitat autònoma, dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

I com ho farem? Intentant acordar amb tothom, grups polítics i amb la societat civil, i per això acab com al principi, agraït a tothom la seva participació, a uns més que altres, perquè s'ha de dir, el Partit Popular no ens va fer ni una trista proposta per anar a la Conferència de Presidents i a l'hora de la veritat intenta treballar en contra de la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma; però sí que s'ha d'agrair a la comunitat educativa, sí que s'ha d'agrair als agents socials i econòmics, sí que s'ha d'agrair a les entitats socials, sí que s'ha d'agrair al Cercle d'Economia i a la Plataforma Profinançament, que ja té seixanta entitats de les Illes Balears, que creiem, com bé deia algun dels portaveus que ha intervengut, que és el moment de ser valents, que és el moment d'anar junts, que és el moment de defensar els interessos d'aquestes Illes, que és el moment d'oblidar els interessos de partit i posar per damunt els interessos de la nostra comunitat autònoma.

Jo ho pens així, ho he defensat així i ho seguiré defensant així, malgrat vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, Sr. Alcover, no ha fet cap ou de dos vermells la Sra. Armengol en comparèixer, hi està obligada en virtut d'una proposició no de llei que es va aprovar en aquest Parlament, a proposta del Partit Popular, que havia de comparèixer després de la Conferència de Presidents, i també que havia de recaptar, prèviament a la conferència, les opinions dels grups parlamentaris, per tant simplement ha fet complir, aquesta vegada sí, el Reglament.

Sra. Armengol, jo no vaig fer d'escolaneta de la Sra. Soraya, simplement crec que li vaig treure els colors en coses que ni tan sols vostè no havia dit als seus socis de govern, com per exemple que havia de proposar un expert i els seus socis de

govern varen dir que no sabien res d'aquest expert, o per exemple que es parlaria a la Conferència de Presidents sobre el bo elèctric, i els seus socis de Podem també varen dir que no sabien res del fet que es parlaria del bo elèctric. Per tant fer feina i preparar la reunió que vaig tenir amb vostè no ho confongui amb el fet de fer d'escolaneta.

Com també li puc treure els colors una altra vegada, perquè, clar, vostè ha vingut aquí i s'ha penjat moltes medalles. Jo vaig aconseguir que es posàs el 2017, vaig aconseguir allò del debat d'educació amb participació de les comunitats autònomes, vàrem exigir un pacte d'estat contra la violència de gènere, vaig aconseguir que el terme de població flotant estigués dins els reptes demogràfics, i resulta que quan agafes el *Diari de Sessions* del Sr. Ximo Puig diu que ho va aconseguir ell, i quan agafes el *Diari de Sessions* del Sr. Lambán d'Aragó diu que ho va aconseguir ell. Per tant, un poquet més d'humilitat i almanco comparteixi l'autoria amb els seus companys, que no són meus però, seus, sí que ho són.

Ho tornaré a explicar per si no s'ha entès, allò de certa ordinalitat. Allò de certa ordinalitat és un principi que nosaltres tenim molt clar, i és que...

(Remor de veus)

...entrant el número 2 al sistema el que no pot ser és que sortim el número 11, o que en termes efectius de rebre doblers siguem els darrers, sinó que entrant el número 2 en el sistema de finançament hauríem de sortir com els tercers o els quarts, com a màxim, en termes reals. I això és el que hauria de defensar el Sr. López Casanovas, i sí, ho dic i mantenc el que diu el Sr. Pericay, però a més ho reforço: jo no crec que pugui defensar els interessos dels ciutadans de les Balears, i és que ni ell tan sols no ho creu; va dir la setmana passada a un programa d'IB3 que tanta sort que no havia de cobrar pels resultats que presentaria a aquesta comunitat perquè si no cobraria ben poc. Això és l'actitud amb la qual va el Govern de les Illes Balears a reclamar un sistema de finançament que necessitam tant per a aquesta comunitat autònoma. Es posen la tireta abans de la ferida i vesteixen d'escepticisme i de pessimisme el que en realitat és debilitat i manca de lideratge de la Sra. Armengol a Espanya i evidentment dins el seu partit.

I vostè ha tornat parlar molt de la reforma laboral, i a mi em sorprèn perquè, clar, hi va haver un pacte firmat fa un parell de mesos entre Ciutadans i el Partit Socialista, i no parlava de derogar la reforma laboral, i em sorprèn més encara perquè fa quinze dies el Partit Socialista, el seu Partit Socialista, Sra. Armengol, no el meu, va presentar un document econòmic, i dins el document econòmic no hi ha la derogació de la reforma laboral. Sra. Armengol, a veure si m'entén, com diria vostè: el seu Partit Socialista no advoca per derogar la reforma laboral que està creant ocupació. Sr. Negueruela, es veu que ningú no li ho havia contactat però això és així, no cal que s'enfadi. Per tant una vegada més el que hem de constatar és aquesta soledat que té la Sra. Armengol. Podem repassar les declaracions que va fer Susana Díaz; Ximo Puig, que va qualificar d'extraordinàriament positiva la Conferència de Presidents; Emiliano García Page o també Guillermo Fernández Vara.

I jo no he de demanar disculpes, Sr. Martí, per haver nomenat presidenta adjunta la presidenta Armengol; em limitaré a llegir una crònica que es va fer en dies posteriors a la Conferència de Presidents: "*La Generalitat ha fichado a una embajadora oficiosa ante el Gobierno central y las demás autonomías españolas, la presidenta socialista balear Francina Armengol. A su través el Govern estará al tanto de los trabajos de la comisión de expertos sobre financiación autonómica. En la Conferencia de Presidentes del pasado lunes pareció asumir la doble representación de su comunidad y la de Cataluña. En el PSOE se le atribuye querencia clara hacia el pancatalanismo, a diferencia de Ximo Puig, más ortodoxo. Armengol fue sostén de Sánchez precisamente por la posibilidad de que encabezase un ejecutivo alternativo con el secesionismo catalán. La joven lideresa socialista se ha convertido en una preocupación para Ferraz*". Això eren les cròniques el dia després de la Conferència de Presidents...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...i no surten d'aquestes files, aquestes cròniques, Sra. Armengol.

Per tant jo li torn recordar, li torn reclamar: canviï l'escepticisme per feina; faci comparèixer el Sr. López Casanovas davant aquest parlament i que ens expliqui d'una vegada per totes què defensa. El que defensam nosaltres, Sra. Armengol, vostè ho hauria de conèixer; nosaltres tenim un document del Govern de les Illes Balears, *Análisis del sistema de financiación autonómica*, que posa clarament quines són les nostres línies quant al sistema de finançament. Jo li puc tornar a contar el que volem nosaltres, amb el sistema de finançament; les propostes del Partit Popular estan clares; el que no tenim clar és què vol vostè; el que no tenim clar és què defensarà el Sr. López Casanovas, *muy a su pesar*, perquè pareix que allà hi va obligat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, vagi acabant, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Vaig acabant. I li vaig aquesta petició, que comparegui el Sr. López Casanovas, que ens expliqui amb documents quin sistema de finançament vol. Allò del REB és deixadesa seva, no tenim el document de la UIB que vostè va encarregar sobre quin REB volem a les Illes Balears, després de la foto no en tenim més notícia; no tenim més notícia d'aquesta comissió bilateral Catalunya-Illes Balears, l'únic que sabem és que hi ha una sola proposta que s'ha fet dins aquesta comissió, i no és precisament un membre del Partit Socialista que l'ha feta. Per tant torni a posar els documents en marxa, vengui aquí amb llums i taquígrafs, i facem un debat sobre sistema de finançament i definim què volem que defensi el Sr. López Casanovas entre tots, no només vostè.

I sí, Sra. Presidenta, també ajudi a aprovar uns nous pressuposts de l'Estat, perquè sense nous pressuposts, ni sistema de finançament ni REB, ni inversions estatutàries, ni res de res...

EL SR. PRESIDENT:

(Algunes rialles)

Sra. Prohens, se li ha acabat el temps.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...Sra. Armengol...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Simplement per acabar la nostra intervenció, tenim una coincidència, Sr. Font, i és que tenim la sensació que efectivament hi ha un acord previ per assolir un objectiu comú entre el Partit Popular i el Partit Socialista; sí que ens ha preocupat, a les diferents converses que hem pogut tenir amb el Partit Socialista, a vegades una certa assumpció d'aquest objectiu des del seu partit allà a Madrid, i sembla que hi ha una excessiva acceptació. Nosaltres creim que hauríem d'intentar empènyer -no és vera?- perquè no es resignin i comptin amb el nostre suport per tal de defensar la posició, que ha de ser comuna i crec que tots estem d'acord en el fet que ho hauria de ser, per intentar millorar en concret l'objectiu més important d'aquesta conferència, que no és un altre que la modificació del sistema de finançament.

Sra. Prohens, Sra. Prohens..., ja ho ha anunciat la presidenta del Govern, i... i què vol que li digui?; a part que em doni l'esquena, que ja és un poc de mala educació, i crec que encara no s'ha assabentat...

(Remor de veus)

Estava d'esquena, estava d'esquena! No me mirava i crec que tampoc no m'escoltava perquè tenia una conversa paral·lela una vegada més.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor, a la cambra. Guardin silenci, per favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Podem dir el que vulguin, però a part de les paraules grosses hi ha una qüestió clara que són els fets, i resulta que el REB aprovat per aquesta cambra per unanimitat no és que hagi mort, és que ha estat assassinat per la gran coalició. Ara mateix els partits del centralisme estan traient la gent de les Illes, liderats pel Partit Popular i per Ciutadans, Sr. Pericay, que també...

Gràcies, val? I com és possible, com és possible...

...que vostès no hagin dit encara res respecte d'aquesta decisió del seu partit també allà a nivell estatal i que hem d'aclarir, que el que fa és carregar-se aquesta tarifa plana, que havíem demanat des d'aquí per als vols interilles, amb el vet que han posat des del Govern i que vostès han acceptat sense estar en el Govern de la modificació del REB que vostès mateixos havien defensat en aquesta cambra, per la qual cosa els deman que truquin ara mateix a Madrid perquè a la Mesa del Congrés el Govern de Mariano Rajoy ha posat aquest vet a la tramitació d'aquesta modificació de la tramitació de la tarifa plana de vols interilles amb l'oposició, en aquest cas, del Partit Socialista i de Podem.

Els he de dir, senyors i senyores del Partit Popular, que heu traït els vostres votants, el Partit Popular fins i tot ho va prometre en campanya i avui aplaudeix amb Ciutadans el vet del Govern de Mariano Rajoy a les nostres illes.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta traïció no us sortirà gratis. Sou uns mentiders i uns traïdors, i ho sabem, però avui no podrien haver actuat sense la traïció de Ciutadans, per tant, traïdors també, Sr. Pericay, Sra. Ballester, sense paraula, traïdors.

Acabam parlant del sistema de finançament perquè pensam que sí que és fonamental la millora del finançament de la nostra comunitat -ja veiem que no comptarem amb el suport del Partit Popular ni de Ciutadans-, i consideram que aquesta reforma ha d'estar dirigida, ho hem dit abans, per blindar els drets socials i entenem que el que cal és partir d'una reforma fiscal progressiva a nivell estatal que acabi amb la insuficiència estructural d'ingressos públics i ens acosti als estàndards europeus. Sabem que Espanya té un problema d'ingressos que afecta tots els nivells de l'administració i és necessari incrementar els ingressos totals del sistema.

Per tant, és necessari obrir el debat perquè es revisi el finançament també de les hisendes locals per assegurar la seva capacitat d'atenció a les necessitats de la ciutadania i que puguin recaptar en funció del nivell de competències que tenen transferides. A més, les administracions locals han estat molt castigades, i vostès ho saben, per les lleis dictades per la Troika i implementades pel Govern del Partit Popular. Per tant, és necessari revisar l'absurda i ineficient regla de despesa, i pot ser s'ha d'anar més enllà que les reivindicacions contundents que s'han fet des d'aquest govern, que ja sabem que limita les despeses de les nostres administracions.

Per tant, la vull tornar a animar, Sra. Presidenta, coratge fins on es pugui arribar, valor i comptarà amb el nostre suport per a aquesta contundència i per intentar combatre aquesta traïció permanent dels partits conservadors cap a les nostres illes.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, no jo molt ràpidament intervendré des d'aquí, crec que ja està tot dit. Sí que després d'això que hem presenciat en els darrers minuts m'agradaria dir que els grans partits estatals, i molt particularment el Partit Popular, sí realment volem tenir força en les reivindicacions de justícia, de justícia i quasi diria de sentit comú, que plantejam des d'aquestes illes, que unànimement hem plantejat des d'aquest parlament, que és la seu de la sobirania popular dels pobles d'aquestes illes, i anar de veres tots a una, i nosaltres des de MÉS per Mallorca creiem realment en el valor d'aquesta unitat perquè és el que realment pot donar força a les nostres reivindicacions, el que hauriem de fer és abandonar aquesta subordinació partidista que han demostrat.

Primer, la defensa d'aquesta terra i dels interessos de la seva gent i després dels interessos de partit i la subordinació als desitjos i fantasies del Sr. Rajoy i del Sr. Montoro. Fins que tot això no passi i fins que no hi hagi, com he dit abans en la meua intervenció, gestos reals per part del Govern d'Espanya que realment avançam i que hi ha voluntat política d'avançar en tots els problemes que tenim i que s'han posat damunt de la taula amb aquest debat, ens permetin que mantinguem el nostre escepticisme.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que les intervencions de les rèpliques en aquest tema que ha ficat la presidenta de la Mesa i les contestes de la Sra. Prohens modifiquen un poc, tal vegada, el final que tenia El Pi. Nosaltres assumim les paraules que ha dit el Sr. Nel Martí, totalment i absolutament, que el consensos d'aquesta cambra són per complir-los, la resta són comèdies. I a partir d'aquí, nosaltres donarem bescollades a ferir, és a dir, si ens hem ajuntat tots per a la defensa d'un tema hem d'estar junts fins al final, i no tendrem escrúpols de ser molt contundents i molt durs en aquest sentit, si no a l'hora de votar, senyors del PP i senyors de Ciutadans, haguéssiu anat alerta amb el que votau. Aquí hi ha una clau, una Mesa del Congrés que, lògicament, no vol admetre a tràmit la modificació del REB, és evident, és evident que no ens necessiten, no ens necessiten a Balears, no ens necessiten, no ho farien amb el País Basc, no ho farien amb Canàries, no ho farien fins i tot amb Catalunya en aquest moment.

I el que és més greu, Sra. Prohens i senyors del PP, i Sr. Company, si vostè ha de presidir, amb tota la serietat d'aquest món, és que passen també de vostès, i ho fan una vegada més, ho fan una vegada més, diuen una cosa aquí i fan una altra cosa allà.

Sra. Prohens, a València, a Castella-La Manxa i a Extremadura governi el PP o governi el PSOE és el mateix, *la cabra tira al monte y el monte* es diu Madrid i el centralisme i són forces centrífugues que realment fan que nosaltres quedem esborrats, esborrats, esborrats després de 39 anys, esborrats després de 39 anys. Hi ha gent que no s'adona mai en la vida i hi ha gent que ens adonam d'això en la vida, i jo colló no hi vull morir, jo colló no hi vull morir. Així de clar.

Una altra qüestió, Sra. Prohens, hi ha una altra qüestió aquí que vostè ha votat a favor, i aquesta és cabdal, i avui ha vingut amb matisos, amb matisos, aquest és el principi d'ordinalitat. El principi d'ordinalitat vol dir que si som els que més pagam som els primers a rebre, si som els segons que més pagam som els segons a rebre, si som els tercers som els tercers a rebre. No venguin amb matisos, si no aprenguin a llegir què vol dir ordinalitat en aquest sentit econòmic, i no siguin analfabets davant d'una qüestió que han votat a favor i ara perquè el Sr. Rajoy, que és un mentider, i li ho assegura, perquè deixa la gent tirada com un Kleenex, els fa canviar de posició. He dit que seré molt dur amb aquelles qüestions que hem votat junts a favor i que realment tornam enrere, és que ens jugam el pa dels nostres fills, dels nostres néts amb aquesta qüestió. Els nostres fills i els nostres néts.

Una altra qüestió, el Sr. López Casasnovas. El Pi una de les primeres, el Sr. Melià la va dur, una de les primeres proposicions no de llei que va presentar en aquesta cambra és que es creàs una comissió d'experts, el Sr. López Casasnovas és un expert, és un senyor que té saviesa en aquest sentit i té la capacitat de poder defensar una cosa a Catalunya i una cosa aquí perquè sap què hem de menester aquí. Si no, diguin quin és la dona o l'home que té aquesta saviesa i aquesta capacitat per fer-ho des d'aquí. És que estam en un debat que era de passa tu, però hem passat a un punt que és transcendental perquè d'això és poder seguir respirant en aquesta terra, i veig que el PP, que semblava que hi havia un canvi important, i jo li agraiïa a la Sra. Prohens, se'n va cap a uns rumbos que fa que no tenguem quasi cap possibilitat, perquè vostès són els que governen, de poder aconseguir en aquest moment històric un canvi de bon de veres en el tema de finançament en aquesta terra, en el tema del règim especial per compensar la insularitat.

Que s'assabentin que hi ha Eivissa, que hi ha Menorca, que hi ha Formentera, que hi ha doble i triple insularitat i l'única forma que ho podem tenir és si el principi d'ordinalitat es compensa, es compleix, perquè tendrem doblers suficients per fer totes les altres coses que hi ha. Per ventura no totes com ha fet aquest govern que ha anat molt cap a un lloc, que s'havia d'anar, i tal vegada altres que aniran més cap als autònoms, les petites empreses, el transport, però necessitam aquests doblers. Si vostès afluïxen, els del PP, des del primer dia això no avançarem.

Després, per acabar. Sra. Armengol, no es preocupi del Sr. Bauzá, és com si no hi fos, i més val així, jo esper que amb

això tenguí sort el Sr. Company, i ara ho he dit a un lloc públic perquè quedi per a sempre gravat.

I una altra cosa, Sra. Armengol, que li he de retreure, ja sé que vostè no pensa com jo li diré que la culparé, però vostè és del PSIB i vostè és del PSOE, però vostès són socis del PP, ja sé que vostè no estava d'acord i vostè és del *no es no*, però vostès són socis del Sr. Rajoy, vostès li han donat suport, vostès han aprovat segons quins decrets lleis amb ell. Vostè té la gran oportunitat, vostè a través del seu partit, de demostrar que realment hi ha una corretja de transmissió i qui sigui guanyador del PSOE en el seu congrés, sap defensar un fet diferencial que és necessari com el poder respirar en aquesta terra. No som jo que vaig votar o em vaig abstenir, és la gent del seu partit.

Ja sé que vostè no pensa així, però filla meva, jo som de Can Miqueló i Can Barral, i ho som i amb molta d'honra, en aquest cas.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que així com ha girat la truita el debat, doncs poca cosa a dir. Poca cosa a dir perquè ja no sé si serveix dir res més en aquesta cambra, després de veure que una iniciativa aprovada per unanimitat i que suposa a més a més recollir la unanimitat civil, de la societat civil, en relació a la connectivitat, és informada negativament pel ministeri i entenc que bloquejada per la Mesa del Congrés. Per tant, si no ho he entès malament, la fa inviable.

Jo crec que aquí s'acaba la història, vull dir, jo aquí avui em toca demanar responsabilitats, responsabilitats de què té a dir la senadora del Partit Popular per Menorca, què té a dir? O que tenen a dir els diputats, jo ho dic per Menorca, els diputats de Menorca. Jo crec que se n'haurien d'anar, crec que és una autèntica vergonya que els diputats del Partit Popular de Menorca avui puguin aguantar aquesta situació a la qual des de Madrid els diuen que la proposta que aquí han votat i han tramitat no té camí. Jo crec que és una traïció a Menorca amb tota regla, si hi ha possibilitat de traïr, aquesta és una traïció amb tota regla, compleix tots els requisits per ser una autèntica traïció. És una autèntica vergonya i és un escàndol, sinó un cop d'estat contra aquest Parlament, contra aquest Parlament que recollia una sensibilitat molt clara de la ciutadania!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Perquè el tema de la tarifa màxima de 30 euros no era el tema de tenir només una millor connectivitat, era el tema de futur, de competitivitat dels nostres sectors, de competitivitat. La proposta que, a més a més, informa des del Consell Insular de Menorca i posicionaments del Consell Insular de Menorca defensaven d'una forma clara. Però clar no, algú del Partit

Popular en el Senat ha hagut de dir que no, que no era... Ara haurem de destapar les cartes, com ha jugat per darrera el Partit Popular per bloquejar aquesta iniciativa...

(Alguns aplaudiments)

..., i jo crec que la transparència, tan exigida pel Partit Popular, ara l'hauria de practicar. Transparència avui! Vull saber, volem saber, Menorca crec que voldrà saber com ha jugat el Partit Popular en tot açò. I lògicament responsabilitats n'haurem de demanar. Crec que la ciutadania de Menorca demanarà responsabilitats i amb el cap ben alt, quina és la responsabilitat del Partit Popular en tot açò? Perquè si no té tarifa plana, no té tarifa màxima de 30 euros aquesta comunitat autònoma és responsabilitat de Ciutadans i del Partit Popular. Donin ara la cara, a veure què diuen després en sortir d'aquesta cambra, què diuen als mitjans de comunicació i com ho justifiquen.

Som menys? Els ciutadans de Menorca no ho mereixem? Estàvem parlant de 3 milions d'euros, de 5 milions d'euros, la diferència del cost de descompte de resident a passar al nou sistema. No ens mereixem aquest canvi de 3-5 milions d'euros i el ministeri fa un informe negatiu? La veritat és que sorpresa absoluta, la indignació total. I la veritat és que no sé quin recorregut té aquest Parlament després d'aquesta decisió per part del ministeri, de la Mesa del Congrés i del Partit Popular, sobretot, i de Ciutadans. No sé quin futur té aquest Parlament, no sé quin futur..., ja podem fer coses. Si no som capaços de fer un front i no permetre que se'ns faci callar d'aquesta manera, aquest Parlament doncs queda avui absolutament debilitat. No sé, ens hauríem de plantejar quin és el futur, què volem d'aquest Parlament, perquè jo la veritat és que, a partir d'ara, no sé què vindrà a defensar aquí davant Madrid, perquè tanmateix poc valor té quan Madrid realment ens agafa, ens tira, no sé qui parlava de kleenex, doncs avui en aquest Parlament ens hem de sentir com un kleenex, ens han tirat directament a la paperera!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president. Intervindré des d'aquí. Bé, bàsicament volia dir-li al Sr. Jarabo, primer que es tranquil·litzi, que es calmi, no fa falta fer aquests escarafalls.

Segon, que repassi un poc el diccionari i que miri què vol dir traïdor. Quan a mi em diu directament traïdor, doncs, lògicament, és perquè jo he comès alguna deslleialtat, alguna cosa que està fora d'un comportament. I com que, en el meu cas, acab de saber el que ens acaba de comentar, el que ens acaba de dir la presidenta, en aquest moment difícilment jo podia estar al corrent de qualsevol cosa.

En tot cas, a mi les coses m'agrada llegir-les... -no, no, no-, a mi les coses m'agrada llegir-les, saber com estan motivades, com estan fonamentades i tot això, com és natural, en aquest moment no ho he pogut fer. Li asseguro que quan ho pugui fer, li explicaré el que li hagi d'explicar. Però, en tot cas, recordi això, encara no ha arribat l'hora de tallar caps, ja sé que vostè en té moltes ganes, però encara no ha arribat l'hora. Per tant, una mica de calma.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tothom té dret a tenir un mal dia, però el d'avui, Sra. Prohens, el seu ha estat pitjor, ha estat realment horrorós. Aquesta segona intervenció ha estat millorable, diguem-ho així.

Primera, ni una paraula del REB. Combreg amb totes les paraules que ha dit el Sr. Nel Martí, però ni una paraula del REB. Vostè que fa un mes o dos defensava pagar 5.000 milions d'euros a les autopistes que prèviament havien promès que no costarien ni un euro, ara aviat, d'aquí no res defensarà, de moment no ha dit res, el vot en contra del seu partit a Madrid en contra del REB! En contra de tots aquests ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Una mica de decència i vergonya no sobraria! Aquí havia d'haver dit qualche cosa. Aquí damunt havia d'haver dit qualche cosa.

Segona, "una certa ordinalitat". Un nou principi en economia, els seus assessors no l'han informada bé. No es pot tenir una certa corrupció, o un és corrupte o no és corrupte, no hi pot haver "una certa ordinalitat", o és ordinalitat o no és ordinalitat. Si nosaltres fem segons, hem de fer segons a rebre...

(Alguns aplaudiments)

Si nosaltres fem segons, hem de fer segons a rebre. Ho ha dit el Sr. Font, i és així! És així! Vostè, com he dit moltes vegades, estan preparant el camí, és a dir, fan d'escolanets del Sr. Rajoy per quan el Sr. Rajoy ens negui també aquesta possibilitat. *Tiempo al tiempo*, ja ens començam a conèixer.

Una altra cosa, no comencin a posar en dubte, ni qüestionar l'expert que s'ha nomenat, des del començament i sense saber què pot fer. Entre altres coses, perquè és el ciutadà de les Illes Balears que..., fins que no en digui un altre, més coneix damunt el tema, més coneix damunt el tema. És l'expert major, no diria de les Balears, diria dels dos o tres més experts d'Espanya, m'atreveria a dir-ho.

(Remor de veus)

Perdoni Sr. Camps, i d'Europa i això que és menorquí i vostè l'hauria de defensar! Maldament només sigui per...

(Continua la remor de veus)

És dels que més en sap d'Espanya. És a dir, no qüestionin d'entrada el seu nomenament.

Tercera, Sra. Prohens, vostè no sap que el PSOE a la Conferència de Presidents va dur una esmena per derogar la reforma electoral? Vostè no sap que el PSOE va fer una PNL en el Congrés dels Diputats que va sortir aprovada per derogar la reforma laboral? Veig que no li interessa, però va sortir amb l'únic vot en contra del Partit Popular, es varen abstenir Ciutadans i PDC, i la resta va votar en contra. Era una PNL del PSOE, era una PNL del PSOE! I ara el que fem són proposicions de llei per començar a desmantellar aquesta llei. Tot arribarà senyors del Partit Popular, tot arribarà!

Per altra banda, jo el que he dit en la meua primera intervenció és que la bona notícia era el camí que havíem emprat, no perquè la presidenta hagués consensuat, o intentat consensuar, donar l'opinió a la resta de grups parlamentaris, que també, sinó tota la societat civil, allà on no hi havia aquesta obligació, no tenia l'obligació de reunir-se amb sindicats, amb empresaris, amb tercer sector, etc., i s'ha fet, s'ha fet, i això és un abans i un després, això crea precedents. Jo esper que tots els presidents futurs intentin aquest consens, perquè en el finançament tots hauríem -avui ja ens genera dubtes la intervenció de la Sra. Prohens- hauríem d'anar de la maneta, però de moment encara els esperam.

Res més, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alcover. Passam al torn de contrarèplica de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies a tots vostès. Per acabar aquest debat em sap greu, però crec que no em puc deixar d'estar de dir allò que pens fermament i, Sra. Prohens, vostè ha pujat a aquesta tribuna en el torn de rèplica, i si realment no comparteix la decisió del Partit Popular a nivell estatal ho hauria d'haver dit, perquè un es pot equivocar, un pot tenir un partit que defensi a Madrid una cosa diferent del que pensi aquí, no ho sé, però ha pujat aquí, ha intervingut en tot el torn de rèplica i no ha anomenat el règim especial per a les Illes Balears, que és un compromís de tot aquest parlament per unanimitat.

(Alguns aplaudiments)

I no haver-lo anomenat no és un oblit, no haver-lo anomenat no és un oblit, Sra. Prohens, això és una falta molt greu dins el

Partit Popular d'aquesta comunitat autònoma i dins el seu grup parlamentari, perquè vostès, amb els seus vots, amb la seva majoria a la Mesa del Congrés de Diputats, han aturat que ni tan sols puguem parlar en el Congrés de Diputats sobre el règim especial per a les Illes Balears. Aquesta és la realitat del que han fet vostès. I després es poden omplir la boca de moltes altres coses...

(Més aplaudiments)

...que seran absolutament increïbles. Si falta de confiança teniem en el que podia representar el Partit Popular a les Illes Balears avui hem arribat a l'absoluta certesa que, confiança en vostès, cap ni una.

I li diré més greu, Sra. Prohens. Ha pujat aquí, ha obviat un tema que és fonamental per als ciutadans d'aquestes illes, que és que aquesta comunitat autònoma, aquest parlament, aquests grups parlamentaris havien aprovat per unanimitat una modificació del règim especial per avançar en termes de tarifa plana i en transport de mercaderies, i ha pujat aquí dalt amb una actitud... no adequada, em permetrà que li ho digui, perquè m'ha entimat a mi: "I vostè quin lideratge té?, què pinta vostè a Madrid?", i, Sra. Prohens, vostè, vostès, què pinten a Madrid?, què pinten? Absolutament res, i allò greu és que vostès governen en el Govern d'Espanya. El Govern d'Espanya és monocolor del Partit Popular...

(Algunes aplaudiments)

...que quedi claríssim, és monocolor seu, i amb el suport de Ciutadans a la Mesa del Congrés han aturat una iniciativa cabdal per a aquesta comunitat autònoma. Per tant a mi, amb sermons, no me'n vengui amb cap, Sra. Prohens, amb cap ni un, perquè aquest govern es mata per defensar els interessos d'aquesta comunitat autònoma, i li ho he dit moltes vegades, governi qui governi a Espanya la nostra actitud serà sempre bel·ligerant en defensa dels ciutadans d'aquestes illes, i tant de bo haguéssim aconseguit un govern d'esquerres a Madrid, tant de bo, clar que sí...

(Més aplaudiments)

...perquè ara no estariem en aquestes circumstàncies.

(Remor de veus)

I si vaig defensar amb força un govern d'esquerra a Madrid, els fets, desgraciadament, em donen cada dia la raó, i aquesta és la realitat: un govern de dretes a Espanya sempre, històricament, ha anat en contra dels interessos d'aquesta comunitat autònoma...

(Continua la remor de veus)

...i nosaltres hem defensat allò que interessa...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor, a la cambra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

...als ciutadans d'aquestes illes, i ho hem defensat d'acord amb la societat civil d'aquesta comunitat autònoma. Em pensava que també amb el Partit Popular d'aquesta comunitat autònoma; ara això ja ho descartam, avui, ho descartam. Vostès facin el congrés, arreglin-se, i a veure si decideixen defensar alguna cosa d'aquí o seguir defensant i acotant el cap davant el que comandi a Madrid. Això és la seva decisió; la nostra seguirà essent defensar els interessos d'aquesta terra.

Miri, Sra. Prohens, després m'ha dit que el Govern no va defensar amb força... o que ara ens autoproclamam que varem aconseguir alguns reptes, algunes possibles decisions a la Conferència de Presidents, tots sols, i jo no estic per penjar-me cap medalla ni una, ni molt manco, ni el meus consellers ni conselleres, ni altres grups que hi participaren. Ara bé, li puc assegurar que l'única comunitat autònoma, l'única, i escolti-ho bé, que en termini va presentar un document d'esmenes, que no és un document petit, és aquest document que hem repartit a tothom i que vostè el té, perquè l'hi varem fer arribar, és les Illes Balears, i jo me'n sent orgullosa; no de la feina meva ni del Govern, no, no, de la feina de la gent d'aquesta terra...

(Algunes aplaudiments)

...que està cansada que li prenguin el pèl, està cansada, i a totes les reunions que vaig tenir tothom, gent de tots els sectors polítics, gent de totes les ideologies, gent de..., és igual, gent que defensa els interessos d'aquí, tothom va dir "anau allà i defensau-ho amb força, i nosaltres estarem devora vosaltres", i això és el positiu d'aquest debat, això és el positiu d'aquesta terra, això és el que està passant en aquest moment polític i això és molt positiu, i aquesta és la força que tenim. I jo deman al Sr. Martí i als altres portaveus que han intervingut amb un cert pessimisme, avui, i ho entenc, perquè la clatellada que ens han pegat és molt forta, i el menyspreu a aquesta terra que han comès avui el Partit Popular i Ciutadans és molt fort, ara bé, jo els deman que aquesta decisió que ha pres el Partit Popular a nivell espanyol no ens llevi ni un ànim de força en la lluita que hem de seguir fent en defensa dels interessos de les Illes. I a nosaltres no ens callaran, i serem petits però no ens callaran, i anirem a totes les reunions i defensarem els interessos de les Illes.

I quan vostè em diu: "No, no, ha d'anar allà i s'ha de portar bé", això vol dir "ha d'acotar el cap", que és el que feia el Sr. Bauzá, no s'ho cregui, Sra. Prohens. Nosaltres anirem allà i amb molta més força encara i amb molt més ànim i molta més intensitat de lluita plantejarem allò que ajuda els ciutadans d'aquesta terra, els agradi a vostès o no els agradi, i els temps canvien i tot canvia, i estic convençuda que també ho aconseguirem des d'aquesta comunitat autònoma.

I jo no vaig anar allà a defensar els interessos de Catalunya, que és un altre tòpic seu, que és un altre tòpic seu, i em pareix graciós, perquè vostè avui m'ha acusat aquí, a mi, d'haver anar a Madrid a defensar els interessos del Sr. Puigdemont, i el Sr. Xavier Albiol va acusar el Sr. Puigdemont de ser uns escolanets del Govern de les Illes Balears. Ni tan sols en la crítica no es posen d'acord, Sra. Prohens; una cosa i l'altra no tenen cap

coherència. Ara bé, nosaltres no renunciarem -escolti-ho bé- no renunciarem a aliances amb diferents territoris d'Espanya per defensar millor els interessos d'aquestes illes, i si avui veim que amb el seu partit no hi podem comptar, sí que podem comptar amb altres territoris que volen defensar fort davant el Govern d'Espanya que s'ha d'haver acabat aquesta forma d'entendre el Govern d'Espanya com un govern absolutament centralista i dels interessos només del centre cap a fora. I no només són d'un color polític, són de diferents colors polítics. I clar que hem fet una aliança amb Catalunya, i estam treballant fermament amb ells per defensar interessos que ens són propis; i l'hem feta amb el País Valencià; n'hem parlat també amb el govern de Múrcia, n'hem parlat amb el govern de Madrid, en parlam amb molta gent. Els que realment no entenen com és Espanya són vostès, són vostès.

Quan nosaltres anam a Madrid no anam a defensar ni els interessos del PSOE ni el que m'interessa a mi; m'és igual, m'és igual el que defensi el PSOE, jo defensaré el que interessa als ciutadans d'aquestes illes, i això és la gran diferència, abismal, amb el que va passar en aquesta comunitat autònoma quan governaven vostès amb el Sr. Bauzá al capdavant, i aquest és el meu compromís i tenc molt clar per què som presidenta d'aquestes illes, i és per defensar aquest compromís aquí i a fora, i sobretot a fora, que és el costa, que és el difícil, però és el que necessiten els ciutadans d'aquestes illes. Per tant aquestes crítiques a nosaltres ens són indiferents.

Ara, el que no li permetré, Sra. Prohens, és que posi en qüestió el nom i la professionalitat d'una persona com el doctor López Casasnovas. Em pareix una forma de començar aquest debat sobre el sistema de finançament autonòmic absolutament lamentable, Sra. Prohens, absolutament lamentable, perquè el doctor López Casasnovas és una eminència en termes de finançament autonòmic, li agradarà a vostè o no. Segur que a vostè no la podem emprar per a això, perquè si no distingeix entre què és ordinalitat i certa ordinalitat, vostè no ens serveix, a les taules de finançament autonòmic.

(Alguns aplaudiments)

Segur que no. I li vull recordar que a la comissió de treball entre les Illes Balears i Catalunya no només hi ha el Sr. López Casasnovas, hi ha el Sr. Antoni Costa, que supòs que el deuen conèixer, i que està d'acord amb aquest plantejament que feim des del Govern de les Illes Balears. Per tant, Sra. Prohens, vostè té un problema com a portaveu del Partit Popular, un o diversos; en té un de gros, que és que no és capaç de defensar ni tan sols allò que alguns dels seus ja han reconegut que interessa a aquesta comunitat autònoma i sobre el sistema de finançament autonòmic. Per tant, Sra. Prohens i senyors del Partit Popular, convé que s'aclareixin i convé que expliquin exactament què pensen fer en el Govern d'Espanya i què pensen fer respecte d'aquesta comunitat autònoma.

Després ens han dit: "Venguin amb llums i taquígrafs i expliquin el que fan". Jo, més transparència i més claredat del que està explicant aquest govern, no n'havia vistes mai; no n'havia vistes mai!, no n'havia vistes mai, i aquesta és la realitat. Jo venc aquí a comparèixer les vegades que m'ho han demanat. Vostès va votar, i li ho ha recordat el Sr. Alcover, 27

vegades en contra que comparegués el president del Govern les Illes Balears, el Sr. Bauzá...

(Alguns aplaudiments)

...per tant, aquesta diferència és important i és notòria

I no sé com li ho he d'explicar més clar, però és que el Govern d'Espanya a la Conferència de Presidents volia lligar la taxa de reposició dels funcionaris públics amb el pressupost general de l'Estat, i és veritat que sempre s'ha fet així, quan hi ha hagut pressupost, però és que ara no n'hi ha, no n'hi ha. No és responsabilitat de les Illes Balears que a Espanya no tinguin pressupost, dic jo, no serà responsabilitat nostra. D'acord.

El Govern d'Espanya, Sra. Prohens, pot fer un decret llei quan vulgui per eliminar les taxes de reposició, que és el que li vàrem demanar totes les comunitats autònomes...

(Alguns aplaudiments)

...per tant, no hi ha voluntat política, que és molt diferent a no tenir pressuposts generals per a l'any 2017.

Per tant, i acab amb aquesta qüestió, em sembla important aclarir dins tot aquest debat que hem tengut i que evidentment sobrevinguda hi ha hagut la decisió de la Mesa del Congrés de Diputats avui, mentre plantejàvem aquest debat, una decisió -repetesc- important per al futur d'aquestes illes, sobrevinguda hi ha hagut això, però del que hi havia ja sabíem.

I ens ha dit avui el Partit Popular en aquest parlament: és molt important la Conferència de Presidents i nosaltres la posam molt en valor i la posam en valor com a un òrgan de discussió i de trobada i d'encontre. Bé, idò cinc anys sense convocar-la devia ser que no era tan bona aquesta conferència de presidents, segons pensava el Sr. Rajoy abans de perdre la majoria absoluta.

Igual que diferents qüestions que s'han plantejat durant aquest debat.

I jo, per acabar en positiu, intentant valorar de forma positiva allò que hem pogut caminar fins arribar a aquesta conferència de presidents de dia 17 de gener, crec que és important allò que han posat en valor els diferents portaveus parlamentaris, vostè no ho ha posat en valor, i jo crec que sí té valor, que és la participació de moltíssima gent en una agenda de les Illes Balears, vol dir que hem estat capaços de plantejar negre damunt blanc aquells que són objectius d'estat per a aquesta comunitat autònoma, que són objectius de tots i de totes i que per tant, tenim un full de ruta a treballar políticament i també institucionalment i també socialment.

Tenim les eines per fer una reivindicació forta davant qui calgui per aconseguir allò que és de justícia per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma tant en termes educatius, com en termes sanitaris, com en termes de serveis socials, com en termes de finançament, com en termes de mobilitat, com en termes de transport, com en termes de compensar la insularitat.

I efectivament, hem de ser valents, molt valents i no hem de tenir por, no n'hem de tenir gens, i no ens hem d'aturar ni un moment en la defensa dels interessos d'aquestes illes ni hem de defallir en la voluntat que aquest parlament sigui escoltat on pertoca i que els ciutadans d'aquestes illes vegin referendades les seves il·lusions de més justícia social. Jo puc dir -i n'estic contenta- que tenim un govern que té il·lusió per defensar això, que ho defensarà amb força, aquí i a Madrid, malgrat governi el Partit Popular i ens ho posi francament difícil, però nosaltres no defallirem en el nostre compromís amb els ciutadans que és -i repetesc- servir lleialment al nostre poble.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

Bé, atès que duem aquí des de les nou del matí, volíem fer la pausa després de la moció, però, si tots els portaveus hi estan d'acord, l'avançaríem i tornariem a les tres i mitja. Us sembla bé? Sí.

Idò ens veiem a les tres i mitja, sigueu puntuals.

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem la sessió d'avui.

IV. Moció RGE núm. 3225/17, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a línies polítiques generals del Govern en matèria d'energia, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1929/17.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 3225/17, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a línies polítiques generals del Govern en matèria d'energia, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1929/17.

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bona tarda, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la Cambra. Presentam aquesta moció, derivada de la interpel·lació sobre política energètica, que varem fer fa dues setmanes amb la intenció de proposar diverses mesures en matèria d'energia que vagin en la línia de contribuir al que pensam ha de ser una necessària transició energètica, per una banda, i per l'altra afavorir mesures que intentin lluitar contra la pobresa energètica perquè pensam que no pot ser que hi hagi gent folrant-se mentre la gent passa fred a casa seva.

El debat de la pobresa energètica i de la transició és un debat polític, però és un debat que està també a la nostra societat, que té lloc a la nostra societat i cada cop més gent entén el que passa en aquest país i a la nostra terra en matèria d'energia. I és que quan la llum puja un 33% en plena onada de

fred la gent comença a adonar-se que hi ha algunes persones que treuen rèdit econòmic d'una situació per a nosaltres insostenible.

Com heu vist a la moció, el primer que demanam és la creació d'una empresa pública a la nostra comunitat autònoma que pugui assumir serveis a les nostres illes, creiem que és fonamental que hi hagi control públic al sector energètic, perquè no han de primar els beneficis econòmics, els beneficis privats, per sobre del que hauria de ser un dret fonamental de la nostre gent, perquè pensam que l'energia no és un objecte de consum més, sinó que ha de ser un dret fonamental, com deia.

El meu article favorit de la Constitució, el 128, diu clarament que l'economia ha d'estar supeditada a l'interès general, fins i tot diu que si hi ha pràctiques monopolístiques o oligopòliques en sectors estratègics s'han de poder recuperar aquests sectors de la nostra economia.

I pensam que no es pren una mesura així per part del Govern de l'Estat perquè els mateixos que legislen per afavorir les nacionals energètiques són els que després surten beneficiats per les portes giratòries, i això hauria d'avergonyar tant el Partit Popular com el seu ministeri de maquillatge social, en aquests moments el Partit Socialista Obrer Espanyol, que pensam que té massa exemples de portes giratòries a les seves files.

Però creiem que tenim exemples d'administracions valentes que han aconseguit recuperar l'aigua, per exemple, com el cas de Valladolid, o que recuperen l'energia per la gent com és el cas de Barcelona i de Cadis.

Aquest matí la Sra. Prohens ha parlat del bo social, que se n'ha fet una reforma gràcies al Partit Popular; crec que la reforma s'ha fet gràcies a la lluita de la gent al carrer, però aquesta reforma no és suficient, ni molt manco, perquè només beneficia les tres grans comercialitzadores, Endesa, Iberdrola i Gas Natural, i a aquestes empreses no se'ls demana res, no se'ls demana fer un esforç per lluitar contra el problema que elles mateixes han creat com el de la pobresa energètica.

Nosaltres volem i el que pretenem és que les Illes siguin avantguarda de la lluita contra l'oligopoli energètic i que vagin en la línia de la transició i pensem que això només es pot aconseguir si podem rompre amb la lògica del més benefici econòmic que augmenta les fortunes dels membres dels consells d'administració i comencem a apostar per la lògica de l'interès general. Pensam que l'energia ha de ser un instrument polític fonamental i això s'aconsegueix constituint una empresa pública en el sector energètic.

I ho fem des del Parlament, perquè pensam que aquesta cambra també és de control al Govern i que també podem fer propostes que vagin en la bona línia per tal que el Govern les accepti, i a més sabem que la Direcció General d'Energia estudia la creació de l'empresa pública, i per això no entenem esmenes que diuen que s'estudiarà la possibilitat de constituir una empresa pública. Com no entenem tampoc que s'estudiï una altra vegada la creació d'impostos verds a la nostra comunitat autònoma, quan és una cosa que ja està estudiada, que ja es pot implementar a la nova llei de canvi climàtic i

transició energètica, perquè pensam que, a més, aquests impostos aniran a finançar aquest pla de transició.

Ja vàrem demanar que hi hagués un increment als pressupostos del 2017 respecte a la Direcció General d'Energia, a aquest pla de transició i pensam que s'ha d'augmentar substancialment aquesta dotació pressupostària per a la direcció general perquè ara mateix suposa només el 0,08% dels pressupostos de 2017, la Direcció General d'Energia. Si no hi ha personal per a la Direcció General d'Energia, si no posam recursos per fer un canvi de fonament a les polítiques energètiques no aconseguirem mai arribar als objectius als quals hem d'arribar.

I en aquesta mateixa línia, volem que a l'esberrany de la llei també s'hi inclogui l'obligació d'augmentar l'eficiència i disminuir el consum, tant en administracions locals, que es faci una auditoria energètica, que es comencin a implantar els LED als carrers, que es facin reformes d'eficiència energètica o també per als grans consumidors privats, com grans hotelers o centres comercials, que han de veure que aquest pla els sortiria també a compte, perquè el retorn econòmic que poden tenir també seria bo per a aquestes empreses.

Demanam també una cosa que pensam que és de sentit comú i és que qui ha contribuït a generar el problema de la pobresa energètica, com deia abans, idò... contribueixi al fons de pobresa energètica que varen crear també als pressupostos.

Les energètiques deuen a la nostra societat, a la ciutadania uns 3.600 milions d'euros de transició a la competència i pensam que mentre el president d'Iberdrola se'n dur 42.000 euros al dia no estaria gens malament que a aquest fons de pobresa energètica contribuïssin aquestes grans companyies amb grans beneficis i grans perjudicis per a la majoria social. Pensam que és un imperatiu moral i que han de retornar tots aquests doblers i, per tant, també demanem això a la nostra moció.

Després hi ha una qüestió fonamental també que és un estudi i registre de zones urbanes, zones industrials, espais degradats per tal de posar-hi plaques fotovoltaïques. Necessitaríem el 2% del nostre territori, ocupar el 2% del nostre territori per tal de donar energia solar a la nostra comunitat autònoma, però sabem que hi ha un 10% del nostre territori urbanitzat i pensam que aquest territori es pot utilitzar precisament per dur a terme aquesta transició energètica. Fa molt poc ASIMA va reconèixer que es podia fer que als polígons industrials es podien implantar aquestes mesures i pensam que el Govern ha de posar de la seva part per dur-les a terme.

Sobre el tema de la retirada d'amiant que proposam a la moció, pensam que hem d'aprofitar cada obra que es fa a l'administració per tal d'instal·lar teulades aptes per posar plaques fotovoltaïques i, de fet, no tenim cap problema a acceptar l'esmena que ha presentat el Partit Popular.

Sobre el gas natural volem, pensam que el gas natural pot ser precisament un obstacle de cara a la transició energètica, ja ho vàrem dir l'altre dia, però això podria tenir sentit fa quinze anys, no ara. Ara hi ha ciutats, com Amsterdam, que intenten

acabar amb el gas, el més prest possible, i nosaltres pensam que no podem dur a terme una iniciativa com aquesta quan totes les ciutats europees progressistes i que volen un altre model energètic canvien aquest model precisament ara.

Després, una qüestió que pensam que és fonamental i que ja n'hem parlat molt en aquest parlament, que és la derogació de l'impost al sol perquè és una qüestió evident que moltíssima gent a Europa, moltíssima gent al món no entén que a Espanya hi hagi un impost per l'energia que el sol ens fa arribar. I ho vàrem dir l'altra vegada, això no pot ser una altra cosa que el símptoma d'una trama entre el poder econòmic, el poder polític i el poder energètic que no vol cedir, que no vol donar sortida a un problema molt greu que pateix el món, que és el canvi climàtic. Pensam que ja és hora de derogar aquest impost, que sabem que està en procés en el Congrés i esperam que en aquesta situació no hi hagi un vet, com hi ha hagut en el cas del REB que hi ha hagut aquest matí.

Després vàrem fer una crítica, que crec que és fonamental per entendre què passa, i és que creiem que el Govern no posa en dubte el tema del consum. Avui surt una notícia en la qual podem tenir 34 milions de turistes aquest any, i jo em deman, com posarem fre a aquesta saturació turística i a les seves nocives conseqüències si...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Saura, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

... no tenim competències en el cas de l'aeroport? Hi ha molts de partits que estam d'acord amb aquesta situació de... bé, que AENA pren les seves decisions i no consulta el Govern de les Illes Balears, però pensam que es poden fer més polítiques per disminuir el consum i, per tant, per apostar per la necessària transició energètica.

Per la meua part res més, després respondré què farem amb les esmenes que han presentat els diferents grups. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. [3370](#), [3371](#) i [3372/17](#). Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Record, Sr. Saura, quan fa un parell de setmanes, el dimarts passat o fa un parell de setmanes, quan va demanar a un plenari amb una pregunta oral al conseller sobre el tema del gas natural, crec que li va respondre en aquest sentit molt bé, i crec que després a la interpel·lació que va tenir també li va seguir responnent molt bé. Amb això ja li dic que nosaltres defensam la implantació del gas natural a Menorca, igual que a la resta d'indrets de les Balears on encara no ha arribat, perquè consideram que com a element de transició energètic és bo en

aquests moments per a reducció de les emissions de CO₂ i per a una major competitivitat que tendran les nostres empreses. Si no, ens hem de demanar a veure per què a les Balears, i a Menorca, per exemple, sent Reserva de la Biosfera, només tenim un 2,3% de renovables, i per què a la península estan per sobre o, com vostè esmentava ara, i també el dia de la interpel·lació, a altres indrets d'Europa, crec que, per exemple, a Amsterdam?

El debat hi va ser, i encara hi és, perquè el dia de la interpel·lació també se li va dir, crec que un pot dir, bé, és que estam amb aquest debat, no és ara, no és nou sinó que és des de fa molta estona. Per culpa d'aquest debat, i que cada vegada que es treu un tema de renovables s'obre un vessant social, per dir-ho d'alguna manera, doncs el que passa és que a indrets com a Menorca Reserva de la Biosfera i Balears en general només tenim un 2% d'energies renovables, i ara, a més, vostès volen que no avancem en aquest sentit. Proves en tenim, els entrebanques que han posat, per exemple, la seva formació política i els dubtes que ha creat amb un parc eòlic a Menorca, em referesc a Son Salomó.

Quants, és a dir, en aquest sentit i en la discussió que hi ha hagut, quants projectes han quedat aturats, de renovables, per un tema, per no encetar un debat social, i mentre els altres indrets han avançat, nosaltres aquí a Balears estam aturats en aquest sentit, i ara diem que, per exemple, la implantació del gas era una cosa de fa quinze anys, però que aquestes discussions que hem tengut dins la societat, legítimes lògicament, ens han fet estar aturats.

És cert que fem tard, però creiem que en aquest sentit hem d'anar avançant i li diré més, vostès també presenten, per exemple, en el punt número 5, que a les teulades dels edificis es puguin posar plaques fotovoltaiques, però bé, vostès aquí han estat incapaços d'entrar i donen suport d'una manera externa al Govern, no s'atreixeixen a entrar en el Govern i executar que seria on veritablement els ciutadans podrien veure les polítiques que vostès fan, perquè a Menorca vostès voten en contra que açò sigui una realitat, i açò que vostès, el seu conseller de Podem a Menorca, és el responsable de l'àrea de Medi Ambient i Reserva de Biosfera.

A la legislatura passada es varen posar a la teulada del Consell Insular de Menorca plaques solars, açò havia de ser extensiu a les altres administracions, altres edificis de les administracions com puguin ser als ajuntaments, idò a açò vostès i el seu conseller hi han votat en contra.

Però, li diré més, el que fan ara en aquests moments, supòs que també té coneixement i avui teníem una pregunta en aquest sentit de llots tòxics de la depuradora de Ferreries que el Govern balear, amb el consentiment, de Podemos d'aquí, en el Parlament, i de Menorca que duen l'àrea, ho torn a repetir, el seu conseller de l'àrea de Medi Ambient i Reserva de Biosfera, doncs autoritza o veu bé, per dir-ho d'alguna manera, que aquests llots tòxics, aquests fangs de la depuradora es puguin enterrar a una superfície de tres piscines olímpiques, 7.000 m³, per enterrar 9.000 tones, 9.000 tones d'aquests fangs tòxics per a sempre, allà, en una reserva de biosfera enterrats.

Açò és el que vostès fan i després vénen amb aquest altre discurs. Vostès haurien d'entrar en el Govern i executar i no dur el que duen aquí, i açò li ho han dit ja moltes vegades diferents grups parlamentaris, perquè crec que és molt bo de fer dir i després fer una altra cosa allà on governen. Si vostès realment miressin, intentessin o executessin, millor dit, difícilment presentarien aquestes coses que avui presenten, perquè són totalment contradictòries amb la realitat que fan on governen, i li he posat dos casos del Consell Insular de Menorca que, torn a reiterar, el Sr. Ares és el responsable de l'àrea de Medi Ambient i Reserva de Biosfera, no permet posar plaques fotovoltaiques, seguint el que es va fer al mandat anterior, i, a més, permetrà enterrar a Menorca Reserva de Biosfera fer tres tancs de 100.000 m³ per enterrar 9.000 tones, 9.000 tones de fangs tòxics provinents de la depuradora, quan, amb un cost mínimament superior, els podríem treure i dur un tractament adequat.

A partir d'aquí, també li diré, li recordaré quan es va dragar el Port de Maó, el que vostès deien i el que diuen avui en aquest tema, que senzillament no diuen res, callen, i açò també és mentir, com deia el Sr. Jarabo, açò també és mentir als ciutadans, com deien vostès avui matí.

Anant als punts de la moció, dir-li que al primer punt, quan parlem de crear una empresa pública nosaltres estam... es pot crear una empresa pública, però creiem que abans de crear una empresa pública s'ha de tenir molt en compte per a què es crea, i crec que el Govern balear té prou capacitat per fer el que vostè demana sense la necessitat de crear cap empresa pública.

En el segon punt, que vostè demana incrementar impostos, idò bé, va en la línia de tot el que fan durant aquesta legislatura aquí, des d'aquests escons, rere el Govern, a l'esquena del Govern, sense entrar en el Govern, que és de cara a la galeria i als ciutadans, perquè qui executa i torn a repetir el que fan a Menorca de cara als ciutadans, idò, presentar iniciatives, apujar impostos per aclarir problemes. Idò nosaltres en aquest sentit creiem que es poden fer d'altres maneres i no ha d'anar per aquí. A Menorca han perdut la possibilitat de fer-ho en aquests moments, com ja li he comentat abans.

En el punt tercer, que demana l'obligació d'augmentar l'eficiència energètica i disminuir el consum, aquí crec que és prou obvi que així com està redactat el punt, incloure la llei de canvi climàtic i transició energètica, un punt tal qual com figura, idò crec que seria prou complicat. Nosaltres aquí li presentam una esmena que diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a incloure a la llei del canvi climàtic i transició energètica que les administracions i els privats s'adaptin a un estàndard energètic preestablert per augmentar la seva eficiència energètica". Crec que va en el mateix sentit, però més d'acord amb una redacció que probablement pugui dur o pugui anar a una llei.

En el punt 4, que demana el tema del fons de pobresa energètica i les grans comercialitzadores, dir-li que sí, que en aquest punt li votarem a favor. Crec que en aquest sentit, crec que vostè també ho ha dit, en certa manera s'està fent i en qualsevol cas crec que també hem d'anar alerta en el sentit que qualsevol impost o càrrega que es pugui establir es pot

traslladar als rebuts i, per tant, ho acabarien pagant també els ciutadans.

En el punt cinquè, crec que se li ha dit altres vegades, vostès posen: “evitant sòl rústic”, nosaltres aquí presentam una esmena en el sentit de dir..., d'intentar..., o millor dit prioritant, baratar “evitant el sòl rústic”, que sigui “prioritant en sòl que no sigui rústic”. Està clar que si volem energies renovables és molt mal de fer que no sigui utilitzant sòl rústic. Que, per cert, hi ha associacions ecològiques que hi estan d'acord, sempre i quan es faci en aquest sentit ben fet. Per tant, hi ha sortida per aquí.

També en aquest sentit hi ha una esmena que si vostè també..., no me'n record de quina, perquè hi ha un total de 13 esmenes, comptant les 3 del Partit Popular, que si l'accepta també hi estariem a favor.

Quant al punt 6, que fa referència a facilitar la retirada d'amiant a les administracions, als edificis de les administracions es puguin instal·lar plaques fotovoltaiques, aquí el que nosaltres plantejam a la nostra esmena és que sigui més extens i que també vagi a privats, que no sigui només a públic.

Pel que fa referència al punt 7, que demana una major dotació pressupostària de la Direcció General d'Energia, creiem que quan hi ha recursos sí que està bé, per tant, també li donarem suport.

En el punt 8, no li donariem suport, ho he explicat en el principi, l'aturada del gas natural. Creiem que és cert que anam enrera, no sé si 15 anys com manifesta vostè, o 20, o 10, però creiem que en aquests moments, a més, no sé si sap la realitat de Menorca, que a Menorca els carrers de determinats municipis que ja s'estan alçant, ja s'ha posat i tot la canalització. Vull dir que és un projecte que està en marxa, crec que és beneficiós per a les empreses i crec que també per al medi ambient, perquè reduïrem les emissions de CO₂.

I referent al darrer punt, crec que aquí també s'oblida sempre mencionar..., perquè clar, parlem de derogar el conegut impost al sol i crec que també és que la gent sàpiga el que mai no es diu, que les instal·lacions de menys de 10 quilovats estan exemptes. En aquest sentit també hi ha una esmena que segons, si l'acceptem o no, açò és el que no sabem en aquests moments, doncs podem fer un vot o un altre, tal vegada podríem fer fins i tot una abstenció.

A partir d'aquí dir que, en el cas de les esmenes de les altres formacions polítiques, senzillament perquè quedi en el *Diari de Sessions*. A la 3394 votariem que sí, a la 3395 votariem que sí, 3396 votariem que sí, 3405 votariem que sí, a la 3406 votariem que no, 3407 votariem que sí, 3408 votariem que sí, 3409 votariem que sí, 3410 votariem que sí, 3411, en el cas de què vostè l'acceptés, fariem una abstenció.

Per tant, crec que és una proposició no de llei que denota que amb el fons de la qüestió gairebé estam tots els grups parlamentaris gairebé d'acord, que és un camí que hem d'anar cap a la sostenibilitat mediambiental de les Illes Balears. Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per defensar les esmenes RGE núm. 3394, 3395, 3396/17 i de la 3405/17 a la 3411/17. Té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, President. L'energia és un tema estratègic, ho dic des de la convicció i no des de la retòrica. Ho és i el punt de partida és que la política energètica a Espanya fa estona que es va entregar a un oligopoli, del que en un altre temps eren empreses públiques i ara són senzillament un oligopoli privat que només mira per als seus interessos, però que, així i tot segueix gestionant un subministrament bàsic perquè funcioni qualsevol llar, ja no diguem qualsevol cosa que ha de menester de l'energia per funcionar, com és l'electricitat, o el gas.

Un oligopoli que a més puja constantment el preu de la llum, que, com he dit reiteradament des d'aquí dalt, és un preu polític, per seguir engreixant els dividends i els sous dels directius d'aquestes grans empreses. L'altre dia els vaig recordar el rànquing del que cobraven els directius d'algunes d'aquestes empreses; que són, a més, els mateixos personatges que abans han estat ministres o diputats i, per tant, els mateixos que han fet les lleis que regulen aquest mateix sector. I així ens va! I fins que no rompem aquest cercle viciós i la democràcia no arribi al sector energètic, no avançarem, o en tot cas serà molt difícil i tortuós avançar.

Aquest és el marc general, un marc que empitjora quan el fem baixar a l'escala de les nostres illes. Primer justament perquè som un sistema d'illes insular, interinsular, profundament dependents de l'exterior, molt dependent dels combustibles fòssils, on els vull recordar que un 60% del consum elèctric i de les emissions de CO₂ que generam ho som per mor de la generació elèctrica d'Es Murterar, que funciona encara ara amb carbó. On a més un 30% de l'energia que ens arriba, ens arriba també via cable i per aquest cable evidentment ens arriba de tot, quan a Espanya li va bé i genera molta renovable, molta renovable, però sinó també ens arriba de manera absolutament clara i manifesta energia nuclear, encara que vulguem mirar cap a un altre costat.

Per tant, tenim un marc estatal i normatiu francament complicat i advers i a això s'hi afegeix un punt de partida, pel que fa al mapa energètic i a la generació d'energies renovables a les Illes Balears molt negatiu, perquè el nostre punt de partida és que no arribam ni al 3% de generació renovable. Per això saludam bona part de les propostes que apareixen en aquesta moció, com ara la creació d'una agència pública de l'energia, perquè necessitam justament eines potents per poder sortir d'aquesta situació en la qual ens trobam, que estam a anys llum d'altres territoris, dins el propi Estat espanyol, no importa mirar Europa que encara van més avançats que el mateix Estat espanyol. Ens hauria agradat més en aquest cas, en tot cas estudiar la fórmula de com fer aquesta agència pública de l'energia.

En el tema dels impostos tres quarts del mateix, també pensam que són una eina imprescindible. No tenim clar, en tot cas, que sigui la llei de renovables i canvi climàtic el marc més idoni per posar-les en marxa, però sí que consideram que hi ha d'haver aquest compromís per a aquests impostos, justament quan més impactes negatius des del punt de vista mediambiental hi ha.

Igual que saludam també iniciatives en les quals ja treballa el mateix Govern, des de les diferents iniciatives d'autoconsum, a la llei de canvi climàtic i energies renovables que es prepara.

Però no saludam de la seva moció el que consideram incoherències importants si ens atenem i compartim aquest marc que els acab de dibuixar. Primer de tot, nosaltres pensam que partim d'una situació d'urgència, que no planifiquem tranquil·lament per a un horitzó una situació tranquil·la, igual que una situació, i crec que això ho compartim amb el grup proponent, d'emergència social, també partim d'una situació d'emergència ecològica, d'una certa urgència i fins i tot m'atreveria a parlar de responsabilitat, ja no només perquè el canvi climàtic sigui aquí, sigui irreversible i té els seus efectes que cada vegada aniran a més, sinó perquè des de la responsabilitat i el rigor que ha de menester una qüestió com aquesta, pensam que s'ha de parlar de xifres. I hem de parlar el més objectivament possible.

I parlar de xifres vol dir per exemple partir dels objectius que nosaltres mateixos ens marquem o que ens marquen altres, com sigui el cas de la Unió Europea. Per exemple, si volem llançar l'eslògan de què volem unes illes totalment renovables, 100% renovables, fins i tot això es va dir en el Govern anterior, per al 2050, nosaltres ho compartim, doncs això vol dir que necessitam instal·lar cada any fins al 2050, uns 100 megavats de potència elèctrica renovable. Si volem arribar als objectius europeus de 2020, al 20% de generació renovable, encara m'ho posa més complicat, perquè necessitam 700 megavats en només tres anys. Què vol dir això? Traduïm aquestes xifres, doncs es facin una idea, Santa Cirga, un dels parcs fotovoltaics que han estat més qüestionats, redimensionat per la Comissió Balear de Medi Ambient a unes 50 hectàrees. Aquest parc són uns 50 megavats, s'imaginin per aconseguir els objectius europeus de renovables en tres anys, hauríem de construir 14 Santa Cirga i per al 2050 com a mínim en necessitaríem un parell cada any, d'aquí al 2050, entre 2017 i 2050. I aquestes són les xifres a les quals ens hem d'enfrontar i no defugir, i no caure només en eslògans.

Per tant això ens ho arreglarà tot Santa Cirga? No, nosaltres no deim que haguem de fer tots aquests parcs fent una simple regla de tres. Ens ho arreglarà l'autoconsum? No, no, perquè no hi ha pràcticament... per exemple una bona feina que s'està fent, que és la generació de renovables a tots els edificis públics, no hi ha ni un sol edifici públic que el cent per cent del seu propi consum el pugui cobrir amb les seves pròpies instal·lacions d'autoconsum, i en això hi ha moltíssims d'exemples; n'hi pos només un parell: per exemple, aquí tenen la dessaladora de Palma; la dessaladora de Palma, que vendria a ser això vermell, si cobrim tota la teulada amb fotovoltaica només cobriríem un 0,77% del seu consum; per cobrir el consum només de la dessaladora de Palma -aquí quedaria la dessaladora, això seria tot el voltant de la dessaladora-

necessitaríem més de 30 hectàrees per cobrir el consum només de la dessaladora. Per tant això són debats que al nostre parer s'haurien d'encarar i que no estam encarant, ni uns ni altres, amb el rigor ni amb aquest sentit de la urgència o de l'emergència que almanco des del nostre grup polític tenim.

Creim fermament en el concepte de transició energètica, que no pot ser, insisteix, només un eslògan, i per això hem plantejat diverses esmenes, però sobretot els parl de tres que van directament a parlar i a encarar, a enfocar com hauria de ser aquesta transició, o almanco per posar damunt la taula tres debats -i això va per a tots i no només... va per a tothom i no només per al grup proponent d'aquesta moció- tres debats tan pendents com profunds i urgents, si realment creim en aquest concepte.

Primer de tot, al punt 5 de la moció, nosaltres pensam que no es pot renunciar ni pot quedar en un segon pla el tema del sòl rústic, ni demonitzar els parcs fotovoltaics, perquè si no, no hi ha enlairament possible de les energies renovables ni compliment d'objectius de cap tipus, ni dels que ens marquem nosaltres ni dels que ens marquin els organismes internacionals. Que perfectament en podem sortir amb polígons i tal? Tres quarts del mateix. L'altre dia es destacava molt una notícia que el polígon de Son Castelló, el més gran que tenim a les illes, feia una aposta per a això. Bé, idè amb aquesta aposta, amb la qual has de fer més de 1.400 procediments, perquè parlem de més de 1.400 propietaris, amb naus que unes podran dur plaques solars i altres no, perquè unes són d'uralita i les altres són de xapa, potser l'any 2050 haurem arribat a cobrir tota la superfície, totes les teulades del polígon, però és que a més, com he dit fa un moment, amb autoconsum no podem cobrir la demanda energètica de consum d'aquest polígon, i molt manco quan se suposa que a un polígon industrial hi ha activitats industrials que tenen una demanda alta de consum energètic, molt més que per exemple un edifici de serveis o d'oficines. La mateixa SOM Energia, cooperativa de la qual jo som soci, et diu que a Mallorca -ni a Mallorca ni enlloc- a partir de 10.000 metres quadrats no fan res perquè no els surt a compte.

Per tant tot això són reflexions i fets objectius que cal tenir damunt la taula per encarar debats com aquests, perquè si renunciem al rústic assumim al nostre parer un rol absolutament funcional al turisme, defugim de la nostra responsabilitat i a més, sincerament, a mi me molesta molt més un "xal·letarro" a sòl rústic que un camp de plaques solars, perfectament compatible avui en dia amb l'activitat agrària. No val dir que nosaltres no tocam el paisatge i a canvi que ens arribi l'electricitat via cable, de l'origen que sigui, des de la península; ens pareix una posició que no podem compartir com a ecologistes en cap cas.

La segona esmena, diguem, de fons, encarada cap al tema de la transició energètica, és al punt 8, sobre el gas. S'ha dit aquí abans; més enllà de l'argument de les inversions que ja hi ha fetes, que són importants, pensam... o per exemple pels preus de la calefacció, tant que parlem en aquest parlament de pobresa energètica, és una font d'energia, per exemple, per a calefacció i per a cuina molt més econòmica i molt més ecològica que altres energies de combustibles fòssils, efectivament és de combustibles fòssils, però no voldríem tots nosaltres que per exemple Es Murterar o qualsevol de les

centrals tèrmiques que hi ha a les Illes Balears poguessin funcionar amb gas i no amb altres tipus d'energies fòssils, sigui gasoil o sigui carbó, mentre arribam a s'horitzó que pactem a què hem d'arribar en energies renovables?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Abril, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Per tant renunciar així directament al gas, nosaltres no ho veim. Sí que veim el gas, sense que hipotequi els objectius de les renovables, com una energia per anar caminant cap a una altra cosa, per manejar aquest "mentrestant", no?

I, finalment, sobre la transició energètica trobam que l'objectiu últim d'aquesta transició ha de ser la sobirania energètica, perquè és un principi bàsic, perquè som responsables també dels consums energètics i dels impactes negatius que generen tant en termes d'emissions com de contaminació, i necessitam acabar amb aquesta doble dependència que els deia al principi, tant la dependència de l'exterior com la dependència dels combustibles fòssils, perquè són temes que ens fan menys ecològics i menys competitius també des del punt de vista econòmic en el panorama global.

Així i tot, en funció una mica de la resposta que rebin les nostres esmenes, definirem el sentit del vot dels diferents punts.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar les esmenes RGE núm. 3394, 3395, 3396/17, i de la 3405/17 a la 3411/17. Té la paraula la Sra. Diputada Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Conjuntament amb el PSIB i MÉS per Mallorca hem presentat cinc esmenes als punts 1, 2, 3, 4 i 7, i a banda, com a MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca hem preparat tres esmenes més de modificació per als punts 5 i 8, i també hem afegit un desè punt.

L'esmena feta al primer punt és no tant perquè no puguem estar d'acord amb la proposta de Podem, sinó més bé per la situació d'aquesta comunitat nostra i que es resumeix en una manca de personal generalitzada en tota l'administració pública, que dificulta fer accions com potser ha fet l'Ajuntament de Barcelona d'ampliar una empresa pública existent per fer-la comercialitzadora d'energia.

Al segon punt hem inclòs estudiar la inclusió, en el benentès que es farà tot el possible perquè s'inclouguin aquests impostos i no quedi en una simple petició. Cal recordar que Brussel·les ha criticat els pocs ingressos per fiscalitat mediambiental i el

manteniment dels subsidis als combustibles fòssils. La mateixa comissió ha recordat a Espanya que l'any 2014 va encarregar un informe de la reforma del sistema tributari, del qual va sortir un seguit de recomanacions per harmonitzar i millorar el funcionament dels impostos mediambientals. Com ja és habitual aquestes recomanacions no formen part de la reforma fiscal nacional aprovada a Espanya a finals de 2014.

L'esmena al tercer punt la proposam perquè trobam més adient afegir mesures concretes, i creim interessant que s'especifiquin aquestes mesures. L'esmena del quart punt l'hem feta perquè no tenim competències per obligar; per açò proposam incloure mesures per fomentar, que s'ajusta més al nostre nivell competencial autonòmic, i a més a més hem d'aprofitar que s'està fent la llei d'habitatge per incloure totes aquestes noves mesures que trobam que són adients i pertinents.

L'esmena al cinquè punt l'hem feta perquè consideram que és hora de plantejar-nos seriosament la transició energètica, i açò vol dir obrir el debat sobre quins espais en rústic -sí, també en rústic- poden ser susceptibles d'implantació d'energies renovables. Aquesta qüestió em fa pensar -el Sr. Tadeo hi ha fet referència abans- en el dilema existent a Menorca amb la planta fotovoltaica de Son Salomó; en la defensa per a la no-instal·lació sorgeixen arguments de protecció patrimonial; entenem i compartim gran part dels arguments patrimonials i paisatgístics exposats en contra de l'actuació a Son Salomó, però pensam també que aquests arguments haurien d'haver servit perquè durant els darrers vint anys s'hagués fet la planificació energètica i territorial a nivell local i mundial que era necessària, i que hagués evitat de trobar-nos avui en aquests disjuntiva. Per tant hem de parlar seriosament de què podem fer i on ho podem fer. A més, si només pensam en l'exemple de Menorca, només un 7% del territori seu és aprofitable per a la instal·lació d'energies renovables; la nostra situació és massa complicada si començam a posar massa prohibicions.

El punt 6 el votarem a favor, perquè entenem que la instal·lació de plaques fotovoltaïques a les teulades és una de les moltes solucions que tenim per afavorir les energies renovables, i més tenint en compte que parlam d'edificis públics. Pel que fa al setè punt el nostre desig seria justament aquest: que la Direcció General d'Energia pogués veure incrementat el seu pressupost, i molt, a més a més, ens encantaria, però, com la lletania que venim repetint des de fa temps, la situació econòmica de la nostra comunitat és la que és, per tant instam estudiar l'increment que entenem que s'hauria de produir si realment creiem en aquest camí cap a la transició energètica.

A l'esmena del vuitè punt fem referència a la possibilitat, sense que açò vulgui dir que la seva implantació sigui obligatòria, amb aquesta proposta no pretenem en cap cas que es pugui produir en endarreriment en els objectius de renovables, ho plantejam més com a una transició, sense perdre de vista l'autèntic objectiu: la implantació d'energies renovables.

Al novè punt també li donarem suport i serà l'enèsima vegada que instam el Govern central a aquesta derogació. En un escenari innegable de canvi climàtic, on no tenim gairebé

marge, després de la celebració de COP 21 i amb els compromisos de reduir les emissions i augmentar l'ús d'energies renovables, resulta evident que aquest impost del sol que emana del Reial Decret 900/2015 és anar contracorrent en qualsevol política energètica assenyalada, per tant no ens cansarem de demanar la seva derogació.

Amb l'esmena d'addició d'un desè punt pretenem introduir com a una autèntica necessitat l'aspiració a la sobirania energètica de les comunitats. Fins ara, les polítiques energètiques s'han regit fonamentalment per consideracions purament econòmiques i s'ha ignorat que l'energia té una important dimensió social. El dret a l'energia és un bé social i estratègic imprescindible per a l'emancipació i l'autonomia dels pobles, i si pensam en la nostra consideració d'illes, aquesta consideració pren encara més força.

La situació d'emergència ambiental ens obliga a prendre decisions i a actuar amb responsabilitat de futur per frenar com sigui l'escalfament global. Açò vol dir invertir, assignar pressupost a aquesta transició energètica, a canviar el model energètic actual.

Frankfurt és una d'aquestes ciutats exemplars i referents pel que fa al seu model energètic i que ens du molt avantatge, a l'any 1985 va fundar una de les primeres agències municipals de protecció de l'energia i del clima; des de llavors promouen un ús integral de l'energia, a més actualitza la seva empremta de carboni anualment, amb una meta de reduir en un cent per cent les emissions de carboni d'aquí al 2050, de fet ja han reduït les emissions en un 15% des del 1990, tot i que la seva economia ha crescut més d'un 50%. Aquest exemple ens demostra la importància de planificar i creure en el que es fa, s'han d'analitzar cadascuna de les tecnologies que componen el mixt energètic i valorar en cada cas com contribueixen als objectius de sostenibilitat, tant en el seu vessant mediambiental, com en el tècnic o econòmic.

D'igual forma, és fonamental aprofitar les noves prestacions que poden proporcionar les noves tecnologies i avançar en la digitalització de la xarxa.

L'eficiència energètica ha de ser també un aspecte clau a desenvolupar durant la transició energètica, en aquest sentit ja es pot observar un canvi important en els hàbits dels consumidors, provocat en bona part tant per l'estalvi que obtenen en la factura elèctrica com per una major conscienciació climàtica; que una cooperativa com la de l'energia hagi quadruplicat, el passat mes de gener, els seus socis i contractes n'és un bon exemple.

Tant de bo que aquesta transició es disseny mitjançant un procés participatiu i col·laboratiu entre els diferents partits polítics i agents dels sectors involucrats, incloent consumidors, per dotar-la així d'unes bases consensuades, sòlides i estables que reforcin les garanties d'èxit.

La clau per frenar el canvi climàtic la tenim cada un de nosaltres, actuant amb més consciència i apostant per les energies renovables podrem obligar els lobbys energètics a adaptar-se a les reaccions ciutadanes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, per defensar les esmenes RGE núm. 3405/17 a la 3411/17. Té la paraula la Sra. Silvia Limones.

LA SRA. LIMONES I COSTA:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señores diputados y diputadas. Sr. Saura, como ha dicho la compañera de MÉS Menorca, junto con MÉS Menorca y MÉS Mallorca hemos presentado una serie de enmiendas a los puntos 1, 2, 3, 4 y 7.

En el punto 1, pues decirles que crear una empresa pública no es algo que se pueda hacer de un día para otro y por eso nuestra enmienda lo que propone es sustituir el imperativo "crear" por "la posibilidad de estudiar la creación de una empresa energética", que es lo que nosotros defendemos y veríamos viable en este punto.

En el punto 2, entendemos que, tal y como se plantea en la moción la creación de impuestos ambientales, es muy genérica e inconcreta y podría generar inseguridad y, además, entendemos que, al margen de subvencionar, puede haber otros medios para poder dotar económicamente el Plan de transición energética. Pensamos que es un tema que se debe estudiar, que la creación de estos impuestos se debe de desvincular a la creación de la ley del cambio climático para que esta ley pueda ser una ley de futuro. Y de la misma forma que le comentaba en punto anterior, pues propondríamos la modificación de "la obligación de incluir" por "la posibilidad de estudiar la inclusión" en el borrador de la ley de cambio climático o crear estos impuestos aparte de esta ley, mediante un estudio.

En el punto número 3, le planteamos medidas concretas para aumentar la eficiencia energética y disminuir el consumo, en lugar de la obligación que vuelve usted a utilizar en su redacción.

Para el punto 4, entendemos que el Govern no puede asumir ni tiene capacidad para establecer la obligación a las grandes comercializadoras a contribuir al Fondo de pobreza energética. Establecer medidas para fomentar la contribución de éstas al Fondo de pobreza energética sí lo vemos viable y esto es lo que le proponemos en la enmienda al punto número 4.

Para el punto número 7, en el pasado presupuesto la Conselleria de Territori ya incrementó su dotación presupuestaria y estamos de acuerdo en estudiar un posible incremento de la dotación presupuestaria de ésta y de otras consellerias cuando llegue el momento de elaborar los presupuestos, y de que sea esta conselleria la que decida dónde quiere priorizar y a qué líneas políticas quiere dar mayor o menor dotación presupuestaria.

Por este motivo, le proponemos instar al Gobierno a estudiar el incremento de la dotación presupuestaria de la Conselleria de Territorio, Energía y Movilidad para poder llevar a cabo políticas necesarias de disminución del consumo y la apuesta decidida por el aumento de las energías renovables.

Otra enmienda que presentamos el PSOE en solitario es la del punto 8. Decirle que actualmente toda Ibiza y algunos municipios de Mallorca tienen acceso a gas natural, Menorca está en trámite y hay muchos municipios de Mallorca que no tienen este acceso, lo que supone una desventaja para muchas personas que no tienen acceso a esta fuente de energía, ya que el gas natural supone una reducción de costes y de emisiones de CO₂. La llegada de gas natural no supone una inversión de dinero público, no supone una obligación, sino una opción para la ciudadanía, nadie está obligado a conectarse y, además, no supondrá un retraso al avance de las renovables y es una ventaja tecnológica de transición. En este punto le proponemos la siguiente redacción: “*El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a agilitar la transición energética para llegar hacia un modelo de priorización en la autorización de energías limpias en el mínimo tiempo posible en nuestras islas.*”

Por último, la enmienda que presentamos al punto 9 responde únicamente a seguir la línea que se estableció con la aprobación de una PNL que aprobamos hace una semana en la comisión que respondía a este mismo criterio, y lo que queremos proponer es que “*El Parlament de les Illes Balears insta al Gobierno español a no aplicar el impuesto al sol a les Illes Balears i fomentar l'autoconsum energètic a la resta de l'Estat espanyol.*”

Estas serían las enmiendas que presentamos desde el Grupo Socialista y esperamos a ver cuál es vuestra intención para definir el voto.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Limones. Passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Deia el Sr. Tadeo que bàsicament trobava -aquest micro està espenyat, eh, bé, espera, el col·locarem-, deia el Sr. Tadeo que bàsicament trobava, si no ho he entès malament, que hi havia un cert acord amb tots els grups parlamentaris, venia a dir un poc això. Bé, jo crec que hi ha un acord més teòric o diria en el què que en el com, perquè en el com crec que hi ha prou diferències. Perquè, és clar, és fàcil que tots estiguem d'acord que hi hauria d'haver més energies renovables, és clar, en aquest què tots hi podem coincidir, però el problema és com aconseguim això, això és el gran debat i aquí han sortit molt les diferències que hi ha entre els diversos grups i fins i tot entre els grups, diguem, que tenen un acord de governabilitat.

És evident que l'oligopoli del sector elèctric no ha estat satisfactori, jo crec que en això també hi podem estar d'acord, però clar, tornam moure'ns a un nivell molt teòric. I algunes de les afirmacions que es feien, que feia el Sr. Abril, jo diria que són certes en aquest moment tecnològic, però és clar, la

tecnologia canvia molt i per tant les superfícies necessàries i això poden variar com han variat al llarg dels darrers deu anys, per tant tot és un poc relatiu en aquesta qüestió que debatem.

Nosaltres anirem punt per punt perquè, evidentment, com que la resta de grups no ho han dit però crec que tothom demana la votació separació, ho don per fet que hi haurà votació separada, nosaltres al punt primer ens absteníem, bàsicament perquè vostès mateixos, el Grup Parlamentari Podem han estat combatents amb la creació d'empreses públiques i han volgut que es reduís el sector públic instrumental i resulta que fan una proposta d'increment d'aquest sector públic, a part de no voler entrar en el debat pressupostari el qual té unes conseqüències vinculades evidents a aquesta creació d'una empresa energètica pública.

En el segon punt votariem en contra, nosaltres en general no estam a favor de crear impostos, no volem dir que en cap cas no es poguessin crear impostos mediambientals, però, per definició, nosaltres, en general, no en voldríem crear.

En el tercer punt, ens absteníem, perquè no veiem clar això que es puguin crear obligacions d'eficiència energètica i de disminució de consum, sense que això també tenguí unes conseqüències pressupostàries i unes conseqüències indemnitzatòries per part de l'administració que així ho imposa.

En el quart punt també ens absteníem perquè, primer de tot perquè vostès fa una setmana escassa ens varen dir que la solució al tema de la pobresa energètica era la llei d'habitatge, varen venir aquí i tots ens varen explicar què malament ho fèiem els d'El Pi que mai no encertàvem el camí per a les solucions i que, en lloc de fer-ho amb una llei independent, el que havíem de fer era fer-ho amb la gran llei d'habitatge que feia el Sr. Marc Pons, i ara resulta que els seus socis diuen que no, que no ha de ser en aquesta llei d'habitatge, sinó que ha de ser a una llei de canvi climàtic. Sorpresa!

(*Remor de veus*)

Jo crec que un poc de coherència, però bé, fa una setmana ens deien el contrari, no sé amb quina versió m'he de quedar.

El cinquè punt, estam en sintonia amb algunes afirmacions, l'energia renovable sobretot passa per l'eòlica, aquí se n'ha parlat poc, però és clar, i l'eòlica se situarà en sòl rústic o no se situarà perquè no la situarem enmig de la ciutat l'eòlica, per tant aquí hi ha un debat de fons i, diguem, eliminar el sòl rústic per definició és un brindis al sol, això evidentment no serviria per a res si això s'aprovàs, perquè no podríem fer front al repte d'energies renovables que tenim.

El sisè punt, el votarem a favor, ens sembla correcte.

El setè punt també el votariem a favor, per l'increment pressupostari.

El vuitè punt, de cap manera no hi podem estar d'acord, hi votarem en contra, el tema del gas natural és una millora sobre la situació existent. És l'ideal? No, però una millora claríssima i per tant no podem estar a favor de la proposta que vostès fan que no hi hagi gas natural.

I el darrer punt, sí que també hi coincidim, és el tema de l'impost del sol i fomentar l'autoconsum.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, buenas tardes a todas y a todos. Ante la moción presentada por el Grupo Podem Illes Balears, voy a dar soporte a sus peticiones, sobre todo por la propuesta de creación de una empresa pública energética. Ya entraríamos en otro momento en el improbable caso de que aquí surgiera alguna realidad a valorar si esta empresa debe enfocarse más hacia la distribución que a la producción o seguir dejando esta última en manos del sector privado exclusivamente o facilitar la generación eléctrica a pequeños productores privados, más enfocados al autoconsumo. Porque en nuestro largo camino hacia la suficiencia energética tenemos que comenzar a crear nuestras propias estructuras.

Si algo deberíamos haber aprendido durante esta última crisis y, en especial, en lo referente al sector eléctrico, es que el modelo actual no funciona, aunque solo sea porque España tiene una de las electricidades más caras de Europa. Me hubiera gustado comprobar que Podemos ponía un punto en su moción instando al Gobierno estatal a derogar el decreto que fija cantidades abusivas para el reenganche de la línea de suministro, una vez que éste ha sido cortado por falta de pago, y sería necesario dialogar sobre qué otras medidas aplicar como la creación de nuevos impuestos medioambientales, no solo por el concepto del impuesto en sí mismo, aplicado con afán recaudatorio, sino por como base la administradora recaudación o instar a los ayuntamientos, tal como ha hecho el Ayuntamiento de Arteixo en A Coruña o de Carlota en Andalucía, a cobrar a las eléctricas y a las empresas de gas una tasa por la ocupación de sus instalaciones del espacio público; es decir, cobrar una tasa de ocupación de vía pública.

No podemos repetir otro caso como el de la ecotasa, ya que creamos divergencias entre lo que debatimos aquí y lo que luego se aplica en la realidad, no podemos y no debemos repetir casos como el del tan cacareado cambio en el modelo productivo, que se citaba tanto en *els acords pel canvi* pero que parece se ha quedado simplemente en una mención, mientras que la sociedad balear sigue esperando descubrir de qué va esto y cómo afectará a sus vidas. Digo esto porque me preocupa esta divergencia habitual, que se centra más en posar para la foto, en no diferenciar el acto en vez de conseguir los objetivos y en no diferenciar la realidad del mero titular. Creo que esta reflexión viene al caso por lo acontecido en el pasado plenario, el Sr. Font nos demostró que lo que puede ser bueno en Aragón, para ustedes, también para ustedes en Baleares, no lo es; una buena idea puede ser negada por el hecho de quién la presenta, yo pensaba que la nueva política era otra cosa. Dónde por encima de todo primaria la coherencia y sobre todo la prioridad del rescate ciudadano, que tanto repiten en sus discursos pero que no se ve en el día a día.

No creo que la pobreza energética sea un problema que pueda postergarse para otra ocasión, parece que más que el interés general prima quién pueda adueñarse del mérito de cualquier propuesta. No creo que a los afectados por la pobreza energética les consuele un retraso en la aplicación de sus ayudas, motivado por una disputa entre méritos salariales. Pienso que una persona en el paro tiene toda su atención puesta en qué pasará a final del mes, y no en quién presenta una moción u otra, o en si tendrá el dinero suficiente para reconectarse a la red, una vez privado de este derecho. Me pregunto, de la partida para el rescate energético, cuántas personas han tenido acceso a ella; si tienen también que solicitarlo por internet, porque si no tienen luz a ver si tienen internet para solicitarlo, si realmente es asequible también las peticiones de estas ayudas.

La moción presentada me parece justa, mi única duda es: ¿esta moción llegará a algún sitio, servirá para algo o solo vivirá para que perdure su correspondiente titular en prensa? Y visto lo que los socios, que no hay un punto que no hayan enmendado, pues no sé a dónde llegará esta moción.

Reconocerán ustedes que resulta sorprendente que un partido, del cual depende el Gobierno, y que sin su apoyo difícilmente podría sostenerse, se dedica a presentar mociones cuando podría haber actuado para conseguir hechos y convertirlos en realidades, si lo hubieran incluido dentro de los presupuestos de la comunidad, y no sencillamente sometiéndose a los mismos.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Lo que nos lleva a pensar que probablemente en esta moción hay más de pose, para contentar a unos pocos, que realidades para ayudar a solventar los problemas de muchos.

¿Hay partida presupuestaria para todo este despliegue energético?

(Remor de veus)

Porque creo no equivocarme mucho, si les digo...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, a la cambra!

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

... que la impresión de la calle es que solo son promesas y más promesas, que de sobras saben que no se va a cumplir. Menos titulares de prensa y nada, recordarles que no estamos en campaña electoral.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Y ¿tienen Podem intención de apoyar este despliegue energético en el futuro o debemos camuflar la propuesta como una partida para la programación de IB3, para que siga adelante? ¿Qué acciones está realizando Podem ante la inminente creación de un mega parque en Menorca, que ocupa una superficie superior a toda la zona urbana de Ciutadella?

Esta instalación va en contra de todo lo que exponen en esta moción, ¿han hecho algo para pararlo, para reformarlo? Por cierto, ¿saben de su existencia? Porque ya lo dudo.

No sé yo si fiarme demasiado de que esta moción vaya a servir para algo cuando no se ha sido capaz de incluir un importe aceptable en los presupuestos para el rescate energético, ni para el rescate farmacológico, ni para el tan manido rescate ciudadano, ¿tienen una intención de convencer al Gobierno utilizando toda la fuerza que tienen para que las medidas de esta moción se conviertan en realidades? Yo soy escéptica.

Disculpen, pero, que tenga mis dudas sobre las intenciones que refleja esta moción, especialmente después de lo ocurrido la semana pasada en el plenario. Son conscientes que no puedo... bueno, soy consciente que no puedo presumir de sapiencia en muchos temas como la política francesa o los oligopolios u otros, pero me niego a no denunciar castillos en el aire, a jugar con la ilusión y la desesperación de nuestra gente.

Votaré a favor porque como intenciones me parecen bien y no duden que me mantendré activa en reclamar que se conviertan en realidades o en denunciar si queda en una mera pose para la foto. Al fin de lo que se trata es de cambiar a mejor la situación de nuestros conciudadanos de Mallorca, Ibiza, Formentera y en mi caso, por afinidad, especialmente la de mis convecinos de Menorca.

Señoras y señores diputados de Podemos, esperaré atentamente su turno de réplica y me mantendré atenta a sus compromisos formales con la ciudadanía y en qué van a hacer para convertir en realidades sus propuestas y en cómo van a convencer al Gobierno no sólo a que vote a favor, sino a que lo convierta en realidades que es lo que al fin importa.

Señores consellers, señores diputados, la gente que más está sufriendo esta crisis, la más vulnerable no distingue si está gobernado un gobierno de izquierdas o de derechas porque poco tiempo tienen para los discursos cuando lo que les preocupa es llegar a fin de mes. He de reconocer que un cambio sí se ha producido, el de los discursos, muchos discursos, pero pocas realidades que signifiquen esfuerzos directos para las familias que lo necesitan.

Les ruego encarecidamente que consideren las dudas aquí planteadas y que las respondan; no me atropellen porque... por no creerme que esto vaya a llegar a ningún sitio más allá de una declaración muy vistosa y aparente, pero poco más. Al fin lo que me interesa es: si no han sido capaces de introducir medidas de este tipo en los últimos presupuestos que al fin dependían de ustedes para su aprobación, ¿por qué he de pensar que ahora se librarán del yugo para introducir medidas si en el momento en que podían haberlo hecho no lo hicieron?

La propuesta representa mis deseos, sí, y por eso votaré favorablemente. ¿Que vayan ustedes a hacerlo, hacer algo? No, de momento nunca lo hacen. En resumen, ladran, pero no muerden.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Intervenció del grup parlamentari proposant per indicar si accepta o no les esmenes presentades. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Només li diré una cosa a la Sra. Seijas, pels aplaudiments que s'han escoltat sembla que està asseguda vostè on correspon.

(Alguns aplaudiments)

No hay ni izquierdas ni de derechas, creo que no lo ha entendido.

(Remor de veus)

Bé, nosaltres, Sr. Tadeo, per contestar per ordre, sabem que tenim un 2% de renovables i que hem de fer tots els esforços, però el cas de Son Salomó pensam que és una qüestió de paisatge, d'interès patrimonial, i nosaltres no entenem la sobirania com a una qüestió d'instal·lar moltes plaques en sòl rústic del nostre territori, sinó que hi hagi un control democràtic de la nostra energia. I és aquesta l'esmena que ha proposat MÉS per Mallorca i nosaltres l'acceptam... afegir al punt 10.

Entenem que l'administració també fa esforços comprant amb certificats verds d'energia. Pensam que és necessària una empresa pública perquè, per molt que es compri un certificat verd, el canvi no vindrà per aquesta banda, pensam que hem de rompre amb l'oligopoli energètic.

Quant a la Reserva de la Biosfera, pensam que des del nostre grup parlamentari s'ha fet molt d'esforç perquè augmentàs aquesta dotació pressupostària, va arribar fins a 120.000 euros el pressupost.

I quant a aquesta qüestió genèrica de dir de posar impostos o de pujar impostos crec que del que hem de parlar és de quins impostos es pugen i quins no, perquè el Partit Popular només arribar al Govern va pujar impostos, al Govern estatal. Nosaltres pensam que un impost mediambiental seria el que correspon per subvencionar el Pla de transició energètica, per una banda, i per penalitzar comportaments contaminants que pensam que no tenen cabuda a les nostres illes.

Quant al que ha dit el portaveu de MÉS per Mallorca, com he dit, s'accepta el punt 10 de la ... l'esmena al punt 10, sobre la democratització de l'energia. Nosaltres evidentment volem tancar Es Murterar, però ens preocupa que les concessions per als parcs fotovoltaics sigui per a grans empreses i que el control de l'energia no estigui en mans de la gent, i per això no entenem la sobirania com posar moltes plaques a un lloc concret, sinó tenir control sobre l'energia, i aquesta energia es pot produir a Almeria, es pot produir a qualsevol altre lloc, però que la gent en tenguí control, i nosaltres no som..., en aquest sentit no ens tancam a cap possibilitat.

I a més pensam que aquests impostos s'han d'incloure a la llei de canvi climàtic, perquè ja havíem aconseguit un acord als pressuposts d'estudiar, analitzar i implementar -implementar- aquests impostos, per això pensam que els membres del pacte han de votar a favor d'aquest punt.

Deia el Sr. Abril que necessitariem 100 megavats cada any fins al 2050 per tal de complir els objectius, necessitariem 100 milions d'euros cada any a la Direcció General d'Energia per fer polítiques públiques en aquest sentit, també, cada any, si no posam impostos mediambientals, si no fem col·laboracions públic privades eficients en aquest sentit pensam que tampoc no arribarem al que ens proposem. I més quan el turisme no deixa de créixer, nosaltres pensam que s'ha de posar límit perquè sense límits no hi ha futur i ho hem dit una vegada i una altra vegada, però no podem rompre aquests esquemes de percentatges minúsculs si no limitam el turisme, si no limitam el consum i si no fem polítiques contra la saturació turística.

Sobre les esmenes de MÉS per Menorca, ho he dit ja, el tema d'estudiar ja no ens va bé, ja hem estudiat suficient, ara volem implementar mesures efectives per rompre amb l'oligopoli i per implementar d'una vegada aquests impostos mediambientals. I l'augment substancial de la Direcció General d'Energia és una necessitat, és una necessitat, necessitam personal, necessitam gent que treballi per aquest pla de transició energètica.

Sobre el Partit Socialista, el que ha dit la Sra. Limones, entenc que l'empresa pública s'ha de crear, que ja s'estudia, que ja s'ha estudiat suficient, a més.

I no entenc per què l'esmena del punt 4 sobre l'obligació, el Partit Popular està disposat a votar-nos a favor aquesta obligació per a les grans comercialitzadores de contribuir al fons de pobresa energètica i entenc que això es pot votar a favor.

I quant al punt 9, l'impost al sol, ho deixariem tal com està, l'impost al sol s'ha de derogar a tot l'Estat espanyol.

Res més, diré quines accepto i quines no: del punt 1 no s'accepta cap esmena, del punt 2 tampoc; del punt 3, acceptam l'esmena de MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Partit Socialista; del punt 4, no acceptam esmenes; del punt 5, tampoc; del punt 6, acceptam l'esmena del Partit Popular, que afegeix el tema dels edificis privats; al punt 7 no acceptam esmenes; al punt 8, tampoc; i al punt 9, tampoc. I acceptam l'esmena d'una addició al punt 10, crec que ha quedat clar o he d'aclarir alguna cosa més?

D'acord. Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Bé, entenc que sí accepta votació separada, no, Sr. Saura?

Donarem un poc de marge que no he pensat a avisar abans.

Bé, passam a la votació del punt 1. Votam.

10 vots a favor; 34 en contra; 10 abstencions.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

17 vots a favor; 36 en contra; 1 abstenció.

Passam a la votació del punt 3, amb l'esmena de MÉS per Mallorca, la RGE núm. 3407. Votam.

50 vots a favor; cap en contra; 3 abstencions.

Passam a la votació del punt 4. Votam.

27 vots a favor; 22 en contra; 5 abstencions.

Passam a la votació del punt número 5. Votam.

25 vots a favor; 18 en contra; 10 abstencions.

Passam a la votació del punt número 6, amb l'esmena del Partit Popular RGE núm. 3372. Votam.

53 vots a favor; cap en contra; 1 abstenció.

Passam a la votació del punt número 7. Votam.

33 vots a favor; 14 en contra; 7 abstencions.

(Remor de veus)

Guardin silenci, per favor.

Passam a la votació del punt número 8. Votam.

10 vots a favor; 42 en contra; 2 abstencions.

Passam a la votació del punt número 9. Votam.

35 vots a favor; 19 en contra; cap abstenció.

(Remor de veus)

Passam a la votació del punt número 10, amb l'esmena RGE núm. 3395. Votam.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

El darrer punt per unanimitat.

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 5556/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a transferència a la comunitat autònoma dels Ports de Maó, La Savina, Eivissa i Alcúdia i de les instal·lacions nàutiques del Port de Palma.

Passam al punt cinquè de l'ordre del dia, la Proposició no de llei RGE núm. 5556/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a transferència a la comunitat autònoma dels ports de Maó, La

Savina, Eivissa i Alcúdia i de les instal·lacions nàutiques del Port de Palma.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS per defensar-la, té la paraula el Sr. Josep Melià.

Guardin silenci, per favor. Guardin silenci, per favor, a la cambra.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, aquesta proposició no de llei que du a votació el nostre grup parlamentari no és una novetat en aquest parlament, és una reivindicació que podríem dir, no vull ser grandiloqüent, podríem dir històrica, en minúscula si ho volem dir així, però és una reivindicació que consideram molt important de l'autogovern de les Illes Balears, en definitiva, i d'un bon desenvolupament de la norma institucional bàsica que ens hem donat tots, que és l'Estatut d'Autonomia. Com tots vostès saben l'Estatut d'Autonomia, entre d'altres previsions, diu que les Illes Balears tenen la competència exclusiva en ordenació del territori, que inclou el litoral, tenen la competència exclusiva en ports de refugi, en ports esportius i tendran la competència en tots aquells ports que no siguin declarats d'interès general. I tenim la competència també en turisme i és evident que el turisme nàutic també hi té una relació.

Per tant, tenim tota una sèrie de títols competencials que fan que haguem de reivindicar i que no ens haguem de cansar de reivindicar la gestió de tota una sèrie d'instal·lacions nàutiques que consideram que haurien de ser de titularitat de la comunitat autònoma, tots, concretament tots els ports esportius, totes les instal·lacions nàutiques perquè consideram que aquí sí que el títol de la comunitat autònoma és molt clar. Això per una banda.

La Llei de ports de l'Estat, la Llei 2/2011, defineix quan un port ha de ser declarat d'interès general i, per tant, ha de ser gestionat per l'Estat i no per la comunitat autònoma. Clar, diu, aquells ports que realitzen activitats comercials marítimes internacionals, afecten més d'una comunitat autònoma, serveixen a indústries o establiments d'importància estratègica per a l'economia estatal que tinguin un nivell molt rellevant d'activitat comercial o responguin a necessitats essencials de l'activitat econòmica general de l'Estat.

Això són els criteris que marca la normativa estatal perquè un port s'hagi de considerar d'interès general i la competència és de l'Estat. Entenem que seguint aquests criteris de la norma estatal és evident que molts dels ports que en aquest moment gestiona i són titularitat del Govern de l'Estat no ho haurien de ser perquè no es compleixen aquests requisits que marca la pròpia normativa estatal més enllà, ja dic, dels títols competencials de la comunitat autònoma.

A més a més, fa molt d'anys que a les Illes Balears, no només les Illes Balears, però bé, en aquest cas a les Illes Balears, hem viscut, diguem, enfrontaments, xocs entre l'administració que gestiona els ports i l'administració que gestiona les ciutats o les administracions que gestionen les

ciutats, si ho volem així, sobretot ajuntaments i consells insulars. Han hagut de patir aquestes administracions urbanístiques que a l'hora de fer la seva planificació no podien intervenir així com corresponia a un element essencial del territori, com és el port i la façana marítima de les seves ciutats. Això ha duit una controvèrsia grossa que pensam que no és gens bona perquè, evidentment, nosaltres tenim la visió que l'ordenació urbanística i l'ordenació territorial hauria de ser general i afectar tot el territori, no tenir uns departaments estancs absolutament tancats amb relació a aquesta qüestió.

No només hi ha hagut aquest enfrontament, diguem-ho així, urbanístic i territorial sinó que també hi ha hagut un enfrontament, diguem-ho així, de sensibilitats socials. Tots recordam polèmiques amb grups nàutics amb molta solera, amb molta història, amb molt de pes en les seves viles i ciutats que, diguem, no han estat tenguts en compte per a res a l'hora de treure noves licitacions, a l'hora de perdre la seva potestat, la seva capacitat de gestió de determinades instal·lacions nàutiques.

Amb aquest panorama i sabent que ja a l'any 2009 es va discutir una iniciativa prou similar a aquesta, que a més va sortir per unanimitat, plantejam aquesta proposició no de llei, que és una proposició no de llei molt simple.

El primer punt insta el Govern de l'Estat a deixar de considerar ports d'interès general de titularitat estatal el port de Maó, d'Eivissa, de La Savina i d'Alcúdia.

El segon punt insta el Govern de l'Estat a transferir a la comunitat autònoma de les Illes Balears tots els ports esportius i les instal·lacions nàutiques recreatives existents a tots els ports d'interès general. Per tant, aquí també les que puguin existir a la zona del port de Palma.

I en tercer lloc, instam el Govern de les Illes Balears a defensar davant l'Estat que la gestió d'aquests ports i de tots aquests ports esportius, instal·lacions nàutiques recreatives, estiguin o no en ports d'interès general, correspongui al Govern de les Illes Balears.

Sabem que el Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena i li hem ofert una transacció a aquesta esmena. I per tant, el punt 1, si al grup esmenant li pareix correcte, quedaria redactat de la manera següent: instar el Govern de l'Estat perquè, modificant la Llei de ports de l'Estat, o per transferència de la competència, o per qualsevol altra fórmula jurídica, acordi que els ports de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia siguin gestionats pel Govern de les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena [RGE núm. 3373/17](#), té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La proposició no de llei presentada per El Pi és compartida en termes generals pel Grup Parlamentari Popular, no només és compartida sinó que fou una iniciativa que el Govern de les Illes Balears va començar a reivindicar i negociar amb el Ministeri de Foment durant la passada legislatura. El plantejament era precisament la gestió per part del Govern de les Illes Balears tant dels ports esportius i instal·lacions nàutiques que estan ubicades a tots els ports d'interès general de l'Estat, com també la gestió directa dels ports d'interès general de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia, tots manco Palma.

Per tant, compartim la necessitat que sigui el Govern que s'encarregui de la gestió d'aquests ports i que assolir aquest objectiu té una gran importància. No obstant, nosaltres com vostè bé ha dit, hem presentat una esmena al punt primer, per tal precisament d'aconseguir un acord, que nosaltres acceptem i que s'arribarà a aquest acord i que és una esmena més de caire jurídic i tal vegada cercar una via més àgil i manco difícil perquè el ministeri pugui fer aquesta reivindicació realitat.

En efecte, hem de pensar que l'article 149.1.20 de la Constitució espanyola reserva com a competència exclusiva de l'Estat els ports d'interès general. Per tant, la possibilitat de transferència a les comunitats autònomes és pràcticament inexistent. El nostre Estatut d'Autonomia també de fet reflecteix clarament aquesta distinció, segons siguin ports d'interès general o no. Si no són ports d'interès general, vas a l'article 30 de l'Estatut, tenim la competència exclusiva. I en canvi, pel que fa als ports d'interès general, l'article 32.15 del nostre Estatut preveu que puguem arribar a tenir competència executiva si l'Estat no es reserva la seva gestió. És a dir, obri una via, que el port continuï sent d'interès general, però que pugui ser gestionat per la comunitat autònoma.

Hem de pensar que aquesta previsió està continguda a una llei orgànica, com és l'Estatut d'Autonomia i, per tant, és una llei aprovada pel Congrés dels Diputats, i és una possibilitat, per tant, real que puguem aconseguir utilitzant aquesta via, aquesta gestió per part del Govern de les Illes Balears. No hem d'oblidar que hi ha ports d'interès general on les comunitats autònomes i que totes elles es plantegen temes de gestió per part d'elles, i en total parlem de més de 40 ports d'interès general a tot Espanya. I el fet de ser ports d'interès general o no, és perquè reuneixen una sèrie de circumstàncies previstes a la Llei estatal de ports de l'any 2011, i si estàs dins aquests supòsits doncs són ports d'interès, que després estan reflectits a un annex i, si no, no ho ets.

Per tant, modificar com vostès proposaven inicialment directament la Llei de ports per llevar quatre ports de les Illes Balears ens pareixia inviable, perquè el que s'haurien de modificar són els supòsits on concorre o no la circumstància perquè sigui port d'interès general, i això suposaria un debat, a més amb la situació que hi ha de majories dins l'administració, dins el Congrés dels Diputats, doncs difícil, perquè suposaria aprofundir sobre criteris, una modificació més profunda de la Llei de ports. Sí que és vera que la mateixa Llei de ports preveu que si un port deixa de tenir aquesta

circumstància per reial decret, el Govern deixarà de declarar d'interès general i passarà a ser gestionat per la comunitat autònoma. Però ha de perdre les circumstàncies previstes a la llei.

Per tant, l'esmena presentada el que cerca és un camí diferent i que sigui un camí que, sense necessitat de modificar la llei, en base al nostre Estatut d'Autonomia, es desafectin aquests ports de la gestió de l'Estat, perquè siguin afectats a la gestió de la comunitat autònoma, però que continuïn sent ports d'interès general, amb els avantatges i les condicions que implica la seva qualificació.

Donam per tant una via i que, a més, és una via que té cobertura dins el nostre Estatut i que és una llei orgànica. L'esmena que nosaltres presentàvem era instar el Govern de l'Estat que procedeixi a la desafectació dels ports d'interès general de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia per tal que siguin gestionats pel Govern de les Illes Balears. Vostès ens han presentat una transacció, que sigui mitjançant modificació llei, o mitjançant altre mecanisme jurídic a què s'arribi a la gestió. I nosaltres acceptarem, si tots els grups ho accepten, per tant, votariem a favor tant aquest punt 1, com els punts 2 i 3, que des de sempre hi hem estat d'acord i que fan referència a la part d'instal·lacions nàutiques dins aquests ports.

Jo crec que en definitiva, el caràcter i la condició de regió insular de la nostra comunitat autònoma fan que sense cap dubte els nostres ports tinguin una importància estratègica perquè es configuren com les úniques vies de comunicació tant per a passatgers com mercaderies. I per tant, aconseguir aquest objectiu que ja va ser objecte d'una reunió, on varen assistir tres consellers de l'anterior Govern, hi va assistir el conseller de Medi Ambient, el conseller de Turisme, el conseller d'Administracions Públiques amb la ministra de Foment, plantejar precisament aquesta via de la desafectació, que va ser en principi benvinguda, seria instar també al nostre Govern de les Illes Balears perquè continuï aquesta feina i aconseguixi que aquesta fita tan important sigui una realitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el diputat Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bon vespre a tots i a totes i treballadores i treballadors també.

Debatem una proposta del Grup Parlamentari El Pi, que consisteix en demanar a l'Estat espanyol la transferència de la gestió dels ports de Maó, de La Savina, d'Eivissa i Alcúdia, així com la gestió dels ports esportius i de les instal·lacions nàutiques recreatives.

Com ja ha explicat el portaveu d'El Pi, el Sr Melià, hi ha una normativa a la Constitució en aquest cas, a l'article 148, on apareixen les competències que poden assumir les comunitats autònomes, i en el punt 1.6a, com ha dit el portaveu d'El Pi, hi ha els ports de refugi, els ports i aeroports esportius, en general, i en general els que no compleixen activitats comercials. També l'article 149 de la Constitució ens trobem amb les competències exclusives de l'Estat espanyol, i en el punt 1.20a, apareixen els ports d'interès general, ja que els criteris per declarar un port d'interès general apareixen al Reial Decret legislatiu 2/2011, per al qual s'aprova la Llei de ports de l'Estat i de la Marina Mercant. A l'article 4 es defineixen, no entraré en més detalls, que s'entén com a port d'interès general.

Fins aquí estem d'acord que hi ha un marc jurídic, on es podria fer aquesta transferència, i també volem fer esment de la Llei Orgànica de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears 1/2007, on a l'article 30.5 s'estableix que és competència exclusiva de la comunitat autònoma els ports no qualificats d'interès general per l'Estat, els ports de refugi i els ports esportius. Fins aquí sí, ja tenim el marc normatiu que estableix l'Estat espanyol i que estableix les Illes Balears en el seu Estatut d'Autonomia.

Ara ja entrem en el debat de si els ports que es demanen a la proposició -de Maó, de la Savina, d'Eivissa i d'Alcúdia- compleixen o no els criteris que estan establerts, els requisits que estan establerts a la Llei de ports, perquè si no els compleixen no tenen per què es van incloure dins la llei i (...) en part del debat i estem d'acord que es pugui tractar aquest tema i es pugui modificar la llei, i estem a favor que així sigui; des del nostre grup parlamentari, des de Podem Illes Balears estem a favor de tenir aquesta gestió directa dels ports i de les seves instal·lacions, perquè així -com ha explicat el portaveu d'El Pi- és més fàcil i eficient la gestió de les polítiques territorials i portuàries de les Illes, i així tenim un model més coherent amb el que proposem, perquè ja ens trobem situacions com la que tenim ara amb l'ampliació del port d'Alcúdia, que per una banda es donen autoritzacions, o no hi ha informació molt clara de com s'està fent aquesta tramitació, i per una altra hi ha un model de ciutat i un model turístic i un model territorial que, bé, no és del tot compatible o almenys no és el que la gent vol. En aquest sentit si tinguéssim la gestió d'aquest port, bé, podria ser més coherent aquesta política, i estem d'acord que així sigui i per això votarem a favor de la proposta.

Ja s'ha comentat breument, però sí que és cert que l'any 2012 es va aprovar a la Comissió de Medi Ambient d'aquest parlament una proposta del Partit Popular que demanava aquesta... més o menys el mateix; no entraré a llegir el text, però també ens creem el dubte de quina eficiència o per a què serveix aquest tipus de proposicions, que està bé que hi hagi el debat, està molt bé (...) què diu cada partit polític, quin és el posicionament de cadascú, però aquest debat ja s'ha tingut el 2012; nosaltres no hi érem, al Parlament, i estem molt orgullosos de ser dins el debat i d'afegir-nos-hi.

Donarem suport a aquesta proposta, crec que hi haurà consens entre tots els grups polítics que som en aquesta cambra per tenir una major sobirania dels nostres ports, i millorar la gestió territorial de les nostres illes.

Sí que volia fer un petit esment a la proposta que ha fet el Partit Popular quant a la desafectació, i no estem d'acord amb aquesta proposta, encara que sí que estem a favor de la transacció que s'ha proposat i que ha dit el portaveu d'El Pi, i no estem d'acord amb el fet que desafectar sigui la millor manera perquè segons significa aquest tràmit o aquesta paraula és declarar formalment o tàcitament que un bé de domini públic quedi desvinculat de l'ús o el servei públic. Sí que entenem que el servei públic és fonamental per a les nostres illes, i el tema de la desafectació no ens agrada gens ni mica, però com que s'ha fet la transacció en un sentit més ampli, una seguretat jurídica millor, idò estem d'acord amb aquesta transacció.

Res més a dir. Simplement ens afegim a la proposta i esperem, com tot..., bé, ja ho hem viscut aquest matí en el Parlament, que aquí es vota una cosa, probablement sortirà per unanimitat, però després al Congrés dels Diputats, al Congrés espanyol, hi ha partits, en aquest cas el Partit Popular i Ciutadans, que en voten una altra, i en contra de les illes. Esperem que en aquest cas no sigui així i hi votin també a favor a l'Estat.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Diputat Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, és vera que, com deia el Sr. Martínez, ara avui horabaixa debatrem aquí sobre assumir competències de l'Estat després d'aqueixes dues galdades que ens han pegat avui matí, una part del Govern de l'Estat i l'altra de la Mesa del Congrés, hem de tenir molta moral, i ser escèptics a pesar que aquí puguem aprovar una proposta per unanimitat. Però, bé, vagi per endavant el nostre suport a la proposició no de llei que ens presenta avui El Pi. Compartim la finalitat que la comunitat autònoma gestioni els ports de les Illes Balears, els ports esportius, les instal·lacions nàutiques, tal com preveu el nostre Estatut, per suposat, i els ports de Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia, que esmenta la seva proposició que considera que no haurien de ser d'interès general i, per tant, aplicar l'article 30.5 del nostre Estatut.

Tanmateix li he de dir que nosaltres hi ha una qüestió del plantejament general de la proposició, a la seva exposició de motius i a l'exposició que ha fet, que no compartim o almanco creim que s'hauria de matisar, i en aquest sentit he de dir que compartim l'exposició que ha fet la Sra. Cabrer; no tant l'esmena, perquè l'esmena no acabàvem d'entendre què volia dir amb això de la desafectació, però sí el plantejament de dir que aquest axioma que s'ha repetit quan hi ha hagut l'exposició per part del Sr. Melià que els ports que no són d'interès general són de la comunitat autònoma, i aquells que són d'interès general són de l'Estat per força i no es poden transferir a la comunitat autònoma. En tot cas no es poden transferir sense haver de dir que no són d'interès general, i això no ho compartim. Per poder dir que la comunitat autònoma ha de

gestionar ports hem de dir que és un port que no és d'interès general.

Aquesta interpretació no la compartim i, és més, com deia també la Sra. Cabrer no és el que diu el nostre Estatut. El nostre Estatut d'Autonomia no diu això i no és bo que llencem aquest missatge i donem per bona aquesta interpretació si volem defensar les màxims quotes d'autogovern que permet el nostre Estatut. Hi ha base jurídica i precedents de la seva aplicació per defensar que la comunitat autònoma pot gestionar els ports d'interès general; en qualsevol cas és una qüestió de voluntat política. De fet a l'Estatut hi ha una previsió en aquest sentit; ja a la reforma de l'any 99 es va introduir a l'Estatut d'Autonomia com a funció executiva de la comunitat autònoma els ports i aeroports amb qualificació d'interès general, i afegia "quan l'Estat no se'n reservi la gestió". A l'Estatut actual, a l'article 32.15, de competències executives, està recollida aqueixa mateixa competència, ports i aeroports amb qualificació d'interès general quan l'Estat no se'n reservi la gestió, a més d'un afegit que ve a parlar de la cogestió. Però és clara la voluntat del nostre Estatut, que és una llei orgànica de l'Estat, que la comunitat autònoma pugui gestionar els ports amb qualificació d'interès general; la reserva que se'n pot fer l'Estat aquí apareix al nostre Estatut com una excepció.

Evidentment tota aquesta interpretació que els ports d'interès general estan reservats a l'Estat es deriva evidentment de l'apartat primer de l'article 149 de la Constitució, on detalla les matèries reservades a l'Estat; concretament al punt vintè esmenta els ports d'interès general i els aeroports d'interès general. Idò per què llavors, si això en teoria quedaria tan clar a la Constitució, hi ha aquesta previsió al nostre Estatut? Precisament perquè a la mateixa Constitució també hi ha l'article 150.2, l'apartat 2 de l'article 150, que preveu que l'Estat pugui transferir o delegar a les comunitats autònomes mitjançant llei orgànica facultats corresponents en matèries de titularitat estatal que per la seva naturalesa siguin susceptibles de transferència o delegació. El fet és que aquest article, que hi ha gent que no li agrada, gent molt centralista de l'Estat, i que estic content que aquí s'hagi plantejat aquesta via avui també per part del Partit Popular, però el fet és que aquest article, l'apartat segon de l'article 150, existeix i a més ja ha estat invocat per fer transferències de competències reservades a l'Estat a l'article 149. Concretament, per exemple, jo he trobat l'exemple de la Llei Orgànica 6/1997, de transferència de competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles a la comunitat autònoma de Catalunya, una llei aprovada l'any 97; a l'exposició de motius d'aquesta llei justifica que aquesta competència, reservada a l'Estat pel punt 21 de l'apartat primer de l'article 149 de la Constitució, es pot transferir a la comunitat autònoma, perquè ho permet el seu Estatut, i per aplicació del punt 2 de l'article 150 de la Constitució. Per tant, ens podríem trobar exactament davant el mateix cas, una competència reservada a l'Estat a l'article 149, una previsió en el nostre Estatut, que hi és, que és una llei orgànica, que diu que la comunitat autònoma pot gestionar els ports d'interès general, i l'eina prevista per l'article 150.2 perquè la gestió d'aquests ports d'interès general es pugui transferir a la comunitat autònoma.

El discurs que hi ha ports que no tenen perquè ser d'interès general i per tant s'hauria de revisar aquesta qualificació i per

tant així passarien a ser competència de la comunitat autònoma, pot ser un discurs vàlid, tampoc no hi estam en contra, però és un discurs incomplet i creiem que és un discurs que fa petit el nostre Estatut, i que, per tant, volíem aquests matisos.

Per tant, endavant amb la proposta que ens presenta avui El Pi, com ja hem dit li donarem suport. Estam d'acord amb la transacció que s'ha proposat, però no perdem de vista que el nostre Estatut ens habilita per gestionar els ports d'interès general i que la Constitució habilita l'Estat a transferir-los. Evidentment, perquè això fos possible hauríem de tenir un estat normal, que cregués en la descentralització, que respecti els parlaments autonòmics, cosa que avui de matí ens ha quedat clar que no tenim.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula la diputada Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Bon dia de nou i gràcies, Sr. President. És evident que tant els ports com els aeroports haurien de ser gestionats per la nostra comunitat autònoma i que és una necessitat per encaminar-nos cap a la nostra sobirania. Les definicions legals que s'han establert per delimitar què ha de ser considerat com a port d'interès general està feta per beneficiar el principi d'unitat de gestió; en altres paraules, el centralisme que propugna l'Estat, un govern que des de l'interior decideix què hem de fer amb els nostres ports, condicionant d'aquesta manera el nostre urbanisme i la nostra economia.

Respecte de la qüestió de si només poden ser d'interès general els ports comercials, el que té rellevància a efectes competencials, la Sentència del Tribunal Constitucional 40/1998 assenyalava que la Constitució no defineix què s'entén per port d'interès general, pel qual la llei gaudeix d'una gran llibertat per a la determinació de l'interès si aquesta llibertat ha de compaginar-se amb les exigències de l'estat de les autonomies. Entén, així, la referida sentència, que els articles 148 i 149 de la Constitució responen a dues tècniques diferents en la distribució de competències: un criteri general i formalitzat en l'article 149.1.20, interès general, i un criteri individualitzat i descriptiu en l'article 148.1.6. En tot cas, i per excepció, pot haver-hi ports que manquin de caràcter comercial que siguin d'interès general i per tant de la competència exclusiva de l'estat, tant conformement amb l'article 148.1 com conformement amb l'article 149.1 de la Constitució.

L'atribució de la competència a les autonomies sobre ports es basa en el tipus d'activitats que s'hi realitza i la competència de l'estat es basa en la noció d'interès general, interès que podrà apreciar-se fonamentalment en els ports comercials que desenvolupin una activitat rellevant per al conjunt de l'Estat, encara que pot vincular-se a raons d'una altra índole.

M'imagín que el port de Maó deu ser d'aquests que estan inclosos dins d'altra índole i que el seu valor és la seva ubicació estratègica, tal com hem vist al llarg de la història.

És evident que les Illes Balears són un referent pel que fa a l'activitat nàutica i marítima i part fonamental de la nostra economia. L'Autoritat Portuària de Balears lidera el trànsit de passatgers amb un resultat econòmic de prop de 70 milions d'euros. La insularitat és un fet específic que requereix un tractament diferencial, així ho recull el nostre Estatut d'Autonomia, que és una llei orgànica, i així per tant ho reconeixen i assumeixen les institucions de l'Estat, els governs, per tant, han d'executar aquest mandat i han d'orientar les seves polítiques en aquesta direcció.

Parlam de competències i d'aquí la importància de la reclamació de la gestió dels nostres ports, és imprescindible determinar si la prevalença o la competència sectorial portuària opera sempre en raó de l'interès general que ostenta l'Estat, ja que en aquest cas s'entén que les competències autonòmiques i locals en matèria d'ordenació del territori i urbanisme sempre quedaran supeditades al criteri de l'interès general delimitat per l'Estat, sense atendre altres criteris per determinar la prevalença o no de la competència estatal.

MÉS per Menorca votarà a favor d'aquesta proposta d'El Pi, tot i que crec que serà molt difícil d'aconseguir, ningú no vol deixar anar la gallina dels ous d'or. La petició que es fa al punt 1 és totalment necessària: sense una modificació de la legislació no tenim res a fer, és el bessó de la qüestió; la importància de la definició dels ports d'interès general i si ha d'existir aquesta noció motivada des del Govern central.

Pel que fa al punt 2, resulta impossible no pensar en Es Molinar i Es Portitxol, no té sentit que siguin de l'Estat, ja que és clara competència autonòmica.

I és evident que el posicionament del Govern de les Illes Balears davant aquesta reclamació necessitarà que sigui fort i ferm defensant aquesta necessitat de poder gestionar els nostres ports. Necessitam que les nostres Illes, veient el tractament colonial que ens dispensa l'Estat, caminem plegades per assolir una major sobirania política i econòmica. Per tant, donarem suport a aquesta proposta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Bueno, en primer lugar, comentar que la afirmación de la Sra. Armengol, de que Ciudadanos ha votado con el Partido Popular para no tramitar el REB es falso, no está bien contar los hechos como a uno les gustaría que hubieran sido, eso no está bien porque es mentir, y una mentira es muy fácil que corra y muy muy difícil reconstruir la verdad.

En cuanto a la proposición no de ley, desde Ciudadanos, al igual que en aeropuertos, apostamos por la cogestión. Les voy a explicar por qué creemos que estos puertos sí que tienen que seguir siendo de interés general, el tráfico de entrada y salida de mercancías y personas en los puertos de Alcúdia, Maó, Ibiza y La Savina, según la memoria de la Autoridad Portuaria de Baleares fue para 2016, en cuanto al puerto de Alcúdia 1.800.000 toneladas; en cuanto al puerto de Maó, 600.000 toneladas; en cuanto al puerto de Ibiza, casi 3 millones de toneladas; en cuanto al puerto de La Savina 280.000 toneladas.

En cuanto al tráfico de cruceros de pasajeros, en el puerto de Alcúdia hubieron 330.000 pasajeros; en el de Maó, 200.000; en el puerto de Ibiza, 2.800.000, y en el de La Savina, 2 millones de pasajeros.

Como vemos, nuestros puertos son muy importantes, ya no solo por ser estratégicos como única puerta de entrada, por el hecho insular, de entrada y salida por mar de cientos de miles de pasajeros, sino también por el volumen de mercancías que manejan tanto de exportación de nuestras empresas al resto de España, y otros países usando puertos de otras comunidades, como de importación de productos o de logística necesaria para que las empresas ubicadas en Baleares, ya sean nacionales o internacionales, puedan ofrecer su producto o servicio.

Por todo ello, desde Ciudadanos sí que creemos que estos cuatro puertos son de interés general para España, son puertos de cuyo funcionamiento no solo interés la comunidad balear, sino que afecta también a la actividad económica del resto de las comunidades, y entendemos que sí que es necesaria una elevada coordinación entre los 46 puertos de interés general de todo el Estado, con sus conexiones intermodales. Es verdad que es muy importante esta coordinación para conseguir que una actividad de alta complejidad, como es el transporte de mercancías, sea eficaz, eficiente y se implementen normativas similares en todos los puertos.

Sin embargo, también les explicaré por qué desde Ciudadanos proponemos que dentro de esta gestión ha de estar la comunidad autónoma. Miren, sin duda, otro aspecto muy importante a tener en cuenta de estos cuatro puertos, es su ubicación dentro de las ciudades y, por lo tanto, forman parte importante de la vida diaria de los residentes y, como no, también de su paisaje, máxime cuando las cuatro ciudades son turísticas y estos puertos tienen entre sus instalaciones muelles pesqueros, instalaciones de náutica deportiva y de recreo.

Desde Ciudadanos consideramos que los residentes tenemos que poder tener peso en las decisiones sobre qué modelo de ciudad queremos, por tanto, qué modelo de fachada marítima queremos, de puertos deportivos o de recreo; decisiones sobre si queremos unos puertos deportivos que solo los puedan disfrutar los visitantes de alto poder adquisitivo o si, por el contrario, se gestione de tal manera que puedan ser disfrutados también por los residentes. Si apostamos por la gestión directa de estos puertos o por concesiones; decidir qué importancia se le da al muelle pesquero dentro del puerto; decidir sobre la reinversión de las tasas en el puerto en todas las instalaciones allí donde se necesite mejora de las infraestructuras o decidir la frecuencias de conexión entre nuestras islas.

Por todo ello, desde Ciudadanos y, en consonancia con la autonomía que le confiere la Ley de puertos a la Autoridad Portuaria para gestionar cada puerto, apostamos porque esos representantes autonómicos del consejo de administración, que hoy en día pueden llegar hasta 16, tengan la participación y un poder de decisión tal para definir la gestión de los puertos como una cogestión real. Por lo tanto, sí que estamos a favor de que sigan siendo puertos de interés general, como también consideramos que ha de existir una cogestión donde la comunidad autónoma tenga un elevado peso. Creemos que con este modelo los residentes ganan en proximidad y nuestra economía en conexión y productividad.

Nosotros hemos visto la enmienda que ha puesto el Partido Popular en cuanto a la desafectación, yo, sinceramente, al final no me he enterado muy bien si la desafectación significa que sigan siendo puertos de interés general, pero con gestión autonómica, si me lo pudiera definir el Sr. Josep Melià, pero esta sería nuestra apuesta, que siguieran siendo puertos de interés general pero que en la gestión de dichos puertos tuviera peso obviamente de decisión real la comunidad autónoma.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, té la paraula la diputada Sra. Silvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Sr. President, bones tardes a tothom. Bé, abans de començar la meua intervenció amb allò que tenia preparat, crec que a Ciutadans aquí els he de dir que vostès han demostrat que es quedaran tot sols en aquesta demanda, perquè negar-se que la nostra comunitat autònoma decideixi sobre les infraestructures estratègiques que es troben en el nostre àmbit territorial i que, a més, tenen una importància tan elemental, és negar la major. A partir d'aquí, vostès, com que són aquest partit que *ni chicha ni limoná*, ni sí ni no, bota plena i dona borratxa, no saben on són i així els va. Però ja està bé.

Això que ens agradaria que la comunitat es limités a tenir pes, què significa tenir pes? Que et convidin a una reunió i puguis parlar de tant en tant, això és tenir pes? O ser decisiu, perquè tenir pes no és el mateix que ser decisiu. Crec que de veritat s'ho han de fer mirar, perquè si creixen molt la bancada de la seva banda, estan ben arreglats, però bé, *como estamos en España* i per tant que sigui Espanya qui decideixi per nosaltres! I així ens va!

(Remor de veus i algunes rialles)

Dit això, senyors d'El Pi, sí, votarem des de Formentera a favor, amb majúscules, per una vegada, votarem a favor amb majúscules de les seves iniciatives. Per què? I els diré fonamentalment les raons per les quals estam d'acord que els ports d'interès general passin a ser competència de la comunitat autònoma: primera, perquè, com diu el text de la mateixa PNL, la pròpia definició de ports d'interès general crec que queda en evidència que no reflecteix cap de les realitats dels quatre ports

als quals vostès han fet referència, entre aquests el de La Savina a l'illa de Formentera.

Segona, perquè la vocació mercantilista de l'òrgan Ports de l'Estat és escandalosa i obeeix a un sistema absolutament capitalista que deixa en segon lloc les necessitats de connectivitat i servei que, necessàriament, han de procurar als residents i als principals sectors productius de les Illes. A mode d'exemple, aquí s'ha parlat d'Es Molinar, s'ha parlat d'Es Portitxol, però podem parlar dels casos de corrupció de dirigents de l'Autoritat Portuària, podem parlar de les concessions donades fraudulentament i contrastat per autoritats judicials; podem parlar de l'especulació que es volia fer amb el Club Nàutic d'Eivissa i que va tenir protagonisme en aquest Parlament fa més d'un any; podem parlar de com al port d'Eivissa es vol ampliar inicialment el punt d'atrancament dels residents de Formentera i es volia deixar a un quilòmetre del centre, sense tenir en compte els ciutadans de la nostra illa, i podem parlar successivament de casos i casos i casos en què, malauradament, l'Autoritat Portuària de les Illes Balears ha tengut un paper absolutament lamentable i vergonyós per a aquestes illes.

Per què a més estam d'acord amb la seva iniciativa? Mirin, perquè el volum de negoci que genera l'activitat de Ports de l'Estat en el cas de les Illes Balears no té cap tipus de repercussió, positiva en aquest cas, sobre les arques econòmiques d'aquestes illes. Per què? Perquè ells dictaminen i ells decideixen i ells recapten quines taxes portuàries s'imposen, les Illes Balears no en veuen ni un cèntim i per tant l'activitat econòmica de Ports de l'Autoritat Portuària de les Illes Balears no ajuda en absolut a pal·liar les necessitats de finançament que tenen les nostres illes, i no ajuda a redistribuir la riquesa, com en tantes ocasions tots els grups que són aquí presents repeteixen i repeteixen.

A més a més, també votarem a favor perquè defensam que la sobirania de la nostra comunitat autònoma a l'hora de decidir sobre la gestió d'aquestes infraestructures, especialment perquè són estratègiques, s'ha de mantenir i s'ha de protegir i, per tant, és així com s'ha de fer.

I finalment, també votarem a favor perquè les zones portuàries subjectes a l'imperialisme de Madrid, i ho dic amb majúscules, imperialisme de Madrid, perquè quedi clar, se sotmeten a una normativa que els blindava gairebé per complet i que els permet eludir bona part de la normativa territorial de les nostres Illes. I el que no pot ser és que els plans desenvolupistes d'aquest ens es facin sempre d'esquena i menystenint i passant per sobre, amb supèrbia, dels plans territorials de cadascuna de les illes, dels projectes urbanístics i de les zones urbanes i façanes marítimes de les nostres illes i, en tot cas, sense tenir en compte, com a actor principal, cadascun dels consells insulars i dels ajuntaments on es troben.

En definitiva, per les mateixes raons per les quals demanam la cogestió dels nostres aeroports, volem que els ports de les Illes se sotmetin al model, dimensions i necessitats reals de la nostra comunitat i sobretot que serveixin per atendre les necessitats de residents de les Illes Balears que, al cap i a la fi, són els sobirans per decidir a les nostres illes. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president, bones tardes. El Pi ens proposa la desclassificació dels ports de Maó, d'Eivissa, La Savina i d'Alcúdia, així com la transferència dels ports esportius i instal·lacions recreatives del port de Palma, dels quals l'Estat se'n quedaria només la gestió de les zones destinades al trànsit comercial.

El Pi motiva que, segons el seu parer, aquests ports no s'ajusten a les condicions que l'article 4 de la Llei estatal de ports determina que han d'acomplir els ports per tal de ser declarats d'interès general; estam d'acord amb la intenció d'El Pi, però entenem que estaria bé que es modificassin les condicions que estableix precisament l'article 4 del Reial Decret Legislatiu 2/2011, és a dir, del text refós de la Llei de ports que encara seguiria afectant el port de Palma, en cas d'acceptar el Govern Rajoy la proposta que aprovarem avui.

L'article 4 determina l'interès general des de la perspectiva legislativa incapaç d'entendre la realitat de les Illes, la necessitat de decidir nosaltres sobre les condicions de les nostres comunicacions, de la realitat dels ports i dels aeroports com a instruments essencials de la nostra economia...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Borràs. Guardin un poquet de silenci a la sala, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

...-gràcies, president-... de la nostra economia, deia, i de les nostres necessitats de mobilitat. Els nostres ports i aeroports han d'estar al servei dels interessos de les Illes Balears, l'activitat comercial, l'economia i la mobilitat de les Illes Balears no poden estar al servei dels ports i els aeroports, com de vegades passa ara. Aquestes activitats no poden ser condicionades i/o penalitzades per les decisions unilaterals que sobre els nostres ports i aeroports pugui prendre qui ara en té la competència.

Des de la perspectiva de l'interès de les Illes Balears, tant des de l'interès del conjunt com de cadascuna de les illes, ens hauríem de demanar si almanco els ports de Maó, d'Eivissa i de La Savina no són també essencials, és a dir, si no són per al conjunt i per a cadascuna de les Illes afectades, tan essencials com ho és el Port de Palma per a Palma i per a Mallorca.

L'exposició de motius afirma que és evident que realment només en el cas de Palma es pot considerar que es pugui donar algun dels criteris assenyalats a l'article 4, aquesta evidència potser és discutible, en tot cas, allò rellevant és que les condicions que, segons l'article 4 de la llei, determinen la declaració de l'interès general, responen d'una manera

exclusiva a un interès suposadament superior a l'interès de les Illes Balears, i l'interès de les Illes Balears hauria, ha de ser el superior per a aquest parlament.

No qüestiono la seva proposta, supòs que el Sr. Melià (...) està d'acord. La llei no diu només quins ports són d'interès general, sinó que l'article 4 diu perquè ho són, què motiva que ho siguin, i açò també s'hauria de revisar, n'hauríem de parlar a un moment o a l'altre, potser quan revisem el REB, ja que, en el millor dels casos, seguiria afectant l'article 4 a Palma.

En el cas dels ports estam més bé, tant de manera formal com a la pràctica, que no en el cas dels aeroports on no hi tenen res a dir ni el Govern, ni els consells, ni els ajuntaments, ni la societat civil, i on endemés a cada bugada perdem un llençol, la privatització del 49% del capital i la possible ampliació de la privatització no auguren un bon futur a la tan reiterada participació en les decisions estratègiques, perquè els comitès de rutes i el de coordinació aeroportuària de Palma, que sembla que a la fi es constituirà, no són més que premis de consolació sense dotació econòmica, sense eficiència transcendent. Les darreres decisions preses per AENA sobre el futur de l'aeroport de Palma en són l'enèsima mostra.

L'existència de l'Autoritat Portuària, amb un consell d'administració decidit en gran manera des de les institucions i la societat civil de les Illes Balears i amb un president nomenat a instàncies del Govern, fa que en els ports les coses estiguin millor que no en el cas dels aeroports, tot i les contraprogramacions del Ministeri de Foment i de la Llei de pressuposts de l'Estat, amb la determinació de les polítiques de taxes portuàries i els criteris del fons de compensació entre ports. I amb decisions com ara la del nou fons d'inversions d'accessibilitat en els ports. D'accessibilitat sobretot per a ferrocarril, per a més escarni! Està dotat amb 1.418 milions d'euros entre enguany i 2021; 514 milions sortiran directament dels beneficis dels ports i no n'arribarà ni un euro, quan el 2015 dels nostres ports es van aportar 22 milions de beneficis.

És cert que, com afirma El Pi, (...) en el territori, així com les relacions dels ports amb les autoritats i societat civil del territori que l'havien de servir, no és formalment la que hauria de ser. Ho determina la Llei de ports i també per açò en el futur s'hauria de canviar si més no per a Palma. Tots en coneixem casos sagnants, tots hem vist com els plans directors i els plans d'usos, els fatídics DEUP s'han redactat moltes vegades a esquena i fins i tot en contra dels ajuntaments, i no només damunt el paper, que tot ho aguanta, sinó que hem vist com s'executaven per la força dels fets.

Però les coses a la fi han començat a canviar, amb un president d'Autoritat Portuària i amb un consell d'administració que han entès que és imprescindible entendre's amb els ajuntaments i amb els consells, que han comprès que l'interès general passa per l'interès del port, però també per l'interès del municipi, o municipis on és el port, pel respecte a les necessitats i prioritats de l'illa a la qual pertany, econòmiques, comercials, socials, urbanístiques i ambientals. La mobilitat portuària s'ha de relacionar amb la mobilitat urbana. El port ha d'estar d'acord amb la ciutat, ha de ser un cor que bombegi vida a la ciutat, no una sangonera.

Els alcaldes i alcaldesses de les ciutats amb ports en podrien posar exemples d'una cosa i d'altra. També de l'actual diàleg del port de la ciutat, que comença a donar fruits. El cas d'Es Molinar i altres decisions transcendents per al port de Palma són un exemple. També ho és La Savina amb les seves millores ambientals i ordenació respectuosa amb el seu entorn. I tenim els intents de solucions de consens a Alcúdia i Eivissa davant problemes certament complexos i la fructífera col·laboració que ja ha començat entre el port de Maó i la ciutat. I tots podríem també posar exemples *a sensu contrario* de les decisions que es prenen sobre els aeroports. No és de rebut en una societat democràtica i avançada tanta falta de consideració institucionalitzada com la que exhibeix AENA, fins i tot a l'hora de veure qui paga el canvi de nom de Son Sant Joan, que genera per a AENA i els inversors privats, un benefici de gairebé 250 milions d'euros anuals i que no va tenir cap problema en pagar el canvi de nom de l'aeroport de Madrid Barajas per Adolfo Suárez. O per atendre la falta de personal en àrees que poden afectar la seguretat de l'aeroport de Menorca, o d'Eivissa.

Els ports generen també recursos econòmics importants, ho he dit, 22 milions l'any 2015. Hi ha marge suficient per a la solidaritat territorial sense haver de renunciar a poder prendre mesures econòmiques sobre preus i taxes que ens facin ser més competitius i sobre les concessions portuàries a la mar i a terra, nòlits, amarraments, drassanes, tallers, bars, botigues, etc., unes decisions econòmiques que farien més competitiva la nostra economia i el nostre comerç, que ajudarien a la minvada indústria que ens queda més enllà del turisme.

Celebrar que aquesta proposta surti aprovada gairebé, gairebé per unanimitat, és una passa important. Però no cantem victòria, quin futur li espera? La callada per resposta de Rajoy, com tantes altres unanimitats, o li espera un no amb arguments puerils, fal·laços i vergonyants com el que acaba de donar el PP a la reforma del REB per a la tarifa plana? Els vots afirmatius del PP viatgen malament, s'esbraven just arribar a Madrid. Quan es perpetra l'engany? Quan es para la trampa? Quan voten una cosa aquí, o quan voten la contrària a Madrid. Avui la Sra. Cabrer i la Sra. Prohens han perdut una bona oportunitat d'explicar-ho i d'explicar-se.

Però tampoc no fa falta viatjar, açò que ara aprovarem ja ho demanaven, ho ha dit la Sra. Cabrer, el PP de Delgado, Company i Bauzá, ho van demanar a la ministra Pastor el gener del 2012, però mentre el PP exhibia en públic la reivindicació de la transferència dels ports, va privatitzar Cala Nova, gairebé el van regalar, i va començar el procés de privatització dels ports que ja són competència del Govern. I per açò van reformar la Llei de ports de les Illes Balears.

Si demanam la transferència dels ports ha de ser per posar-los al servei de l'economia, del comerç i de la mobilitat i no simplement per gestionar-los des de criteris d'ordenació i planificació territorials similars a la Llei de ports de l'Estat. La reforma de la Llei de ports de les Illes Balears, on els actuals diputats i diputades hi eren i aplaudien aquesta reforma, ha posat els ports competència de la Conselleria de Territori d'esquena a les ciutats on són i afavoreix els processos de privatització i els promotors privats, als quals atorga un gran pes, fins i tot en la capacitat de planificació i ordenació dels

ports, i oblida i ignora descaradament els ajuntaments i el consell i dóna més recorregut a la iniciativa privada que no precisament al control municipal. Té molt més joc el promotor que vol fer o ampliar un port, que no la voluntat municipal on s'ha de situar aquest port.

Vam presentar esmenes per lligar l'ordenació i planificació dels ports a l'interès municipal i insular, per retornar la capacitat de decisió a l'àmbit públic, a l'interès de tots. No van ser acceptades per la capoladora de l'interès públic que era el PP de Bauzá, del qual el previsible PP de Company i Vidal no és més que una simple modalitat. Si ara Ports IB, el Govern de les Illes Balears s'entén amb els ajuntaments a l'hora d'actuar, és per voluntat política i responsabilitat institucional, però no per llei, per tant, no n'hi ha prou amb la transferència dels ports, tot i que és la primera passa imprescindible. Hem de posar els ports al servei del comerç i de l'economia, de la mobilitat de les ciutadanes i ciutadans, han de ser instruments de benestar i prosperitat, han d'anar de la mà dels municipis. Necessitam que els ports serveixin per venir, però també per anar, que ens ajudin a comprar, però sobretot també a vendre.

Gràcies, President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, primer de tot agrair el suport de la majoria dels grups parlamentaris. No voldria entrar en una disquisició legal o constitucional, però clar, és vera el que diuen i de fet hem fet la transacció i ho acceptam, perquè la gestió, encara que es mantengués la qualificació de ports d'interès general, seria una passa endavant. Però crec que no seria l'objectiu, perquè amb això entrariem en una competència concurrent i en aquesta competència concurrent tendríem limitades les nostres potestats, en matèria de taxes, i, per tant, això ens generaria algunes dificultats entenc jo. Per tant, no és el plantejament final, però ja entenc que seria, ja dic, una passa i per tant, no vull entrar..., ens va bé el plantejament que ha fet la majoria dels grups i hem acceptat la transacció, no (...).

Però voldria deixar constància que el nostre plantejament era més ambiciós en aquest sentit, perquè si no podem tenir dificultats a mig i a llarg termini en la gestió d'aquesta competència, ja dic, que seria un poc concorreguda amb l'Estat i on la normativa de l'Estat ens afectaria d'una manera més greu que si tenguéssim realment només la competència exclusiva, que és el que tenim en els altres ports que no són d'interès general.

Sr. Borràs, li vull dir que el funcionament del sistema no pot dependre de l'encert d'un nomenament, i jo puc valorar positivament la feina que fa l'actual responsable, però és clar, perquè hem encertat amb aquest responsable ja ha d'estar bé el sistema? No, és evident que no, per tant, jo crec que tenim un problema estructural i el problema estructural s'ha de resoldre més enllà que un determinat responsable en aquest moment

pugui estar fent una feina i pugui haver tengut més sensibilitat per intentar arribar a acords amb els ajuntaments, que estic d'acord amb les seves reflexions.

I senyors de Ciutadans, és clar, amb les seves paraules es demostren un poc les visions molt diferents que tenim, perquè és clar, la seva visió és d'aquest centralisme, com que els ports són molt importants, vostès venen a dir això, com que són molt importants, no els ha de gestionar la comunitat autònoma, un poc és la conclusió que jo trec de les seves paraules, com que són molt importants no els ha de gestionar la comunitat autònoma. Precisament, perquè són molt importants per a la comunitat autònoma, perquè són molt importants per a la comunitat autònoma, no per a la resta. És al que jo feia referència de l'article 4 de la Llei de ports de l'Estat, marca uns criteris aquest article que no es compleixen en aquests ports. Això no vol dir que els ports a què ens referim no siguin molt importants per a les Illes Balears, el que passa és que no són molt importants, entenc jo, per a les activitats comercials marítimes internacionals, o per a les indústries o els establiments d'importància estratègica per a l'economia estatal. Vostè creu, amb tot el meu respecte pel port de Formentera, però crec que està claríssim, vostè creu que el port de Formentera és important a aquests efectes de l'article 4? No.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Per recaptar sí, però, clar, per recaptar no és un criteri de l'article 4 perquè sigui un port d'interès general. És molt important per a Formentera, però no per als criteris de la llei de l'Estat. Això crec que és la diferència substancial que hi ha amb el seu plantejament; és que el seu plantejament és que, com que són molt importants, han de ser de l'Estat. No, precisament perquè són molt importants per a les Illes Balears han de ser gestionats des de les Illes Balears, perquè si no la història ens ha demostrat...

(Algunes aplaudiments)

...la història ens ha demostrat que es gestionen amb criteris tributaris, amb criteris de taxes, amb criteris de comptes de resultats, però no amb criteris de coordinació amb la ciutat, d'interès general de l'illa afectada, i per això nosaltres... Vostè ve aquí i ens diu: "tant de mercaderies i tant de passatgers"; d'acord, però és que això no és el criteri de l'article 4 de la Llei de ports. Ja ho sabem, que són molt importants per a les Illes Balears, però no és el criteri de la llei de l'Estat, i precisament perquè no es dona aquest criteri és ben hora de continuar lluitant per acabar amb aquesta injustícia i amb aquesta situació que al final només ens genera problemes en els nostres propis ports, que per a nosaltres sí que són estructurals i de gran rellevància.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Doncs passam a la votació de la proposició no de llei.

Del punt 1, amb l'esmena transaccionada del Partit Popular. Passam a la votació, votam.

51 vots a favor, 2 en contra; 0 abstencions.

Doncs passam al sisè i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, que correspon al debat...

EL SR. MELIÀ I QUES:

President, hauriem de votar els altres dos punts. Ho hem votat tot en conjunt?

EL SR. PRESIDENT:

Tot en conjunt.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Idò gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte.

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 757/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a foment de les mesures dirigides a emprenedors i autònoms.

Passam al sisè i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, que correspon al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 757/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a foment de les mesures dirigides a emprenedors i autònoms.

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, per defensar-la té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Vamos ya con la última, con la última del día. Esta es una proposición no de ley a favor del emprendimiento o, si lo prefieren, a favor de los autónomos, y lo es porque hay motivo o, mejor dicho, porque hay motivos para ello.

En Baleares una de cada cinco personas dadas de alta en la Seguridad Social lo es por cuenta propia, o sea, es lo que llamamos un autoempleado o un autónomo; se trata, pues, de un porcentaje importante y además creciente. A diferencia del trabajador por cuenta ajena -este es otro motivo- el autónomo suele aportar a la sociedad de la que forma parte un valor añadido, el del emprendimiento o, lo que es lo mismo, suele aportar creatividad, esfuerzo, coraje, riesgo incluso, elementos todos ellos dinámicos y esenciales, aunque no suficientes, para que una sociedad se renueve y se adapte a los cambios acelerados del mundo moderno. Otro factor: el autónomo aporta, claro está, empleo, un factor muy importante también en la medida en que genera de forma directa o indirecta nuevos puestos de trabajo.

Pero a pesar de estos factores positivos el autónomo no recibe, por parte de los poderes públicos, de la administración,

el trato, la atención que sería deseable. Les pongo algunos ejemplos de ello: la pensión media de un autónomo en caso de jubilación está lejos de la que percibe un trabajador por cuenta ajena, unos 200 euros por debajo como media; el autónomo no tiene derecho a paro, o tiene derecho a un paro francamente ridículo que produce sonrojo, y ello por mucho que haya cotizado; la cotización mínima de un autónomo no es proporcional a sus ingresos, de ahí que en tiempos de crisis, y por desgracia hemos tenido ocasión de comprobarlo, el autónomo se ve obligado a menudo a arrojar la toalla al no disponer de suficientes ingresos para pagar esa cotización. El autónomo, por otra parte, es la primera víctima de la morosidad en el pago por parte de las administraciones y de la permisividad de la ley con esta morosidad, otro escándalo. En cambio esas mismas administraciones son implacables con el retraso en la cuota de un autónomo: en caso no de pagar a tiempo se le aplica desde el primer día un recargo del 20%.

Y aprovechando que mañana celebramos el Día Internacional de la mujer no estará de más recordar que las autónomas son en este caso víctimas por partida doble: por ser autónomas y por ser mujeres; por un lado, porque deben seguir pagando su cuota en caso de descanso por maternidad, riesgo durante el embarazo, etc., es decir, por cualquiera de esos supuestos en que un asalariado dispone de unos determinados derechos; y, por otro, porque si quiere luego reincorporarse a su actividad profesional tras el periodo de maternidad no dispone tampoco de ninguna ayuda que se lo facilite.

Se me dirá que muchos de esos factores que dificultan la labor de un trabajador autónomo no pueden afrontarse desde una comunidad autónoma, ya que dependen de la legislación estatal. Es cierto, sin duda, y es por eso que Ciudadanos ha registrado en el Congreso de los Diputados una ley de reformas urgentes del trabajo autónomo. Muchos de los problemas que acabo de enunciar son abordados en esta proposición de ley y forman parte asimismo del acuerdo de investidura firmado entre Ciudadanos y el Partido Popular. De todos modos sí pueden tomarse medidas desde la comunidad, y de ahí esa proposición no de ley que hoy presentamos. En realidad el Govern ya está tomando algunas, al menos a juzgar por el presupuesto de la Consejería de Trabajo, donde figura una partida de 1.250.000 euros destinados al plan de autoempleo. El propio consejero Negueruela comentaba cuando presentaba este plan en este parlamento que este plan de empleo tiene por finalidad promocionar el trabajo autónomo como fórmula de creación de empleo, aumentar la cualificación en este ámbito, favorecer el mantenimiento y la estabilidad de la autoocupación existente, y generar una estructura de canales de financiación que potencie la generación de proyectos de autoempleo. Se trata en todos los casos -sobra añadirlo- de medidas oportunas y bien encaminadas que desde Ciudadanos alabamos. Pero eso no basta, podemos ir más allá; de ahí esta propuesta que hoy presentamos y los puntos que contiene y que ya paso a detallar.

En primer lugar, la propuesta de creación de una línea de subvención autonómica para los nuevos autónomos. Actualmente existe ya una cobertura parcial por parte del Estado durante los seis primeros meses, de modo que el recién incorporado paga tan solo una especie de tarifa plana de 50 euros; esta tarifa plana se prolongará en 2017 hasta doce meses fruto del acuerdo de investidura entre PP y Ciudadanos; la

ampliación en este momento se está tramitando. Pues bien, nosotros lo que proponemos es que en Baleares esa tarifa plana se prolongue hasta los dieciocho meses, y para ello es necesario que el Govern cree esta línea de subvención a la que me refería hace un momento para ese tramo final. Teniendo en cuenta que muchos de esos nuevos autónomos son jóvenes en busca de un primer trabajo, y a menudo son jóvenes emprendedores, y teniendo en cuenta los porcentajes de paro juvenil existentes en esta comunidad, nos parece que una medida como esta supondría un espaldarazo a la franja de edad más necesitada de amparo en Baleares.

En segundo lugar, esta proposición no de ley insta al Govern a incorporar en el currículo de los distintos niveles del sistema educativo, y de forma especial en el correspondiente a la formación profesional, una cultura del emprendimiento a fin de poner en valor el esfuerzo, el trabajo, la creatividad y el mérito.

En octubre de 2015 la Consejería de Educación suprimió de los currículos de primaria y de secundaria una frase que estaba presente en los anteriores currículos que eran del año 2014, en esta frase se aludía, curiosamente, a la necesidad de que la consejería fomentara medidas, y cito textualmente: “para que los alumnos participen en actividades que les permitan consolidar el espíritu emprendedor y la iniciativa empresarial”. Este fragmento, “consolidar el espíritu emprendedor y la iniciativa empresarial”, desapareció de los currículos de primaria y de secundaria. Pues bien, nosotros consideramos que es muy importante que este espíritu esté presente desde el primer día en nuestro sistema de enseñanza, el hecho de haberlo eliminado del currículo sólo puede obedecer, entendemos, a un prejuicio ideológico, tan ideológico como absurdo, por otra parte.

Ya sé que existe el ICAPE y sus programas y yo mismo reconozco que se trata de una excelente iniciativa que conviene potenciar, pero una cosa no quita la otra. La existencia del ICAPE es una razón de más para recuperar en los currículos las referencias a este espíritu emprendedor y la iniciativa empresarial y hacer de ellos un verdadero eje transversal.

Y en tercer lugar, el tercer punto de esta proposición no de ley, insta al Govern a facilitar a los autónomos y emprendedores, personas físicas, el acceso a procedimientos de contratación pública de dos modos: por un lado, introduciendo una mayor transparencia en el proceso, es decir, una facilitación de información mucho mayor, y, por otro, estudiando la inclusión de cláusulas sociales que a igualdad de condiciones en términos de oferta más ventajosa prioricen la adjudicación de los contratos públicos a autónomos, emprendedores y PYME.

En definitiva, ésta es la propuesta que Ciudadanos trae hoy a esta cámara. Confiamos en que el resto de grupos se sume a ella y podamos dar un espaldarazo a un sector, el de los autónomos, tan necesario para nuestra economía y nuestro bienestar.

Muchas gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. 3359, 3360 i 3361/17, té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Venim a aquí a parlar de la PNL aquesta que ha presentat Ciutadans sobre l'emprenedoria, el que passa és que volem remarcar des d'un primer moment que, per part del Grup Socialista i també del Govern, hem de deixar molt clar que es dona suport a l'emprenedoria, es dona suport als autònoms i es dona suport a totes aquelles iniciatives empresarials de caràcter més petit per poder dinamitzar l'economia i no... deixar-la a soles en un punt.

Nosaltres parlem sempre de diversificació, d'augmentar la diversitat, perquè dintre de la diversitat va millor, però, què passa? Hem assistit durant aquests darrers anys a un procés pel qual a causa d'una crisi econòmica i a més a més agreujat per la reforma laboral que es va plantejar per part del Partit Popular, que s'han fet precàries les condicions laborals i s'han desenvolupat una sèrie de situacions en les quals els autònoms cada vegada han crescut, sí, però també el que s'ha fet precari és la feina i el que s'ha desenvolupat és una situació del que és denomina falsos autònoms.

Per tant, no tots els autònoms són aquells emprenedors, sinó aquells que han hagut de convertir-se en autònoms per poder seguir treballant en un treball ordinari, un treball per a tercers. Però això cada vegada està més a l'ordre del dia, cada vegada tenim allò que s'ha denominat *freelance*, és a dir, la gent es converteix en *freelance* per poder subsistir i per tant, s'ha d'assegurar.

Respecte a la proposta no de llei, Ciutadans planteja una sèrie de raons i és, per una banda, demana una cosa que ja ha dit que és una cosa competència de l'Estat, per tant, si és competència de l'Estat crec que el que cal no és venir aquí a dir que la comunitat autònoma assumeixi poder ampliar la protecció als autònoms, sinó que el que s'ha de fer és demanar, instar l'Estat a ampliar allò, és a dir, si la tarifa plana, aquesta que proposa de 50 euros s'ha allargat fins a un any i vol que s'allargui fins a any i mig, el que s'ha de fer és instar el Govern de l'Estat que posi els sous necessaris per poder tirar endavant aquesta tarifa plana de divuit mesos.

És clar, això també... fa aquesta proposta perquè l'assumeixi l'administració autonòmica a través d'ajudes que compensin això, però tampoc no ho han quantificat, és a dir, nosaltres venim aquí després d'haver aprovat uns pressupostos als quals vostè ja veu, Sr. Pericay, que hi ha tota una partida important d'ajudes als emprenedors, tota una partida important d'ajudes als autònoms, ve aquí a demanar que es doni més. Per tant, crec que en aquesta part el que s'ha de fer és instar el Govern de l'Estat perquè continuï ampliant la tarifa plana.

També el Sr. Pericay posa el punt 2, que és incloure als currículums allò de l'esperit emprenedor, i ha dit el Sr. Pericay que aquí funciona molt bé l'ICAPE, l'ICAPE és aquell pla integral d'impuls a les capacitats emprenedores en educació i l'ICAPE ja actua als diferents nivells de l'escola amb programes específics i amb programes determinats, és a dir, emprendre a l'escola, emprenedors socials, emprenedors associats, tallers d'emprenedors, en funció de l'etapa educativa. Per tant, crec que és més que suficient.

Venir aquí a intentar augmentar l'esperit de competència, de competitivitat, l'esperit de diferenciació és seguir demanant un model amb el qual nosaltres des del Partit Socialista no estem d'acord. Nosaltres volem que les escoles siguin unes escoles on es difonguin altres tipus de valors, els valors de solidaritat, els valors d'ajuda mútua, etc., és a dir, nosaltres no proposem educació per a l'emprenedoria, sinó que el que volem és educació per a la ciutadania. Per tant, crec que el que hem de fer és mantenir l'ICAPE, l'ICAPE és important perquè inclou determinats aspectes que als currículums no hi són, però el que no podem fer és modificar el currículum de tots els nivells per posar uns valors de caràcter purament economicista, és a dir, nosaltres tenim uns altres valors de caràcter més humanista i per tant, no podem acceptar incloure aquesta visió economicista de l'educació, l'educació no sols és per formar persones emprenedores i empresaris, sinó que l'educació és per formar ciutadans, per formar ciutadans participatius i per formar persones que puguin ajudar els altres i que no sols tinguin com a premissa la competitivitat, tinguin com a premissa la lluita per destacar.

Per tant, pensam que aquest punt no seria acceptable, per això li hem presentat una esmena, una esmena amb la qual el que volem és seguir amb el programa ICAPE, que ja no sols demana valors d'emprenedoria, sinó que també -i això també ho hem de destacar- el programa ICAPE també destaca tots aquells elements de la responsabilitat social corporativa que crec que és important també desenvolupar en els nostres alumnes al llarg de la seva vida escolar.

Pel que fa al punt 3, incloure les clàusules socials, crec que el Sr. Pericay està una mica equivocat, perquè les clàusules socials són precisament això, clàusules socials per beneficiar a determinats col·lectius socials que necessiten ajuda, per beneficiar totes aquelles empreses que són empreses d'inserció, d'inserció social, totes aquelles empreses especials d'ocupació; és a dir, les clàusules socials són aquelles que la Llei de contractes de l'Estat, permet prioritzar a l'administració en un percentatge que l'acord de govern fixa en un 3% el nombre de contractes en els quals es prioritzen aquelles empreses que inclouen i protegeixen les condicions laborals de determinades persones amb risc d'exclusió. És a dir, es protegeix el risc d'exclusió social de les persones, no hem de protegir les empreses. Les empreses quan nosaltres posem clàusules en les quals protegim unes empreses davant d'unes altres no seria acceptat i s'hauria d'eliminar perquè això va en contra de la lliure competència.

No podem, per una banda, ser aquí... dir aquí que la lliure competència, la lliure circulació esmenar tota una sèrie de valors a favor de la llibertat d'acció i després a determinades empreses i a determinades condicions protegir-les. Nosaltres

volem clàusules socials, sí, clàusules socials sí, però clàusules socials per defensar les persones, per poder protegir aquelles persones que no tenen una situació normal d'ocupació que tinguin després, a través dels contractes de l'Estat, tinguin aquella possibilitat d'incidir dintre del mercat laboral.

Per últim, nosaltres per això hem presentat aquesta esmena, que pensam que no, perquè això aniria en contra, el que vostè demana aniria en contra del que propugna la Llei de contractes de l'Estat. Per tant, acceptar això seria incórrer en una possible il·legalitat. En tot cas, el que hauria de fer és instar el Govern de l'Estat, ara que estan en bona sintonia, poder canviar la Llei de contractes de l'Estat i si l'Estat vol tirar-ho endavant ho podria incloure.

Finalment, nosaltres proposam un punt nou que és incloure aquest col·lectiu, això sí, dintre del Pla d'ocupació. És a dir, el Pla d'ocupació de les Illes Balears no sols ha d'ocupar persones, està pensat per ocupar determinades persones, sinó que també nosaltres pensam que els emprenedors i els autònoms són persones que han de participar i per això tenen una especial protecció per part de la conselleria i per part del Govern.

Per tant, hem presentat aquesta esmena proposant que s'inclouguin dins del Pla d'ocupació. Això és tot.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar l'esmena [RGE núm. 3369](#). Té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Som avui aquí per debatre sobre aquestes mesures dirigides a emprenedors i autònoms. Voldria recordar que en el mes d'agost de 2016 la Federació d'Associacions de Treballadors Autònoms, ATA, ja va demanar deu mesures davant les eleccions al nou govern per centrar el full de ruta i per millorar la situació del seu col·lectiu i la consolidació de la creació d'ocupació. Dins aquestes mesures per al foment del treball autònom proposaven precisament l'ampliació de la tarifa plana de 50 euros de sis a dotze mesos. Era una de les demandes.

MÉS per Mallorca no té cap problema, està d'acord a ampliar a aquests divuit mesos, però sí que igual que passar de sis a dotze mesos també entenc que correspon al Govern de l'Estat. De fet, ens sembla una mica al·lucinant que vengui aquí, aquest partit, Ciudadanos, que té representació en el Congrés a treure pit d'aquesta proposta que han fet juntament amb el Partit Popular, per passar de sis mesos a dotze mesos i que en canvi després vengui aquí i demani que aquest govern, que no té competències en aquesta matèria, es faci càrrec de sis mesos més, fins a divuit. Crec que podrien haver començat per demanar divuit mesos. És que no ho entenc per què no s'han posat d'acord i en lloc de demanar que passassin de sis a dotze

haguessin demanat que passassin de sis a divuit. Però és que el Partit Popular els ha dit que no o que Ciudadanos ja no ho ha volgut demanar? A mi això m'agradaria que el Sr. Pericay ens ho demanàs, és una mica... creiem que és una mica incoherent. No té molt de sentit.

És vera que és important la reforma d'aquest règim especial de treballadors autònoms, del RETA, i que, a més, sembla que la seva tramitació a nivell de Congrés s'ha retardat, no?, crec que hi ha hagut quatre pròrrogues consecutives per presentar esmenes, fins i tot crec que encara està vigent. O sigui que... li demani, li demani al Sr. Rivera que presenti una esmena i que demani que en lloc de dotze l'ampliï a divuit. És que no entenc per què no ho fan. Ve aquí a demanar que ho paguem nosaltres, quan no tenim competències, sobretot sabent com ens tracta, vull dir, aquest govern estatal, avui és un dia, un bon exemple per saber i veure realment com ens tracta. A més, crec que es tracta d'una incoherència.

Aquest col·lectiu, i és ver, amb aquesta tramitació d'aquesta llei, de les esmenes, els anomena mal anomenades urgents, perquè realment aquest projecte... aquesta proposició de llei es va retardant tant en el temps que ja estan desesperats i creuen que ja és com a indefinit, no?, està en el Congrés i no arriba a sortir, no arriba a sortir res i ells mateixos ja estan nerviosos. Crec que molts defensam els autònoms, no només els defensa vostè, Sr. Xavier Pericay, però crec que si realment els defensassin els defensarien allà que és la competència. Vagin i defensin els divuit mesos. És que jo no acab d'entendre per què no ho fan. A més, sí que els perjudica és aquest retard, aquest retard realment a aprovar aquesta reforma d'aquest reglament per al col·lectiu.

Crec que aquesta proposició no de llei, sobretot en aquest primer punt, és una forma... és injusta, és injusta perquè ja aportam, nosaltres creiem, MÉS per Mallorca creu que ja aportam massa a l'Estat, que va en contra dels nostres drets i dels nostres serveis públics.

Miri, crec que ja s'han superat els límits. Hi ha comunitats autònomes que donen subvencions per comprar sofàs a costa de part dels nostres impostos. I ja està bé! Vostè no ens vengui a demanar que encara posem per a coses que tenen competència de l'Estat i del Govern estatal. Els demani als seus socis del Partit Popular. Crec això.

Per una altra banda, crec que també és incoherent. Si vostès, ja els ho he dit, si vostès defensen aquests divuit mesos crec que ho han de proposar en el Congrés i... no sé, crec que té vostè un diputat, no?, el Sr. Navarro crec que va ser elegit per Balears, també ho podria proposar o no. Si té permís del Sr. Rivera per fer aquesta proposta d'esmena en aquest nou reglament crec que no té cap problema. No veig el problema de per què no ho proposi.

Per tant, MÉS per Mallorca no comparteix que diguem... que el PP no posi en marxa mesures com aquestes i que creiem importants perquè, és vera, ampliar fins a divuit mesos crec que és una bona mesura.

En canvi fa dies també veiem que avui ens diuen que no a la tarifa plana i en canvi els va bé als seus socis del Partit

Popular rebaixar l'IVA del toros, dels espectacles taurins, per això, vull dir, vostès s'han associat amb una gent que prefereix rebaixar l'IVA dels espectacles taurins abans de donar ajudes als autònoms. Aquesta és la realitat, aquesta és la realitat d'Espanya...

(Alguns aplaudiments)

... això és la realitat espanyola. Em sap molt de greu. No venguin aquí a demanar que nosaltres paguem a més tots aquests capricis que té el Partit Popular. Nosaltres no els volem pagar i ja està bé! Crec que ja està bé.

No hauria de... bé, crec que, amb això ja li he dit, crec que els toros no poden tenir més suport econòmic que els autònoms per part del Govern estatal, i això sembla que passa en aquests moments. Per això hem presentat aquesta esmena, li hem presentat l'esmena perquè crec que és allà on s'ha de reclamar, és instar el Govern estatal que faci aquesta ampliació fins els divuit mesos i, a més, vostè ja ho ha dit, hi ha hagut mesures que ha agafat aquest govern, aquest govern per afavorir els autònoms, i jo en vull afegir una, que a més crec que avui la presidenta en el debat de la compareixença també l'ha anomenada, precisament és una de les reivindicacions dels autònoms, la rebaixa en el pagament a proveïdors de demora, o sigui, la rebaixa del temps de demora en pagament a proveïdors. Estàvem a nivells passats de 60, 90 dies, i hem passat a un nivell de 30 dies; això és el que realment també reclamaven, i també era una d'aquestes mesures que reclamàvem els autònoms i que jo crec que a aquest govern també se li ha de reconèixer que ha fet un gran esforç i que també ho fa bé, i per tant crec que aquest govern, dins les seves competències, fa tot el que pot.

Ara, no venguin aquí amb coses que vostès poden demanar allà. Tenen un diputat per Balears, són socis del Partit Popular allà, amb les seves polítiques; hi ha una llei que es tramita en el Congrés precisament que parla d'aquest tema, que perfectament podrien demanar que s'ampliï fins a devuit mesos, i ve aquí a demanar que ho paguem nosaltres. Jo no ho entenc, em sap molt de greu, Sr. Pericay. La veritat és que no ho podem compartir, no ho podem compartir de cap de les maneres.

Bé, respecte del punt 2, sobre la modificació del currículum educatiu, hi votarem en contra, a no ser... La veritat és que si accepten l'esmena que ha fet el Partit Socialista sí que hi votarem a favor, però així com està redactada a la seva proposició de llei no hi podem votar a favor.

I respecte del punt 3, és evident: en segons quin temes vostès són uns grans defensors de la llei, de la llei que hi ha vigent en el moment, i la Llei de contractes impedeix fer aquestes coses, afavorir les petites i mitjanes empreses. Joestic segura que molts d'ajuntaments, moltes administracions governades per molts de partits que som aquí, si poguéssim afavoriríem els petits empresaris en les contractacions, però no ens deixen; la Llei de contractació estatal no ens deixa fer-ho. Fins i tot li diré una altra cosa: vostè ha parlat de clàusules socials; és vera, som uns grans defensors de clàusules socials, i li diré que tant aquest govern com l'Ajuntament de Palma varen incloure clàusules socials; sap qui les va impugnar?, ho saben, qui les va impugnar? El Partit Popular!, el Partit Popular

va impugnar les clàusules socials que va aprovar l'Ajuntament de Palma!

(Alguns aplaudiments)

Així estam, Sr. Pericay. Sí!, no digui que no, perquè és la realitat, vostès no neguin una cosa que és certa. És que encara volen fer creure... Avui crec que allò adient seria que estiguessin..., crec que és un dia per estar calladets, perquè realment seria el mínim de dignitat que crec que... tal.

Bé, nosaltres ja li hem dit el que... També si accepten la darrera esmena que ha fet el Partit Socialista amb relació a incloure en el Pla d'ocupació el col·lectiu d'autònoms, també hi votarem a favor.

I MÉS per Mallorca ja li ho ha dit ben clar: nosaltres estam d'acord a ampliar la tarifa plana de 50 euros per a autònoms fins a devuit mesos, però que la pagui el Govern estatal. Vostès tenen representació a l'Estat, poden esmenar; no demanin només fins a dotze mesos, demanin fins a devuit mesos, Sr. Pericay; això és el que li demana MÉS per Mallorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Per fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Pericay, si els dos portaveus que m'han precedit haguessin pagat un o dos rebuts d'autònoms probablement no haguessin pogut fer el discurs que avui han fet aquí, sense cap dubte.

(Alguns aplaudiments)

No saben quina és la realitat... quina és la realitat..., no saben quina és la realitat dels autònoms i el que pateixen, i més amb la crisi que hi ha hagut, amb la falta de proteccions, independentment de qui governi, tampoc no aniré a fer una història política d'açò, de colors polítics. El que sí tenc clar és que avui al final el que debatem és sí o no a les reformes estructurals que puguin fer els distints governs, i dic açò perquè l'any 2007 van iniciar una crisi econòmica en la qual hi havia en aquells moments 19,5 milions de persones afiliades a la Seguretat Socials, amb un Partit Socialista governant a Madrid i aquí amb un segon pacte. Les seves polítiques d'esquerres ens van dur a perdre més de 3,3 milions de persones d'afiliació a la Seguretat Social.

(Remor de veus)

Les polítiques dutes després... *es la realidad*, és la realitat i són els nombres, *aunque no le guste*, Sr. Conseller, *son los números, son los números*. I la realitat és que les polítiques i mesures estructurals fetes des de Madrid han aconseguit incrementar una...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Tadeo. Un poc de silenci, per favor.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. ...han aconseguit tornar a incrementar en 1,7 milions de persones l'afiliació a la Seguretat Social. L'Estat espanyol, i Balears no és una excepció, ha passat de ser l'estat que més llocs de feina destruïa a ser l'estat que més llocs de feina està creant, i tot açò perquè es van posar mesures estructurals, tot açò ha duit al fet que es puguin crear més de 500.000 llocs de feina per any al nostre estat, i Balears no és una excepció. De fet abans..., millor dit, dos anys abans que l'actual govern entrés el juliol de 2015, prenguéssim possessió aquest tercer pacte de progrés, ja feia almenys trenta mesos que les xifres d'atur anaven davallant, i açò és una realitat i ve per un tema de mesures i polítiques que s'estaven fent en aquest sentit de cara a posar facilitats als empresaris perquè es poguessin crear llocs de feina, i un autònom és un petit, molt petit empresari, que necessita que se li donin facilitats, i en aquests moments no se li estan donant.

De fet, i vostè també crec que ho ha mencionat, la proposta que vostè avui presenta, aquesta proposició no de llei, va encaminada a l'acord signat a Madrid, que al final aquest acord signat, i després de dues eleccions com hi va haver el mes de juny de 2015 i després al cap de sis mesos unes altres eleccions, al final als ciutadans van votar unes determinades polítiques, i l'única formació política que en aquell moment, i crec que gràcies a haver fet unes reformes estructurals determinades, va incrementar en nombre d'escons, i vostès van mantenir un resultat, senzillament va ser el Partit Popular, i mesures d'aquestes i d'aquest tipus. Per tant és una proposta, com vostè bé ha dit, que està encaminada dins el pacte firmat, i crec que és aquella que jo moltes vegades aquí he demanat a aquest govern que també faci aquí, no tan sols no aturar les reformes del Partit Popular del mandat anterior que ha aturat, sinó que en posi en marxa.

És cert que tenen molt més pressupost des de la Conselleria de Treball per temes de formació i tot el que vulguin, però si no cream una situació en què l'empresari pugui crear llocs de feina, idò difícil és. I clarament li anava a dir, i a l'esmena que han presentat els partits que donen... els grups parlamentaris que donen suport al Govern queda clar, li diran que senzillament no és competència de la comunitat autònoma i és una competència de l'Estat passar -que ja ho han passat de sis a dotze mesos- passar a devuit mesos. Sí, però si hi ha recursos i açò serveix per reactivar la nostra economia per poder arribar aquí on ells diuen de poder redistribuir la riquesa que genera la nostra economia i el sector turístic i tal, jo crec que ho hem de fer, com crec que és la seva intenció quan presenta aquesta proposta.

Per tant estam totalment d'acord amb el primer punt, de crear aquesta línia i passar de dotze a devuit mesos. Amb el segon punt, d'incorporar al currículum dels distints nivells del sistema educatiu els temes, com diu la seva proposta, de posar en valor l'esforç, el treball, la creativitat i el mèrit, crec que és summament important.

I és cert que el tercer punt pot crear algun dubte per la Llei de contractes, açò està clar, però molt clarament posa també estudiar-ho, és a dir, estudiar-ho senzillament vol dir que en les mesures de la possibilitat i que la llei ho permeti poder-ho dur a terme. I cert és que aquí, que és el que jo entenc que no entenen, que entendrien si haguessin pagat dos rebuts d'autònom (...), entendria quan es parla de les clàusules socials. Llevi allò de socials, ja hi podran votar a favor, senzillament deixi: "*...estudiando la inclusión de cláusulas que, a igualdad de condiciones en los términos de oferta más ventajosa prioricen la adjudicación de los contratos públicos a autónomos, emprendedores y PIME*". El que és cert i el que no entén la bancada de l'esquerra, és que els empresaris petits, els autònoms, tenen moltes dificultats per accedir a la contractació de les administracions públiques. A partir d'aquí que es pot modificar, com s'ha dit, es pot modificar la llei?, idò també, però també es poden donar facilitats i en canvi li demanen que retiri el punt, amb la qual cosa pot suposar que nosaltres hi estam en contra.

De totes maneres li diré que en el cas d'acceptar les esmenes seguirien votant que sí, exceptuant si acceptés l'esmena al punt 1, que votariem lògicament amb l'esmena incorporada, votariem que no.

Per tant, Sr. Pericay li dic que és una bona proposta, que va més enllà de la feina que fa l'actual Govern, que senzillament crec que és un poc haver aturat totes les reformes estructurals que s'havien posat en marxa en aquesta comunitat autònoma. Viure de la millora del cicle econòmic que hi ha, viure de què el sector turístic té molta empena per varis motius i per la conjuntura sociopolítica d'altres indrets, d'altres destinacions turístiques. I crec que mesures d'aquestes estructurals són les que aniran bé quan aquesta situació conjuntural desaparegui, ens hauran ajudat a tornar crear molts d'autònoms que s'havien perdut amb les polítiques d'esquerres, amb un Govern a Madrid del Partit Socialista i amb un segon pacte de progrés aquí a les Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bé, des del nostre grup parlamentari som ben conscients, perquè estam en contacte amb el que passa en la ciutadania, de totes les necessitats i problemes que estan afrontant els autònoms si les PIME a tot arreu de l'Estat, però també a les nostres illes. El que passa és que segurament el nostre enfocament i la manera d'entendre el discurs sobre els emprenedors és diferent del que planteja Ciudadanos en certes mesures i també per cert del Partit Popular, com no podia ser d'una altra manera.

Des de Podem pensam que és precisament després de la devastadora crisi financera que comença l'any 2007 quan s'ha multiplicat la presència en la nostra societat d'aquesta figura de l'anomenat emprenedor. Pensam que hi ha una relació directa entre el col·lapse del model laboral tradicional i la democratització d'aquesta figura, el fet que es fes expansiva i que fos protagonista també de les economies de cert model neoliberal. Sembla ser que aquesta figura és un poc l'única resposta que, des de les institucions i des de les propostes de caire més neoliberal, es posen damunt la taula per oferir noves maneres, noves sortides en el mercat de treball davant l'escassetat d'ocupació, però també davant aquest model de treball precari i de treball temporal.

Nosaltres pensam que més que com a una figura econòmica, aquest nou emprenedor s'entén com el portador cultural i social que reuneix l'esperit del nou home. Jo estic contenta de què el Sr. Pericay hagi recordat que demà és el Dia de les Dones i ell també ha parlat de les dones emprenedores, però és cert que moltes vegades aquesta figura s'associa molt, massa per a mi, a la figura del nou home, que és concorde amb aquest projecte de classe neoliberal, que crec que és el que es posa damunt la taula quan es parla de l'emprenedor i que surt a l'imaginari quan parlem d'aquesta figura.

Nosaltres pensam que de vegades parlem d'emprendre com a sinònim de convertir-se un mateix en un producte que s'ofereix a uns altres, que són els que ostenten el capital. I crida la seva atenció perquè vegin que la teva persona és un valor a explotar, un valor a emprar. Nosaltres tenim una altra idea del que ha de ser el món del treball, el món de les relacions laborals. Pensam també que, com ha dit el nostre company Jorge Moruno, de vegades aquesta figura es converteix en l'"emprendedor", perquè acumula deutes que després són molt complicades de pagar.

Pensam també i estam d'acord amb el que s'ha plantejat des del Grup Parlamentari de MÉS per Menorca, que hi ha moltes coses que es poden fer i que de fet s'han de demanar al Govern central i no precisament com vostès han recollit en el punt 1 a aquest Govern i estam totalment d'acord amb l'esmena que ha plantejat i ha explicat molt bé la Sra. Campomar.

També des del nostre grup parlamentari volíem plantejar certs dubtes cap a vostè, cap al seu grup i és per què no pacten aquestes mesures precisament amb el Partit Popular al Govern d'Espanya? Que pensam que és on veritablement s'ha de ficar i s'ha de posar èmfasi. I que amb aquesta conjuntura política i econòmica de suport a les polítiques "austericides" i retalladores, en el marc de les polítiques generals que practica el Partit Popular amb el seu suport, tota la reactivació econòmica no arriba precisament a les PIME, no arriba moltes vegades als autònoms i per tant, els nostres esforços a nivell autonòmic poden quedar precisament en un no res.

Jo avui també m'he sorprès, Sr. Pericay, quan vostè ha dit que desconeixia, que no estava al corrent del que passava en el Congrés dels Diputats, respecte del seu vot en contra dels seus companys a la Mesa, pel que fa al tema del REB. Això m'ha recordat quan els alumnes diuen que el ca s'ha menjat les seves feinetes, jo no sé res, no va amb mi la cosa, són qüestions que ens afecten i molt. I jo crec que en aquestes circumstàncies hem

de prendre moltes responsabilitats i el seu grup ho hauria de fer.

Pel que fa allò que estam tractant. Mai hem vist rescatar una fruiteria o un taxista, però sí que hem vist moltes vegades com el Partit Popular rescata bancs, o rescata autopistes. I això ara també ho pot fer, pel que sembla, amb la seva ajuda de Ciudadanos, que ni tan sols ha donat suport al REB. Avui PIME i autònoms del que es queixen veritablement és que no arriba la reactivació econòmica a ca seva i només s'entén aquesta reactivació, se sent aquesta reactivació a les grans empreses de l'IBEX-35, que és per a qui governa el Partit Popular, ara també sembla ser amb el suport de Ciudadanos.

Què és el que nosaltres proposam? Nosaltres estam d'acord també amb les esmenes que s'han plantejat en el sentit de continuar per part del Partit Socialista, continuar donant suport al programa ICAPE, que pensam que està tenint i que pot tenir bons resultats, jo crec que cal donar-li temps també per recollir els fruits. I des de les nostres apostes per una reactivació de l'economia també basada en les PIME i en els autònoms, el que hem plantejat és que és necessari distribuir la riquesa, impulsar la demanda i que aquesta pugui revertir en un major consum i majors resultats de PIME i autònoms, que fonamentalment depenen de la demanda interna. I que paral·lelament tot això ha de venir de la mà d'una qüestió que moltes vegades hem posat damunt aquest faristol, que és la necessitat d'un canvi de model productiu, també impulsat i estam d'acord en certes qüestions que vostès plantegen en la seva proposició no de llei, en una reactivació dels sectors amb alt valor afegit, és a dir, d'R+D+I. Pensam que és molt necessari i que també es pot assolir mitjançant una aposta per aquesta via.

Pensam també que les condicions a les quals s'afronten els autònoms i les PIME moltes vegades són de tipus heroic i això ho tenim molt en compte. Es plantegen moltes vegades una disjuntiva entre fer actes d'heroïtat o arribar a fi de mes. Per tant, en aquest sentit pensam que tot el que sigui adient per donar suport a aquestes situacions complicades és necessari.

Què és el que hem plantejat també des de Podemos? Moltes vegades quan se'ns ha de demanat quines propostes tenim per a PIME i autònoms. Hem parlat d'establir quotes a la Seguretat Social percentuals i progressives, en funció del rendiment net. Hem parlat d'altres gratuïtes per a facturacions inferiors al salari mínim interprofessional. Hem parlat d'estudiar equiparació entre prestacions de règim especial de treballadors autònoms, a règim general de la Seguretat Social. I de possibilitar pagaments trimestrals enlloc de pagaments mensuals de les seves cotitzacions.

També hem plantejat la Llei de segona oportunitat per a PIME i per a autònoms, no m'estendré massa perquè ja fem un poc tard, però crec que ha estat coneguda aquesta llei de segona oportunitat, per a cancel·lació de deutes que han acumulat les persones jurídiques i que puguin alliberar-se, una vegada que la seva situació de fallida ha estat feta i demostrada com a efectiva.

Però per acabar, també voldria plantejar com nosaltres veiem que es pot incorporar la veu de l'economia social i dels autònoms al diàleg social, que és molt necessari. Pensam que

és molt important que les seves veus tinguin suport, que s'escoltin i pensam també que és cert que són les persones moltes vegades que mouen la nostra economia i que cal donar suport per tal que puguin tenir una millor i major ocupació.

Per tant i per acabar, pensam que cal promoure una mena d'empreniment, que sigui innovadora, mitjançant polítiques industrials que activin i donin suport la creació d'*startup*, que estan relacionades amb aquests sectors del valor afegit i d'indústria del coneixement que vostès també mencionen a la seva proposició no de llei i pensam també que cal reforçar el suport a les entitats de l'economia social i solidària que també estan moltes vegades... que no són molt tingudes en compte quan es parla de PIME.

Res més per la nostra part per tant, si s'accepten les esmenes plantejades tant pel Partit Socialista com per MÉS, donarem suport a aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, i no s'enfadi. Jo crec que a aquest parlament ens estam immolant, estam perdent l'interès social i mediàtic, Sr. President, el disseny dels plens són estantissos, li vaig dir a la Junta de Portaveus que un ple com avui no era un ple per fer el matí i capvespre, que era un ple per ajornar.

Nosaltres mateixos deixam que les malalties ens entrin, perquè no ens podam com els arbres, que el *Xylella* pega als arbres que no es cuiden i nosaltres ens estam abandonant i aquí no hi ha cap periodista i l'interès és mínim. Si troben que això és participació i tot això, allà vostès, però jo no vull ser culpable i que quedi en aquesta sala per sempre escrit. És una llàstima. És una llàstima.

Crec que fins que s'aprovi el reglament hauriem de fer una cosa que és que les intervencions de quinze minuts passassin a ser de deu i les de deu passassin a ser de cinc perquè això és un *cachondeo* i, Sr. President, crec que algú ho havia de dir perquè tots pensam igual, però algú ho havia de dir.

Dit això...

(*Remor de veus*)

...no, jo gastaré el que he de gastar d'acord amb el que hi ha, però jo accept com a portaveu del nostre grup que es redueixi, de passada me n'he menjat dos.

Respecte de la proposició no de llei dels autònoms, estic d'acord amb el Sr. Tadeo, és a dir... en allò dels autònoms. Hi ha molts de funcionaris aquí dins, eh?, molts, molts, no ho sé jo

un funcionari si la comunitat no ingressa aquest mes el que toca i li diguessin que el sou seria un 40% menys o un 50, hi hauria una manifestació demà el matí allà davant. La majoria de gent que fa feina a Balears són com els que acab de dir jo, el 90% de gent que fa feina a Balears és com la que acab de parlar jo. Ho dic perquè si volen representar la gent del carrer és aquesta gent que hem de representar, i nosaltres hem votat a favor a tot el que han estat drets a recuperar per als funcionaris, però això no lleva de voler estar connectat al carrer.

El 90% de l'ocupació la crea en aquesta terra persones com aquestes, els petits i mitjans empresaris, autònoms, professionals lliberals que generen riquesa i llocs de feina, paguen l'IVA, paguen la Seguretat Social, paguen més impostos que ningú. Una comparativa amb la resta de països de la Unió Europea és prou aclaridora quan parlem d'això, ja que volem ser tant europeus, comparar el nostre sistema d'autònoms amb França, amb el Regne Unit, amb Itàlia, amb Holanda i fins i tot amb Portugal, per exemple, deixa en evidència el cost elevat que suposa per a un treballador autònom a l'Estat espanyol.

Mirau, a l'Estat espanyol un autònom, com a mínim, d'entrada ha de pagar una quota mensual com a mínim de 264 euros, que pot arribar a ser de 1.075; al Regne Unit tenen una quota fixa que va entre 18 i 58 euros; a França, les quotes depenen de la professió, segons la professió, està bé aquesta idea; a Itàlia no hi ha quota fixa, només es paga en funció dels ingressos i mai més d'un 20%, mai més d'un 20%; a Portugal tampoc no hi ha quota fixa; a Alemanya es paguen 140 euros mensuals, però sempre que els ingressos nets mensuals siguin superiors a 1.700 euros.

Amb aquestes dades evidentment el Grup Parlamentari El Pi votarà a favor del punt 1 de la proposició per tal que el Govern de les Illes creï una línia autonòmica que subvencioni perquè es pugui ampliar dels dotze als divuit mesos.

Es podria fer una cosa, ho deia la Sra. Campomar, això no és nostre, és d'aquells, sí, com aquesta gent, aquest president d'Extremadura que amb els nostres doblers fa contents els seus amb els mobles, que jo hi he estat en contra i ho dic, etc., nosaltres també si haguéssim d'aportar 10 euros dels 50 per reduir i ajudar no estaria malament, seria prou més assenyat, potent això que la història aquesta d'Extremadura, és de l'Estat, sí, però podríem fer alguna cosa si volguéssim, perquè si no, ara la Sra. Camargo deia... sí, que ells duen... ens ha contat el que duen al programa de Madrid, no al programa d'aquí i ... no em digui que no, és a dir, allò de la Seguretat Social per baratar-la, filla meva, no ho farà des d'aquí, serà des d'allà, jo duc les orelles netes!, jo l'he sentida, no em faci així amb el cap, fora circ ni teatre, això és la veritat! A França els nous autònoms no paguen cap quota el primer any d'activitat, ni una.

Per la qual cosa donarem suport al punt 1, al 2 i al 3, així de clar.

I després jo em neg a dir que no hi ha un canvi de cicle econòmic, és a dir... Sra. Camargo, hi ha una reactivació econòmica, tal vegada vostè, com que és funcionària i cobra el mateix, vagi o no vagi a donar classe a la Universitat, així li ho dic!...

(Remor de veus)

...així li ho dic!... Escolti!, escolti!, escolti!, escolti!, deixi'm parlar...

(Remor de veus)

...vostès de vegades peguen qualque sabatada de mil dimonis, deixin que els altres en peguin alguna! Vostè és igual, vostè està igual que fa quatre anys, igual, i que sis, però els autònoms no estan igual que fa quatre o sis anys, les petites i mitjanes empreses no estan igual que fa quatre o sis anys, n'hi ha prou a veure la contractació, és a dir... no neguem una alè d'esperança perquè com que vostè cobra el mateix...

(Remor de veus)

...aquell que creu que podrà ingressar alguna cosa més, com jo que cobr el mateix...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...no, tranquil·la, vostè... tranquil·la!...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...tranquil·la!, vostès a poc a poc ho sabrem tot, aquí la nòmina de tots és igual, vostè on dedica els doblers no és el meu problema, no, no, els han de posar a lloc...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...els han de posar a lloc, els han de posar a lloc! Algú ha de començar a dir les coses...

(Remor de veus)

...algú ha de començar a dir les coses.

(Remor de veus)

Aquí hi ha una qüestió molt clara, hi ha un alè nou de reactivació econòmica en aquesta terra, així de clar, aquest alè nou per a aquesta gent que no té un sou fix...

(Algunes rialles)

...-és igual!, per favor, va mel, poc a poc serem més-...

(Remor de veus)

... és a dir, aquest alè nou que hi ha en aquesta terra no es pot pujar a aquesta casa, aquí, i dir que no hi ha una petita reactivació econòmica perquè el que és evident...

(Remor de veus)

...el que és evident...

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Font, continuï...

(Remor de veus)

...continuï.

(Continua la remor de veus)

Guardin silenci, per favor, la Cambra, guardin silenci!

(Remor de veus)

Guardin silenci... Guardin silenci!

Continuï, Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Per favor. El que és evident és que hi ha un canvi de cicle, lent, lent, però hi és, hi ha un increment de contractació, hi ha un esforç per molts de petits i mitjans empresaris i d'autònoms que estan contractant.

Enviar un missatge negatiu d'això és no estimar aquesta terra i no veure que si realment aquest 90% no factura difícilment aconseguirem que els altres 68.000 tinguin feina, que són a l'atur. És imprescindible tenir això clar. És imprescindible. La menjadora, hi ha gent que la té massa baixa.

Hi ha una qüestió a dir, i acab, pens -pens- que quan una terra com la nostra, una terra com la nostra, que té una càrrega fiscal per persona de 7.300 euros/any quan la mitjana de l'Estat és de 5.800 i que té a sobre una diferència de 1.500 euros/any per persona no se li pot voler carregar a qui genera aquesta riquesa més impostos i quan es presenta una proposta com la que fa Ciutadans, crec que estaria molt bé que el Govern volgués demostrar que està vora ells.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Vaja, ara el Sr. Tadeo no hi és..., bé, ho explicaré als seus companys. Jo sí que he pagat quotes d'autònom, i n'he pagat moltes i n'he pagat moltes, sí, perquè jo no vaig donant lliçons als altres, eh, Sra. Mercadal, i li asseguro que per solidaritzar-se amb els treballadors autònoms es necessiten mesures de molta més envergadura que les que proposa aquesta PNL, mesures que hauria d'haver impulsat el Govern de l'Estat, per tant, vostès tenen una responsabilitat. Per tant, vostès potser han pagat quotes d'autònoms, però el cert és que no poden donar lliçons sobre aquest tema a ningú, ni a la Sra. Campomar, ni al Sr. Casanova.

I encara els diré una altra cosa, vostès que treuen tant de pit, vostès que treuen tant de pit a comprendre tan bé el món dels autònoms, els he de dir que aquest govern, aquest govern,

després de molts anys, ha duplicat amb fons propis les ajudes dirigides a autònoms destinant-hi gairebé 1 milió d'euros quan en els seus governs mai no varen arribar als 500.000 euros.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, als grans defensors dels autònoms, als grans defensors dels autònoms ha hagut de venir l'esquerra per donar suport a aquests treballadors autònoms.

A vostè, Sr. Pericay, li he de dir, més o menys ja li ha explicat el Sr. Casanova, però també li explicaré, que autònom i emprenedor no són sinònims, no són sinònims. Autònom n'hi ha de molts tipus, pot ser un transportista, un electricista, un advocat, un metge, un taxista... no tots els autònoms són com Steve Jobs, que és una mica el model aquest que, d'alguna manera, és el discurs que feia la Sra. Camargo, vostès han volgut dulcificar amb un cert esnobisme, ara li direm emprenedor, i amagar una realitat molt més, molt més... dura, que també s'ha fet referència, que és el treballador precari. Per exemple, l'autònom dependent, l'autònom dependent que és un fals assalariat o directament el fals autònom, que és una persona que senzillament el seu contractador li diu: mira, dóna't d'alta als autònoms i així, a part de baix sou també tindrà una baixa cotització.

Per tant, jo això de *emprendedores y autónomos*, *emprendedores y autónomos*, *emprendedores y autónomos*, com si fossin sinònims hi veig un cert nivell de condescendència que a mi, particularment, em desagrada prou. Jo que n'he pagat moltes de quotes d'autònom.

M'ha fet parafrasejar, m'ha fet pensar en un acudit molt vell que parafrasejat en aquest cas diria: ara que ja he après a dir-ne "utónomo", ara que he après a dir-ne "utónomo" i resulta que ara se'n diu "emprenedor". Doncs, d'alguna manera és això, ara hem de dir emprenedor perquè queda més bé i perquè és aquest esnobisme d'ara direm emprenedor i així tothom estarà més content. Però la realitat que hi ha al darrera malauradament continua sent la mateixa.

No confongui tampoc emprenedor amb R+D, és que, escolti, l'exposició de motius de la seva PNL emprenedor amb R+D. A veure, normalment per fer R+D, recerca i desenvolupament, es necessita una aportació mínima de capital, a banda de poder treballar en un àmbit procliu, com pot ser una universitat o un centre de recerca. La Llei de la ciència o la Llei de l'impuls d'economia sostenible, que precisament es va fer durant la crisi, ja preveu aquestes fórmules i tenen molt poc a veure amb la figura del treballador autònom.

Pel que fa a la innovació en la seva exposició de motius posa diversos exemples, bàsicament consistents en nous models de negoci, però no veig clar que la fórmula de treballador autònom sigui la més adequada per impulsar aquest tipus d'innovació. En tot cas, em sembla molt agosarat relacionar aquestes experiències amb el nou model productiu o encara més amb l'economia del coneixement, com es diu repetidament en la seva proposició no de llei.

Per tant, en general, com pot veure jo veig, tenc una impressió de *totum revolutum* posant en el mateix sac des del

transportista o taxista, que li deia, amb l'R+D. Això li resta, li he de dir amb sinceritat, des de la meua opinió, li treu, li resta rigor i credibilitat a la seva proposició.

Anant concretament als punts. Començarem pel punt 1, i, si m'ho permet, li contestaré replicant al Sr. Font, perquè ara resulta que el Sr. Font ens ve aquí a dir que hem de subsidiar la Tresoreria General de la Seguretat Social. O sigui, el gran defensor... sí, sí, sí, el gran defensor dels nostres drets davant de Madrid...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... sí, escolti, si nosaltres subvencionam l'autònom, eh?, subvencionam l'autònom perquè només hagi de pagar una tarifa de 50 euros l'autònom, amb aquests diners que li donam de subvenció, pagarà els seus 250 euros de quota d'autònom, eh? Per tant, vostè... no, no, per tant, vostè els diu els diners que vostè vol que donem als autònoms els autònoms hauran de pagar la seva quota a la Tresoreria General de la Seguretat Social, amb la qual cosa ens trobarem amb l'absurd que estarem subsidiant la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Si vostès ho troben normal... vostès ho troben normal? No, escolti, això és a l'inrevés, i, a més, avui, precisament avui, avui que en el debat que hem tengut aquest matí s'ha evidenciat que fan els partits estatals a Madrid amb les nostres reivindicacions, que vostès vengui aquí a donar suport que nosaltres subsidiem la Tresoreria General de la Seguretat Social em sembla que, evidentment, no anam bé.

A part d'una altra cosa, senyors de Ciudadanos, vostès sempre estan amb la duplicitat, la duplicitat, *tenemos que evitar duplicidades*, i ara resulta que una política que és de l'Estat nosaltres també hi hem d'intervenir. O sigui, aquí si es tracta de rascar-se la butxaca la comunitat autònoma la duplicitat és igual, només els preocupa la duplicitat quan qui s'ha de rascar la butxaca és l'Estat. Aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Després ens parlen d'incorporar en el currículum aquesta visió emprenedora. A mi quan vostès parlen d'educació ja ho sap que jo amb cordo l'armilla perquè em fa molta por quan vostès parlen d'educació, perquè amb aquesta visió tan tradicional que tenen de les assignatures, de les matèries, els horaris, aquesta visió que jo, li dic amb tot respecte, consider retrògrada, em fa molta por que parlin d'incorporar coses al currículum. Després m'ha tranquil·litzat quan ha parlat de transversal, bé, transversal deu ser que deu voler posar en cada assignatura una miqueta d'aquesta visió emprenedora.

Jo li he de dir que no estic en aquest cas molt, totalment d'acord amb el Sr. Casanova, perquè jo sí que estic d'acord amb l'esperit emprenedor, jo estic d'acord amb l'esperit emprenedor, però per això estic totalment en contra de posar-ho en el currículum, perquè no hi ha res menys emprenedor que un currículum en educació, eh? Si vostè vol esperit emprenedor afavoreixi que en l'educació es treballi per projectes, que treballin junts si ets de diferents nivells, que triïn els fillets que volen estudiar, que aprenguin fent i no asseient i llegint.

Per tant, escolti, apunti's al pacte educatiu, apunti's al pacte educatiu i veurà com els fillets surten molt més emprenedors que inflant el currículum. Escolti, aquest currículum només falta inflar-ho més, per l'amor de Déu!, aquest currículum el que hem de fer és carregar-nos-el per carregar-nos així el model d'aprenentatge acrític i passiu que és el que vostès defensen. Per tant, benvinguts al pacte educatiu, a l'autonomia de centre i treballem junts per potenciar realment l'esperit emprenedor. L'autonomia del centre, que els centres també siguin emprenedors, a veure quan li sent dir això.

Per últim, bé, amb aquesta tercera mesura, que a mi em sobta molt que vostès que són tan liberals, sempre presumeixen del seu liberalisme, jo realment tenc el dubte de quins són els seus criteris per justificar la intervencionisme estatal, perquè en aquests casos es pren una mesura que nosaltres hi estariem d'acord, perquè nosaltres estam d'acord a afavorir evidentment sempre els més febles, també culturalment per exemple, no? I vostès en aquest cas, doncs, el gran partit liberal, que sempre presumeixen d'això, veig, bé, m'agradaria saber quins criteris tenen per justificar l'intervencionisme en alguns casos.

De tota manera, li he de dir que aquest tercer punt malauradament és totalment retòric, és totalment retòric, perquè quan vostè diu "en igualtat de condicions en termes d'oferta més avantatjosa s'afavoreixi els autònoms, els emprenedors i les PIME". Em sap greu dir-li que això i res és el mateix, perquè normalment l'autònom, quan es presenta a una licitació pública amb qui competeix és amb una PIME, perquè a segons quins contractes la gran empresa no es presenta, perquè supòs que vostè haurà sentit parlar de la solvència econòmica, de la solvència tècnica, és a dir, a la major part de contractacions, d'acord amb els seus plecs de condicions, ja estableixen una discriminació en el sentit neutre del terme. És a dir, clar, si s'han d'acreditar, s'han d'aportar segons quins avals i s'ha d'aportar segons quina solvència econòmica simplement un emprenedor o un autònom no pot presentar-se.

Per tant, amb qui competeix precisament és amb la PIME, clar, com que això de la PIME també queda molt bé, vostè ho ha afegit aquí, sense haver-ne parlat en tota la PNL ho ha afegit, i això fa que aquest punt, sincerament, el vegi com pur maquillatge, purament simbòlic. Això va tant per al Sr. Tadeo, que malauradament continua sense ser-hi, com per a vostè mateix. Si s'haguessin presentat mai a una licitació, ho sabrien. No sé si s'hi han presentat, però si s'hi han presentat no ho sembla.

Per tant, en tot cas, com li deia, aquest tercer punt açò i res és el mateix i, per tant, hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Intervenció del grup proposant per indicar si s'accepta o no les esmenes presentades pels altres grups. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, desgraciadament necessitaria molt més de cinc minuts per contestar tot el que se m'ha dit. Fins i tot hi ha persones, en aquest cas, com la Sra. Camargo que han decidit acabar la seva permanència aquí d'una manera no gaire normal, per tant, m'agradaria aclarir-li, però vaja, no em queda més remei que parlar, a part d'aquesta PNL, ja que se m'ha al·ludit, del que avui matí ha passat aquí. El que avui matí ha passat aquí és que jo he sabut, efectivament, una cosa que desconeixia, però després quan he sabut què havia passat realment és molt senzill, és a dir, el Govern de l'Estat ha utilitzat una prerrogativa que té, segons la llei, per impedir que entràs a tràmit una determinada proposta, que era la nostra proposició de llei d'aquí. La Mesa, la Mesa, podia haver tombat això, Ciutadans podia haver votat perfectament com ha votat el PSOE i Podemos, però s'hauria trobat d'aquí tres o quatre setmanes amb una sentència del Tribunal Constitucional que donava la raó al Govern.

Per tant què hem de fer? Un numeret d'aquest tipus, que és el que han fet Podemos i PSOE. Quan el PSOE governava això no ho feia, quan el PSOE governava es trobava també utilitzant aquesta prerrogativa i impeding que per raons pressupostàries -aquests són els arguments del Govern- que per raons pressupostàries una determinada iniciativa pogués prosperar. Dic això simplement perquè no ens hi mesclin, a nosaltres, en això, no ens hi mesclin. S'equivoquen i menteixen. Això segon és pitjor que allò primer.

I ara vaig a les esmenes. Les esmenes. Només acceptarem l'esmena que ha presentat el Grup Socialista, que és la 3 bis, que és una esmena d'afegit a les altres tres, per les raons que ja he exposat abans i que ara en tot cas recordaré, simplement contestaré una mica els arguments que han anat sortint, però abans de res deixin-me agrair al Grup Popular, al Sr. Tadeo, i a El Pi, al Sr. Font, el seu suport a la proposició no de llei.

Respecte d'aquesta tarifa plana, clar que l'hauríem..., però em fan molta gràcia, vostès. Pactin allà. Vostès saben que un pacte, un acord, és una cosa d'on un parteix amb unes determinades demandes i després ha de negociar-les. Evidentment que nosaltres hauríem anat molt més enllà, clar que sí, basta veure el nostre programa electoral. Ara, això no vol dir que evidentment...

(Remor de veus)

...no ens sentim satisfets d'haver aconseguit..., sí, sí, la mir a vostè, Sra. Campomar, és vostè que m'ho ha dit...

(Més remor de veus)

...no ens sentim satisfets d'haver aconseguit (...)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor, a la cambra.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president. I no només això, és perfectament legítim que si aquest govern té una partida, i no m'estic referint, Sr. Casanova, a la partida d'enguany, evidentment, la partida d'enguany ja està evidentment destinada, però això és una proposta. Al ritme que vostès fan cas de les proposicions no de llei que s'aproven aquí, en aquest hemicle, els asseguro que fins a l'any 2019 segurament no podríem aplicar. Però el que vull dir és que això és una proposta que evidentment podria anar en uns nous pressuposts, no l'estic pensant per al pressupost actual, però em pareix igual de legítim una bonificació d'aquesta casta que una altra que s'estigui fent en aquest moment a partir de projectes concrets que són finançats, etc., i una cosa no hauria de llevar l'altra, per descomptat. A això em referia.

Bé, en tot cas, respecte d'això, després se m'ha parlat aquí -i celebri que la Sra. Camargo ha tornat- se m'ha parlat de..., en fi, de la figura aquesta de l'emprenedor. Jo sé perfectament que, evidentment, no tots els autònoms són emprenedors, però molts emprenedors són autònoms, i és això el que justifica un ús d'aquests dos termes en aquesta proposició no de llei. M'ha parlat la Sra. Camargo de..., ha equiparat, si no ho recordo malament, el col·lapse del mercat amb aquesta figura de l'emprenedor com a figura neoliberal, com a nou home, etc. Bé, jo crec que vostès tenen una quantitat de prejudicis ideològics tremenda, i són els mateixos prejudicis que tenen amb un terme com competència, un terme com mèrit -i ara m'estic referint al segon punt-; quan un demana que dintre d'un currículum educatiu hi pugui haver la referència a aquestes..., vostès immediatament diuen *va de retro*, i ho contraposen, curiosament, a la convivència, a valors que evidentment no tenen per què anar en contra d'aquests. Són valors que han d'estar evidentment també a l'escola, però no veig per què la presència d'aquests ha d'excloure els altres. Vostès sí, vostès tenen aquest prejudici i consideren -com ho ha dit, Sr. Castells?, retrògrad, aquest model?- idò que això és un model retrògrad. Els resultats educatius d'aquesta comunitat, Sr. Castells, no són de cap de les maneres, ni des del punt de vista de l'abandó escolar ni des del punt de vista del nivell, dels més presentables; per tant deu ser pel model retrògrad, no?, vostès que controlen això des de fa trenta anys. Molt bé, estupend.

(Algunes rialles i remor de veus)

Una última qüestió referida al que ha sortit aquí: les clàusules socials. Efectivament, hi pot haver..., el que demana aquesta PNL és estudiar aquesta possibilitat, però de la mateixa manera que efectivament parlem de col·lectius podem perfectament entendre, per exemple, que els joves -i aquí caldria evidentment fer intervenir llavors una qüestió referida a l'edat i una limitació, si vol, a l'edat-, la possibilitat que els joves estiguin inclosos també dintre d'una categoria tenint en compte que hi ha un col·lectiu avui en dia, que és el col·lectiu jove, amb uns índex d'atur que són absolutament..., en fi, alarmants. Idò bé, per aquesta via també es podria intentar una cosa d'aquest tipus, però jo, la veritat, ho dic perquè crec que val la pena que qualsevol esforç que promogui la figura de l'emprenedor o de l'autònom -deixem-ho estar-, però sobretot aquella d'una persona que realment posa una determinada voluntat a fer una cosa, que se la juga, eh?, que se la juga, que

això és una cosa molt important, és a dir, que realment té allà un determinat capital que no és només un capital econòmic i no són només qüestions economicistes, com a vegades vostès també (...).

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

...sinó que també és un capital humà, és un capital humà i a vegades és... en fi, una família fins i tot que hi pot haver al darrere. Quan algú se la juga, i no ho dic per vostè, que estic segur que amb això s'hi ha trobat, és evident, quan algú se la juga jo crec que se l'ha d'ajudar, sobretot tenint en compte que normalment aquest perfil és el perfil que fa que una societat sigui dinàmica i que una societat avanci. No és el perfil ni del funcionari, ni és el perfil, evidentment, d'aquella persona que simplement està assalariada i contractada, i no tinc res ni contra els assalariats ni contra els funcionaris, però estic parlant d'un altre tema.

En tot cas, moltíssimes gràcies, i no m'allarg més que ja m'estic allargant prou.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, accepta la votació separada?

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, sense cap problema. Votació separada, i insistesc que també la 3 bis afegida com un punt més.

EL SR. PRESIDENT:

Com un punt més, perfecte.

Doncs passam a la votació de la proposició no de llei.

Votació del punt 1. Votam.

22 vots a favor; 28 en contra; 0 abstencions.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

21 vots a favor; 29 en contra; cap abstenció.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

21 vots a favor; 29 en contra; cap abstenció.

Passam a la votació del punt 3 bis, afegit com a punt 4. Votam.

49 vots a favor, unanimitat.

Doncs, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Bona tarda a totes i a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS